

Den forenede Svend

ORGAN FOR SKANDINAVER I UDLANDET

Nr 3

Marts 1923

XXII. Aargang

Abonnement: 4 Fr. aarlig, frit tilsendt.

Til alle i Udlandet værende Skandinaver og til alle Berejste, som endnu staar udenfor C. U. K.!

Naver og Landsmænd! Som I andetsteds ser i dette Blad, retter vi dér en Opfordring til alle C. U. K. s Afdelinger om at iværksætte en Agitation for at faa vundet de af vore Landsmænd herude og dem af de Berejste derhjemme, som endnu ikke staar tilsluttet de centraliserede skandinaviske Foreningers Organisation: C. U. K. Og ogsaa til *Jer*, som vor Agitation gaar ud paa at vinde, vilde vi gerne rette et Par Ord:

Alle I herude, som endnu aldrig har staaet i de skandinaviske Foreninger, som staar tilsluttet C. U. K., eller som af en eller anden Grund er udtraadt, retter vi en indtrængende Appel til om at slutte op i Rækkerne. Vel sandt, at mangeaarigt Ophold i Udlandet i Tidens Løb lader mangan Skandinaver blive indlevet med Forholdene herude; men derfor bør man alligevel ikke kaste det overbord, som horer til de bedste Minder, Barndommens Minder derhjemme fra. Og har man selv døjet ondt paa Valsen i de unge Aar, og man var glad for i de skandinaviske Foreninger at træffe forstaaende, hjælpsomme Landsmænd, mon man da ikke har en indre Tilfredsstillelse ved, selv om ens Vandreaar længst er forbi, at staa sammen med de gamle Kammerater og med de Unge — omend det for Øjeblikket ikke er særlig mange —, som nu opretholder de skandinaviske Foreninger i Udlandet. Vel sandt, at vi forlanger af enhver skandinavisk Arbejder herude, at han skal staa i sin Fagorganisation; men for de ikke faa Landsmænd, som herude selv har etableret sig, vil det ikke danne nogen Hindring for at staa i Foreningen; thi enhver fornuftig selvstændig virkende, som endnu har bevaret sin sunde, usnobbete Betragtningssmaade, vil med samme Ret, som han selv støtter sig til en Mesterorganisation, give til, at uselvstændig virkende ogsaa varetager deres Interesser. At de skandinaviske Svende herude har deres Plads i vor Organisation, i C. U. K., er forlængst fastslaaet, men hos os staar ogsaa den bedste Del af de Selvstændige, som — selv om de ogsaa har faaet bedre Kaar at virke under — alligevel har bevaret deres sunde Omdømme og Usnobbethed. — I alle Foreninger kan der gives mere eller mindre saglige Rivninger; men hvad der alligevel især adskiller de Foreninger, som staar i C. U. K. og det Par danske Foreninger, som i Berlin og Hamborg findes udenfor vor Sammenlutning, er den *kammerat-*

lige Aand og det Sammenhold, som præger vore Foreninger, vore Sammenkomster. Hos os holdes ingen højtravende Taler, lad det saa være i den ene eller anden Retning; og selv om vi næppe lader Danmark leve saa tit som i disse Foreninger, holder vi ikke derfor mindre af vort Hjemland, og det enten vi saa stammer fra det fjeldhøje Norge, fra det vidstrakte Sverige eller fra det lille milde Danmark.

Fra gammel Tid var de Danske ude i Evropa tilstede i større Antal end vore Frænder fra Sverige og Norge, det er derfor intet Under, at Flertallet af vore Medlemmer altid har bestaaet og sandsynligvis ogsaa i Fremtiden vil bestaa af Danske; thi det er kun et Udslag af Forholdene, som de er. Naar vi alligevel kalder og føler os som skandinavisk, er Grunden den oprindelige, ideale, at vi, Nordmænd, Svenskere og Danske, betragter os, trods smaa Sprogforskelligheder, som saa nærl beslægtet, at vi ikke herude, hverken har Lyst eller Raad til ikke at holde sammen i fælles Foreninger. Med Undtagelse af Berlin og Hamborg findes der da heller ingen Byer, hvor hver af de nordiske Nationer er saa talrige, at de kan ekstravagere dem med særlige danske, svenske og norske Foreninger. Men endskøndt vi altsaa ikke er nogen *særlig* svensk eller norsk eller kun dansk Forening, har vi i Virkeligheden gjort vore respektive Hjemlande meget mere Gavn end de udelukkende nationale Foreninger, som findes i enkelte Byer. I Modsætning til disse, som for overvejende bestaar af kun bosiddende, som selv forlængst har glemt deres unge Dage og derfor ikke mere har nogen Interesse af at hjælpe de Unge hjemmefra og staa dem bi herude, har vi efter bedste Evne gennemført dette. Nationaløkonomisk er vore Foreninger til mere Gavn end Foreninger af blot bosiddende, hvoraf mange endda aldrig vender hjem mere. I vore Foreninger er det, at de Tusinder af nordiske Svende har tilbragt deres bedste Timer herude, i vore Foreninger er det, at de holdt Forbindelsen vedlige med Hjemlandet, gennem vore Biblioteker, gennem vor skandinaviske Bladhold. Skandinaviske Haandværkere og Industriarbejdere har bragt mangan frisk Impuls med hjem herude fra; noget som Haandværket og Industrien hjemme ogsaa véd at skatte, selv om det endnu ikke er gaaet ganske op for disse, hvilken Andel de skandinaviske Foreninger i Udlandet har i, at de Unge havde et Sted at ty til herude, hvor de, saavidt de beskedne Evner og Forhold rakte, kunde hente baade Understøttelse og Raad.

Snart er det 25 Aar siden, at de skandinaviske Foreninger sluttede sig sammen i «Den skandinaviske

Central-Understøttelses-Kasse (C. U. K.). Oprettelsen af denne Organisation muliggjorde en rationel Ordning af Understøttelsesvæsnets samt mere ordnede Forhold paa mange Omraader. Siden C. U. K.'s Oprettelse, har denne været i Stand til at udbetale over Fr. 200,000.— i Rejse-, Syge- og Arbejdsløsheds-understøttelse; Afbrønderiet er ved haardhændet Fremgangsmaade omtrent saa godt som udryddet, Aanden og Tonen i Foreningerne bleven en helt anden, bedre — uden derfor at blive snobbet — kort sagt, C. U. K. har, især gennem dets Organ, «Den færende Svend», formaaet ikke alene at understøtte Medlemmerne pekuniært, men ogsaa at bidrage til at hæve hele Foreningsvæsnets op i en højere Plan.

Og da Krigen kom viste det sig ogsaa, at C. U. K. forstod at varetage Medlemmernes Interesser. Vår Afdeling i Hamborg var den førende i det Arbejde, der blev optaget for at komme de nødstelede Skandinaver, især Danske til Hjælp, ligesom ogsaa C. U. K. i Svejts virkede for Understøttelse af arbejdsløse Danske fra det Offentliges Side, hvilket ogsaa blev gennemført. At C. U. K. ogsaa hjalp vore trængende Landsmænd i Tyskland direkte, dels ved Uddeling af Levnedsmidler og Penge, dels ved Gennemførelse af Ferieophold af disses Børn i Danmark, hører ogsaa til en Del af det Arbejde, som der fra C. U. K.'s Side er gjort for at staa bi med Raad og Daad, hvor det er muligt.

Det har da ogsaa vist sig, at det kammerallige Samvær, der leves indenfor de Foreninger, der staa tilsluttet C. U. K., og det Arbejde, den i det store og hele har udført, har slaaet Rod hos saa mange af de af vore Medlemmer, som i Tidens Løb er rejst hjem, at disse dér har dannet Foreninger for Berejste, som har til Formaal: i gemytligt, kammeralligt Samvær at mindes de glade Dage i Udlandet, at understøtte hinanden gensidigt samt de Rejsende ude, og ikke mindst at virke for Kendskabet til Rejselivet og faa dette ind i Baner, hvor intet gaar tilspilde, hvor de planløse og derfor unyttige Rejser undgaas.

I snart hver større By hjemme findes der nu Afdelinger af C. U. K., som har haft en storartet Fremgang dér, især storartet, naar ses hen til, at ingen af de saakaldte nationale Foreninger har naaet blot noget lignende.

Naver og Landsmænd! I ovenstaaende har vi søgt at give et Billede af, hvad de skandinaviske Foreninger og C. U. K. egentligt er; bedrager ikke alle Tegn, gaar vi bedre Tider imøde, hvor Rejselivet igen kan faa Lov til at udfolde sig, og hvor det alene at kunne faa Lejlighed til at studere og iagttage de Unges Liv og Færden, har overordenlig Interesse. Husk endvidere paa, at foruden at staa sammen med alle gamle Kammerater, baade dem herude og dem, som findes derhjemme, har J Lejlighed til at læse skandinavisk Literatur, idet de fleste Afdelinger besidder ret gode Biblioteker, samt til gennem det skandinaviske Bladhold, Foreningerne besidder, at følge med, hvad der sker af nyt derhjemme.

Har du derfor Lyst til i ligefremme men kammerallige Landsmænds Kreds at tilbringe nogle gemytlige (det berømte Naverhumør fornægter sig sjældent) Timer, og har du ellers Lyst til at staa sammen med dine Landsmænd til fælles Gavn og Glæde, da *meld dig ind i C. U. K.* Du skal være *hjerterlig velkommen!*

Berejste! Til Eder behøver vi ikke at rette en saa lang Appel som ovenstaaende; thi af dette fremgaar ogsaa for Eders Vedkommende, hvorledes vi virker. Kun ét vil vi gerne tilføje og det er, at dem af de Berejste som har Lyst til, ikke alene at komme sammen i selskabelig Samvær en Gang imellem, men ogsaa til virkelig at bevare Forbindelsen med Rejselivet, med Svendene derude, være med til at understøtte disse lidt, samt til at vække og arbejde for Kærligheden til Rejselivet, saa enhver ung Svend inden ret mange Aar betragter det som en Selvfølge, at han maa have været udenlands for at blive regnet for noget, disse Berejste, siger vi, hører til hos os, bør staa som Medlemmer af C. U. K.

Det er vel rigtigt, at Rejselivet ikke florerer for Øjeblikket som før Krigen, men efter de mange Aars nødtvungen Dvale synes det dog som om Rejselivet saa smaat begynder at komme i Gang igen. I Længden kan dette heller ikke holdes nede, saa sandt som det er en Kultur nødvendighed. Men lad blot de hængende Baand blive slappede lidt, I vil da faa at se, hvorledes den i mange Aar opsparede Rejselyst som en vældende Fos spreder de skandinaviske Svende udover det ganske Kontinent. Og da kommer C. U. K.'s store Tid, ogsaa derhjemme. Endskøndt vi ikke, som de 2—3 andre udenforstaaende Foreninger for Berejste lægger udelukkende Vægt paa det selskabelige, er vi dog ogsaa paa dette Omraade de førende. Navernes Fester og især Karnevaler er vidt bekendte, ikke alene i København men i alle Byer, hvor vi hjemme har Afdelinger. Dette i Forbindelse med vore Afdelingers Talrigbed har medført, at de Unge nu, i Modsætning til tidligere, véd hvad C. U. K. er. Var de Foreninger, som stod i C. U. K., før i Tiden de Steder, hvor de unge, rejsende søgte hen, vil de blive det endnu mere i Fremtiden. Uafbrutt vil der finde en Velselvirkning Sted af de uddragende og hjemvendende Svende, Foreningslivet vil med andre Ord blive højest interessant, og de Berejste, som staa hos faar en virkelig Opgave, nemlig at være med til at vejlede de Unge.

Større og stærkere end før Krigen staa C. U. K. I dens Afdelinger ude staa de bedste Elementer blandt de bosiddende Skandinaver, dem som ikke er bange for ogsaa at befatte sig med en færende Svends Sager. I Hamborg hæver C. U. K.'s eget Foreningshus sine Mure, indtil for nylig det eneste virkelige Foreningshus, som Skandinaver ude har formaaet at rejse. Og i andre Afdelinger er der Planer oppe om at efterligne vor Hamborgerafdelings gode Eksempel. Og var vi før en aldeles overvejende dansk Organisation, er vi nu, saavidt Forholdene tillader det, paa Vej til at blive en virkelig *skandinavisk* Organisation. Baade i Norge og Sverige har vi Afdelinger af Berejste. I Sverige saagodt som udelukkende bestaaende af svenske Berejste. Os tilhører Fremtiden, og vil du være med i vort Arbejde for at sprede Kendskabet og Kærligheden til Rejselivet, til at holde Minderne om dette vedlige, samt til at understøtte dig selv og ligesindede, samt de Rejsende derude, da *meld dig ind i C. U. K.!* Og ogsaa du skal være *hjerterlig velkommen!*

Med skaud. Hilsen! *Hovedbestyrelsen for C. U. K.*

Op til Foraarsagitation!

Under normale Forhold vilde C. U. K. for Øjeblikket, nu da vi staar midt inde i Foraaret, have haft en Tilstrømning af mange Hundrede Medlemmer. Thi Foraaret har fra Arilds Tid været Tidspunktet for de Flestes Udrejse, og det endskøndt Foraaret ogsaa hjemme i Norden bringer Liv og Arbejde efter Vinterdvalen. Naar de Unge alligevel rejste ud, trods det, at Arbejdsforholdene ogsaa for dem var gunstige derhjemme, var Grunden den, at med Solen melder sig ogsaa Udlængslen, Trangen til at komme ud i den vide Verden. Ikke for intel synger vi:

«Svende, Vaarsolen vinker nu atter,
snør din Randsel, tag Staven i Haand,
gaa paa Valsen med Spøg og med Latter,
gaa paa Valsen og højne din Aand.
(: Randslen paa Ryggen, Staven til Støtte,
valser vi ud, søger Lykken. :)»

Ja, det var i den gode gamle Tid, da det store Fugletræk fra højen Nord fløj ud over Central- og Vestevropa; ingen Grændser daandede den Gang nogen Hindring for Rejsen, ingen spurgte den Gang efter Pas, efter Opholds-, Arbejds- og Boligbevilling og hvad alt det andet Djævelskab hedder, som man siden har fundet paa til Aergrelse for Menneskene. Det var, endskøndt der ogsaa den Gang eksisterede Nød, en dejlig Tid, dobbelt dejlig paa Baggrund af de nuværende Forhold. Og nu? Ja, selv om Forholdene ogsaa viser Tegn til Bedring, der er dog langt igen for den nordiske Svend frit kan flyve ud som i de gode gamle Dage. Men selv om vi ikke kan gøre Regning paa, som før Krigen at faa vældig Tilvækst af unge, raske Svende herude, de hæmmende Baand slappes dog lidt efter efter lidt, saa at mangen Afdeling alligevel vil have den Glæde at kunne byde Unge hjemmefra velkommen i Hulen.

Men for at faa disse vundet for vore Formaal, for vor Centralisation, behøves ingen særlig Agitation; thi C. U. K. s Afdelinger var og er de eneste Foreninger herude, som de unge Svende søger og finder sig tilpas i. Og lad det ogsaa vare længere end beregnet for Rejselivet kan udfolde sig som før Krigen; naar den Tid kommer, véd vi saa sikkert som to og to er fire, at Hovedparten, nej mindst 90 % af alle unge Svende derhjemmefra vil søge til os som det eneste Sted, hvor de føler sig velkommen og hjemme, og hvor ingen ser dem over Hovedet.

Men naar vi, endskøndt der næppe kommer særlig mange Unge herud nu til dette Foraar og disse uden store Anstrængelser endda finder os og vore Foreninger, alligevel skal føle det som *Pligt* at lave Foraarsagitation, er Grunden dels gamle Naver, som herude staar uden for vor Organisation, dels de Berejste, som hjemme endnu ikke har fundet os. Trods alle Storme, som er gaaet over C. U. K. og trods at Modgang, som Krigen og den efterfølgende Tid medførte, staar C. U. K. som en fast og sluttet Organisation, med stabile og ordnede Organisationsforhold, som ikke engang før Krigen. Og da der baade herude og hjemme gives henholdsvis gamle, bosiddende Naver og Berejste, som egentligt ikke har noget imod at staa sammen med os, skal vi da ikke føle det som vor Pligt at vinde disse? Vist skal vi saa! Og retter vi derfor en indtrængende Opfordring til *alle* vore Afdelinger, hvor de end findes, om at arrangere et Agitationsmøde, hvortil alle bekendte Naver og

Berejste indbydes. Men for at dette Agitationsmøde skal bære Frugt er det nødvendigt, at *alle Medlemmer* ogsaa føler det som deres Pligt at medvirke til at det bliver saa godt forberedt og dermed saa vellykket som muligt. Medlemmer, som kender Adresser paa Udenforstaaende, som det er værd at vinde (der gives ja ogsaa saadanne som Afbrændere etc., som vi ikke vil have noget at gøre med), bedes ubetinget meddele disse til de respektive Bestyrelser ligesom ogsaa hvert enkelt Medlem maa betragte det som sin Pligt at møde frem til Agitationsmødet. I det hele haaber vi, at enhver Afdeling og ethvert Medlem bidrager sit til, at vi vinder saa mange som muligt af dem, som endnu staar uden for vore Rækker, men som egentligt ogsaa hører til hos os.

Med skand. Hilsen! *Hovedbestyrelsen for C. U. K.*

Nyordning af C. U. K. s Kontingent og Understøttelse i Tyskland

Konference af C. U. K. s Afdelinger i Tyskland den 20. Maj 1923 (1. Pinsedag) i Hamborg.

Paa C. U. K. s Kongres i Aarhus 1921 blev, ved Behandlingen af Understøttelsesspørgsmaalet, ogsaa Spørgsmaalet rejst om højere Kontingent og Understøttelse for vore Medlemmer i Tyskland. Allerede den Gang var Marken sunket betydeligt i Værdi (med ca. 90 %); men Ingen anede den Gang, at den vilde blive udsat for en saadan Katastrophe, som Tilfældet er. Af den Grund var det vel ogsaa, at de Delegerede for vore Afdelinger i Tyskland ikke mente at kunne gaa med til et særligt, højere Kontingent for dette Land. De Delegerede var nærmest af den Mening, at Forholdene efterhaanden vil blive bragt i Lave igen. Og da der hverken hos C. U. K. s Ledelse eller af Kongressen som saadan bestod Tilbøjelighed til at ville paatvinge de tyske Afdelinger et andet Kontingent end det for de andre Afdelinger besluttede, blev Kontingentet altsaa det samme i Tyskland som i de andre Lande, hvor C. U. K. har Afdelinger.

Imidlertid har Markens uhyre Fald medført Tilstande, som vi i Længden ikke kan tolerere indenfor C. U. K. Sagen er den, at for Øjeblikket betaler vore aktive Medlemmer i Tyskland 40 Pfg. og vore passive Medlemmer dér 20 Pfg. pr. Uge som Kontingent til C. U. K. Altsaa henholdsvis (som vore Love paabyder) 50 og 25 Cts., omregnet i Pfenning efter *Parikurs*. Dette har medført, at dette Kontingent og den dermed sammenhængende Understøttelse roligt kan betegnes som latterligt, ligesom vore Afdelinger i Tyskland i aarevis ikke har bidraget det mindste til Blad og Administration, ja selv om dette henholdsvis blev udgivet og var i Tyskland, vilde Bidragene fra vore tyske Afdelinger, kun være som en Draabe i Havel overfor Omkostningernes Størrelse. Vi er ganske vist af den Anskuelse, at C. U. K., som er centraliseret i 6 Lande maa have saa megen økonomisk Kraft, at vi derved vil kunne spare vore Afdelinger i Tyskland for særlig store Bidrag til Blad og Administration. Det skulde jo netop være Centralisations Fordel, at den i et Tilfælde, hvor en Del af Afdelingerne bliver udsatte for stærke økonomiske Svingninger og Tilbageslag, vil kunne staa dem bi, og det har C. U. K. paa en Maade ogsaa gjort i de senere Aar overfor vore Afdelinger i Tyskland, idet disse, i Modsætning

Til udenforstaaende Foreninger, som selv maatte opbringe de nødvendige Penge dertil, ikke har behovet af bryde deres Hoveder med, hvorledes de nødvendige Summer til Blad, Administration osv. skulde skaffes. Vore Afdelinger har da ogsaa gennemgaaende haft et belydeligt mindre Kontingent lokalt end de udenforstaaende Foreninger. Med Glæde kan vi altsaa konstatere, at vore Afdelinger virkelig har haft Fordel af, at de stod centraliserede med deres Broderafdelinger i de andre Lande. Og da vore Medlemmer mest bestaar af Arbejdere, som kun har fra Haanden til Munden (og ofte knapt det), haaber vi ogsaa i Fremtiden at kunne stille vore Afdelinger gunstigere, hvad Omkostninger til Blad og Administration angaar, end de Foreninger, som har nok i sig selv.

Imidlertid — saadan som det er for Øjeblikket kan det ikke vedblive med at gaa. I Længden skabes og fastholdes der ingen Interesse, naar Kontingentet ikke staar i det mindste rimelige Forhold til Lønnen og til Forholdene i det hele taget. Og da Marken nu er saa langt nede, at den ikke kan synke ret meget mere, har H. B. ment, at Tidspunktet nu er kommet til at søge en anden Ordning gennemført for vore Afdelinger i Tyskland. Efter Korrespondance med Kontroludvalget i Hamburg, er dette sammen os bleven enige om, at hele Spørgsmaalet er saa kompliceret, at det ikke alene fordrer en grundig Drøftelse i de respektive Foreninger men at en samlet Drøftelse af Afdelingernes bedste Medlemmer vil være det eneste rigtige, idet man først derved faar det rette Overblik over, hvor højt Kontingentet og Understøttelsen bør være. K. U. og H. B. har derfor besluttet at indkalde til en *Konference af vore Afdelinger i Tyskland til den 20. Maj 1923 (1. Pinsedag) i Hamburg, hvor Konferencen vil finde Sted i Hamburgerafdelingens Foreningssal i Annenstr. 29, og dér blive aabnet Kl. 2 Middag.*

Alle vore tyske Afdelinger sender Delegerede; med Undtagelse af Kiel, som sender 3 og Hamburg, som sender 4 Delegerede, sender hver Afdeling 1 Delegeret. Med K. U.s Delegeret og med Forretningsføreren, som repræsenterer H. B., vil Konferencen da ialt omfatte 16 Delegerede. Omkostningerne betales af Hovedkassen, som haaber paa den Maade at komme billigere væk end dersom Diskussionen om de foreliggende Spørgsmaal udelukkende skulde føres i Bladet. Forplejningen vil ske i vort eget Hus i Hamburg, og da Konferencen er ansat til at finde Sted i Pinsen skulde der ikke blive særlig store Udgifter til Godtgørelse for tabt Fortjeneste.

Vi beder nu alle vore tyske Afdelinger om grundigt at drøfte Spørgsmaalet om Kontingent og Understøttelse. H. B. kunde tænke sig Timelønnen lagt som Grundlag for Beregningen af Kontingentet, f. Eks. $\frac{1}{4}$ Timeløn som Ugekongent for aktive og en $\frac{1}{10}$ Timeløn som Kontingent for passive Medlemmer. Understøttelsen maatte da selvfølgelig forhøjes i nogenlunde Forhold til Kontingentets Forhøjelse, men dog saadan, at der beregnes en mindre Del af Forhøjelsen som Bidrag til Blad og Administration. Ved Indtrædelse af visse, i Forvejen fastsatte Forandringer i Markkursen, maatte H. B. da senest en Uge efter et Kvartalsskifte fastsætte eventuelle Forandringer i Kontingent og Understøttelse, optaget paa Grundlag af Meddelelser om den gennemsnitlige Timeløn, som indsendes 14 Dage før Kvartalsskiftet af alle tyske Afdelinger. Selv om der ved den her skitserede Ordning er visse tekniske Besværligheder at over-

vinde som Kontrol af de skiftende Bidrag overfor Kassererne, har Ordningen den Fordel, at den stadig bringer Kontingentet i saa nogenlunde Ligevægt med Forholdene i det hele taget. Men forøvrigt er det, hvor vi her skitserer, kun opstillet til Diskussion uden at rejse Krav paa at være det absolut rigtige — dertil er hele Spørgsmaalet for kompliceret og kan som sagt kun løses ved Diskussion i Afdelingerne og ved en fælles Drøftelse af Afdelingernes bedste Mænd — thi at disse vil blive valgt som Delegerede tvivler vi ikke om; allerede Kongressen i Aarhus 1921 viste, at saa godt som alle Afdelinger havde forstået at vælge de rette Medlemmer som Delegerede.

Selvfølgelig staar det alle Afdelinger frit, hvor de end findes, at ytre sig til Spørgsmaalet. Men i Virkeligheden er det meget svært for andre at træffe det rette. Først og fremmest bedes vore tyske Afdelinger om at ytre sig til Sagen her i Bladet (men inden ret længe), saa Afdelingerne i Forvejen kan se, hvorledes Meningerne omtrentlig ligger ude omkring, og saa at de Delegerede paa den Maade ikke slaar uforberedt overfor de forskellige Tanker og Forslag, som kommer frem i de forskellige Afdelinger.

Foruden Kontingentet bliver der ogsaa at tage Stilling til Forholdet overfor de to udelukkende danske Foreninger, der findes i Tyskland, samt er der ogsaa forskellige andre mindre Sager at drøfte, som særlig angaar vore Afdelinger og Medlemmer i Tyskland. Den fuldstændige Dagsorden for Konferencen vil senere blive bekendtgjort. At Konferencen kan træffe Beslutninger, som angaar hele C. U. K., er selvfølgelig udelukket; men der bliver endda Sager nok at behandle.

Med skand. Hilsen.

Hovedbestyrelsen for C. U. K.

Nogle Indtryk fra London.

London, Verdens største By, rettere sagt Byer, med dens mange Millioner Indbyggere og dens store Tal af Fremmede, har jeg ikke hørt meget nævne indenfor vore Naverkredse, og er den jo heller ikke, hvad Kunst og Naturskønheder angaar, egnet til at tiltrække sig den Opmærksomhed som f. Eks. Paris; men det kunde maaske alligevel interessere «Svendens» Læsere at høre lidt om London og dens Liv.

Hvad der først forbauser en, naar man kommer til London, er dens storslaaede Trafik, dens myldrende Liv paa Gaden, som Pennen savner de rette Ord for. Hvad der ogsaa gør sig bemærkbar er den store Luksus, som de Rige udfolder, dobbelt afstikkende overfor den store Fattigdom, som præger adskillige af Byens Kvarterer.

Det bedste Indtryk af «City»s Liv, faar man, naar man gaar sig en Tur gennem «the Strand». Folk fra alle Verdens Kanter er mødt her, lige fra den guleste Kineser til den sorteste Nigger. Og forleden var jeg lige ved at tvivle paa, at der overhovedet havde været nogen Verdenskrig, da jeg hørte nogle Tyskere snakke nok saa ivrigt paa Gaden om deres Forretninger. En anden Gang, da et af Frelsen Hærs Musikkorps spillede den verdenskendte Melodi «Deutschland über alles», studsede jeg ogsaa lidt og kiggede uvilkaarligt efter et Gadeskilt for dog at overbevise mig om, at jeg befandt mig i Oxfordstreet i London og ikke i Friedrichstrasse i Berlin. Men jeg

tror, at naar en saadan Melodi kan spilles her uden at vække Anstod, er Grunden snarere den, at Englænderne ikke kender ret meget til udenlandsk Sang og Musik, saa lidt som de kender til andre Sprog.

Mest broget og interessant er Livet i «West End», Forlystelsernes Centrum. Ved Ellevefalden, naar de utallige Teatre og andre Forlystelses-Etablisementer lukker, vrimler Gaderne af Tusinder af alle Slags Køreløjer, og er man da ofte nødt til at vente længere Tid før det lykkes en at komme over Gaden. Beundringsværdig er det at se den Sikkerhed og Omsorgsfuldhed, hvormed et Faatal Politi leder og dirigerer hele denne uhyre Trafik.

Men fra Tid til anden ser man ogsaa Billeder, som viser noget andet, mørkere. Jeg erindrer tydeligt den Søndag, da de Arbejdsløse afholdt deres Protest-meeting paa Trafalgar Square, en af Byens største og smukkeste beliggende Pladser. Et Par Hundredetusinde Arbejdsløse (der findes endnu i hele England ca. 1¼ Million Arbejdsløse) protesterede mod Regeringens Sløvhed med at sætte Arbejde i Gang, og mangt et kraftigt Udtryk har vist maet op til Nelsons Øre, ham Søhellen, som troner paa en høj Søjle midt paa Pladsen. Men hans 4 Lover og nogle Hundrede Policemen skulde nok vogte, at der ikke skete noget.

Et andet sørgeligt Tegn paa Armoden, er de mange Gadesangere og Musikanter; saagar Orkestre paa 10—15 Mand kan man høre spille i Gaderne, ligesom der ogsaa er Folk, som frister Livet ved at trække rundt med en Gramafon, som de da opstiller, hvor det nu synes dem mest belejligt. Det er mest Soldaterne (og deriblandt mange Officerer) fra Krigen, som paa den Maade opretholder Livet. Omtrent hele Dagen toner fra Gaden Musikken op til Værkstedet. En Dag talte jeg ikke mindre 22 forskellige Musikanter, som spillede udenfor, hvor jeg skaffer.

Hvad Klimaet angaar, kan man selvfølgelig ikke sammenligne London med Rivieraen. En fin Taage hænger næsten altid over Byen, og kan da undertiden med faa Minutters Varsel blive til et læt Slør, som indhyller alt. Taagen kan da være fra det lyseste Gul til det mørkeste Sort, saa man ofte knapt véd om det er Middag eller Midnat. Dette er værst for Citys Trafik; thi alt bliver ligefrem standset. I Dag (Februar) havde vi saagar Tordenvejr og Lynet slog ned i et Hospital saa Skorstenen raslede ned gennem Taget.

Desværre har dette Vejr haft skadelig Indflydelse paa de faa skønne Bygninger som den vældige Parlamentsbygning nede ved Themsen; den berømte St. Pauls Kathedrale; British Museum med dens enestaaende Samlinger fra alle Lande; den fra Krigsliden saa berømte Bank of England (som jo efter de lyske Aviser fra den Gang skulde være bleven jævnet med Jorden af Zeppelinbomber, men efter min Mening staar akkurat lige som før Krigen), samt det bekendte Westminster Abbey, som saagar efter opslaaede Plakater at dømme er i største Fare, idet Stenene falder fra hinanden. Alle disse Bygninger gør derfor et skummelt og snavset Indtryk udvendigt; men er storslaaede i deres Indre.

Ved mit første Besøg i den kendte Towerfæstning havde jeg en lille Oplevelse. Denne gamle Befæstning ljente oprindelig til Byens Beskyttelse, men blev senere benyttet som berygtet Fængsel; her blev saaledes Maria Stuart og Anna Boleyn henrettet. For at faa et Par Plader af de mange interessante

middelalderlige Moliver trak jeg mit Kamera frem; men det skulde jeg ikke have gjort; thi jeg oplagede bagefter, at der nu stadig fulgte mig en Policemen i Hælene, og jeg tog min Nolitsbog frem for at gøre et Par Optegnelser, kom Lovens Haandhæver mig betænkelig nær. Det kunde blive galt nok for mig; thi jeg kunde omtrent ikke et Suk Engelsk, og da mit Pas viste, at jeg lige var kommet fra Tyskland, kunde «Spionen» snart blive færdig. Men en Nav er jo sjælden raadvild og fik jeg pludselig den fornuftige Indskydelse at gaa ham imøde og tillale ham med et: «Parlez vous francais». Den kunde han ikke staa for og Situationen var reddet.

At Englænderne besidder stor Taalmodighed og Ro, snarere Plegmatisme, véd man jo, men jeg var alligevel forbavset over at se Folk staa paa Gaden i lange Rækker i 4-5 Timer udenfor Theatrene blot for at komme ind. Der er hver Aften «Full House», saa Besidderne af alle disse Fornøjelsestabilisementer tjener tykt. Og for nogen Tid siden ventede nogle Hundrede Personer (naturligvis mest Kvinder) i 24 Timer (altsaa Dag og Nat) i øsende Regn for at komme ind at overvære Bestforhandlingen i en bekendt Mordsag. Ogsaa ved de store Rugby- og Fodboldmatcher venter Folk halve Døgn for at komme ind og faa Plads.

Med Hensyn til de mange Rygter, der gaar om London som en særlig farlig By at færdes i, kan jeg kun sige, at Livet er lige saa ufarligt som f. Eks. i København, naar man da netop ikke lige vælger sit Opholdssted i Whitechapel eller i Kineserkvarteret, for dér kan det være slemt nok, og har jeg dér været Vidne til et Par uhyggelige Scener.

Ellers gaar Livet sin træge, ensformige Gang som i det øvrige Europa, kun med den Forskel, at medens vi har Søndagen har Englænderne kun Lordagen til at more sig i. De fleste Forretninger lukker Kl. 12 og om Eftermiddagen finder de storslaaede Fodboldmatcher Sted og her kan man faa Lejlighed til at se Englænderne udvikle lidt af deres sparsomme Temperament; men er der jo ogsaa oftest 40,000 og sommetider indtil 60,000 Tilskuere tilstede, hvad der selvfølgelig giver Liv i Buden. Om Aftenen straalere saa Byen i et Hav af Lys fra alle de Tusinder af Lysreklamer og fra Forlystelsesledernes Fasader. Om Søndagen er det derimod dødt i denne By; alle Theatre er lukkede og «Public Bars» er kun aabne fra 6-9; thi om Søndagen bliver Alkoholforbudet strengt overvaaget. Kirken har nemlig endnu stor Magt her og forstaar ogsaa at benytte den (hvad det overdrevne Alkoholforbrug angaar, altsaa paa gavnlige Maade), og er den kvindelige Del af Befolkningen Kirkens bedste Støtte, ligesom den som bekendt ogsaa i det store og hele fører Herskabet her. Det er saaledes et dagligt oplivende Syn at se de brave Ægtemænd trække af Sted med Ægteskabslokomotivet eller bære dets Indhold, pudse Vinduer osv. osv. Kom Thit Jensen herover vilde hun sikkert blive lige saa begejstret over den engelske Ægtemand som hun er det over den amerikanske. Naa, hvert Land har sine Skikke, og tror jeg, at Folk genuemgaaende er lige saa lykkelige (eller ulykkelige) som f. Eks. hjemme i Danmark.

London i Marts 1923.

Ewald Bjerregaard.

En Anmasselse og et rigtigt Svar.

Hamburgerafdelingen meddeler følgende: «Her i Hamborg fandt der den 18. Februar en Konference Sted af de udelukkende danske Foreninger, hvortil ogsaa vore Afdelinger i Hamborg, Kiel og Harburg var indbudt. Hovedpunktet for Konferencen var Sættelse af de udelukkende danske Foreninger i Tyskland, samt Bestemmelse af det private Blad «Danmark» som disse Foreningers Organ. Ogsaa til C. U. K. var der i saa Henseende retteligt Henstilling, hvad selvfølgelig blankt blev afslaaet. Kasserer Peter Olsen gav paa Hamburgerafdelingens Vegne et Overblik over, hvad C. U. K. egentligt er, og at den som selvstændig Organisation ikke kan tilhøre en anden Centralisation. Den Vej, vi hidtil er gaaet har vist sig at være den rigtige; ingen anden udelukkende dansk Forening kan opvise et Medlemsblad som vi, og vort Blad «Den færende Svend» er vokset os for fast til Hjertet til at vi nogensinde vil gaa ind under et privat Bladforetagende. Endvidere gav Formanden Jens Paulsen Beretning over vor Hjælp til Arbejdsløse, gamle og til de færende Svende, og er det klart, at vi kan arbejde bedre her og har Fremtiden for os end de udelukkende selskabelige Foreninger.

Samlidigt meddeler jeg, at paa vor Generalforsamling den 10. Februar blev det vedtaget at betale et Ugekontingent paa 100.— Mark ugentligt, samt vedtoges det ogsaa at forhøje Indskudet til Bibliotheket som Pant for Bøgerne til 500.— Mark, samt fastsætte Mulkten efter 14 Dages Laan af Bøgerne til 50.— Mark.

Paa Hamburgerafdelingens Vegne. Med skand. Hilsen.
Carl Hansen, Sekretær.

Med stor Glæde vil alle virkelige Naver erfare Hamburgerafdelingens Stilling til den anmassende Henstilling, som de udelukkende danske Foreninger i Hamborg og Berlin, har rettet til den. Henstillingen kan med Rette kaldes anmassende, naar man tænker paa, hvor larveligt, C. U. K. er bleven behandlet af disse Foreninger. Under aabenlys og skjult Modstand og Bagtalelse (C. U. K. s gamle Medlemsblade viser mangt et Bevis derpaa) arbejdede C. U. K. sig frem til at blive de førende Foreninger ogsaa i Tyskland. Da Nøden bankede paa Døren paa mangt et skandinaviske Hjem i Tyskland gik C. U. K., slaaende en forglemmende Streg over alle de Overfald, og Trakkasserier, den havde været Genstand for før i Tiden af disse Foreninger, med til et Samarbejde med dem. Dette sprængtes af de andre, ja, ikke nok med det: der blev ogsaa fremsat de skarpeste Trudsel mod C. U. K. Hvad mener man f. Eks. om, at der paa en Generalforsamling i «Dan» i Hamborg af et Medlem, som var ansat paa Generalkonsulatet dér, blev meddelt, at Generalkonsulatet fremfor alt vilde støtte «Dan» (grundet paa denne Forenings enestaaende Dumhed og Generalkonsul Ydes selvstændige Tænke- og Handlemaade, kom det heldigvis helt anderledes ud, end Trudsel tilsigtede), og paa samme Generalforsamling kom et andet «Dan»-Medlem med en saa gemen Trudsel som: «næste Aar skal jeg sørge for, at der kun kommer Bevilling til «Dan» angaaende Feriebørnene.» Tror nu virkelig de Herrer fra «Dan» og «Freja», at C. U. K. efter den Behandling agter at gaa nærmere sammen med dem? Gør de det, maa de enten være yderst

naive eller ogsaa mene, at C. U. K. er det. At disse Foreninger ikke undser sig for at gaa ind under et privat Valuta-Bladforetagende, bliver deres Sag; men de skal holde sig væk fra os med den Slags Henstillinger. C. U. K. har bevist sin gode Vilje til et Samarbejde, trods alle Forfølgelser, vi var udsat for i mange Aar fra de to udelukkende danske Foreninger i Berlin og Hamborg. Den Tillid, som C. U. K. godmodigt den Gang viste dem, blev skammelig belønnet, og har vi faaet nok af den Slags «Samarbejde».

Forøvrigt er det ganske komisk at tænke sig, at disse Foreninger, som altid raillerede over, at C. U. K. var en Centralisation, nu selv forsøger at slutte sig sammen. Dem om det. Med Kendskab til disse Foreninger, tror vi ikke, at det vil have nogen længere Varighed. Bliver først Forholdene i Tyskland blot nogenlunde mere normale, falder Størsteparten af deres Medlemmer alligevel væk. Vel sandt, at f. Eks. ogsaa vor Afdeling i Hamborg, ligesom «Dan» og «Freja» har haft Konjunkturtilvækst, medført af de fortilviede Forhold i Tyskland; men der er den Forskel, at de fleste af vore nyhvervede Medlemmer har faaet Øjnene aabnet for, at der er noget som hedder Kammeratskab og Sammenhold, forgrenet i alle C. U. K. s Afdelinger i seks forskellige Lande, og at derfor langt de fleste af disse vore Medlemmer er blevet virkelige Medlemmer, som vi har Udsigt til at beholde, selv om Forholdene skulde blive anderledes, bedre. Det kan «Freja» og «Dan» næppe sige om deres Medlemmer.

At der under fortilviede Forhold i Tyskland, er særlige Interesser at varetage for de bosiddende Danske dér, er klart, og ønsker C. U. K. at lægge alle Kræfter i for at vore Medlemmer i saa Henseende ikke bliver forfordelte. Men saa komisk det er, at de udelukkende danske Foreninger pludselig opdager en Sættelses Nytte, saa komisk synes ogsaa deres Opblæsthed over denne Sættelses uhyre Betydning at være. Vi gamle C. U. K. er for mange Aar siden kommen til Klarhed over, at skal der udføres noget til Gavn for ikke alene Danskerne men for alle Skandinaverne ude i Europa, et det ikke alene nok, at man slutter sig sammen i kun udelukkende danske Foreninger, og det er heller ikke nok, at man kun slutter sig sammen i et enkelt Land, thi Skandinaverne, forholdsvis faa i Antal, fordi de kommer fra smaa Lande, har ikke Raad eller Lyst til at ekstravagere med en Mængde splittede Grupper — og derfor er C. U. K. dannet.

De udelukkende danske Foreninger holder jo af at gebærde sig som mere patriotisk end os Smaafolk. Nok muligt, at det stemmer. Men skal vi anlægge den virkelige (altsaa ikke blot Hurra-Patriotismen) Patriotisme som Maalestok, gør vi Danmark og de andre nordiske Lande nok saa meget Gavn. — Endskønt vi kalder os skandinaviske, mon vi da alligevel ikke nationaløkonomisk gør f. Eks. Danmark mere Gavn end Foreninger, der skiller med Ordet «dansk»? Vist saa! For blot at anføre et Eksempel: en hel Mængde af de af vore Medlemmer, som nu i Vinter var nødsaget til at forlade Tyskland, har faaet Arbejde i Frankrig og har dermed aflastet Arbejdsløsheden derhjemme. De fleste er selvfølgelig ikke rejst paa maa og faa, men har faaet «Blod paa Tand» ved de Oplysninger om Arbejdsforholdene i Frankrig, som har staaet i «Den far. Svend» og ved Samarbejde, som finder Sted mellem vore Afdelinger, hvor de end

saa findes. Se *det* har, nationaløkonomisk set, egentligt bragt Danmark mere Nyttelighed end blot Arbejdet (mest selskabeligt) for at holde lidt sammen paa Bosiddende, som næppe — det kan Forholdene medføre — nogen Sinde vender hjem igen, medens vore unge Medlemmer vender hjem og egentligt bidrager til at berige dansk Industri og Haandværk med de ny Indtryk og Impulser, som de har hentet ude.

Med ovenstaaende menes ikke, at vi nogensinde blot i Fantasien kunde falde paa at se ned paa Landsmænd, som herude har fundet deres andet Hjem. Eksemplet er kun fremhævet for at vise, at vore Foreninger, vor Sammenslutning, egentligt er til meget mere Nyttelighed end de Foreninger, som udelukkende skiller med deres Danskhed. Og det er jo netop det gode ved *vor* Sammenslutning, at vi forsøger at kalde paa det bedste hos de bosiddende Skandinaver herude, saa at de ikke kun holder sig for sig selv, men hjælper til at staa de unge bi og dermed skaber det virkelige Kammeratskab og Sammenhold, samtidigt med at de har den Tilfredsstillelse, at de har andre, større og bedre Formaal end lige de rent smaa, selskabelige. Alle virkelige Naver vil oprigtigt haabe, at Konferencen i Hamborg vil bidrage til yderligere at slutte Naverne i Tyskland sammen med deres Kammerater rundt i det øvrige Evropa.

Foreningsmeddelelser.

Kolding. Lørdag den 3. Februar afholdt Foreningen her sit første store Karneval, der afholdtes paa «Alhambra». Festen slog glimrende an, idet vor ihærdige Formand Chr. Jensen i god Tid havde lagt sig i Selen for at gøre Offentligheden klar over, at de Koldingnaver afholdt et Karneval, som det var værd at deltage i. Der deltog da heller ikke mindre end 1000 af Byens Borgere og Ungdom i den muntre Fest. Vor gamle stabile Nav, Tømrermester L. Adsbøll, salte sig i Spidsen for en Stab af Naver, som fra den aarle Morgen til langt ud paa Natten var i Gang med at forandre Salen til en Del af Venedig; samtidigt mødte vore Kunst-, Landskabs- og Dekorationsmalere med V. Thaysen i Spidsen og fremtryllede de herligste Paladser, Kanaler med Gondoler m. m. Lørdag Aften straaledede alle Herlighederne i Glandsen af Hundreder af kulørte Lamper. Ved Nitiden lavede Naverne et Haandværkeroptog med vort eget Italiener-Orkester i Spidsen, og ved Titiden kom Fredericianaverne i fuld Krigsmaling pr. Bil fra Fredericia, og holdt, ligeledes med eget Orkester i Spidsen, deres Indtog i Salen. Kl. 10½ var der Demaskering og Uddeling af Præmier til den smukkeste Dame- og til den mest komiske Herremaske, hvorefter Dansen gik med Liv og Lyst til K. 3. Efter vel fuldendt Værk samledes Naverne om en Bid Brød og en Dram inden de ved Sekstiden gik hver til sit og trak af Vesten, mens Solen var ved at stige i Østen.

Med Naverhilsen. *L. Jørgensen*, Sekretær.

Maa jeg med Henblik paa ovenstaaende, tillade mig at udtale min Beundring for Koldingaafdelingen, der til dens Karneval har formaet at samle ikke mindre end 1000 af den lille Koldingbys Borgere. Det viser, hvad selv en mindre Afdeling formaar. Naar blot det rette Sammenhold og den rette Vilje er tilstede, gør det ikke noget, selv om Afdelingen ikke tæller

til de største, men kun til de middelstore. Forhaabentligt vil til næste Vinter flere af vore Afdelinger hjemme følge Koldingaafdelingens gode Eksempel. For det første giver det Naverne og dermed C. U. K. (thi disse lo er dog *eel*) Ry videnom; for det andet styrker det Medlemmernes Selvbevidsthed og Sammenhold, og for det tredje giver det Penge til de forskellige Formaal, en Naverforening har sat sig som Maal. Koldingaafdelingen har saaledes af Overskudet givet over Kr. 100. — til vore nødlidende Medlemmer i Hamborg og Ruhromraadet. Nu, da det heldigvis ser ud til, at den værste Depressionsperiode er overstaaet derhjemme, er det ogsaa at haabe, at der kommer Gang og Sving i forskellige af de Afdelinger, som i den sidste Tid nærmest har vegelet.

Red.

Kristiania. Beretning fra Kristianianavernes Skytte og Fastelavnsfest 1923. Skytteaften den 9. Februar. Med god Tilslutning aabnedes Skydningen for Medlemmerne, og der opnaaedes 29 Points. 2. den Aften den 16. Februar: 29 holdt sig længe, men da Murer R. P. Rasmussen henimod Slut havde sat sine 3 × 10 i Blinken fik han straks en Konkurrent i Kassereren som opnaaede samme Resultat. Festen den 18. Februar, begyndte med Skydning om Morgenen Kl. ca. 11 og forcerede temmelig livlig til Kl. ca. 5. Derefter var Omskydning om Sølvtojet. Resultatet blev:

1. Præmie: «Murer R. P. Rasmussen
2. „ „ Kass. R. P. Rasmussen ««
3. „ „ R. Svensson.

Efter endt Skydning gik man over til de forskellige Arrangements saasom slaa Katten af Tønden og Urlepotter sønder. Gemylligheden naaede Højdepunktet da der serveredes et rigtigt Naverslag paa Tønden, og et Øjeblik efter saa man kun rullende Naver og Appelsiner.

Kattekonige blev R. Svensson, som i den højtidelige Anledning fik overrakt Nürnbergs bedste Bajserkrus.

Villige Naver hjalp straks at faa fyldt Pokalen for det første flydende, og ved et kraftigt Klinka Brødra blev dens Skæbne beseglet. Efterat man nu havde fjernet alle de sønderlemmede Dele fra Gulvet fik Salen straks et andet Udseende og man kunde med Ro imødesee Balgæsternes komme. Da Kl. var 7 kom 4 af Verdens dygtigste Musikanter, og nu gik det Slag i Slag, og efter Udsagnene at dømme formede Festen sig som vellykket.

Med Naverhilsen. *Joh. Nielsen*, Sekretær.

Paris. Paa vor Januar-Generalforsamling valgtes som Formand Konditor A. J. Mortensen. — Søndag den 18. Februar havde vi en udmærket Udflugt til Sévres for at se den store Samling Porcellæn dér og for at trække lidt frisk Forforaars-Luft. Vi havde strømmende Regn og tindrende Solskin — og den hvide Vin var udmærket.

Med Naverhilsen. *Johs. Madsen*, Sekretær.

Trondhjem. Paa generalforsamlingen her i januar valgtes som kasser J. T. Jonsson stentrykker, Norrkøping; som næstformand valgtes O. Larsen, snedker, Lundby. Samtidigt indsender vi et lidt forsinket referat af vor juletræs-fest den 30. Dec. 1922. Til første del, barnefesten, havde der indfundet sig 34 barn; naverfesten efterpaa havde samlet ogsaa 34 deltagere, som ved festligt dækket bord fik stem-

ningen op, og fortsattes der ud i de smaa morgentimer med dans, sang, musik og taler, forfrisket ved forskelligt «flydende», indtil der kl. 4 afsluttedes ved et glas vin, trakteret af konditor Albert Petersen. Ved dette «dille» glas taltes der og udbragtes der skaaler for C. U. K., afdelingen, damerne, H. J. Larsen m. flere. Udenfor programmet forlystede en dobbeltkvartet af Trondshjems arbeiderpartis sangkor naverne med nogle sange, ligesom en af gæsterne muntrede os med banjospil. Alt i alt en særdeles vellykket fest.

Med kraftig Naverhilsen.

Vald. Olsen, Formand.

Meddelelser fra Forretningsføreren.

Kvitterer for Modtagelsen af følgende Beføj: Schw. Fr. Klub b. ber. Haandv., Helsingør 12.— (Abonnement); O. Jørgensen, Kbhvn. 4.— (Abonnement); Sønderborg 27.— Kr. Bergen 22.—

Endvidere er der til K. U. i Hamborg indgaaet for Varer: Mark: München 3511.—; Neumünster 300.—; Düsseldorf 1572.—; Dresden 300.—; Hamborg 1680.—.

Paa Grund af den Nødtilstand, som ogsaa har ramt vore Medlemmer i det besatte Ruhrromraade, har H. B. bevilget 500,000.— Mark til Afhjælpning af Nøden blandt Naverne dér. Düsseldorferafdelingen forestaar Uddelingen af Hjælpen.

Restanceliste: Samtidigt med dette Blad følger til de Afdelinger, som ikke allerede har modtaget en saadan, en Restanceliste, hvorpaa alle slettede Medlemmer bedes opført og derefter indsendt. Den 1. April slutter C. U. K. s Regnskabsaar og er det at haabe, at Afdelingerne gør deres bedste for, hvad Mærkesalget angaar, at komme til at staa saa godt som muligt paa Regnskabet, hvorfor der bedes om Inddrivelse af alle Restancer.

Indsendelse af overskydende Kassebeholdning: Alle Afdelinger udenfor Tyskland, som ligger med saadan, bedes indsende den til Hovedkassen. For de tyske Afdelingers Vedkommende indsendes Pengene til K. U. i Hamborg. Samtidigt maa selvfølgelig Regnskabet for Januar Kvartaal indsendes.

Adresseforandring: Aarhus: ny Hule: Vester-gade 48, Landmandshotellet. **Trondhjem,** Udb: J. T. Jonsson, Bergsligaten 9, fra 6-6½.

Foraarsagitation: Til alle større Afdelinger er udsent Agitatiokort, som bedes uddelt eller sendt til udenforstaaende Naver eller Berejste. Afdelingerne bedes først holde et Møde, hvor der planlægges et særligt Agitationsmøde og hvor Adresserne paa de Udenforstaaende bliver samlet. Til disse sendes da i god Tid en Indbydelse, vedlagt en eller to Eksemplarer af «Den far. Svend» (Eksemplarer af Bladet Nr. 12 og 1-2 have endnu paa Lager og sendes gerne efter Bestilling). Paa Agitationsmødet gives der da en Oversigt over Hensigten med det, samt over C. U. K. s hele Virkemaade, fulgt af en Opfordring til de fremmodte ikke-Medlemmer om at slutte sig til Foreningen. Selvfølgelig indledes Mødet med et

Par af vore prægtige Naversange, ligesom det er en Selvfølge at *alle* Medlemmer møder op den Aften, ikke mindst dem, som med Sang eller Spil kan bidrage til at skabe en virkelig Naveraften.

Større Afdelinger, som raader baade over Medlemmer og Midler, kan maaske være i Stand til at arrangere en fast udformet Aften over Rejsminder og Naverlivet. I saa Fald maa der selvfølgelig ikke undlades at gøres opmærksom derpaa i de dertil bedst egnede Blade.

Afdelinger, der virkelig lægger sig i Selen for at vinde de Udenforstaaende ved en saadan Agitationsaften eller paa anden Maade, bedes indsende Beretning derom til Bladet — ogsaa dersom Anstrængelserne ikke skulde blive kronet med Held; thi noget kan Afdelingerne altid lære af hinanden indbyrdes, naar saadanne Beretninger offentliggøres. *H. J. Larsen.*

Efterlysning.

Snedker Hinge, som tidligere opholdt sig i Nürnberg, bedes hurtigst opgive Adresse til Forretningsføreren.

Personalie.

Den 17. Februar fejrede Kristianiaafdelingens stabile og afholdte Kasserer, Karelmager R. P. Rasmussen, sit Bryllup, i hvilken Anledning vi paa mange Navers Vegne udtaler de bedste Onsker for det nyformælede Pares Fremtid.

Red.

Naverbørnenes Ferieophold i Danmark 1923.

Med disse Linier tillader jeg mig at rette en indtrængende Anmodning til de af vore Medlemmer hjemme, som er i Stand til at tage et Barn af Naverforældre i Tyskland til sig i Ferien, om hurtigst at meddele det til mig. Naver! Glem ikke, at Nøden, er stor i Tyskland og at den ogsaa har ramt Naverhjemmene i Tyskland haardt. De Naverbørn, som tidligere var i Ferie hjemme, længes og haaber efter at genopleve den dejlige Ferietid i det lille Danmark. *Lad dem ikke blive skuffede!*

Vore Afdelinger i Tyskland bedes endvidere indsende en Liste til Undertegnede over de Børn, som ønskes sendt til Danmark i Ferie. Udfør hvert Barn maa være tilføjede de sædvanlige Oplysninger om Adresse, Alder osv.

Og saa Naver herhjemme! Send mig *rigtig mange Anmeldelser om Feriepladser* for Børnene af vore Kammerater og Landsmænd i Tyskland!

Med kraftig Naverhilsen!

Jorgen K. Plersen,

Esbjerggade 25³, København O.

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Genossenschaftsdruckerei Zürich.

Den forenede Svend

ORGAN FOR SKANDINAVER I UDLANDET

Nr 4

April 1923

XXII. Aargang

Abonnement: 4 Fr. aarlig, frit tilsendt.

Konferencen af C. U. K.s Afdelinger i Tyskland, den 20. og 21. Maj 1923 i Hamborg.

Til Konferencen, som finder Sted i Hamborgerafdelingens Foreningshjem, *Annenstr. 29*, og som aabnes **1. Pinsedag Kl. 2 Middag**, er opstillet følgende, foreløbige Dagsorden:

1. Appel.
2. Fastsættelse af Konferencens Forretningsorden og Dagsorden.
3. Valg af Dirigent og Sekretær.
4. Foredrag over *dansk social Lovgivning* af Herr Fattiginspektør *Simonsen*, Horsens.
5. Fastsættelse af Kontingent- og Understøttelsesreglement for C. U. K.s Afdelinger i Tyskland.
6. C. U. K.s Stilling overfor de saakaldte samvirkende danske Foreninger i Tyskland.
7. Drøftelse af Legitimationskortenes Betydning for skandinaviske Arbejdere i Preußen.
8. Beslutning over bevilgede Midler.
9. Børnesagen.
10. C. U. K.s Stilling overfor det skandinaviske Foreningshjem i Hamborg.
11. Eventuelt.

Til den opstillede Dagsorden er følgende at bemærke:

1. De af Afdelingerne valgte Delegerede bedes medbringe deres Medlemsbøger; endvidere bæres Emblemet.
2. Hvad Forretningsordenen angaar, foreslaar H. B. at den af Aarhuskongressen vedtagne, med Undtagelse af faa Aendringer, ogsaa benyttes af Konferencen.
3. Da Forhandlingerne vil strække sig over to Dage, er det mest praktisk, at der vælges saavel to Dirigenter som to Sekretærer, hvilket vil blive foreslaaet i Forretningsordenen.
4. Herr Fattiginspektør *Simonsen* fra Horsens, har haft den Venlighed at love at holde et Foredrag for Konferencens Deltagere over dansk social Lovgivning. Over samme Emne har Hr. *Simonsen* tidligere holdt et overordentlig interessant Foredrag i vor Hamborgerafdeling, og bliver der her den allerbedste Lejlighed for Afdelingernes Repræsentanter til at sætte sig ind i alt det nye, som er fremkommet indenfor dansk social Lovgivning i de sidste Aar. Her vil ogsaa Spørgsmaalet om, hvorledes Udlændskerne bedst kan bevare deres Medlemsret i den danske Syge- og Alderdomsforsikring, blive drøftet.

5. Dette Spørgsmaal er det vigtigste, som Konferencen har at behandle. Paa vor Anmodning om Udtalelser fra de forskellige Afdelinger om Spørgsmaalet, er der indkommet følgende, som vi suplerer med Meddelelser om, hvem der af de Afdelinger, som har svaret os, er valgt til Delegerede:

Dresden: Denne Afdeling har vedtaget at foreslaa et Ugekontingent paa M. 350.—, hvad der ca. er en kvart Timeløn; Understøttelsen i Forhold dertil. Endvidere glidende Skala fra Kvartal til Kvartal. Som Delegeret er valgt Em. Bjerregaard.

Diüsseldorf: Her bliver foreslaaet et Ugekontingent for aktive Medlemmer, svarende til 20 % af en Timeløn. Som Delegeret er valgt C. Nakskov.

Hamborg: Denne vor største Afdeling har vedtaget at foreslaa et Ugekontingent paa M. 500.—, samt at sætte Maksimal-Understøttelsen til henholdsvis 30-, 40- og 50,000.— Mark. Paa Mødet, hvor Sagen blev behandlet, var der ogsaa Stemning for et Ugekontingent paa M. 300.—, og Understøttelsen derefter. Forøvrigt udtaler Afdelingen, at det er meget svært at tage nogen bestemt Stilling til Spørgsmaalet før de andre Afdelinger har udtalt sig, og man gensidigt har lært Forholdene at kende i de forskellige Byer. Som Delegerede er valgt Jens Poulsen, Carl Lundbeck, Hendrik Nielsen og Peter Olsen. Kontroludvalget har som sin Repræsentant valgt Peter Sørensen.

Harborg: Denne Afdeling stiller ikke noget bestemt Forslag angaaende Kontingentet, men mener at dette bør forhøjes saadan, at det kommer i nogenlunde Overenstemmelse med Udgifterne til Blad og Administration. Derimod bør Kontingentet, efter Afdelingens Mening, ikke forhøjes særligt med Henblik paa forhøjet Understøttelse. Afdelingen foreslaar tværtimod, at der foreløbigt skal tages Afstand fra at udbetale Syge- og Arbejdsløshedsunderstøttelse, da denne dog ikke kan forhøjes saa meget, at det bliver en antagelig Sum. Der henvises til, at ikke engang Fagforeningerne med deres temmelig høje Kontingent i Tyskland, mere er i Stand til at udbetale en Understøttelse, som har nogen videre Værdi. Som Delegeret er valgt S. Sørensen.

Kiel: Denne Afdeling stiller ikke bestemte Forslag, men vil først høre de andre Afdelingers Mening. Som Delegerede er valgt Eduard Jensen, G. Fredriksen og Jens Mortensen.

München: Her bliver Forslaget fra H. B. støttet om at sætte Ugekontingentet i Forhold til Timelønnen. Der var dog ogsaa Stemning for et foreløbigt fast Ugekontingent paa 500.— M. Som Delegeret er valgt C. Bjørklund.

Neumünster: Her er heller ikke laget bestemt Stilling til Kontingentspørgsmaalet. Afdelingen ønsker ogsaa Portospørgsmaalet drøftet, samt har valgt Harald Jensen til Delegeret.

Vegesack: Denne Afdeling, som ogsaa omfatter Naverne i Bremen, vil heller ikke paa Forhaand tage Stilling til Kontingent- og Understøttelsesspørgsmaalet. Som Delegeret er valgt Marlin Nielsen.

Hvad *H. B.s* Stilling til Spørgsmaalet angaar, er denne af den Mening, at det bedste Grundlag at bygge videre paa, er det, som vi hidtil har brugt, nemlig *Hjælp til Selvhjælp*. Man kan sige om Understøttelsen, hvad man vil, vi har alligevel derved noget, som giver os et Forspring for de andre, udenforstaaende Foreninger, noget som hæver os op over de kun rent selskabelige Foreninger. Vi er forøvrigt ogsaa af den Overbevisning, at C. U. K., paa Grund af den Støtte den har af Afdelingerne i valutastærke Lande, vil være i Stand til at yde en Understøttelse, der virkelig har Værdi. Naar man henviser til, at selv de før saa ydedygtige tyske Fagforeninger, ikke mere er i Stand til at give en ordenlig Understøttelse med deres forholdsvise høje Kontingent, halter Sammenligningen lidt, idet de tyske Fagforeninger, som Forholdene har udviklet sig, er nødt til at bruge Størstedelen af deres Indtægter til Administration. I saa Henseende staar vi, for Tysklands Vedkommende, meget bedre, nemlig — som før nævnt — paa Grund af, at vor hele Virksomhed ikke er baseret paa den omtrent værdiløse Mark.

H. B. foreslaar derfor en kvart Timeløn som Ugekontingent for aktive, og en 1/10 Timeløn som Kontingent for passive Medlemmer. Ved store Svingninger i Markkursen og den dermed forbundne Forhøjelse eller Nedsættelse af Lønnen, maa en efter nærmere Betingelser fastsat glidende Skala træde i Virksomhed.

Hvad Understøttelsen angaar, foreslaas, at denne bliver bragt i Overensstemmelse med den Understøttelse, der ydes i de valutastærke Lande. Den svejtske Frank danner som bekendt Grundlaget for C. U. K.s Finansførelse. I Svejts modtager et arbejdsløs eller sygt Medlem en daglig Understøttelse paa Fr. 2.50, eller 5 Ugekontingenter. Gaar man ud fra, at der for vore aktive Medlemmer i Tyskland besluttes et Ugekontingent, svarende til en kvart Timeløn, vil det nogenlunde svare til, hvad vore Medlemmer maa betale i Svejts, idet disse af en Timeløn paa 170—180 Cts. betaler et Ugekontingent paa 50 Cts. Skal Understøttelsen i Tyskland staa i Forhold dertil, maa der da tildeles et aktivt Medlem dér, som er syg eller arbejdsløs, en daglig Understøttelse, som ligger mellem 4 til 5 Gange Ugekontingentel. Selvfølgelig forhøjes den aarlige Maksimal-Understøttelse paa tilsvarende Vis.

Om Enkelthederne i denne Ordning kan der tales om, kun maa Principet: *Hjælp til Selvhjælp* efter vor Mening fastholdes. Det har ogsaa det gode, at vi da faar at se, hvormange af vore for faa Aar siden nyhvervede Medlemmer, der i Mellemtiden har faaet Opfattelsen af C. U. K. som en Organisation, der har Sammenhold og gensidig Hjælp til Devise. Thi det vil selvfølgelig kun være muligt at gennemføre en saa forholdsvis høj Understøttelse, dersom saavel vore uselvstændige som selvstændig erhvervende Medlemmer staar Last og Brast. — Som H. B. s Repræsentant deltager Forretningsføreren i Konferencen.

6. Efter den Maade, hvorpaa f. Eks. Foreningen «Dan» i Hamborg gentagne Gange er optraadt overfor vore Afdelinger, er det næppe at vente, at der skal blive stor Meningsforskel om, at C. U. K. har af mulig Grund til at være forsigtig, hvad et muligt Samarbejde med udenforstaaende Foreninger angaar. H. B. foreslaar dertil følgende Udtalelse:

«Idet Konferencen — med Henblik paa de Erfaringer, C. U. K. tidligere har gjort — beslutter: foreløbigt at stille sig afventende overfor et Samarbejde med de udenfor C. U. K. staaende Foreninger, vedtager den samtidigt, at inlét Samarbejde, det være sig i den ene eller anden Retning, kan indledes uden med Samtykke af C. U. K. s Hovedbestyrelse.»

Som man ser, giver Udtalelsen Rum for et eventuelt fremtidigt Samarbejde om enkelte Sager, særlig saadanne, som særlig angaar danske Statsborgere i Tyskland. Men Forbetingelsen derfor, er at C. U. K. respekteres, og at de uloyale Angreb paa C. U. K. og dens Medlemmer ophører.

7. Under dette Punkt vil der blive Lejlighed til grundig Drøftelse af de saa ofte nævnte, famose Legitimationskort i Preußen.

8. Samtidigt med, at H. B. staar paa det Standpunkt, at *Hjælp til Selvhjælp* er det bedste Grundlag at bygge videre paa, har den ogsaa Forstaaelse af, at Understøttelsen, saa længe, Forholdene er som de er, ikke altid vil være i Stand til at virke saa stærk som ønskeligt, eller dér, hvor Hjælp er nødvendig. C. U. K. har jo alt ladet foretage flere Uddelinger til vore mest nødstedte Medlemmer i Tyskland, og da Arbejdsløsheden i den senere Tid har bredt sig ret stærkt, ligesom ogsaa flere Hundredetusinder af Arbejdere i Tyskland arbejder paa forkortet Arbejdstid, har H. B. besluttet at stille 3 Millioner Mark til Raadighed for de af vore Medlemmer i Tyskland som af den ene eller anden Grund, er det nu paa Grund af Sygdom, Arbejdsløshed, Alder og Svagbed, trænger til en Haandsrækning. Og selvfølgelig byder Konferencen, hvor Medlemmer er samlede, der kender Forholdene, som de enkelte af vore Medlemmer lever under i Tyskland, den aller bedste Lejlighed til at drøfte hele Spørgsmaalet om Nøden indenfor de skandinaviske Arbejderhjem i Tyskland, samt til at træffe den bedste Maade til Fordeling af Midlerne, der er stillet til Raadighed.

9. Som bekendt agter C. U. K. igen i Aar at arrangere Ferieophold i Danmark af Børnene af vore Medlemmer i Tyskland. Da der før i denne Sag har været opkommen Misforstaaelser, har vi ment det rigtigst, ogsaa at bringe denne Sag til Behandling paa Konferencen.

10. Kontroludvalget har ønsket dette Punkt optaget paa Dagsordenen. Uden at vi véd, om der for Konferencen vil komme til at foreligge konkrete Forslag, dette Punkt vedrørende, er iøvrigt Spørgsmaalet om Foreningshjemmet i Hamborgs fremtidige Stilling og videre Udbygning, af saa vigtig Betydning for hele C. U. K. (selvfølgelig mest for vor Hamborg-afdeling), at en Drøftelse deraf paa Konferencen absolut er paa sin Plads.

11. Under dette Punkt vil der være Lejlighed til at bringe det frem, som ikke er nævnt i ovenstaaende Punkter, eller i dem, som den endelige Dagsorden kommer til at indeholde.

Konferencen har altsaa Arbejdsstof nok, ligesom den ogsaa har haft den Glæde at modtage en Ind-

bydelse af Hr. Generalkonsul M. Yde i Hamborg til at aflægge et Besøg paa det danske Alderdomshjem «Rosenborg» i Börnsen ved Bergedorf.

Vi er overbevist om, at enhver af Konferencens Deltagere møder med den faste Vilje at beslutte det bedste for vor C. U. K. Naar vi møder med Kærligheden og Troen paa vor Sammenslutning, og videre betænker, at vi ikke staar alene, men at ogsaa vore tyske Afdelinger er et Led i hele C. U. K., vil det sikkert lykkes at skabe gode Resultater paa Konferencen, vore tyske Afdelinger og hele C. U. K. til Gavn og Nytte. — *Vel mødt i Hamborg!*

Med skand. Hilsen!

Zürich, i April 1923.

Hovedbestyrelsen for C. U. K.

Meddelelser fra Forretningsføreren.

Kvitterer for Modtagelsen af følgende Beløb: *Schw. Fr.*: Zürich 187.25; Paris 100.—; Stockholm 100.—; Ad. Hartvig, Kgl. Dansk Konsul, Genf 4.— (Abonnement). *Kr.*: Fredericia 80.—; København 540.—; Holbæk 81.—; Kristiania 100.—; Aalborg 26.10; Trondhjem 72.—; Nakskov 17.—; Aarhus 228.—.

Endvidere skal der til K. U. være indsendt *Mark*: Hamborg 680.—; Düsseldorf 112.—; Kiel 276.80; Dresden 8660.— (deraf for Varer 8300.—).

Opmærksomheden henledes paa omstaaende Adressfortegnelse, der ikke gentages foreløbigt, hvorfor den bedes opbevaret, især af dem, som i nær Fremtid agter at rejse.

Følgende Medlemsbøger er tabt og erklæres herved for ugyldig: Bog Nr. 4160 A, *Kuno Sjöström*, Skræder; Bog Nr. 3142 A, *Kai Lykke*, Møbelsnedker; Bog Nr. 5691 A, *Birger Høiberg*, Typograf.

Aarbogen er saa godt som færdig til Trykken; men det har knebet for adskillige Afdelinger at faa sendt Materialet ind. I Betragtning af at andre Sammenslutninger ogsaa har Mas med at faa Materialet ind i rette Tid, er det ikke til at undres over, at vi, som dog er spredt rundt omkring i Evropa, ogsaa har været udsat for det samme, især naar man tager i Betragtning, at det er første Gang, at vi gør Forsøget med en Aarvog. Paa nær Afdelingerne i *Kiel* og *Maribo* har imidlertid nu alle andre Afdelinger indsendt deres Materiale. Dersom nævnte Afdelinger ogsaa vil med i Aarbogen, bedes de pr. omgaaende indsende deres Materiale. — Forøvrigt tegner Aarbogen til at blive ret interessant, idet adskillige Afdelinger har indsendt gode og indholdsrige Beretninger; men hvad der vel nok vil undre mest, er det overvældende Antal gifte Medlemmer, Aarbogen vil opvise.

Som Medl. maaske har bemærket er der i vort Medlemsblad i den senere Tid indført adskillige ny Rubrikker, som jeg haaber skal blive Medl. til baade Gavn og Glæde. Rubriken „Derhjemme fra“ vil dog ikke blive en Oversigt over alle Begivenheder i Skandinavien, dertil er Bladets Plads for begrændset. Rubriken vil nærmest kun omtale det, som har særlig Interesse for Haandværkere, særligt det, som forekommer af faglig og økonomisk Art. Selvfølgelig ogsaa

særlig vigtige Begivenheder af almindelig, især *skandinavisk* Art. For de to andre ny Rubrikers Vedkommende „Arbejdsforholdene ude“ og „For dem, der rejser“ haaber jeg paa kraftig Medarbejden fra Medlemmernes Side. Arbejdsforholdene herude kender jeg kun nøjagtig for Schweiz' Vedkommende, saa det er absolut nødvendigt, at Afdelingerne straks underretter mig, naar der er noget vigtigt at meddele, særlig naar det drejer sig om en pludselig og stærk Bedring eller Forværring af Arbejdsforholdene. Hvad Rubriken „For dem, der rejser“ angaar, vil jeg vel nok være i Stand til, gennem Dagspressen at fiske det væsentligste op; men beder ogsaa for denne Rubriks Vedkommende om kraftig Interesse fra Medls. Side. Der forekommer sikkert meget, som kan have Interesse for den rejsende Svend, som ikke kommer til mit Kundskab, og ej heller til Bladens. Altsaa Svende! Indsend straks alt, som I mener kan have Interesse for nævnte Rubrikker, Bliver der bedre Plads i Bladet, er det ikke udelukket, at der ogsaa indrettes et lille „Lystigt Hjørne“, hvor det, der sker af viltigt og lystigt og som har Forbindelse med Rejselivet og med det ofte komiske Ukendskab til de skandinaviske Lande, som man endnu stadig kan træffe, kan faa sin Plads.

Naverbordet i Zürich spøger stadig. Endskønt dets Skæbne har staaet ret udførligt omtalt i Bladet, er der stadig Naver, der absolut vil trille det hjem til Danmark. Forleden var det saaledes 4 raske Parisernaver, som vilde have nærmere Beked derom fra Zürich: «da vi hurtigst muligt vil begynde at trille med Bordet». Ligeledes havde de ogsaa henvendt sig til «Politiken» om Støtte for deres Forehavende. Et Par Dage efter stod der da ogsaa i dette Blad en temmelig udførlig Artikel (indsendt af vor københavnske Afdeling) om det snart berømte Bord, som jo imidlertid er og *bliver* i Zürich.

I Betragtning af, at det danske Alderdomshjem, som nu optager gamle og svagelige Danske ikke alene fra Konsulatsdistriktet Hamborg, men fra hele Tyskland, allerede har gjort meget godt, ogsaa overfor en Del af de gamle Danske, som stod i C. U. K., har H. B. besluttet at bevilge dette Hjem et Beløb paa Mark 250,000.— for saaledes at vise C. U. K. s gode Vilje til efter beskeden Evne at støtte dette humane Foretagende. Beløbet er overvist Hr. Generalkonsul Yde.

Hvad det Beløb angaar, som er bevilget vore nødstedte Medlemmer i Ruhromraadet, er det allerede uddelt gennem Düsseldorferafdelingen. Medlemmer, bosiddende i Duisburg, Hilden, Düsseldorf, Rheidt og Crefeld fik Del i den velkomne Understøttelse.

Luftkasteller.

(Nedenstaaende Artikel fremkommer her, paa Grund af Pladsmangel, lidt forsinket. Red.)

Jeg har for længe siden lovet vor Redaktør at jeg skulde spinde lidt til Bladet. Naar jeg ikke tidligere har indfriet mit Løfte saa er Grunden nærmest den at jeg endnu ikke har været istand til at omsætte mine højtflyvende Planer i Realiteten, at de Ideer som jeg havde tænkt at publicere, hidtil ikke har kunnet betegnes med noget mere reelt Navn end det som staar over disse Linjer.

Allerede i Vinteren 1918—19 undfangede jeg den Idé at forsøge paa at vække Nordmændenes Interesse for Reiselivet, og jeg forsøgte allerede den Gang paa at holde nogle korte Foredrag om mine Reiser i Udlandet.

Jeg var imidlertid ikke selv rigtig tilfreds med Forsøget, jeg var nemlig ikke istand til at komme i Forbindelse med mere end en lille Klik, og jeg indsaa da at hvis min Agitation skulde faa nogen praktiske Resultater, var jeg nødsaget til at lægge an paa en større Basis.

Vi befandt os dengang endnu i en Opgangsperiode. Ved Sparsommelighed gik det godt an at spare lidt Penge sammen, naar man bare havde Arbeide.

Jeg gik saa resolut hen og anskaffede et Lysbilledapparat, i den Hensigt at lade mine Postkort og Albums billeder reproducere hos en Fotograf, for at faa dem overført til Lysbilleder.

Saa blev jeg imidlertid arbejdsløs. Nu viste det sig desuden at være for dyrt efter mine elendige pekuniære Forhold at faa Billederne udført hos Fotografen.

Jeg fandt saa paa, at det vilde være billigere og mere interessant selv at købe et Fotografiapparat. Der var imidlertid et «aber» ogsaa ved dette Arrangement.

De Vanskeligheder, som jeg som Maler har haft at kæmpe med her i Norge, hvor Vinteren er saa lang, har selvfølgelig haft en meget hæmmende Indflydelse paa «Luftkastellerne».

Alligevel har jeg hele Tiden arbeidet videre med Sagen. F. Eks. i Vinteren 1920—21 gik jeg arbejdsløs i ca. 5 Maaneder i Trondhjem. Disse lange Arbeidsløshedsperioder sluger selvfølgelig den Smule, som man havde tænkt at kunne lægge op.

Trods det, at det selvfølgelig i denne Tid ofte var smaat med Levemaaden, saa jeg mig alligevel istand til at faa lavet en hel Del Lysbilleder i Løbet af Vinteren.

Den paafølgende Vinter blev ikke bedre. Jeg gik da arbejdsløs i Bergen i over 6 Maaneder. Her benyttede jeg imidlertid Tiden og Pengene saa godt, at jeg fik mit Foredrag saa nogenlunde komplet, at jeg mener at have Billeder nok til at begynde.

De Billeder som jeg har reproducert til Lysbilleder er ganske vist mere eller mindre gode. Jeg har næsten udelukkende været henvist til min egen Samling af Postkort og Billeder, og den er selvfølgelig meget mangelfuld.

Naar man reiser som Nav køber man som bekendt aldrig Billeder i den bestemte Hensigt, selv at ville fotografere dem senere.

Jeg rettede derfor engang en Henvendelse i «Den færende Svend» til bereiste Naver om at sende mig Billeder til Laans.

H. J. Larsen, vor Forretningsføren, var saa villig at sende mig en Del Billeder som blev en meget god Forøgelse af min Samling. Foruden ham er der kun en eneste bereist Nav som har vist min Appel til Svendene om at sende Billeder Interesse.

Alligevel er jeg som sagt nu endelig kommen saa vidt at jeg uden at risikere at blive pebet ud, tør reklamere med «Lysbilledforedrag».

Men heller ikke det er nok. Ja man kan næsten sige, at det vigtigste er tilbage — Publikum. Jeg har forsøgt at holde Foredrag i et Par af C. U. Ks. Avdelinger her i Norge, og jeg tror jeg tør paastaa,

at Resultatet svarte til, ihvertfald nogenlunde rimelige Forventninger. Navnlig i Bergen kan jeg næsten sige at mine Foredragsaftener blev en Sukces.

Det er jo imidlertid ikke at vente, at Avdelingerne fremdeles skulde optræde som Arrangører, de risikerer jo nemlig et eventuelt Underskud.

Og desuden — dermed er jo Hensigten heller ikke naaet. Meningen var jo netop at holde Reisetforedrag for dem, der ikke kender til Svendelivet, for at faa dem interesseret i det Liv, som de færende Svende lever.

Jeg gør nu i min Fritid ihærdige Anstrængelser for at interessere forskellige Foreninger for Sagen, og jeg haaber, at naar den intense Valgagitation som de forskellige Partier her i Norge driver i Øjeblikket, er overstaaet, at jeg da endelig kan faa gjort en Begyndelse.

Jeg har været saa heldig at holde Arbeide hidtil, og jeg mener at have Udsigt til for en Gangs Skyld at kunne holde Arbeide hele Vinteren.

Hvis det lykkes, saa vil jeg jo have Leilighed til allerede her i Kristiania at holde en hel Del Foredrag. Det drejer sig kun om Begyndelsen, naar jeg først kommer igang tror jeg nok det vil gaa.

Men Spørgsmaalet er hvorvidt det er den rigtige Maade at drive Agitation paa for vor Bevægelse.

Savidt jeg har forstaaet er der flere af vore lokale C. U. K.-avdelinger, som har indført i sine Lokallove at «Agitation» skal være en staaende Post paa Medlemsmødernes Dagsorden.

I Virkeligheden tror jeg ogsaa, et Agitationen begynder at blive særlig aktuel nu. Grænserne er ikke længer spærret saa strængt nu som tidligere, og Reiselivet bliver derfor ogsaa mere og mere aktuelt.

Efter min Mening kan vi her i Skandinavien ikke agitere for C. U. K. paa nogen bedre Maade end netop at gøre unge Haandværkere interesseret i Reiselivet.

Dette er som sagt kun min personlige Mening, men jeg skulde ønske det vilde lykkes at faa en Discussion istand i vort Blad, netop om Spørgsmaalet «Agitation».

Jeg vil særlig henstille til Avdelingerne i Danmark at fortælle paa hvilken Maade de driver sin Agitation for C. U. K. Det vil utvivlsomt være lærerigt for vore svenske og norske Avdelinger at faa et Fingerpeg om Agitationen fra Danmark, hvor C. U. K. jo snart er repræsenteret overalt.

Netop nu i de lange Vinterafteners Tid kan der gøres meget Agitationsarbeide for Naversagen paa Møder, Foredrag og lignende. Jeg vil derfor bede Naverne om at spinde lidt til vort Blad, om hvordan de driver Agitationen i de forskellige Avdelinger.

Jeg har jo allerede selv høstet en Del Erfaringer med Hensyn til Agitationen. Naar Naverne nu læser denne Artikkel, og ser de Vanskeligheder som jeg har haft at kæmpe med, vil de sikkert indse at hvis der skal drives nogen Agitation med positivt Udbytte for C. U. K. saa maa den drives *organisationsmæssig*.

Det enkelte Medlems Bestræbelser, selv om de er aldrig saa ideelle, har altfor let for at mislykkes.

For mit Vedkommende er det nu næsten 4 Aar siden jeg begyndte at gøre mine første Anskaffelser i Agitationsøiemed, og endnu kan jeg ikke sige, at jeg kan paavise synderlige Resultater.

Selvom jeg selvfølgelig vil forsøge at agitere saa godt jeg kan paa den Maade som jeg her har omtalt,

saa vil jeg ikke raade nogen Naver til at gentage Eksperimentet.

Lad os faa nogen Udtalelser om «Agitation» i vort Blad, og lad os først og fremmest faa lidt Diskussion om organisationsmæssig Agitation.

Jeg tror, jeg allerede har leveret Bevis for at den enkelte Agitation har for smaa Udsigter Til at lykkes —, at det med andre Ord vil blive — Luftkasteller —.

Kristiania, i Februar 1923. *Herman Larsen.*

Udskrivning af Konkurrence om en ny C. U. K.-Plakat.

I Henhold til den Opfordring, som vi i sin Tid rettede til Afdelingerne om at udtale sig om C. U. K.'s paatænkte ny Plakat, har vi ogsaa fra enkelte Afdelinger faaet Udtalelser om Sagen. Flertallet af disse gaar ud paa, at det af agitoriske Grunde vil være bedst at faa en Plakat med saavel dansk som svensk Tekst, og at Plakaten da maa være betydeligt større end først paatænkt.

Efter grundig Overvejelse har H. B. besluttet at udskrive Konkurrence om en Plakat af *Størrelse 70 × 50 cm*, udført i *Trefarvetryk*. Betingelserne er iøvrigt følgende: *C. U. K.'s Emblem* og Bogstaverne *C. U. K.* skal findes paa Plakaten, samt følgende Tekst:

dansk: Skandinavisk Centra'-Understøttelses-Kasse — Udlandsskandinavernes og de Berjestes Sammenslutning — Understøttelse — Selskabelighed — Sammenhold — Oplysninger over Rejse-og Arbejdsforhold i Udlandet — Eget Medlemsblad — Skandinaviske Biblioteker — Uberejste kan indmelde sig før Udrejsen — Alle Naver og Berjeste er hjertelig velkommen i den herværende Afdeling, som har Lokale i Rest., hvor Møde afholdes hver Aften Kl.

svensk: Skandinaviska Central-Understöds-Kassan — Utlandsskandinavernas och de berestes sammanslutning — Understöd — Sällskaplighet — Sammenhållning — Upplysningar öfver rese-och arbetsförhållanden i utlandet — Eget medlemsblad — Skandinaviskt bibliotek — Obereste kunna anmäla sig för utresan — Alla naver och bereste äro hjärtligt välkomna i den härvarande avdelning, som har lokal i Rest. där möte avhålls varje afton kl.

Af Betydning for Plakaten, er at Skriften er let læselig. Udkastene indsendes til Forretningsføreren og Bedømmelsen sker af K. U. og H. B. i Fællesskab. For 1. Præmie udsættes 50.— Svejtsfrank; 2. Pr. 25.—; 3. Pr. 15.—; og 4. Pr. 10.— Fr. Det samlede Beløb uddeles

under alle Omstændigheder, ogsaa dersom ingen af Udkastene tildeles 1. Præmie.

Konkurrencen staar aaben for alle C. U. K.-Medlemmer, og Indleveringsfristen for Udkastene er sat til den 10. Juli.

Hovedbestyrelsen.

Tegn dig for et Naverbarn!

Naver derhjemme! I Henhold til det Opraab, som stod i «Den farende Svend» Nr. 3 om at tage et Naverbarn fra Tyskland til sig i Sommerferien, tillader jeg mig endnu engang at gøre opmærksom paa, at vi endnu mangler adskillige Pladser. Altsaa Svende! Send mig Meddelelse om, at I er villig til at tage et saadant Barn, der længes saa usigeligt efter lidt god Mad, til Jer i Sommerferien.

Med Naverhilsen: *Jørgen K. Petersen,*
Esbjerggade 25³, København.

Arbejdsforholdene ude.

Svejts. Til dette Land kan endnu ikke tilraades Indrejse. Arbejdsløsheden er ganske vist gaaet tilbage, men er for Øjeblikket alligevel procentual større end f. Eks. i Danmark. De paa forkortet Tid Arbejdende medregnet, er der endnu en 70,000 Arbejdsløse i Svejts, hvorfor Myndighederne ogsaa stadig nægter Arbejdstilladelse.

Tyskland. Fra dette Land er heller ikke noget godt at meddele. Af Dagspressen véd allerede de fleste, at Arbejdsløsheden er steget ikke lidt i de sidste Maaneder, vel nok især paa Grund af Ruhrbesættelsen, samt paa Grund af, at den tyske Industri ikke mere kan foretage «Dumping» overfor andre Lande, idet den tyske Industris Priser ofte stærkt nærmer sig Verdenshandelens Cifre. I Begyndelsen af April var allerede 5,7 % eller hver 17. Arbejder arbejdsløs, og omkring Begyndelsen af samme Maaned arbejdede af 5,117,661 Medlemmer i 36 Forbund ikke mindre end 24,2 % paa forkortet Arbejdstid.

Tilrejse kan altsaa ikke anbefales; desforuden er det ogsaa saa godt som umuligt at faa Arbejdstilladelse, ligesom det ogsaa bliver sværere for hver Dag at faa Boligtilladelse for Udtændinge. Hvornaar Forholdene bedrer sig, afhænger vel dels af, hvornaar der bliver sluttet Forlig i Reparationsspørgsmaalet og den dermed sammenhængende Ruhrbesættelse, samt af Markens Stabilisering, som er afhængig af det første. Forøvrigt er der vel snarere Grund til at befrygte, at en endelig Ordning af de foreliggende Spørgsmaal, vil medføre forøget Arbejdsløshed, i alt Fald i den første Tid — i Lighed med Østrig, hvor «Saneringen» har medført forøget Arbejdsløshed, som dog nu er begyndt at aftage.

Frankrig. Fra dette Land er i det hele og store kun godt at berette, og henvises i den Forbindelse til den store Medlemsforøgelse, som Pariserafdelingen har været udsat for og som omtales andetsteds i dette Blad. Manglende Kendskab til Fransk vil dog altid være hindrende for straks at erholde Arbejde.

Det samme gælder **Belgien**, hvor Arbejdsforholdene ellers er ret gode og hvor man ikke har meget Vrøvl med at faa Lov til at arbejde. Vor gode Nav *Ramström* i Gand meddeler dog, at Ingen i Tyskland fødte, heller ikke dersom det drejer sig om Skandinaver, som er født i Tyskland, faar Lov til at opholde sig i Belgien. Ramström har iøvrigt faaet saa mange Forespørgsler om Arbejde fra Naver, at det er ham umuligt at besvare hver enkelt. Kort efter Artiklens Fremkomst havde han i en Hurtighed faaet 40 Forespørgsler, og der indgaar stadig Forespørgsler. Ramström gør endnu engang udtrykkeligt opmærksom paa, at det er meget svært at faa Arbejde, naar der ikke er det mindste Kendskab til Fransk til stede, derimod faar alle Slags Maskinarbejdere, som har i alt Fald lidt Forkendskab til Fransk, straks Arbejde. — Forøvrigt er der kommet 6 Naver til Gand og er det ikke udelukket, at der bliver dannet en Afdeling dér.

For dem, der rejser.

Som bekendt paabød den tyske Regering, da Ruhrbesættelsen fandt Sted, at de tyske Konsuler i Udlandet for Fremtiden skulde være mere forsigtige ved Udstedelsen af Visum for Rejser til Tyskland. Denne Instruktion gjorde, at Antallet af „Valutarejsende“ svandt svært ind. Imidlertid er der nu givet Kontraordre, og selv om den første Instruktion ikke endnu er fuldstændig ophævet, er det vel nærmest et Tidsspørgsmaal, naar den bliver det, alene af den Grund, at ingen godt kan spille „Valutarejsende“ i Tyskland, i hvert Fald ikke i den Grad som tidligere. For Øjeblikket gives der Visum til dem, som vil lave Forretninger i Tyskland, til dem, som vil søge Re-kreation, samt til dem, som ønsker at studere det nuværende Tyskland. Der er altsaa Udveje nok for dem, som virkelig agter sig til Tyskland; men saa mange som før bliver det næppe — grundet paa, at de tyske Priser i mange Tilfælde har naaet Verdenshandelsprisen, ja for flere Varers Vedkommende overskredet den.

Derhjemme fra.

Danmark. *Arbejdsløsheden* er nu gaaet betydeligt lillbage. Den sidste Uge i April opviste følgende Tal: i København 14.996, Øerne udenfor Hovedstaden 7053, og i Jylland 10.052, tilsammen altsaa 32.101 Arbejdsløse ialt. I 1921 og 22 var Tallene paa samme Tid hen holdsvis 69,000 og 74,000.

Del nordiske Samarbejde: Som bekendt er der til Fremmelse af det aandelige, økonomiske og politiske Samarbejde mellem de tre nordiske Lande, oprettet en Forening ved Navn «Norden». Dennes danske Afdeling holdt forleden Generalforsamling i København. Vi lader her følge et lille Udlog af Beretningen om Foreningens Virksomhed, der viser, at man i Norden arbejder ihærdigt paa et Samarbejde mellem de tre saa nært beslægtede Folk — det Samarbejde, som vi indenfor C. U. K. altid har sat en Ære i at fremme saavidt Omstændighederne tillod det:

„I Gaar afholdt Foreningen Norden sin ordinære Generalforsamling i Industriforeningen. Formanden,

Generaldirektør Michael Koefoed, afgav en udførlig Beretning om Aarets Virksomhed. Bl. a. omtalte han Stævnet paa Hindsgavl, hvori der deltog 28 Studenter fra Danmark, 22 fra Norge og 17 fra Sverige. Ligeledes omtaltes Udvekslingen af Universitetslærere, Mejerikursus'et i Norge, Foredragene for Skoleelever og Udvekslingen af Elever mellem Højskolerne. Skole-rejserne spiller en stadig større og større Rolle, og de tre Lande arbejder ihærdigt for at modtage Børnene paa bedste Maade. I Aar vil svenske og danske Børn aflægge Besøg i Sønderjylland. Et særligt Skolehjem for tilrejsende Børn er planlagt for at lette Besøgene. Det sociale Fællesudvalg behandler Planerne om ligetart Lovgivning i de tre Lande.

Kaptajn Helge Bruhn, Foreningens Sekretær, gjorde Rede for en Del af de nye Arbejder: 21.—23. Juli afholdes Møde i Göteborg, hvortil indbydes en Række fremragende Mænd. Desuden Fællesrejserne for Skolebørn, Kursus for Geologer i Kristiania, for Erhvervsfolk i Stockholm, Lærere og Lærerinder paa Hindsgavl, muligvis et nordisk Skolemøde.“

I **Sverige** er Arbejdsløsheden ogsaa gaaet stærkt ned. Der har været nogle temmelig store Arbejds-konflikter, som indirekte var Aarsagen til Arbejdsministeriet Brantings Fald, idet dette Ministerium ikke vilde gaa med til at fratage Arbejdsløsheds-understøttelsen fra de udespærrede Arbejdere, som alt i Forvejen var arbejdsløse. Forøvrigt kommer Sverige denne Sommer til at slaa i Göteborgsstillings Tegn. Denne Udstilling afholdes i Anledning af Byen Göteborgs 300 aarige Jubilæum og legner til at blive overordenlig interessant.

I **Norge** er Arbejdsløsheden vel ikke saa stor som tidligere, men for Øjeblikket staar det paa Vippen om Landet skal kastes ind i store Arbejdsstandsninger; efter de sidste Efterretninger at dømme, er der dog et Forlig under Opsejling, Parterne imellem. Forøvrigt har Norge i den senere Tid haft et Par slemme Bankskandaler.

Foreningsmeddelelser.

Aarhus. Paa Generalforsamlingen her den 21. April valgtes til Næstformand A. Magnussen, Blikkenslager, Aarhus, samt genvalgtes som Kasserer Chr. Bielefeldt, Tapetserer, Frederikshavn.

Med kraftig Naverhilsen

S. Bach Sørensen, Sekretær.

Bergen. Paa vor April-Generalforsamling genvalgtes som Formand Chr. Kühnell, København; som Kasserer valgtes Maler Georg Jensen, Nørresundby. Samme Aften havde vi Besøg af en gammel Nav: Dansk-Amerikaneren Hans Gydesen, som var her paa Gennemrejse til Amerika; han bad os igennem «Svenden» at hilse alle gamle Naver, især Züricher-nerne. Og dersom nogen har Lyst til at sende en Hilsen eller høre lidt om Forholdene i U. S. A., er hans Adresse: *Hans Gydesen, 614 Keenan St. Rhineland, Wisconsin, U. S. A.*

Skærtorsdag aabnede vi vort Landsted paa Heldal, ca. 15 Kil. fra Bergen, og det viste sig straks, at Naverne liker at komme uden for Byen. I straalende Solskin kom Naverne ut over med Tog, Vogn, Bil og til fods, og i hele Paasken var der vældig Søgning paa vort Landslot. Humøret og Solen stod højt i hele Paasken; Sang, Musik og Dans omtrent hele Døgnet

rundt, og Humøret sank ikke, selv om vi 2. Paaskedag var kommet saa langt, at vi maatte spille Whist og Fedtmule om en Flaske Hestebajer (? Red.), da de gode Hansabajere havde taget Slut.

For dog samtidigt at beholde Hulen i Byen, har vi besluttet et maanedligt Ekstrakontingent paa 1 Kr. Med Naverhilsen For Sekretæren:

Georg Jensen.

Gent. Den 10 maj beslöto härvarande 6 naver att konstituera sig till en avdelning av C. U. K. och valdes därvid till ordförande Z. Ramström, sekreterare Chr. Rasmussen samt kassör Einar Kesselhahn, vars adress är Rue Sandéus 36. Till mötes- och samkvämslokal hava vi Hotell La Rose, Quai de l'Ecluse Nr. 1, Gand (Gent).

Möte äger rum varje onsdag afton i nämnda lokal, och eventuellt tillresande naver kunna dessutom alltid infinna sig där vilken dag som helst i veckan för att få råd och upplysningar ang. arbete och andra förhållanden. Då arbetsförhållandena äro goda kunna alla de, som förut tillskrivet undertecknad, med lugn begiva sig hit.

A föreningens för C. U. K.-avd. i Gent vägnar.

Med kraftlig naverhälsning.

Z. Ramström, ordf.

Afdelingen i Gent, vor første Afdeling i Belgien siden Indgaaelsen af Brysselerafdelingen, der nærmest var et Produkt af Verdensudstillingen, der den Gang fandt Sted i Bryssel, er nu oprettet. Vi sender den ny Afdeling vore bedste Ønsker og en speciel Tak til vor gode Nav Ramström, hvis Interesse for at staa Naverne bi og for hele Naversagen, er Skyld i, at vi nu har en Afdeling i Belgien.

Red.

Kristiania. Paa Generalforsamlingen den 6. April valgtes som Kasserer R. P. Rasmussen, Karetmager (Genvalg). — Den 24. Marts havde vi endvidere en udmærket Pakkefest. Ved Otteliden begyndte Naverne at indfinde sig og snart efter var Gulvet fuld af dansende Par, som svang sig til Tonerne fra det rassige, 6 Mand stærke Jassbånd Orkester. Da dette jo imidlertid ogsaa maatte have noget af styrke sig paa, benyttedes Pavsens til Auktion over de medbragte skænkede Pakker. Snart var da ogsaa Auktionen i livlig Gang, og man maa sige, at Naverne ikke var smaalige i deres Bud, idet, ingen var under 1.— Kr. første Gang, ligesom man heller ikke delte en 25 Øre. Udvalget af Geskænkerne var rigt som Cigarer og Cigarspidser, Paaskeæg i alle mulige Pakninger, Barberkniv, Tobakspung, svære Pølser, samt blev der ogsaa udloddet en halv Boutelje (med mere end 14 %), som var stiftet af Skræder Larsen. Da den lykkelige Vinder var en Dame, blev der ogsaa noget til Naverne af dette herlige Mærke. Bagetter gik Dansen med Liv og Lyst og var det en Fornøjelse at se, hvor Stemningen baade var munter og dog indenfor de rette Grændser.

Idet vi ikke undlader paa dette Sted at takke alle, som bidrog til Aftenens Udfald, skal jeg nok bemærke, at det var en Glæde for Styret at se dens Henstilling saa godt belønnet, baade hvad Fremmøde og Antallet af de medbragte smaa og store Gaver angaar. Resultatet er da ogsaa et godt Nettooverskud; det var ogsaa en Fornøjelse at se Formanden valle sit Amt som Auktionarius, men han svang ogsaa en i Dagens Anledning af Kunstdrejer Madsen skænket sort Ibenholtzhammer. — Alt i alt var det en udmærket Fest,

kun Skade, at den allerede maattet slutte Kl. halvto. Med kraftig Naverhilsen

Joh. Nielsen, Sekretær.

Nakskov. Paa Generalforsamlingen her genvalgtes med Akklamation Maler C. A. Nielsen som Kasserer og til Næstformand Typograf Jørgensen, Nykøbing. Med Naverhilsen

A. Petersen, Sekretær.

Bravo Paris!

Det er en Glæde at se, hvordan vor Pariserafdeling vokser. Efter den sidste Regnskabsblanket tæller den 116 Medlemmer. Mest er det selvfølgelig unge Svende hjemmefra, men Afdelingen har ved Siden af ogsaa haft en ikke lille Tilgang af tilreisende Medlemmer og har i Januar Kvartal udbetalt temmelig Rejseunderstøttelse. Det er en Fornøjelse at læse Blanketten med Fortegnelsen over de tilreisende Medlemmer igennem. Fra alle Kanter er de kommet: fra Düsseldorf, København, Kiel, Holbæk, Hamborg, Berlin, Dresden, Danzig og Vegesack. Man tror sig omtrent i den gode gamle Tid, da Afdelingerne ofte i en Uge fik Besøg af saa mange Naver, at man kunde faa ganske friske Hilsene fra alle større Byer i Mellem-evropa. Der er altsaa Gang i Pariserafdelingen, og den vokser stadig væk. Men hvad der omtrent er bedre: Det synes som ogsaa Bestyrelsen i vor Pariserafdeling forstaaer at skabe gode Medlemmer af de mange unge, der er kommet hjemmefra. Og vor stabile Kasserer i Paris, Hj. Birch, har da ogsaa svoret, at med hans gode Vilje rejser ingen Svend bort fra Paris uden som regulær Nav med Medlemsbogen i Orden. — *Bravo Paris!* Red.

Taksigelse.

I Aaret 1909 blev en af C. U. K.s bedste Støtter i Svejs, mangeaarig Medlem af Baslerafdelingen, Skræder J. Jørgensen, farlig syg af en Nervesygdom, der medførte hans fuldstændige Uarbejdsdygtighed. Da Jørgensen var gift og havde et Barn, blev Naverne enige om at træde hjælpende til, og indkom der da ogsaa en ganskeelig antagelig Sum. I 1911 døde Jørgensen, og blev den tiloverblevne Sum, Fr. 667.—, overgivet Baslerafdelingens gamle Medlem, Skræder Thorsting til Opbevaring. I Aarenes Løb er Summen med Renter vokset til Fr. 997.55, hvoraf der imidlertid under Krigen er bleven udbetalt som Understøttelse til Jørgensens Enke og Barn, Fr. 570.—, saa der var et Retsbeløb paa Fr. 427.55, der nu, da Jørgensens Søn er bleven fuldmyndig, er udbetalt ham — alt efter den i sin Tid truffne Overenskomst. — Fru Jørgensen og hendes Søn beder i den Anledning om at faa Lov til at udtale deres bedste Tak til de Naver, der i sin Tid var med til at bidrage til Indsamlingen.

Fra C. U. K.s Side betragles da hermed denne Sag som afsluttet, og har vi kun tilsidst at udtale vor Tak til Thorsting for hans Arbejde dermed. Red.

Svende!

Rejser I hjem, tilmeld Jer da Afdelingerne hjemme (bemærk Adressefortegnelsen i dette Blad)! Og afrejser I overhovedet fra en Afdeling, glem da ikke at faa Eders Bog afmeldt; thi ellers følger den for enhver virkelig Nav uværdige Slettelse!

O! disse Fremmedsprog!

At det ikke alene er Naverne, det kan gaa mindre godt, naar de skal sættes ind i et fremmed Sprogs Mysterier, viser følgende sandfærdige Historie:

Jean Dubois, Søn af en bedrestillet, højere Embedsmand i Genf, var kommet til Zürich for at lære det tyske Sprog. Han drev sine Sprogstudier meget ivrigt og benyttede enhver Lejlighed til at opdrive ny Ord, som han da omhyggeligt noterede i sin Notitsbog til Berigelse af sit Ordforraad. En skønne Dag var han ude at spadsere med sine Venner. En af disse bemærkede da, at en fælles Bekendt havde haft Svin med sig («Schwein») i Lotteriet. Da den gode Dubois ikke havde hørt dette Udtryk før spurgte han, hvad det egentligt betød og fik til Svar, at «have Svin med sig» betyder saa meget som at have Lykke med sig. Dubois, lykkelig over at have erfaret et godt tysk Udtryk, tog sin Notitsbog frem og skrev i denne: «Avoir bonheur» — at have Svin med sig, at have Lykke med sig.» — Nogen Tid derefter besøgte Dubois et Bal sammen med den Familie, hvor han boede. I Aftenens Løb spurgte nu hans Logimutter, om han ogsaa havde danset med hendes Datter. Vor gode Genfer, stolt over at kunne glimre med sine Fremskridt i det Tyske, svarede derefter «Nej, Madame, det Svin har jeg endnu ikke haft». — Tableau!

C. U. K.s Adresser.

C. U. K. s Adresser.

Hovedkasserer og Forretningsfører: *H. J. Larsen*, Postfach Zürich.

Hovedbestyrelsen: Formand: *Ch. Møller*, Oberdorfstraße 4^a, Zürich 1.

Kontroludvalget: *P. Sørensen*, Marktstr. 1a¹, Hamborg 6.

Spejzlerfonden: *L. J. Laursen*, Neue Beckenhofstr. 40, Zürich 6.

Naar ikke andet staar anført, udbetales Understøttelsen i Hulen, hvor Udbetalingen altid finder Sted Mødeaftenen, som — dersom ingen anden Dag er angivet — er Lørdag. Endvidere gøres Medl. opmærksom paa, at Kassererne ikke ere tvungne til at udbetale Understøttelse paa Søn- og Helligdage.

Foreninger i Svejts.

Bern: Restaurant «Schlüssel», 1. Stock, Metzgergasse. Udb.: Thv. Jespersen, Schreinerweg 15³, 7—7 1/2.

Kreuzlingen: Udb.: *P. Jørgensen*, Villa «Cimbria».

St. Gallen: Udb.: *V. Riisfeldt*, Stückelbergstraße 3, Lachen, hvortil ogsaa al Korrespondance sendes.

Zürich: Rest. «Rothaus», Marktgasse, Zürich 1. Udb.: *C. Gjerding*, fra 12 1/2—1 Middag.

Tyskland.

Berlin: *H. Johnsen*, Fuldastr. Nr. 14—15. Udb.: *Otto Claussen*, Naunynstr. 52, Seitfl. 2, Berlin S. O.

Danzig: *Hellige*, Gaisgasse 6.

Dresden: Gasthof Braunschweigerhof, Freiburgerplatz 11, Møde hver Onsdag. Udb.: *Em. Bjerregaard Johann Georgen-Allee 3^a* fra 7 1/2—8.

Düsseldorf: «Zur Winen», Ecke Kirchfeldstr.-Morsestraße, Møde hveranden Lørdag. Udbetaling: *Lorenz Møller*, Pempelforterstr. 4, træffes i Reglen hele Dagen, ellers fra 12—3 Middag.

Hamburg: Annenstraße 29, St. Pauli. Udb.: *Peter Olsen*, Schröderstr. 28¹, fra 7—8.

Harburg: Restaurant Dringelburg, Iste Wilstorferstr. Udb.: *H. Hansen*, Bremerstr. 83³, fra 6 1/2—7 1/2.

Kiel: *Fritz Hotel*, Kl. Kuhberg, Møde 2. og sidste Lørdag i Maaned. Udb.: *Gustav Fredriksen*, Mühlusstr. 72¹, 5—6.

München: Restaurant «Gerlinger», Göthestraße 35.

Udb.: *C. Björklund*, Kapuzinerstr. 45³, fra 6—7.

Neumünster: Rest. *Oskar Sørensen* Bahnhofstr. 3.

Udb.: *A. Sørensen*, Mühlenhof 4², fra 6—7.

Vegesack: z. „Gemütliche Ecke“, Gerhards, Rolfstr.

Udb.: *Emil H. Schatz*, Bremerstr. 12¹, Aumund.

Belgien.

Gent: Hotel La Rose, Quai de l'Ecluse Nr. 1.

Udb. *Einar Kesselhahn*, Rue Sandérous 36.

Frankrig.

Paris: Café-Bar «Trianon», 13 bis, rue des Mathurins,

Paris 9. Samkvemslokale: Rest. Metz, Rue Fau-

bourg, St. Antoine, 179. Udb.: *Hj. Birch*, 50,

rue Boulets, Paris XI., 8—9.

Skandinavien.

Aalborg: *S. Steffensens* Rest., Nyhavnsgade. Udb.:

Peter Jensen, ved Stranden 5³, fra 6—7.

Aarhus: Landmandshotellet, Vestergade 48. Møde

hver Lørdag Aften. Udb.: *Chr. Bielefeldt*,

Studs-gade 45⁴, fra 12 1/4—1 Middag.

Bergen: Møde hver Lørdag Kl. 9, Damgaardsvæien 76,

Udb.: *Georg Jensen*, Nye Sandvigsvej 50³,

fra 7—8.

Fredericia: Rest. *Steffensen*, Torvet. Udb.: *Chr.*

Iversen, Egeskovvej, fra 12—1 Middag.

Hjørring: Café «Christiansgave», Skolegade. Møde-

aften 1. og 3. Lørdag i hver Maaned. Udb.:

Chr. Kornum Christensen, Fredensgade 1.

Holbæk: *Kjeldsens* Hotel, Labek, den første og tredje

Torsdag i hver Maaned, K. 8. Udb.: *Max Niel-*

sen, *Chr. Hansenvej* 21, fra 5—6.

Kolding: Jernbanehotellet, Munkegade. Møde hver

1. og 3. Lørdag i Maaned. Udb.: *Harald*

Hansen, *Losbygade* 16¹, fra 5—6 1/2.

Kristiania: Arbejderforeningen, Vilsesgade 1. Møde

hver Fredag fra 8—12; Udb.: *P. R. Rasmussen*,

Totensgade 2², fra 8—9.

København: Nørre Voldgade 90. Samkvemslokale:

Antiautomaten, St. Hans Torv 3. Udb.: *V.*

E. Gottschalk, *Guldbergsgade* 115³, fra 5—6.

Postkonto Nr. 1778. Ingen Udbetaling i Hulen.

Maribo: Møde hver 2 og 4 Lørdag i Lysemosehuset

i Skoven. Udb.: *Thv. Christensen*, Cement-

fabriken, fra 4—5 1/2.

Nakskov: «Harmonien». Møde den 1. Lørdag i

Maaned. Udb.: *C. A. Nielsen*, Rødbyvej 33³.

Nykøbing F.: Hotel «Slotsgaarden». Møde hver Fre-

dag Kl. 8.

Odense: «Villa-Cafeen», Vester Stationsvej 1, hvor

Møde holdes hver Fredag Kl. 8 1/2. Udb.: *E.*

Vendeltorp, *Fruens Bøge*.

Randers: Hotel «Phønix», Vestergade. Udb.: *N. C.*

Nielsen, *Museumsplads* 14, fra 12 1/2—1 1/2 og

fra 7—8.

Stavanger: Sølvbjerggaden 16. Udb.: *Alfred*

Christiansen, *Rosenkrantsgade* 32, fra 6—7.

Stockholm: *Malmkilnadsgatan* 3 a (Cafeet). Møde

varje fredag. Udb.: *Nils Persson*, *Bellmans-*

gatan 5³, från 6—7.

Södertelje: «Sans-souci», Møde varje fredag kl. 7em.

Udb.: *Gunnar Molin*, *Ranghildsgatan* 37 b,

från 6—7em.

Sønderborg: Hotel København. Udb.: *L. Frederik-*

sen, *Sømandshjemmet*, fra Kl. 6 1/2—7 1/2.

Trondhjem: Café «Anglaise», Nordre gate 4, Møde

hver anden Mandag Kl. 8. Udb.: *J. T. Jonsson*,

Bergsliengt, 9, fra 6—6 1/2.

Vejle: *Officersens* Hotel, Søndergade. Møde 2. og

4. Fredag hver Maaned. Udb.: *V. Bruun*, *Vin-*

og *Cigarhandel*, *Søndergade* 26, hele Dagen.

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Genossenschaftsdruckerei Zürich.

Konferencen af C. U. K.s Afdelinger i Tyskland, den 20., 21. og 22. Maj 1923 i Hamborg.

1. Dag.

Søndag, den 20. Maj, Kl. 2 pr. aabnedes Konferencen af C. U. K.s Forretningsfører, H. J. Larsen, som med hjertelige Ord bød de Delegerede velkommen og udtalte sin Glæde over at kunne aabne Konferencen i Hamborgerafdelingens eget Hus, samt udtalte han Haabet, om at Konferencens Arbejde maatte blive til Gavn og Glæde ikke allene for Afdelingerne i Tyskland men for hele C. U. K.

Derefter foredrog den danske Sangforening „Fremad“ nogle Sange, som alle vakte stormende Bifald, hvorefter Formanden for „Det danske Selskab“, Hr. K. Knudsen, overbragte Konferencen en Hilsen fra nævnte Forening, samt udtalte de bedste Ønsker for Konferencens Arbejde.

Punkt 1 paa den foreløbige Dagsorden, *Appel*, viste at Konferencen bestod af følgende Medlemmer:

Dresden: Em. Bjerregaard, Tapetserer; *Düsseldorf*: Carl Nakskov, Modelsnedker; *Hamborg*: Karl Lundbeck, Maskinarbejder; Hendrik Nielsen, Slagtermester; Peter Olsen, Snedkermester; Jens Povlsen, Blikkenslagermester; *Harborg*: S. Sørensen, Lagerforvalter; *Kiel*: Gustav Fredriksen, Tømrer; Edvard Jensen, Bud; Jens Mortensen, Rebslager; *München*: C. Björklund, Snedker; *Neumünster*: Harald Jensen, Installatör; *Vegesack*: Martin Nielsen, Bødker. Endvidere var *Kontroludvalget* repræsenteret af Peder Sørensen, Skrædermester, og Hovedbestyrelsen af H. J. Larsen.

Punkt 2: Da ingen havde noget at indvende imod den foreløbige opstillede Dagsorden blev denne godkendt. Den hele af Konferencen godkendte Dagsorden ser da saaledes ud:

1. Appel.
2. Fastættelse af Konferencens Forretningsorden og Dagsorden.
3. Valg af Dirigent og Sekretær.
4. Foredrag over *dansk social Lovgivning* af Herr Forsørgelsesinspektør *Simonsen*, Horsens.

5. Fastættelse af Kontingent- og Understøttelsesreglement for C. U. K.s Afdelinger i Tyskland.
6. C. U. K.s Stilling overfor de saakaldte samvirkende danske Foreninger i Tyskland.
7. Drøftelse af Legitimationskortenes Betydning for skandinaviske Arbejdere i Preussen.
8. Beslutning over bevilgede Midler.
9. Børnesagen.
10. C. U. K.s Stilling overfor det skandinaviske Foreningshjem i Hamborg.
11. Eventuelt.

Ligeledes vedtoges enstemmigt den af H. B. foreslaaede Forretningsorden;

1. Til at lede og optage Konferencens Forhandlinger vælges henholdsvis to Dirigenter og to Sekretærer; sidstnævnte behøver dog ikke at være Delegerede.
2. Talerne faar Ordet i den Rækkefølge, som de indtegner sig, hvilket maa ske skriftligt.
3. Forlanger et Medlem Ordet til Forretningsordenen, faar han Ordet som næste Taler. Ordet maa da kun benyttes til at klage over Konferencens Ledelse, og maa der ikke tales om selve Sagen.
4. Saafremt et Medlem mener ved en Oplysning at kunne afkorte Diskussionen, faar han Ordet som næste Taler. Disse Bemærkninger maa være meget korte.
5. Bliver der forlangt Afslutning af Diskussionen med de indtegnede Talere, eller Begrændsning af Taletiden, kan kun een Taler for og een imod faa Ordet, hvorefter man skrider til Afstemning.
6. Ved Afstemning over flere forskellige Forslag, som alle maa indgives skriftlig, bliver det videstgaaende først sat under Afstemning. Dersom over Halvdelen af de Delegerede stemmer for Forslaget, er de andre bortfaldet.
7. Imod Konferencens Beslutninger kan der nedlægges Indsigelse, saavel af C. U. K.s Afdelinger i Tyskland som af H. B. og K. U. Denne Indsigelse maa dog ske senest til H. B. den 10. Juni.

Fra Foreningen "Dan" i Hamborg var der indløbet Forespørgsel, om dens Formand maatte tage Ordet paa C. U. K.s Konference til det paa Dagsordenen opstillede Punkt: C. U. K.s Stilling overfor de saakaldte samvirkende danske Foreninger i Tyskland. — Det vedtoges at svare Formanden for Foreningen "Dan" følgende:

"C. U. K.s Konference i Hamborg, den 20. Maj 1923. — Til Formanden for Foreningen "Dan": I Besvarelse af din Forespørgsel af Dags Dato, meddeler vi dig hermed, at Konferencen er en udelukkende C. U. K.-Konference, og at vi derfor ikke kan tillade Udenforstaaende at tage Ordet til de paa vor Dagsorden opstillede Punkter.

Med skand. Hilsen:

Sign."

Punkt 3: Som Dirigenter valgtes Jens Poulsen, Hamborg, og Em. Bjerregaard, Dresden, samt vedtoges — for at Konferencens Deltagere om saa bedre kunde deltage i Diskussionen — at vælge to af Hamborgerafdelingens Medlemmer som Sekretærer; som saadanne valgtes Carl Petersen og Carl Hansen. — Derefter overtog Jens Poulsen Hvervet som Dirigent.

Punkt 4: Da Hr. Simonsen først saa sig i Stand til at holde det lovede Foredrag om Aftenen, gik man straks over til Behandling af *Punkt 5*, hvorunder Larsen i en længere Tale klarlagde, at det ikke er saa helt let at træffe det rigtige og retfærdige Grundlag for Kontingentets Beregning indenfor de tyske Afdelinger. Gjorde endvidere opmærksom paa, at selv om det nu besluttes at forhøje Kontingentet temmeligt radikal, forhøjes ogsaa samtidigt Understøttelsen, og da C.-U.-K.-arbejder under Devisen: Hjælp til Selvhjælp, er det nødvendigt at bevare Understøttelsen som det ideale Grundlag for C. U. K.; paa det Grundlag er C. U. K. jo ogsaa bleven langt den største Sammenlutning af Skandinaver, især Danske, i Udlandet.

Efter en længere Debat vedtoges det at nedsætte et Udvalg til at redigere Forslaget om C. U. K.s fremtidige Kontingent- og Understøttelsesregleri i Tyskland. Forslaget skulde udarbejdes paa Grundlag af den stedfundne Diskussion, som viste, at selv om der fra Harborgerafdelingens Side var udtalt Ønske om muligvis foreløbigt at afse fra Udbetaling af Understøttelse i Tyskland, var der i det store og hele Enighed til Stede om saavel Kontingentets Forhøjelse som Understøttelsens Bibeholdelse. Fra Vegesackafdelingen var endvidere indkommet Forslag om et tredelt Kontingent, og Understøttelsen i Forhold dertil, endvidere ytrede fra Neumünsterafdelingen Ønske om et højere Maksimumsbeløb for Arbejdsløshedsunderstøttelsen end for Understøttelsen i Tilfælde af Sygdom, idet den tyske Sygeforsikring er nogenlunde god, medens den Arbejdsløshedsunderstøttelse, som ydes af offentlige Midler i Tyskland, er under al Kritik.

Omtalte Udvalg kom til at bestaa af følgende Delegerede: H. J. Larsen, H. B.; P. Sørensen, K. U.; Carl Nakskov, Düsseldorf; Har. Jensen, Neumünster, og Martin Nielsen, Vegesack.

Fra Kl. 7 til 8 holdtes Pavse, hvorefter Hr. Forsørgelsesinspektør J. Simonsen fra Horsens holdt det lovede Foredrag om *dansk social Lovgivning*. Foredraget paahørtes med stor Interesse og takkedes med livligt Bifald, hvorefter flere af de Delegerede forespurgte Hr. Simonsen om forskellige Enkeltheder i Foredraget, som Hr. Simonsen beredvilligt belyste nærmere. (Forøvrigt henledes Medlemmernes Opmærksomhed paa det Udtog af det interessante Foredrag, som findes andetsteds i dette Blad).

Kl. 10 ¹/₂ sluttedes den første Dags Forhandlinger.

2. Dag.

Dirigent: Em. Bjerregaard. — Kl. 8 traadte det nedsatte Udvalg sammen, som da udarbejdede nedensaaende Forslag som blev forelagt for Konferencen, der aabnedes Kl. 9 ¹/₂:

Det foreslaas, at Prisen for Kontingent, Indskud og Medlemsbog indenfor C.U.K. i Tyskland fastsættes paa følgende Maade:

„For aktive Medlemmer et Ugekontingent, svarende til ¹/₅ Timeløn; for passive Medlemmer ¹/₁₅ Timeløn.

Prisen for Indskud og Bog andrager henholdsvis 4 og 1 Ugekontingenter.

For Understøttelsens Vedkommende vedtages følgende:

Maksimalunderstøttelsen andrager for 1-2-3 og 4 Aars Medlemmer henholdsvis 60-80-100 og 120 Ugekontingenter.

Som Dagsunderstøttelse fastsættes for Syge og Arbejdsløshedsunderstøttelse et Beløb, som svarer til 5 Ugekontingenter; som Rejseunderstøttelse bestemmes en Sum, for Sommer- og Vinterhalvaaret, som svarer til henholdsvis 7 og 9 Ugekontingenter.

Som Begravelseshjælp udbetales ved et Medlems Død, for saavel aktive som passive, med 1 Aars Medlemskab, et Beløb, som svarer til 500 Ugekontingenter for aktive Medlemmer.

Hvad Fastsættelsen af Gennemsnitstimelønnen angaar, træffes denne af H. B. og K. U. i Fællesskab. i Tilfælde af *større* Forandringer i Timelønnen, har H. B. og K. U. at beslutte Fastsættelse af ny Gennemsnitstimeløn. Dette maa da i rette Tid meddeles Afdelingerne og træder i Kraft ved et Kvartalsskifte, hvorefter de ovenanførte Kontingent- og Understøttelsesregler forandres i Forhold dertil, dog saaledes, at den forhøjede Understøttelse først træder i Kraft efter en Karenctid paa 6 Uger, altsaa 6 Uger efter en eventuel Forhøjelse af Kontingentet.

Som nuværende Gennemsnitstimeløn foreslaar Udvalget 1500 Mark.

Ovenstaaende Bestemmelser træder, dersom ingen Indsigelse bliver indsendt, i Kraft den 1. Juli 1923."

Dette Forslag blev efter en kort Debat vedtaget *enstemmigt*.

Punkt 6: Under dette Punkt blev følgende Udtalelse enstemmigt vedtaget: "Idet Konferencen — med Henblik paa de Erfaringer, C. U. K. tidligere har gjort — beslutter: foreløbigt at stille sig afventende overfor et Samarbejde med de udenfor C. U. K. staaende Foreninger, vedtager den samtidigt, at intet Samarbejde, det være sig i den ene eller anden Retning, kan indledes uden med Samtykke af C. U. K. s Hovedbestyrelse."

Til **Punkt 7** tog Lundbeck Ordet og belyste, hvorledes de berygtede Legitimationskort blev indført i Preussen 1909, den Gang nærmest beregnet for de polske Saisonarbejdere, medens de nu bliver benyttet overfor alle udenlandske Arbejdere i saavel Preussen som Sachsen. Efter en lang Debat foreslog Larsen, at C. U. K. s Hovedbestyrelse skulde træde i Forbindelse med de danske Myndigheder for om muligt at faa de forhadte og for fri Arbejdere uværdige Kort afskaffet.

Punkt 8: Da H.B. paa Grund af Nöden i Tyskland havde besluttet at stille et større Beløb til Raadighed for derboende nødstedte Medlemmer bad Larsen de Delegerede om at udtale sig om den bedste Fordelingsmethode, samt om Forholdene i det hele taget.

Efter en lang Forhandling, hvorunder de økonomiske Forhold, som Arbejderne lever under i Tyskland blev belyst fra alle Sider, vedtoges det, at K. U. skal administrere det bevilgede Beløb. Ansøgning om at faa en Understøttelsesportion skal indgives til de respektive Lokalbestyrelser, der da igen indsender den til K. U. Ligeledes bemyndigedes K. U. s Formand til i givet Tilfælde, paa egen Haand at tildele Understøttelse, hvilken da maa sanktioneres af det samlede Kontroludvalg. — Endvidere blev følgende Taksigelse vedtaget med Enstemmighed:

„Konferencen af C. U. K. s Afdelinger i Tyskland den 20., 21. og 22. Maj 1923 i Hamborg, vedtager at rette den hjerteligste Tak til de skandinaviske Foreninger i Svejts og Frankrig, samt til de Foreninger for Berejste i Skandinavien, som staaar i C. U. K., for den Hjælp, der i Efterkrigsaa- rene er ydet de skandinaviske Haandværkere i Tyskland, dels i Form af økonomisk Understøttelse, dels i Form af Anbringelse af danske Börn fra Tyskland i Danmark i Sommerferien.“

Efter en Middagspause fra Kl. 1½ til 2½ gav J. Poulsen en Del Oplysninger, Börnesagen vedrørende, og sluttedes Drøftelsen om dette **Punkt 9** med Vedtagelsen af følgende Resolution:

„Idet Konferencen, efter de fremkomne Oplysninger, beklager, at det ikke altid er lykkedes at skaffe Feriepladser nok i Danmark til danske Börn fra Tyskland, udtaler den samtidigt Haabet om, at det denne Sommer vil lykkes at anbringe alle i Betragtning kommende Börn derhjemme i Danmark i Ferien.“

Punkt 10: Under dette Punkt holdt P. Olsen et interessant Foredrag om Hamburgerafdelingens Foreningshjem; omtalte med hvilke smaa Midler, det blev oprettet og hvilke Vanskeligheder, det under de nuværende Forhold kæmper med. Larsen tog Ordet og mente, at det maatte være en Ærespligt for C. U. K., at Foreningshuset ikke alene blev bevaret men ogsaa stadig holdt i fuldt ansvarlig Stand. Det blev vedtaget at sætte et Op- raab i Bladet til Fordel for Huset. — Derefter sluttedes Forhandlingerne Kl. 6½.

3. Dag.

Dirigent Jens Poulsen: Først blev Godtgørelsen for tabt Arbejdstid for de Delegerede fastsat: For hver tabt Arbejdsdag blev efter Forslag af P. Sörensen vedtaget en Godtgørelse af 15 000 M. (For Pinse- dagene beregnes selvfølgelig ikke noget.) Endvidere blev det vedtaget at give de Delegerede en samlet Spese for alle tre Dage paa 10 000 M. Omkostningerne ved de Delegeredes Bospising i Foreningshjemmet overtages direkte af C. U. K.

Derefter rejste Larsen Spørgsmaalet om den bedste og sikreste Maade til i Tyskland at faa Kontingentet regelmæssigt ind, nu efter at Kontingentet bliver sat op. Der var almindelig Enighed om, at det nu gjaldt om regelmæssigt at sørge for saavel Kontingentets Indkrævning som for Bladets Tilstilling, idet alle indsaa Nyten af, at Bladet bliver benyttet som et af de bedste Midler vi indenfor C. U. K. har til — ved Siden af Understøttelsen — at bevare vore Medlemmer og fastholde og højne deres Interesse for C. U. K.

Af Bjerregaard, Dresden, blev endvidere Spørgs- maalet rejst om eventuel Mulighed for at faa anbragt enkelte af de af vore gamle Medlemmer, som i mange Aar ikke har været hjemme, i Sommerferie i Danmark, saa de dels kunde faa deres Ønske opfyldt om dog engang at komme hjem paa Besøg, og dels kunde faa et haardt tiltrængt Ferieophold i Danmark. Det besluttedes at overvise H. B. Sagen.

Derefter rettede saavel Poulsen som Larsen en Tak til de Delegerede for den Interesse, de stadig under Konferencen havde lagt for Dagen, samt rettede en kraftig Appel til alle Tilstedeværende om efter bedste Evne at arbejde for C. U. K. — Med et begejstret Hurra for denne Navernes Sammenslutning, for den eneste virkelige Organisation, som Udlandsskandinaverne, Udlandsdanskerne har her i Europa, sluttedes Konferencen Kl. 12 Middag.

Carl Petersen, Carl Hansen,
Konferencens Sekretærer.

Konferencens Beslutninger.

Af disse er selvfølgelig de Beslutninger, som blev taget om de ny Kontingent- og Understøttelsesregler langt de vigtigste, og er jeg overbevist om, at de trufne Beslutninger har truffet det *rigtige*. Interesserede Medlemmer, som har læst Bladet Nr. 4, vil — ved nu at læse Konferencens

Beslutninger — se, at disse i det store og hele er i Overenstemmelse med H. B.s. Forslag til Kontingentspørgsmaalet i Tyskland. Det vil altsaa sige, at Timelönnen er lagt til Grundlag for Ugekontingentet, dog havde H. B. ment, at en kvart Timelön vilde have været passende, idet vort Ugekontingent i Svejts (Svejtserfranken danner som bekendt Grundlaget for C. U. K.s Finansførelse) nærmere er en kvart end en femtedel Timelön. I Betragtning, af, at Timelönnen i Tyskland staar i langt større Misforhold til Leveomkostningerne end i Svejts, mente imidlertid Konferencen, at det vilde være mere retfærdigt dersom man i Tyskland vilde tage en femtedel Timelön som Grundlag for Kontingentet. Endvidere var Konferencen ogsaa af den Mening, at ved Fastsættelse af Kontingentet for passive Medlemmer, gjaldt det om at sætte det saadan, at vore mange gamle Medlemmer i Tyskland, som ikke har nogen videre Indtægter (paa Grund af forringet Arbejdskraft) ogsaa vil være i Stand til at betale Bidraget. For at komme disse gamle Landsmænd, som ofte med Interesse hænger ved Foreningen, imøde, besluttede Konferencen at sætte det passive Medlemsbidrag til $\frac{1}{15}$ Timelön.

Hvad Understøttelsen angaar, er den fastsat med Ugekontingentet som Grundlag. I Svejts f. Eks. er den daglige Understøttelse Fr. 2.50, altsaa 5 Ugekontingenter, og det første Aar er Maksimalunderstøttelsen 30 Fr., altsaa 60 Ugekontingenter. Paa *den* Maade vil ogsaa i Tyskland Understøttelsen blive beregnet i Fremtiden.

For at give et bedre Overblik over den fremtidige Ordning m. H. t. Kontingent og Understøttelsen i Tyskland, vedføjes her de Summer, som efter al Sandsynlighed vil blive gældende fra 1. Juli, dog saaledes, at den forhøjede Understøttelse først træder i Kraft 6 Uger efter Bidragets Forhøjelse, idet man jo ikke ret godt kan udbetale forhøjet Understøttelse paa Grundlag af et lavt Bidrag, og derfor først maa lade det forhøjede Bidrag virke en vis Tid for saaledes at sætte Kassen i Stand til at udbetale de forhøjede Understøttelser. — Summerne er altsaa følgende:

Gennemsnitstimelönnen er fastsat til 1500 *M.* Ugekontingentet vil da for aktive og passive Medlemmer blive henholdsvis 300 og 100 *M.* (dertil kommer da desuden Lokalkontingentet, som vel nok i de fleste Afdelinger vil blive en 100—150 *M.*). Indskudet vil da komme til at koste 1000 *M.* — og medlemsbogen 300 *M.* — Hvad Understøttelsen angaar vil Maksimalunderstøttelsen for 1, 2, 3 og 4 Aars Medlemmer blive henholdsvis 18, 24, 30 og 36 000 *M.* Den daglige Understøttelse andrager 1500 *M.*, og Sommer- og Vinter-Rejseunderstøttelsen henholdsvis 2100 og 2700 *M.* — Endvidere vil Begravelseshjælpen andrage 150 000 *M.*, en ganske antagelig Hjælp, især naar tages i Betragtning, at vi ogsaa udbetaler denne Hjælp til vore passive Medlemmer.

Da ovenstaaende Satser er vedtaget enstemmig af Konferencen, er der næppe Grund til at tro, at der vil komme til at foreligge Indsigelse, og vil det forhøjede Kontingent da træde i Kraft den 1. Juli; den forhøjede Understøttelse træder da automatisk i Kraft den 15. August.

Hvorlænge ovenstaaende Satser vil komme til at gælde, afhænger af Forholdenes Udvikling i Tyskland. Foreløbigt kommer de til at gælde til den 1. Oktober 1923. Dersom der da til den Tid er indtraadt saa store Forandringer i Timelönnen, at H. B. og K. U. skønner at Kontingent og Understøttelse staar i for stor Misforhold til Forholdene, vil der da blive fastsat en ny Gennemsnitstimelön, hvorefter det ny Kontingent og Understøttelse fastsættes paa den ovenfor skildrede Maade.

Det af Konferencen besluttede System for stadig at holde Kontingent og Understøttelse i Tyskland i nogenlunde Forhold til de til enhver Tid gældende Forhold, er praktisk, og viser endvidere overfor saavel Myndighederne som overfor vore Afdelinger hjemme, at selv om de skandinaviske Arbejdere i Tyskland er glad for enhver Hjælp hjemmefra under de elendige Forhold, som for Øjeblikket hersker i Tyskland, har alle de Danske, alle de Skandinaver, som i Tyskland staar tilsluttet C. U. K. den faste Vilje til, saavidt deres Evne rækker, at staa hinanden bi under Devisen: *Hjælp til Selvhjælp!*

Hvad de andre af Konferencen vedtagne Beslutninger angaar, er især dem om vor Stilling overfor de berygtede Legitimationskort og overfor de saakaldte samvirkende danske Foreninger i Tyskland af Vigtighed. Hvad det første Punkt angaar er der Haab om at faa disse afskaffet, eller i alt Fald forandret, naar det drejer sig om danske Arbejdere, idet saavel Generalkonsul Yde som Folkethingsmand Stauning har lovet os Støtte i dette Spørgsmaal.

Hvad vor Stilling overfor de udenforstaaende Foreninger i Tyskland angaar, kan det med Glæde konstanteres, at Konferencen enstemmig havde den Opfattelse, at vi maa være overordentlig forsigtige m. H. t. et Samarbejde med disse rent selskabelige Foreninger, som vel i mange Tilfælde skilter ret stærkt med deres „Danskhed“ overfor os, som jo „kun“ er skandinavisk, men som samtidigt i Virkeligheden ikke udfører noget videre praktisk Arbejde for Landsmændene; dertil hører nemlig lidt mere end engang imellen at komme sammen for at spille Kort og faa en Dans. Vi vil lade disse Foreninger passe deres Sager, men skulde det forekomme engang til, at der bliver optraadt imod os, som Foreningen „Dan“ i Hamborg har gjort, vil vi vide at bide saa stærkt fra os, at de mister Lysten til videre Forsøg i saa Henseende.

Alle Konferencens Deltagere var enige om at bevidne vore Afdelinger i Svejts, Frankrig, Danmark, Norge og Sverige den Taknemlighed, der gør sig gældende hos vore Medlemmer i Tyskland for den Hjælp, der siden Krigens Slutning er ydet

dem. Men samtidigt blev det ogsaa skarpt pointeret — og ikke mindst fra undertegnede —, at det nærmest maa betragtes som en Skandale, at det ikke er muligt at skaffe de 2-300 danske Børn fra Tyskland en Sommerferie i Danmark, medens der samtidig kommer Tusinder af tyske Børn, som i det store og hele ikke er værre stillede end de danske Børn i Tyskland, som ikke finder nogen Ferieplads derhjemme. Forhaabentligt lykkes det nu i denne Sommer at skaffe alle danske Børn fra Tyskland en Sommerferie i Danmark. Men skulde dette vise sig vanskelig, maa den danske Offentlighed i rette Tid gøres opmærksom paa, at vi herude betragter dette Misforhold som et grimt Udslag af den bekendte Snobbethed derhjemme, der i dette Tilfælde ytrer sig paa den Maade, at det virkelig er meget interessantere overfor Slægt og Venner at kunne fremvise et "ægte" tysk Barn end et saadant, der stammer fra danske Forældre. Forhaabentligt sker der nu en Ændring i dette Forhold, saa at denne Sommer ikke et eneste dansk Barn fra Tyskland skal blive skuffet i dets Forventninger om en dejlig Ferie i Danmark.

Hvad de øvrige af Konferencen drøftede Sager angaar, har især den om Foreningshuset i Hamborg almindelig Interesse, og henvises der i saa Henseende til omstaaende Opraab til Fordel for Huset.

Alt ialt vil det nok vise sig, at Konferencens Beslutninger vil være til Gavn for C. U. K., ikke alene i Tyskland, men ogsaa i det store og hele.

H. J. Larsen.

Noter til Konferencen.

Ordningen af Konferencen kan betegnes som mønsterværdig. Der var af Hamborgerafdelingen i Forvejen sørget for Logi, idet alle de Delegerede bøde hos Hamborgernaver. Forplejningen fandt selvfølgelig Sted i Foreningshuset og var mere end udmærket — og kom, betalt med Francs, som det hele blev, alligevel billig. Naar dertil kommer, at de Delegerede blev yderst gæstfri optaget i Hamborgernavernes Hjem er det let at forstaa, at alle Delegerede og deres Værter folte sig som en stor Familie. Det var en Glæde igen at træffe de gamle Hamborgernaver som P. Sörensen, P. Olsen, J. Poulsen, Lundbeck, Carl Schmidt, Hendrik Nielsen, Brams, Carl Hansen, Carl Petersen, Cigarmager Madsen og hvad nu alle de brave gamle Hamborgernaver hedder. Ligesom man ogsaa med Glæde trykkede Harborgerafdelingens mangeaarige Kasserer H. Hansen og Kielerafdelingens nu desværre afgaaede Formand, K. M. Petersen. i Haanden. Og at Gensynsglæden blandt de Delegerede, hvoraf mange kendte hinanden fra Aarhus, var stor, siger sig selv.

Med Glæde kunde det konstanteres, at Hamborgerafdelingen saa temmelig har formaaet at bevare sin Medlemsbestand, og at flere af vore mest interesserede Medlemmer er selvstændige.

Ja, det er ingen Frase, at vi har de bedste af de selvstændige Landsmænd indenfor vore Rammer; dem som ikke har glemte deres unge Dage og dem, som ikke er bange for at staa deres Landsmænd bi med Raad og Daad, om de ogsaa selv er bleven bedre stillet. At vi af den Grund ikke mere skulde være en „rigtig“ Svendeforening, behøver vi ikke at tage tragisk, men bør tværtimod være glad for, at Forholdene har udviklet sig saadan, at vi, enten vi nu er Svende eller Mestre, eller paa anden Maade selvstændig, kan være i Stue sammen. Forøvrigt har Ordet „Svend“ i Tidens Løb faaet en anden Betydning end den oprindelige. Med Udtrykket „Svend“ menes nu indenfor Naverkredse en Nav, en rigtig Nav, med Hjertet paa det rette Sted; om vedkommene da er selvstændig eller uselvstændig, spiller ikke den mindste Rolle. Paa *Sindelaget* kommer det an.

— Nogle Medlemmer har vor Afdeling i Hamborg selvfølgelig ogsaa mistet, dengang de berømte Spækpakker faldt væk. Men disse „Landsmænd“ har ved denne deres Handlemaade vist deres sande og — for at bruge et mildt Ord — sjofle Karakter, at vi egentligt maa være glad ved at have mistet dem. Thi ret betänkt hører der en god Portion Karakterløshed til, som Tak for det store Arbejde, Foreningen har udført for disse Mennesker, at vende Foreningen Ryggen, fordi der for Øjeblikket ikke er noget at „hole“. Forhaabentligt tager den danske Stat, i givet Tilfælde, ogsaa Konsekvenserne overfor saadanne Mennesker; thi det kan aldrig blive retfærdigt, at indifferente, karakterløse Mennesker skal stilles paa lige Fod med de Naver, der arbejder for og holder sammen paa Landsmændene.

Naa, alt i alt har vor Hamborgerafdeling staaet sig godt og bestaar den nu saa godt som udelukkende af gode-C.-U. K.-Naver, og vil jeg da paa samtlige udenbys Delegeredes Vegne rette den bedste Tak til alle Hamborgernaver for udvist Gæstfrihed og Venlighed; og ogsaa en Tak til Carl Schmidt og Hans Kone for al deres Ulejlighed med den udmærkede Forplejning, der blev serveret Konferencens Deltagere.

Trods al Dyrtid vilde Hamborgerafdelingen alligevel ikke undlade at være Vært for Konferencen ved en Frokost, som selvfølgelig blev en velykket Optakt til det mere alvorlige Arbejde og hvor Lykønskninger fra H. B. og Berlin for Konferencens Arbejde blev oplæst. — 2. Pinsedag afholdt Hamborgerafdelingen en gemytlig Sammenkomst i Foreningshuset, hvortil de Delegerede selvfølgelig var indbudt. Der blev holdt Taler for Afdelingen, for C. U. K. osv., ligesom ogsaa vore gamle, prægtige Naversange blev sunget. Ind imellem blev der givet Numre, ikke mindst af Glarmester Lundberg, samt af „Peter Sören“ og „Ole“, der tilsammen optraadte i deres vidt berømte Glandsnummer: „Den lille Mand“.

Forövrigt viste Generalkonsul Yde som sædvanlig C.U.K. og dennes Arbejde Interesse, og maa det glæde enhver Nav at höre, at Generalkonsulen ved en festlig Sammenkomst, som blev afholdt i Generalkonsulatet for den danske Delegation ved den internationale Socialistkongres i Hamborg, samt

for Drikkevarer er de samme som i Arbejderrestaurationserne, og hvad Spisning angaar, er der vel ikke stort Udvalg, men hvad der leveres er baade godt og billigt. Carl Schmidt og hans Kone (Restaurationsens Fovalter), som altid er villig til at give Tilrejsende Raad og Oplysninger, leverer

Konferencens Deltagere udenfor Naverhjemmet i Hamborg.

for Hj. Branting, og hvortil ogsaa C. U. K.s Forretningsfører var indbudt, holdt en lille Tale for C. U. K., og hvori han udtalte sin Glæde over Samarbejdet med denne.

Ligeledes viste ogsaa Arbejderbladet i Hamborg: "Hamburger Echo" Konferencen Interesse, idet det bragte en redaktionel Meddelelse om Konferencens Arbejde; der ogsaa blev omtalt i en længere Meddelelse, som "Ritzaus Bureau" i Danmark udsendte til alle danske Blade.

Til Hverdag er det selvfølgelig et Gode at have eget Hus, men et dobbelt Gode er det, naar det gælder om at holde en flere Dages Konference. Der er ikke noget, der hedder at skulde spørge Värten om dette eller hint, eller være bange for at faa Afslag, naar man ønsker et eller andet særligt. Konferencen blev holdt i Salen, der var smukt dekoret, og til Udvalgsarbejdet stod Bestyrelsesværelset til Raadighed. Efter Dagens Arbejde slog man sig saa ned i de hyggelige Restaurationslokaler i Stuen. Ja, det er rart at have Foden under eget Bord, og vil jeg i den Forbindelse paa det kraftigste tilraade alle gamle og unge Naver, som kommer Hamborg forbi at aflægge Foreningshjemmet i *Annenstrasse 29*, et Besög. Der bliver man ikke trukket op. Priserne

saaledes en Bøf, som ikke faas bedre hjemme. Ligeledes maa det danske Wienerbröd ikke forglemmes.

Forövrigt er Lokalerne betydeligt oppudsede og gjort mere hyggelige siden jeg for to Aar siden var i Hamborg. Som det imidlertid fremgaar af ovenstaaende Billede, der blev taget af Konferencens Delegerede, Sekretärer, samt af Hjemmets Värtfolk, trænger Fassaden i høj Grad til at blive opmalet, hvad der selvfølgelig er en bekostelig Historie. Og da det ogsaa gælder om stadig at holde Huset i Stand indvendig, er det at haabe, at Afdelingerne ret kraftigt støtter den Indsamling til Fordel for Hjemmet, som nu bliver foranstaltet. — Hjemmet staaer under Forvaltning af den særlig Bestyrelse. Formand for Hjemmet er Snedkermester Eriksen, og Kasserer Grosserer Krog og er Hjemmets Ledelse altsaa i de bedste Hænder.

Til sidst vil jeg ganske kort give et Par Oplysninger om Forholdene i Tyskland, som de er for Øjeblikket, især da det er saa temmelig vanskelig at danne sig et Billede deraf efter det, som Bladene skriver. Det kan forövrigt ogsaa være svært nok for dem, som ved Selvsyn forsöger at trænge ind i Forholdene. Eet kan straks slaas fast: Der er betydeligt mere Orden i alt end for Eks. for to

Aar siden. Ogsaa den Gang fungerede Banerne med en misundelsesværdig Præcision, men selve Materialet var den Gang i en temmelig medtaget Forfatning, medens Vognene nu er istandsat og renlige. Med den offentlige Orden og Renlighed er der i det store og hele sket store Fremskridt, ligesom ogsaa man med Glæde maa konstantere, at Folk — ogsaa Arbejderne — i alt Fold i det ydre, gaar bedre paaklædt end for to Aar siden. Derimod skal det være sløjt med Undertøjet, og selv om f. Eks. Hamborg endnu ikke er ramt saa haardt af Arbejdsløshed som adskillige andre tyske Byer, lides der meget i det stille, noget som en overfladisk Valutarejsende ikke ser. Især har selvfølgelig gifte, og da især dem med Børn, Vanskelighed med at hutle sig igennem. Derimod kan ugifte nok klare sig nogenlunde.

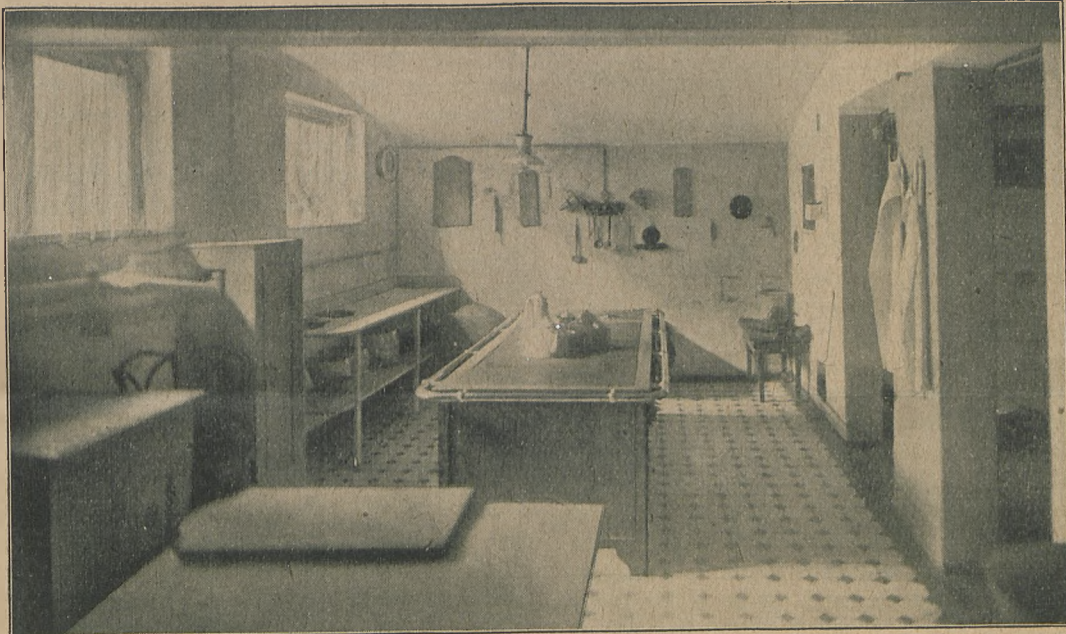
Hvad der endnu er forholdsvis billig, især naar man drager Sammenligning med Priserne paa Fødevarer og Klæder, er Øl og ellers al anden Spirituosa. Og kommer man med Francs eller Kroner, kan man endnu købe billigt, i alt Fald for de fleste Tings Vedkommende. Det billigste af alt, er selvfølgelig Rejsen, saaledes har Rejsen for alle Delegerede til Konferencen, frem og tilbage, kun kostet 16 Svejtsersfrank! Fra den 1. Juni forhøjes ganske vist Jernbanebilletterne

er trykket i et Trykkeri, som ikke er vant til at trykke dansk og svensk, er det ikke udelukket at der er en hel Del Trykfejl. Jeg kunde heller ikke korrigerer Bladet færdigt, da dettes Sætning tog længere Tid end beregnet og jeg derfor maatte afrejse for Bladets Færdiggørelse, idet mit Visum var udløbet. — Forovrigt bedes i alt Fald de tyske Afdelinger sørge for, at dette Blad kommer **alle Medlemmer i Hænde!**

Næste Nummer af Bladet vil sandsynligvis komme omkring den 1. Juli, og beder jeg derfor allerede nu Kassererne i vore Afdelinger i Tyskland om at sørge for, at alle udestaaende Restancer bliver inddrevet i rette Tid, saa vi kan begynde med det ny Kontingent uden at have gamle Restancer at slæbe paa. C. U. K.-Kontingentet udgør ganske vist ikke nu, selv naar det drejer sig om store Restancer, ret meget; men det maa ikke glemmes, at adskillige Afdelinger har et temmeligt Lokalkontingent (Hamborg saaledes 200.— M. ugentligt), og derfor kan det samlede Kontingent alligevel løbe op til et temmeligt Beløb.

Ligeledes bedes alle andre Afdelinger udenfor Tyskland sørge for at staa med rent Bord nu til Kvartalskiftet den 1. Juli, hvad Restancerne angaar. *Ingen Restancer, maa Lösenet være!*

Forretningsføreren.

Interieur fra Kökkenet i Naverhjemmet i Hamborg.

med 100%, men da Marken efter al Sandsynlighed samtidigt synker, spiller det ikke stor Rolle.

For saa hurtigt som muligt at underrette især de tyske Afdelinger om Konferencens Beslutninger, blev det besluttet at udgive et Nummer af vort Medlemsblad i Hamborg. Da dette Nummer altsaa

Stöt Hambogerafdelingens Foreningshus!

Efter grundig Drøftelse af vort Foreningshus i Hamborg og dets Betydning for C. U. K., besluttede Konferencen at appellere til alle C. U. K.-Afdelinger om at støtte dette Foretagende.

Som bekendt er det næsten umuligt (endskønt Huslejen er steget ganske antageligt i den sidste Tid) for Husejerne i Tyskland at holde deres Ejendomme i forsvarlig Stand. Og det samme gør sig gældende med vort Hus i Hamborg. Ganske vist bliver der ogsaa drevet Restauration i dette, hvorved det har en større Lejeindtægt end dersom det var almindelig Beboelseshus; men samtidigt er Priserne for Husreparationer i Tyskland steget i en saadan Pris, at selv en meget høj Lejeindtægt ikke formaar at dække Omkostningerne ved Husenes fuldstændige Vedligeholdelse.

Som bemærket andetsteds i dette Blad, trænger vort Hus i Hamborg i høj Grad til en Fassade-renovation, ligesom ogsaa andre og mindre Reparationer er nødvendige. Med de nuværende Priser er det udelukket, at vor Hamborgerafdeling kan bestride Omkostningerne dertil, og da det absolut maa være en Æressag for *hele* C. U. K., at vort Foreningshjem bliver holdt i fuldt forsvarlig Stand, er der da ikke andet at gøre end at appellere til alle vore Afdelingers Solidaritet og Hjælpsomhed. Dersom hver enkelt Afdeling vil yde et Bidrag til Huset, vil Hamborgerafdelingen være i Stand til ikke blot at udføre de nu nødvendige Reparationer, men ogsaa til at faa et lille Fond til foreløbig Bestridelse af kommende Reparationer og til Dækning af eventuelt Driftsunderskud. Da Hjemmet har en fultud kompetent Ledelse, er der Garanti for, at Pengene bliver brugt paa rette Maade, ligesom der selvfølgelig ogsaa vil blive aflagt Kvittering for indkomne Bidrag, samt Regnskab for disses Anvendelse.

Naver! Endskønt vore Medlemmer i Hamborg efter bedste Evne, bl. a. ved et temmeligt Lokalkontingent, selv har ydet deres bedste til Husets Opretholdelse, vil det næppe være muligt at holde Huset og føre dette frem som ønskeligt er, dersom der ikke kommer lidt Hjælp ude fra. Der er ikke Tale om her at sætte en altomfattende Indsamling i Gang, men kommer der lidt Hjælp fra vore Afdelinger i de valutastærke Lande, vil det ikke være svært, stadigt at holde Huset og dets Førelse paa Højden.

Som bekendt bliver alle de Beløb, som er indkommet fra andre Afdelinger end den i Hamborg, godskrevet C. U. K. Det vil sige, at ved et eventuelt Salg af Huset (hvad der forøvrigt næppe vil ske) maa de af C. U. K. leverede Midler tilbageleveres. Afdelinger! Støt vort Foreningshjem i Hamborg med et Bidrag! I er da med til at holde noget oppe, som vi C. U. K.-Naver kan være stolte af, og os selv og alle de mange skandinaviske Svende, som i Fremtiden — lad det saa ske før eller senere — vil komme til Hamborg, til Nytte og Glæde.

Indsamlede Bidrag bedes *ikke* sendt som Check, men derimod i *Pengesedler*, og bedes Indsendelsen ske til Hjemmets Kasserer: *Valdemar Krog, Admiralitætstrasse 79, Hamburg 11.*

Paa Hovedbestyrelsens Vegne:
H. J. Larsen.

Det danske Alderdoms-og Rekreationshjem i Börnsen ved Hamborg.

Fra den danske Sangforening "Fremad" i Hamborg, hvis Medlemmer overvejende bestaar af C. U. K.-Medlemmer, har Redaktionen modtaget følgende:

Efter Indbydelse af Hr. Generalkonsul Yde i Hamborg havde den derværende danske Sangforening "Fremad" den 22. April den Fornøjelse at bese det paa Generalkonsulens Initiativ oprettede danske Alderdomshjem i Börnsen, for gamle Danske, som ikke mere er i Stand til at tjene det nødvendige til Livets Ophold.

Börnsen ligger en Time til Fods fra Bergedorf og en 25 Kilometer fra Hamborg. Vi kom dertil Kl. 2¹/₂ og blev modtaget paa det hjerteligste af Generalkonsulen og Gemalinde, saavel som af Forvaltningspersonalet. Efter ved et festligt dækket Bord at have nydt den os tilbudte Kaffe med Kager, glædede vi Hjemmets Beboere med nogle Sange som "I Danmark er jeg født" "Sangerhilsen", "Brudefærden i Hardanger" og "In Krug zum grüne Kranze". Sangen gik rigtig godt og blev modtaget med stærkt Bifald.

Derfter blev Hjemmet beset og blev vi paa den mest elskværdigste Maade vist omkring af Generalkonsulen. — I Hovedbygningen, som tidligere var Villa, befinder sig i Stuen en stor Spisesal og et smukt Værelse, hvor de Gamle kan opholde sig Dagen over. Værelserne oppe i Huset for de gamle Danske, er dels Eneværelser, dels store Værelser med en 2—4 Senge i hver. Overalt er der rigelig Plads, Lys og Luft. I Hovedbygningen er ogsaa indrettet en Rekreationsafdeling.

I en temmelig stor Anneksbygning, findes der ligeledes Værelser til Optagelse af de Gamle, samt Badeanstalt, Vadskehus etc. Endvidere har Hjemmet ogsaa en lille Besætning af Svin, Höns, Kalve samt en prægtig Ko.

Op til Hovedbygningen, som ligger temmeligt højt og hvorfra man har den prægtigste Udsigt over Vierlandet (Hamburgs Amagerland) helt til Lüneborg, er Frugt-og Urtehaven med en Masse Frugttræer og -Buske. Omkring hele Komplekset ligger endvidere den prægtigste, kuperede Bøgeskov paa en 12 Tønder Land. Uvilkaarlig begyndte en af Sangerne paa "Droslen slog i Skov sin klare Trille", og alle var vi begejstrede over Naturskønheden paa dette lille Stykke Danmark.

Efter Rundgangen sang vi endnu engang paa Verandaen foran Hovedbygningen, samt takkede vor Formand Generalkonsulen paa det bedste for Indbydelsen, samt for, at vi havde faaet Lov til at glæde Hjemmets Beboere med vor Sang. Derefter tog Generalkonsulen Ordet og takkede fordi, vi havde givet Møde og ønskede vor Forning god Fremgang, hvorefter vi saa forlod Alderdomshjemmet med Følelsen af at have spredt lidt

Mina Vänner.

I.

Jag har en vän en god kamrat
bland alla andra goda vänner.
Så trogen som en bra soldat,
vem är väl som den vännen känner.
Han har mig följt var jag har gått
och tagit tyst den simpla lott
som blivit bestämt hans levnad
för min eller andras trevnad.

När det var kallt han skydde mig —
i sommarns dar han bar min svalka.
På vild och otillgänglig stig
han var mitt skydd vid fall och halka.
Som Jakobs sten — min huvudgård.
Jag höll kamraten ej mer värd
då vi rastade om dagen
uti däliden eller hagen.

Han sköt på å hela ryggen
när på uppåtmarsh vi voro.
Tryckte axlarna den styggen
om för häftigt fram vi foro.
Aldrig klagande på staten.
Rymde all min lump och maten,
kök och andra små möjanger,
sprit och extra luffarkänger.

Togo vi in på fint hotell
som det anstod "feine Grafen"
Fyrti rappen varje kväll
kostade den "schöne Sehlafen".
Tre rappen dock för vännen min,
ty honom stuvade man in
uti en garderob brutalt,
likt vore hyran ej betalt.

Ej mer vi gå på väldig stråt
som ungersvenner varje år.
Men troget följas vi än åt
till kolonin vid tidig vår.
Dit bära vi vårt frö till sådd
och när väl höstens tid är nådd
och frukten färdig är att skörda
vi få en ny, en härlig börda.

Dock gå vi mången gång, vi två,
att njuta få utav naturen.
Hur skönt det är att slippa få
utur den trånga mänskoburen.
Från gångna dar en fläkt på nytt
om lustigt liv som väl har flytt,
men ej skall dö så visst jag har
av hjärnsubstans i skallen kvar.

Jag köpt min vän för tvenne Mark —
han var då ren' lite chasig.
Dock rymlig nog och gruvligt stark
fastän nu han blivit trasig.
Hans pris är nu en million,
men gå för all del ej i tron,
att jag för pengar kastar veck
så dyrbar vän, som min *ryggsäck*.

Min gamle säck och jag, vi två,
ha' krafter än och därtill lust,
att nya vägar trampa få,
att än få ta' en långfärdsdust.
Och blir det ej nån annan än
den till en brännugn sist bär hän
nog skall vi vara somman då
och helt i eld till sist uppgå.

Gu. si. ni.

Glæde med vor Sang og med Taknemlighed mod dem, der har bidraget til Oprettelsen af Hjemmet derude ved Börnsen.

O. M.

Ogsaa Konferencens Deltagere var af Generalkonsul Yde indbudt til at se Alderdoms- og Rekreativshjemmet „Rosenborg“ ved Börnsen. Vi havde nok hørt noget om, hvor godt og storslaaet det skulde være indrettet, men hvad vi under Førerskab af Generalkonsulen saa, overtraf alle vore Forventninger. I ovenstaaende er Hjemmets Indretning jo omtalt ret udførligt, hvorfor det ikke her er nødvendigt at komme ind paa Enkeltheder. Eet var alle vi, som aflagde Besøg derude, enige om: at bedre, sundere og fri Forhold kan de gamle Danske ikke faa at leve under, ligesom ogsaa Landsmænd, som er medtaget af langvarig Sygdom,

her kan komme til Kræfter igen. En Del af Hjemmets Beboere bestaar af gamle C, U. K.-Naver og var det rørende at se deres Gensynsglæde naar de blandt Hamborgernaverne traf gamle Bekendte.

Generalkonsul Yde havde den Venlighed at indbyde os til et dansk Smørrebrødsbord med efterfølgende Kaffe med Smørkage til, og holdt han ved Bordet en orienterende Tale over Hjemmet, dets Oprettelse og Førelse. Besiddelsen, som nu huser Alderdomshjemmet, har sin Tid (for en 13—14 Aar siden) kostet ca. 300 000 Guldmark at opføre og er købt for ca. 70 000 Guldmark, hvad der den Gang var en $2\frac{3}{4}$ Million — og nu er der alene for Hjemmets Ko budt ca. 4 Millioner! Et godt Eksempel paa, hvor forrykt, Forholdene har udviklet sig i Tyskland. — Hjemmets Fremtid er endnu ikke ganske sikret. En Del danske

Kommuner er dog indgaaet paa at betale en Godtgørelse for dem af deres Borgere, der har fundet Optagelse paa Hjemmet. Og ogsaa vi i C. U. K. maa efter beskeden Evne se at yde Hjemmet lidt økonomisk Støtte.

Ogsaa vi forlod Hjemmet med Beundring for den Energi og Offervilje, der i Løbet af saa kort Tid formaaede at virkeliggøre Planen om Alderdomshjemmet.

Til sidst en velment Tak fra os alle for den ligefremme og gæstfri Maade, Generalkonsul Yde modtog os paa og viste os hele Hjemmet. *Red.*

Foredrag om "Danmarks sociale Lovgivning"

af Forsørgelsesinspektør JOHS. SIMONSEN, Horsens, afholdt i Hamborg den 20 Maj 1923 ved Konferencen af "De skandinaviske Haandværkerforeninger" (C. U. K.) i Tyskland.

Skal man vurdere et Lands Kulturgoder vil den ved Lov skabte sociale Udvikling danne Grundlaget for Vurderingen. Er de sociale Love tilmed byggede over Princippet "Hjælp til Selvhjælp" vise det sig, at Lovgivningsmagten har Forstaaelsen af social Forsorg, thi jo mere et Land bidrager til at forbedre de Ubemidlede moralske og økonomiske Kaar, desto mere øges et Lands Velstand. Hidtil har Tyskland jo indtaget Førstepladsen med Hensyn til social Forsikring, men nu er næppe noget Land i Europa saa vidt fremme i social Lovgivning som Danmark. Jeg skal nu omtale de sociale Love der ere vedtagne i Rigsdagen i 1921 og 1922, nemlig:

- 1) Lov af 22. Decbr. 1921 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring.
- 2) Lov af 6. Maj 1921 om Invalidforsikring.
- 3) Lov af 6. Maj 1921 om Ændring af Fattiglovens § 63.
- 4) Lov af 20. Juni 1921 om anerkendte Sygekasser.
- 5) Lov af 7. August 1922 om Aldersrente.
- 6) Lov af 12. Juni 1922 om Værgeraadforsorg.
- 7) Lov af 28. Marts 1923 om Tilsyn med Børn, samt Loven af 1913 om kommunale Hjælpekasser.

Da det er Love af betydelig Omfang, vil det forstaaes, at jeg ikke kan omtale disse saa udførlig, som jeg kunde ønske, idet Tiden ikke er dertil, men maa nøjes med at oprække Hovedlinierne i hver enkelt Lov. Jeg formoder, at der efter mit Foredrag bliver Lejlighed til Diskussion, og jeg skal da besvare de eventuelle Spørgsmaal til mig saa udførlig som mulig.

Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring.

Indtil December 1921 var der særlig Lov for henholdsvis Arbejdsanvisning og for Arbejdsløshedsforsikring med hver sit Direktorat. Da man ikke mente, at der blev opnaaet det nødvendige Samarbejde, som var Hensigten med disse 2 Love,

blev Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring vedtaget i December 1921.

I Loven er det bestemt, at der til at administrere Loven skal være 1 Arbejdsdirektør og 1 Arbejdsnævn som i Forbindelse med et Rigsdagsudvalg og Indenrigsministeren skal afgøre mulige Tvivlsspørgsmaal, Til Raadighed for Ministeriet skal endvidere nedsættes et Arbejdsudvalg bestaaende af 10 valgte Medlemmer, nemlig: 3 Arbejdere, 3 Arbejdsgivere, 2 fra Landbruget samt 2 valgte af Ministeren.

Af Beretningen for 1922 fremgaar det, at der den 31. Marts var 66 Arbejdsløsheds-kasser med 261 000 Medlemmer (219 500 Mænd og 41 500 Kvinder). Af Medlemmerne var indbetalt i Bidrag 18 Mill. Kroner. Tilskudet fra Stat og Kommune var 6½ Mill. Kroner og andre Indtægter 2½ Mill. Kroner, ialt 27 Mill. Kroner som Indtægt. I Understøttelse til Dagpenge er anvendt 29½ Mill. Kroner og andre Udgifter 3 Mill. Kroner ialt 32½ Mill. Kroner. Merudgiften er dækket af et Krisefond.

Som Medlem af en Arbejdsløsheds-kasse skal optages enhver ubemidlet Lønarbejder i Alder mellem 18 og 60 Aar. Formuen (mobil Formue) maa ikke være over 10 000 Kr. for en gift Arbejder og 5000 Kr. for en Ugift. Der kan ikke sikres en større daglig Pengehjælp end ⅔ Del af den gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste. Statens Tilskud udgør ½ Delen af Medlemsbidraget og Kommunernes ⅓ Del. Endvidere er Kommunerne berettiget til at yde Tilskud til Betaling af et Medlems Bidrag, dog ikke over ⅓ Del.

Understøttelsen kan ydes i Form af Rejse- og Flyttehjælp, Huslejhjælp eller Dagpenge, og ingen er berettiget til Understøttelse førend han (hun) har været Medlem i 1 Aar. Har et Medlem i en Arbejdsperiode haft Arbejde i 3 eller flere Dage i en Uge bortfalder Understøttelsen for den følgende Uge. Der kan ikke ydes Understøttelse til Personer, der vægrer sig ved at modtage et fra Arbejdsanvisningskontoret anvist Arbejde, svarende til deres Evne. En Arbejdsløsheds-kasse maa ikke yde Understøttelse under Streike og Lockout til Personer, der omfattes af samme; for de første 6 Dage af hver Arbejdsløshedsperiode ydes ikke Understøttelse.

Kontingentet til Arbejdsløsheds-kassen er forskellig; der betales f. Eks. af *Snedkere*: 130 Kr. aarlig, hvorfor Arbejdsløsheds-kassen yder Understøttelse i indtil 100 Dage a 4,00, af *Arbejds-mænd*: 40 Kr. aarlig hvorfor der ydes:

efter at have været Medlem i 1 Aar 2. Kr. pr. Dag i 100 Dage
" " " " " i 3 Aar 3. Kr. pr. Dag i 100 Dage.

Foruden denne vedtægtsmæssige Hjælp fra Arbejdsløsheds-kasserne, ydes der Tillægsunderstøttelse fra „de kommunale Hjælpekasser“ og naar den vedtægtsmæssige Hjælp er ophørt yder Hjælpekasserne fortsat Hjælp i samme Omfang. Arbejdsløsheds-kasserne foretager Udbetalingerne og fører Kontrollen.

Ifølge Statistiken var der den 31. Januar 1923 til Arbejdsanvisningskontorerne for hele Landet anmeldt som arbejdsløse 59253 Personer (imod 89000 i 1922) hvilket svarer til 20,3 % af det samlede Medlemsantal som var 256 900 (i København 108300) i Provinsen 148 600).

Den 1. April 1923 var der af Arbejdsløse for hele Landet ialt 30 000 (11 $\frac{1}{2}$ %) imod 66 000 den 1. April 1921.

I Loven er der Bestemmelser om ekstraordinær Arbejdsløshed og om Iværksættelse af Nødhjælpsarbejder til en lavere Løn end den tarifmæssige, men disse Spørgsmaal skal jeg ikke komme nærmere ind paa.

Loven om "anerkendte Sygekasser", — "Invalideforsikring" og om "Ændring af Fattiglovens § 63".

Ved disse nye Love er der socialt set opnaaet betydelige Fremskridt: indtil disse Love den 1. Oktober 1921 traadte i Kraft var det saaledes, at naar et Medlem af en Sygekasse havde opbrugt den vedtagtsmæssige Hjælp i 420 Dage, blev han udslettet af Sygekassen, og blev han seneretrængende til Hjælp paa Grund af Sygdom, havde han kun Fattigvæsenet at ty til. For de mange kroniske Syge og Invalidere vil det forstaaes, hvor haardt det var, at en Person som Følge af uforskyldt Sygdom skulde være nødsaget til at henvende sig til Fattigvæsenet. Gang paa Gang har jeg paa Delegeretmøder og Foreningsmøder fremhævet disse Mangler ved Sygekasseloven, og Sygekasserne har ligeledes Gang paa Gang vedtaget Resolutioner med Krav om Ændringer i Sygekasselovgivningen. I den nu gældende Lov er disse Mangler rettede og det bærende Princip i den gamle Lov "Hjælp til Selvhjælp" er bibeholdt. Enhver ubemidlet, der har Forstaaelse af den Hjælp Stat og Kommuner yder, kan med Rette kræve en bestemt Hjælp i Forhold til den Ydelse et Medlem erlagger.

Alle arbejdsføre Personer i Alder fra 14 til 40 Aar kan optages i en anerkendt Sygekasse som nydende Medlemmer og sikre sig i Dagpenge indtil 6 Kr.; foruden Dagpenge ydes der fri Læge, $\frac{3}{4}$ Del Medicin og Hospitalsophold, samt for Kvinders Vedkommende Hjælp til Barselfærd. Kontingentet er forskellig i Forhold til Dagpengenes Størrelse; ønsker en Person f. Eks. at sikre sig for 3 Kr. i Dagpenge er Aarskontingentet Kr. 43,80; optages Hustruen samtidig er Kontingentet 3 Kr. større aarlig; Børn og Plejebørn nyder de samme Rettigheder uden Forhøjelse af Kontingentet.

Der skal, som i den gamle Lov, ydes Hjælp af Sygekassen i 420 Dage og i lige saa lang Tid af Forsørgelsesvæsenet i samme Omfang som Sygekassen har ydet. Den nye Ændring af Fattiglovens § 63 bestemmer nemlig, at naar et Sygekassemedlem har oppebaaret Hjælp af Sygekassen i 13 Uger skal den samme Hjælp — saafremt Medlemmet fremdeles er syg og uarbejdsdygtig

og skønnes trængende til fortsat Hjælp — ydes paagældende i 13 Uger af Forsørgelsesvæsenet. Efter den gamle Lov kunde der ikke oppebæres Dagpenge samtidig med Hospitalsophold; dette er ændret i Loven saaledes, at en Person, der f. Eks. er sikret 3 Kr. i Dagpenge ogsaa skal have disse udbetalt under hans Hospitalsophold; varer Sygdommen udover 13 Uger skal der i Henhold til Fattiglovens § 63 nye Ændring ydes paagældende, saafremt han opholder sig i Hjemmet, Kr. 5,50 pr. Dag (3,00 plus 2,50) idet Sygekassens Udgift til Hospitalsophold er 2,50 pr. Dag. Har f. Eks. en Sygekasse ydet en Person 3 Kr. i Dagpenge i 91 Dage og deraf 40 Dage paa Hospital, har Sygekassens Udgift saaledes været Kr. 373,00, og det samme Beløb skal derefter ydes paagældende Medlem i 91 Dage af Forsørgelsesvæsenet uden Fattighjælps Virkning, altsaa Kr. 4,10 pr. Dag i 91 Dage. Dette er en god Bestemmelse, særlig under Hensyn til Familieforsørgere, men for at Hjælpen ikke skal misbruges, er det i Loven fastsat, at ingen kan sikre sig for større Dagpenge end $\frac{1}{5}$ Del af den gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste.

Endvidere bestemmer Loven, at saafremt et Medlem paa Grund af langvarig Arbejdsløshed ikke kan betale sit Kontingent til Sygekassen, kan Kommunalbestyrelsen betale for de 9 Maaneder af Aaret uden at det regnes som Fattighjælp.

Indtægtsgrænsen for at blive optaget i en anerkendt Sygekasse fastsættes hver $\frac{1}{2}$ Aar af Ministeriet; fra 1. Januar til 30. Juni 1923 er Grænsen for Personer boende i København 3500 Kr. plus 300 Kr. pr. Barn under 15 Aar og i Provinsen 3000 Kr. plus 300 Kr. pr. Barn. Formuegrænsen (mobil Formue) er for Familieforsørgere 15 000 Kr. for enlige Personer 10 000 Kr.

For kroniske Syge, der ere arbejdsføre, er der indenfor Sygekasserne en særlig Afdeling med de samme Rettigheder og Pligter, kun er Maksimum for Dagpenge 3 Kr., og der skal præsteres Lægeerklæring for at paagældende er arbejdsfør.

I Sygekasseloven er der indsat en Bestemmelse om, at hvor særlige Forhold er tilstede, f. Eks. Ophold i Udlandet, kan Personer over 40 Aar og indtil 60 Aar optages i en anerkendt Sygekasse. Denne Bestemmelse kan jo faa stor Betydning for Personer, der i flere Aar har haft Ophold i Udlandet og søger tilbage til Danmark. Sygekasseinspektørens Samtykke til Optagelse af Personer over 40 Aar skal indhentes, men har en Sygekassebestyrelse vedtaget Optagelsen, bliver det altid sanktioneret.

Som vel bemærket, har jeg hidtil omtalt, at kun arbejdsføre Personer kunne blive Medlemmer af en anerkendt Sygekasse; for de mange kroniske Syge, der ikke ere arbejdsføre, og som saaledes ikke kan optages i en anerkendt Sygekasse, er der i Loven om Ændring af Fattiglovens § 63 indsat den Bestemmelse, at Personer, der af Helbredshensyn de sidste 3 Aar har været udelukket fra at optages i

en Sygekasse og fremdeles er uarbejdsdygtig, kan ydes i aarlig Understøttelse indtil 800 Kr. af Forsørgelsesvæsenet, uden at Hjælpen faar Fattighjælps Virkning.

Denne Lovbestemmelse har vakt Glæde i mange Hjem, idet der i Aarenes Løb er kommen mange Personer under fast Fattigforsørgelse paa Grund af deres nedbrudte Arbejdsevne som Følge af en kronisk Lidelse. Nu er disse Personer udgaaet af Fattigvæsenets Forsorg, og denne Hjælp kan ydes til alle fra 16 Aars Alderen.

Saa vel Stat som Kommunerne yder Tilskud til Sygekasserne efter nærmere bestemte Regler; foruden de direkte kommunale Tilskud til Sygekasserne og til Kontingent, er den Understøttelse, der ydes af Forsørgelsesvæsenet til fortsat Sygekassehjælp og kroniske Syge meget betydelig. Før Lovens Ikrafttræden var Horsens Forsørgelsesvæsenes Udgift dertil 7000 Kr. aarlig, nu er den 60 000 Kr. aarlig.

Af Danmarks Befolkning ($2\frac{3}{4}$ Million Indb.) var der den 1. Januar 1923 — 1 354 000 Medlemmer i 1639 Sygekasser, og af disse var 18 700 i Afdelingerne for kroniske Syge. Sygekassernes Udgift i 1922 til Sygehjælp var $32\frac{1}{2}$ Million Kroner.

I Horsens — der har 28 000 Indbyggere — er 15 000 Personer Medlem af en statsanerkendt Sygekasse. Naar det huskes, at hele Sygeforsikringen er frivillig, og ikke som i Tyskland tvungen — maa det erkendes, at Loven har vakt Forstaaelse i det brede Lag i Befolkningen.

For Sygekassemedlemmer, der paa Grund af for stor Intægt maa udtræde af Sygekassen bestemmer Loven, at disse Medlemmer kan blive staaende som ydende Medlemmer med hvilende Medlemsret, eller overgaa til Fortsættelses-Sygekasserne med Ret til Tilbageføring til Sygekassen i Tilfælde af fornyet Ubemidlethed. Disse Fortsættelses-Sygekasser ere ogsaa statskontrollerede og ledes i Forbindelse med de anerkendte Sygekasser eller sammensluttes med disse.

Loven om Invalidforsikring.

Som jeg omtalte i min Indledning til Sygekasse-loven var det før 1. Oktober 1921 umulig for Personer, der paa Grund af Invaliditet var uarbejdsdygtig at faa anden Hjælp end Fattighjælp.

Nu er samtlige Sygekassemedlemmer obligatorisk forsikrede for Invaliditet, idet alle skal betale en aarlig Præmie af Kr. 5,40 til Invalidforsikringsfonden, og saafremt Lægen erklærer at et Sygekassemedlems Erhvervsevne er nedsat til $\frac{1}{3}$ Del, indsender Sygekassen Andragende til Invalidforsikringsfonden om Invalidrente, og hvis Invalidretten da skønner, at Erhvervsevnen er nedsat til $\frac{1}{3}$ Del og skønnes vedvarende, tilstaaes der paagældende en aarlig Invalidrente af 800 Kr., som udbetales maanedlig af Sygekassen. Endvidere yder Invalidforsikringsfonden Hjælp til Bandedager, kunstige Lemmer og Ophold i Kuranstalter.

Skønner Invalidretten, at Invaliditeten er forbiddende udbetales Invalidrente først efter at den vedtægtsmæssige Hjælp fra Sygekassen og Hjælpen ifl. Fattiglovens § 63 er ydet.

Det første Aar efter Lovens Ikrafttræden blev der fra Sygekasserne indbetalt i Præmier til Invalidforsikringsfonden $5\frac{1}{2}$ Mill. Kroner og fra Arbejdsgiverne $\frac{1}{4}$ Mill. Kroner. Der indkom 12 000 Begæringar, hvoraf Kendelse blev afsagt i 3936 Tilfælde, og af disse blev 3302 tilkendt Invalidrente til samlet Beløb $2\frac{1}{2}$ Mill. Kroner.

Ifølge Lovens § 25 kan Forsørgelsesvæsenet imod Refusion fra Fonden, yde Forskud paa Invalidrente, naar Andragende er indsendt og Lægen har skønnet, at Erhvervsevnen er nedsat til $\frac{1}{3}$ Del. At denne Lovbestemmelse bliver udnyttet vil forstaaes naar jeg oplyser, at der i Horsens i Øjeblikket ydes Forskud til 70 Personer med ialt ca. 4000 Kr. pr. Maaned.

Som De vel har kunnet forstaa af disse mine Bemærkninger, er disse Love af stor social Betydning for Samfundet, og har bidraget til at yde Hjælp, hvor der haardst trænges til Hjælp. Jeg vil understrege dette, at intet Land i Europa har en saa udpræget Lovgivning for Syge og Invalidere som Danmark.

Jeg skal derefter omtale den sidst vedtagne Lov, som traadte i Kraft den 1. April 1923, nemlig:

Loven om Aldersrente.

Aldersrenten er ikke en Rente i den Betydning, hvorefter Rente, som man almindelig tænker sig, erhverves ved Udbytte af en Kapital eller ved aarlige Præmier, som f. Eks. Invalidrente.

Det der i Loven betegnes som Rente, er i Virkeligheden en Understøttelse, idet Aldersrente-Loven bygger paa Princippet: at yde Aldersdomshjælp uden Bidrag fra den paagældende selv.

I Modsætning til den tidligere Lov om Aldersdomsunderstøttelse, der var en udpræget Understøttelseslov, idet der i hver enkelt Tilfælde skulde skønnes over hvor stor en Almisse den ansøgende trængte til, er Loven om Aldersrente bygget over Retsprincippet, altsaa ingen Almisselov.

Hvis et aldrende Ægtepar ved Flid og Sparommelighed havde opsparet sig en lille Formue, vilde de ikke have kunnet faa Aldersdomsunderstøttelse; først naar Formuen var opspist eller paa anden Maade forsvunden, kunde paagældende vente at faa A.U., saa det vil forstaaes, at den gamle Lov var demoraliserende.

Loven om Aldersrente sikrer alle, der er fyldt 65 Aar, Aldersdomshjælp som en egentlig Ret efter en bestemt Skala. Aldersrenten — der kan betragtes som en Art Rentenydelse af et langt Livs samfundsnyttigt Arbejde — kan oppebæres helt eller delvis i Forbindelse med større Indtægt eller Formue end tidligere, vil i højere Grad fremme Sparsommelighed og Arbejdsvillighed. Endvidere

er der givet den med Manden samlevende Hustru en selvstændig Ret til at oppebære Aldersrente, indtil Manden ogsaa bliver berettiget dertil.

Uanset at Manden saaledes ikke opfylder Aldersbetingelsen, Værdighedsbetingelsen eller lignende, kan Hustruen, der opfylder disse Betingelser, fremsætte Begæring om Aldersrente.

Ret til Aldersrente har enhver dansk Statsborger, der er fyldt 65 Aar, har haft fast Ophold i Danmark de sidste 5 Aar, ikke været straffet og ikke modtaget Fattighjælp de sidste 3 Aar. *Undtaget fra Opholdsbestemmelsen (5 Aar) er Personer, der er hjemvendt fra Udlandet; for disse kan Kommunalbestyrelsen forkorte Tidsrummet for Opholdet i Danmark.*

plus 100 Kr., fradrages der yderligere et Beløb af A. R. Et Ægtepar paa 68 Aar kan f. Eks. have en Indtægt paa 1870 Kr. og vil saa endda faa 87 Kr. i aarlig Rente; er Aarsindtægten over 1870 Kr. ydes ikke Aldersrente. Et Ægtepar paa 65 Aar, der f. Eks. har en Indtægt paa 500 Kr. eller en Formue paa 10 000 Kr. har Krav paa fuld Aldersrente 804 Kr. i en Købstad.

Som Overgangsbestemmelse er bl. a. anført i Loven, at alle Personer, der hidtil har faaet Aldersunderstøttelse, uanset at de ikke er fyldt 65 Aar, skal have Aldersrente, med det samme Beløb som hidtil, dog hvis A. U. er større end A. R. skal der i hvert Aar af de følgende 5 Aar fradrages $\frac{1}{5}$ Del af Forskellen imellem A. U. og A. R.

Fra Dresdenerafdelingens 40. Stiftelsesfest.

Aldersrenten er fastsat efter følgende Skala for henholdsvis København-Købstæderne og Landkommuner:

	Aar	Kr.	Kr.	Kr.
for Ægtepar, hvor begge er fyldt	65	1008	804	600
„ „ „ „ „ „	66	1104	882	660
„ „ „ „ „ „	67	1200	960	720
„ „ „ „ „ „	68	1296	1038	780
for enlige Mænd, der er fyldt	65	552	444	330
„ „ Kvinder, „ „ „	65	504	402	300
„ „ Mænd, „ „ „	68	726	582	438
„ „ Kvinder, „ „ „	68	648	522	390

Retten til at oppebære Aldersrente efter disse Taxters fulde Beløb er betinget af, at paagældendes aarlige Indtægt ikke overstiger Halvdelen af den faste aarlige Rente med Tillæg af 100 Kr.

Har Vedkommende Formue, skal foruden Renten og Udbyttet af Formuen yderligere tillægges Aarsindtægten 4 % af den samlede Formues Beløb. Er Indtægten større end $\frac{1}{2}$ Delen af Aldersrenten

Personer imellem 60 og 65 Aar kan ogsaa søge A. R. men vil kun faa $\frac{2}{3}$ af A. R. Til Ægtepar hvor den ene den 1. April var 65 Aar og den anden Ægtefælle 60 Aar bliver A. R. kun $\frac{5}{6}$ Del af den fastsatte Taxt. Foruden Aldersrente ydes der fri Læge, Medicin, Hospitalsophold og under Sygdom i Hjemmet lønnet Sygepleje. I Forbindelse med A. R. ydes et Dyrtidstillæg som for Tiden udgør 5 Kr. pr. Maaned for en enlig Person; i Tillælde af den ene Ægtefælles Død er Kommunalbestyrelsen berettiget til at yde den efterlevende Ægtefælle et Tillæg af indtil 25 % af den ham (hende) tilkommende Aldersrente, hvorved man vil bidrage til at opretholde det tidligere Hjem.

Af Udgifterne ved Loven om Aldersrente bærer Staten de $\frac{7}{12}$ Dele og Kommunen $\frac{5}{12}$ Dele. Den 1. Januar 1923 var der 78 000 Hovedpersoner, der fik A. U. og deraf var 4500 i Alderdomshjem.

Den gennemsnitlige A. U. pr. Person for hele Landet var 600 Kr. aarlig, og for Ophold i Alderdomshjem var Gennemsnitsudgiften ca. 1000 Kr. aarlig. Aldersrenten vil gennemsnitlig andrage ca. 500 Kr. aarlig inkl. Dyrtidstillæget pr. Person; Loven om Aldersrente vil koste Staten 35 Mill. Kr. og Kommunerne 25 Mill. Kr. ialt 60 Mill. Kr. aarlig imod tidligere 50 Mill. Kr. til Alderdomsunderstøttelse, idet der forventes en Tilgang af Aldersrentenydere paa ca. 25 0/0. Det er altsaa en Lov af stor økonomisk Betydning, idet den ligger store Byrder paa Stat og Kommune.

Jeg har nu omtalt de 4 store sociale Love i Hovedtrækkene og skal nu kort omtale.

Loven om Værgeraadsforsorg.

Siden 1915 har vi haft en Lov for forbrøderiske og forsømte Børn, hvilken Lov i mange Henseender virkede utilfredsstillende, særlig fordi hele Ledelsen og Myndigheden var overdraget et Overværgeraad med diktatorisk Myndighed. Efter den nye Lov kan de i hver Kommune valgte Værgeraad nu selv tage Bestemmelse om et Barns Fjernelse fra Hjemmet og Loven bygger særlig paa Princippet „forebyggende Børneforsorg“, saaledes at forstaa, at der først forsøges at forbedre et Hjem ved økonomisk Hjælp eller ved for en Tid at anbringe Barnet uden for Hjemmet, forinden det endelig fjernes fra Hjemmet og Forældremyndigheden fratages Forældrene. Desuden bestemmer Loven, at der skal oprettes Skolehjem for svagt begavede Børn, og Opdragelseshjem for vanskelige Børn; disse Hjem saavel som ethvert Børnehjem, Optagelseshjem og Jagttagelseshjem er underkastet Statens Tilsyn, dels af en Overinspektør udnævnt af Kongen, dels af det stedlige Værgeraad.

Endvidere bestemmer Loven, at naar Hensynet til et Barns Velfærd kræver det, kan Værgeraadet beslutte, at der for et Barn født udenfor Ægteskab skal beskikkes en Værg.

Værgen vil altid være at beskikke naar Barnets Moder ikke anvender Barnefaderens Bidrag til Barnets Vel. Lignende Bestemmelse er gældende for Børn født i Ægteskab, naar der er tilpligtet Underholdsbidrag til Børnene.

Værgeraadet kan, naar Hensyn til Barnets Velfærd kræver det, beslutte at fjerne et Barn fra Hjemmet:

- 1) naar Barnet har udvist en slet Opførsel eller er af en vanskelig Karakter,
- 2) naar Barnet paa Grund af Forældrenes Lastefuldhed, grov Forsømmelighed eller Mangel paa Evne til at opdrage Barnet, findes at være udsat for sædelig Fordærvelse eller Vanrøgt,
- 3) naar Barnet mishandles, saaledes at dets sjælelige eller legemlige Sundhed udsættes for alvorlig Fare.

Har et Værgeraad vedtaget endelig at fjerne et Barn fra et Hjem, kan Forældrene tilpligtes ved Dekret at svare Bidrag til Barnets Forsørgelse.

Udgifterne ifølge Værgeraadsløven afholdes med $\frac{1}{2}$ Delen af Statskassen og $\frac{1}{2}$ Delen af Forsørgelseskommunen for Børn indtil 15 Aar; for Børn over 15 Aar afholder Statskassen hele Udgiften.

I Tilslutning til Loven om Værgeraadsforsorg blev den 28. Marts 1923 vedtaget en.

Lov om Tilsyn med Børn.

Ethvert Hjem, der antager Børn i Pleje, skal være anerkendt som Plejehjem og anmeldt til Tilsynsmyndigheden. Flyttes Barnet til et andet Plejehjem eller dør, skal det ligeledes anmeldes. Ethvert Barn, der fødes udenfor Ægteskab, skal af Jordemoderen eller Lægen anmeldes til Tilsynsmyndigheden, som skal føre nøjagtig Fortegnelse over samtlige indgaaede Anmeldelser.

Den Tilsynsførende i hver Kommune skal jævnlig tilse Plejebarnet i Plejehjemmet og føre Protokol om Barnets Forhold, ligesom Tilsynet skal paase, at de til Barnet tilpligtede Bidrag anvendes paa forsvarlig Maade.

Ved denne Lov, der er i høj Grad betimelig, bliver der saaledes Kontrol med alle Børn, der fødes udenfor Ægteskab.

Sluttelig skal jeg omtale

Loven af 1913 om kommunale Hjælpekasser

idet denne Lov er af stor social Betydning, naar den bliver styret efter Lovens Principper. Loven er som Alderdomsunderstøttelsesloven og Fattigloven en Almisselov, idet al Hjælpen ydes efter Skøn. Loven har særlig til Formaal at yde midlertidig Hjælp for at holde Trængende fri for Fattigvæsenet, og Hjælpekassen har saaledes ikke Pligt til at forsørge Trængende. Kun for de Personer, der er imellem 55 og 60 Aar skal den yde en saadan Hjælp, at disse ikke nødsages til at forsørges af Fattigvæsenet; denne Bestemmelse er indsat i Loven for at saa mange som mulig ved 60 Aars Alderen kunde søge A. U. Hjælpekasserne er en folkevalgt Institution med Selvstyre, og Midlerne, der anvendes til Understøttelse, bevilges af Kommunalbestyrelsen, som faar ca. $\frac{1}{3}$ Del refunderet af Statskassen. I 4 Aar fra 1914 til 1918, altsaa i den værste Dyrtid, var jeg Medlem af Hjælpekassens Bestyrelse, og under hele Krigen blev al Dyrtidshjælp udbetalt gennem Hjælpekassen, og denne oprettede selv 2 Folkekøkkener; som Hjælpekassens Kasserer udbetalte jeg hvert Aar ca. 350 000 Kr. i Understøttelser; al Hjælp til Familier under Mandens Indkaldelse til Militærtjeneste i de 4 Aar blev ydet af Hjælpekassen.

* * *

For at De kan dømme om hvilken Udvikling socialt set, Danmark er naaet til, skal jeg nævne

de Beløb der for Aaret 1923—24 er budgetteret i *Horsens* til social Forsorg, nemlig:

til Aldersrente	Kr. 404 800
„ Fattigvæsenet	327 486
„ Hjælpekassen	90 000
„ Optagelseshjemmet for Børn	4 441
„ Arbejdsløshedskasser	50 000
„ Arbejdsanvisning	4 000
„ Arbejdsløshedsunderstøttelse	133 000
„ Kronisk Syge og Invalidere	5 000
„ Enkebørnsunderstøttelse	10 600

ialt Kr. 1 029 327

hvilket udgør 37 Kr. pr. Indbygger.

Som det fremgaar af disse Tal, er det store Byrder Stat og Kommune maa bære til social Forsorg; om disse Byrder vedblivende kan bæres, skal jeg ikke udtale mig om; Skatterne ere i hvert Tilfælde i Øjeblikket meget store.

Jeg er dog af den Overbevisning, at alle disse nye sociale Love, som jeg nu har omtalt, vil medvirke til at opbygge et sundt Samfund, hvor Demoralisation vil faa mindre Anledning til at brede sig end hidtil, idet jeg tror, at Lovene i sine Principper vil faa hele Folket til at se, at kun ved Arbejde og Sparsommelighed kan et Lands Velstand øges for alle Befolkingsklasser,

Ogsaa Danmark mærker og har længe været tyngtet af Følgerne efter Verdenskrigen; jeg vil slutte med Ønsket om, at Europa snart maatte finde sig selv igen: i Ro, Arbejde og Fordragelighed, saa skal de mange Saar nok læges, som Krigen har foranlediget.

Til ovenstaaende udmærkede Foredrag, som blev modtaget med stort Bifald af Konferencen, vil jeg tillade mig at knytte følgende Bemærkninger:

Hvad der især for os i Udlandet har Interesse er Loven om anerkendte Sygekasser og Loven om Aldersrente. I Bladet Nr. 1 for i Aar stod omtalt et Foredrag, som Hr. Simonsen havde holdt i Hamborger Afdelingen den 3. December 1922, og hvori meddeltes, at man eventuelt under Ophold i Udlandet kunde bevare sin Medlemsret i en dansk statsanerkendt Sygekasse ved aarligt at betale et vist, minimt Bidrag. I sit Foredrag den 20. Maj meddelte imidlertid Hr. Simonsen, at der nu er truffet Bestemmelse, om at Personer, som har opholdt sig i Udlandet og som kommer hjem til Danmark efter, at de er fyldt 40 Aar, kan optages i en anerkendt Sygekasse lige til deres 60. Aar. Det er altsa unødvendigt for os, som opholder sig i Udlandet at betale aarlige Bidrag til en dansk, anerkendt Sygekasse. Men da Loven om Invalidforsikring bestemmer, at samtlige Sygekassemedlemmer er obligatorisk forsikrede for Invaliditet, bliver det formodentligt alligevel nødvendigt for de af vore Medlemmer, som ønsker her i Udlandet at staa i den danske Invalidforsikring at staa samtidigt i en dansk statsanerkendt Sygekasse. Det maa vel huskes paa, at Skader, som man har

paadraget sig i Udlandet, ikke ved Hjemkomsten til Danmark falder ind under Invalidforsikringen, dersom man ikke i Forvejen er Medlem. Da sikkert langt den største Del af vore Medlemmer gerne vil betale Kr. 5.40 for at bevare deres Ret til i givet Tilfælde at modtage 800 Kr. aarligt som Invalidrente, maa der da søges en Ordning, efter hvilken vi i Udlandet kan staa som hvilende Medlem i en anerkendt Sygekasse derhjemme, saa vi samtidigt kan staa i den danske Invalidforsikring. C. U. K.s Hovedbestyrelse samt Kontroludvalget vil nu drøfte Sagen nærmere, og da Hr. Simonsen har haft den Venlighed at love os at staa os bi med Raad og Daad, har vi det bedste Haab om at det vil lykkes os at naa en tilfredstillende Ordning. Lykkes dette, er det Mening, at de af vore Medlemmer, som ønsker at staa i den danske Invalidforsikring, gennem C. U. K. kan indbetale deres aarlige Bidrag til Forsikringen, der da modtager Bidragene fra alle forsikrede Medlemmer kollektivt. — Om denne Sags videre Udvikling vil der fremkomme nærmere Meddelelse i Bladet her.

Red.

Foreningsmeddelelser.

Dresden: Skandinavisk Haandværkerforening: „Vaulundur“, Dresden, Afdeling af C. U. K., fejrede sin 40. Stiftelsesfest Søndag, den 6. Maj. — Efter en lille Eftermiddagsspadseregang i det grønne, samledes vi ved Syvtiden i den festligt smykkede Hule, som var forvandlet til en lille Bøgelund med Vimpler i næsten alle Nationers Farver, forfærdiget af Olsen junior.

Efter Fællesspisningen holdt vor Formand, Peter den gamle, en med Humör krydret Tale og oplæste de i Dagens Anledning indløbne Telgrammer, Breve og Kort. Derefter klarlagde Bjerregaard Foreningens Tilblivelse og udtalte, at det vilde have været os en stor Glæde, om man kunde have haft en eller flere af Stifterne i vor festlige Midte, men desværre havde det ikke været muligt at faa oplyst, hvor Foreningens første Medlemmer nu var, eller om der overhovedet endnu var nogen levende. Endvidere mindede Bjerregaard om den Tid, da Hatten maatte gaa rundt i Hulen, naar der kom en farende Svend paa Valsen, og mindede om, at først da Dresdenerafdelingen indtraadte i C. U. K. kom der mere stabile Forhold, hvad Kontingent og Understøttelse angaar, ligesom ogsaa Kammeratskabet blev højnet derved, og henstillede saa tilsidst til Medlemmerne om at blive Foreningen tro og hver især bidrage til at holde den og Kammeratskabet oppe i den nuværende svære Krise.

Vor Vicekonsul, Hr. Christiansen udbragte derefter i smukke Ord et Leve for Foreningen, som istemtes med Begejstring af alle Tilstedeværende.

Af vor tyske Ven og Gäst, Blikkenslager Bergmann, modtog vi som Gave en ny Julebøsse:

en tro Kopi af Köbenhavns Raadhus, saa nu har vi Plads til Hundred-og Tusendmarksedlerne. Vor tro Ven Thiele gav derefter en hel Del ny Kupletter til bedste, og Stemningen var den allerbedste. Selvfølgelig fik vi os ogsaa en Svingom tilsidst.

Vi retter herved en Tak til H. B. for de tilsendte 20 Fr., samt til Litoerne Thorkild Andersen og Knud Thamsen i Chamond for de skændede 5 Fr. samt ogsaa til Snedker Even Hansen for Kronen, og til Frk. Petersen, Kbhvn. for Checken paa de 30 000 Mark. Ogsaa en hjertelig Tak for alle tilsendte Telegrammer og Kort, samt til Afdelingerne i Kbhvn. og Zürich for henholdsvis 10 og 5 Kr., som vi modtog til Plader i vort Bord.

Vi havde bestilt en Fotograf til Festaftenen; men da et vældigt Tordenvejr trak op, kom han ikke, og samledes vi saa igen Onsdag den 9. for at faa Dekorationen med paa Billedet. Men da var en hel Del Naver forhindret i at komme, hvorfor vi paa omstaaende Billede ikke er fuldtalig.

Grundet paa Forholdene har vi maattet undlade mangt og meget som Festskrift etc., som først var planlagt. Men vi haaber jo paa bedre Tider, og forhaabentligt kan vi indhente det, naar vi fejrer Foreningens 50. Fødselsdag.

Møde holder vi nu Lördagen; men maa vi desværre stadig advare mod at tage hertil. Bestemmelserne er stadig skrappe m. H. t. Opholdstilladelsen, og Arbejdsløsheden stiger fra Uge til Uge i alle Fag. Saasart Forholdene bedrer sig, skal vi nok meddele nærmere.

Med skand. Hilsen:
Em. Bjerregaard.

Forholdene i Frankrig.

Paris. Efter vor gamle Formands, Konditor Mortensens Afrejse herfra, har vi faaet en anden gammel, stabil Nav som Formand, nemlig Maler Jörgensen fra Slagelse.

Hvad nu Arbejdsforholdene her angaar, er der endnu gode Konjunkturer i Snedkerfaget. Der hersker altsaa stadig Efterspørgsel efter Arbejds-kraft. Men man maa *selv* have *Værktøj*, det er uundgaaeligt. Der kommer temmelig ofte Snedkere, som regner med at „klare den“ uden eget Værktøj; men de har i de fleste Tilfælde været nødt til at tage til Vendöme for dér ved tilfældigt Arbejde at samle saa mange Penge sammen, at de kunde købe det nødvendige Værktøj. Man regner med, at man i Reglen *mindst* maa have for en 500 Fr. Værktøj for at kunne begynde som Möbelsnedker. Og da vor Kasse ikke er baseret paa saa store Udlaan, har vi kun i *Undtagelsestilfælde* kunnet hjælpe i en saadan Situation. Vi har dog forsøgt at danne en Laanefond for at hjælpe subsistensløse Kammerater, som er Medlemmer og ellers har deres Sager i Orden. Vi har gjort et Par Forsøg med saadanne Udlaan, og er de ogsaa bleven tilbagebetalt. Vi haaber paa den Maade at kunne

blive Indsamlingerne helt kvit og alligevel at kunne hjælpe en Nav, som hænger paa 'en. For kan vi ikke gøre det, synes vi, at vi ikke opfylder Foreningens Formaal.

Saavidt det kan ses, er der her Brug for Möbel-og Bygnings-snedkere, Trædrejere, Billedskårere. Af Smede har vi ogsaa enkelte, og for andre Haandværkere, maa jeg sige, at de antageligt ogsaa vil kunne faa Arbejde.

Skandinaverne er vel endnu ikke saa kendte her som i Tyskland. Og for dem, som tænker paa at rejse hertil, vil jeg gøre opmærksom paa nogle Ting: Selv om der her er meget Arbejde maa man ikke tænke paa at finde et Slaraffenland. Organisationerne er svage i Tal og der arbejdes i Almindelighed temmligt meget. Vi maa imidlertid indenfor Organisationerne gøre vor Pligt ligesom vi paa Værkstederne maa hjælpe til at give Naven et godt Ry baade som Arbejder og Kammerat.

Der er jo foruden de store Sprogvanskeligheder en Del at lære af andre Arbejds- og Samlingsmetoder end dem, vi er vant til. Men en Svend med lidt Vilje og Humor kan nok klare det hele.

For de ganske unge, som kunde tænke paa at rejse hened, maa jeg sige, at Paris er Indbegrebet af Verdensbyen, hvor der stilles store Krav til den enkeltes Karakter for ikke at gaa til Bunds i Smudset. Til dem vil jeg sige: vær gode Kammerater og søg gode saadanne, for vi rejser ikke for at demoralisere os, hverken aandeligt eller legemligt.

Blandt de aller bedst betalte er Tapetsererne, og er der ogsaa arbejde nok for disse; ligeledes maa Malerne nævnes blandt dem, som kan vente at faa Arbejde her.

Med kraftig Naverhilsen:
Johs. Madsen, Sekretär.

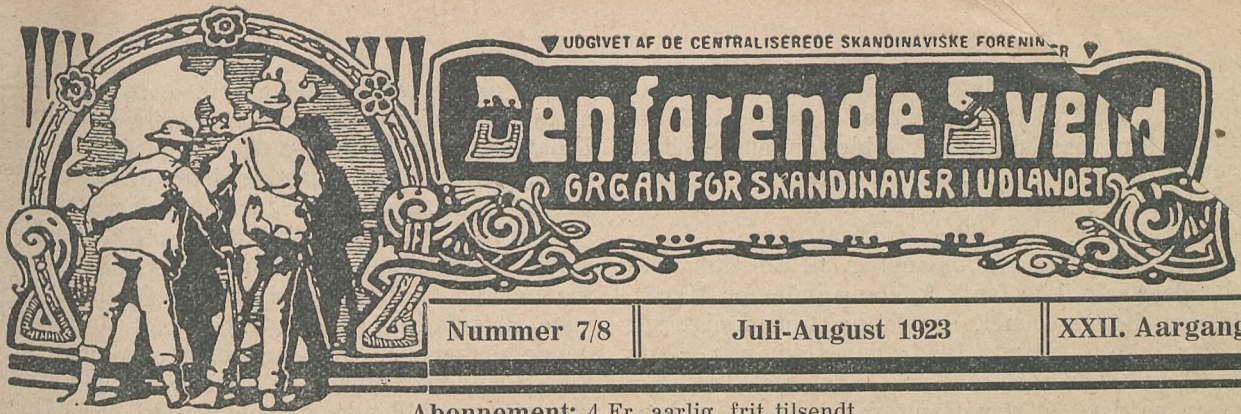
Ovenstaaende er ogsaa offentliggjort i dansk "Social-Demokraten", sammen med udførlige Oplysninger over Arbejdsforholdene i alle andre Lande. Red.

Ethvert dansk Medlem, som altid ønsker at vide, hvilke Rettigheder han har i Danmark, opbevarer dette Blad med den udførlige Artikkel om de danske sociale Love.

Takstgelse.

Dresdenerafdelingen takker herved Horsensnaverne for Boggaven, samt siger Hamborgerafdelingen hjertelig Takt til Koldingafdelingen for de modtagne 50.— Kr. til Uddeling blandt trængende Medlemmer. Endvidere takkes ogsaa Zürich-erafdelingen for de 20.— Fr. til Foreningshjemmet.

Redaktion:
H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).
Druck: Hamburger Buchdruckerei und Verlagsanstalt Auer & Co. in Hamburg.

Til Medlemmerne i Tyskland.

Den 1. Juli traadte de ny Kontingent- og Understøttelsesregler i Kraft. Til denne Dato var de ny Mærker udsendt og er de forskellige Satser for Indmeldelse og Kontingent nu følgende:

Indskudet	1200 M.
Medlemsbog	300 "
Kontingent for aktive	300 "
" " passive	100 "

Den 15. August træder de ny Understøttelsessatser i Kraft og er disse følgende:

Maksimalunderstøttelsen for 1 Aars Medl.	18000 M.
" " 2 " "	24000 "
" " 3 " "	30000 "
" " 4 " "	36000 "

Den daglige Understøttelse udgør 1500 M.
Sommerunderstøttelsen for rejsende 2100 M.,
samt udbetales der ved Dødsfald 150000 M.

Endskønt det ikke er saa længe siden, at ovenstaaende Satser blev vedtagne, er de jo, ifølge Markens videre Fald, allerede forældede. Der er da ogsaa fra Afdelingerne i Düsseldorf og tildels Vegesack kommet Forslag om allerede nu at lade de af Konferencen vedtagne Satser forsvinde for ny og højere. H. B. var imidlertid af den Mening, at det var bedre at holde sig til det paa Konferencen vedtagne, dels for ikke at skabe Forvirring, og dels er det nok saa godt at afvente, hvorledes det ny Kontingent gaar ind. Den 1. Oktober er der Lejlighed til at bringe Kontingent og Understøttelse i Overenstemmelse med den til den Tid gældende Timeløn, og forhaabentligt faar de ny Satser længere Levedygtighed end ovenstaaende; thi nu skulde man snart forsværge, at Marken kan gaa længere ned. *Det* er forøvrigt sagt saa mange Gange før, saa hvem véd.

Kassererne gøres samtidigt opmærksom paa, at de for Fremtiden selv paa Regnskabsblanketterne maa bringe Tallene for Ugekontingentet i Overenstemmelse med de til enhver Tid gældende Satser. Da vi ikke véd, hvordan det fremtidige Kontingent er, er det selvfølgelig umuligt i Forvejen at paatægge Regnskabblanketterne Tallene for de forskellige Satser.

Hovedbestyrelsen.

C.U.K. og de saakaldte samvirkende danske Foreninger i Tyskland.

"De Tider, hvor Haandværkssvenden vandrede fra By til By og med Randselen paa Ryggen og Tærerne ude af Støvlerne, betragtede det som en Ære at gaa fra Hus til Hus og — fægte til Livets Ophold og lidt Tag over Hovedet, er længst forbi. Man maa derfor undre sig over, at C. U. K. ikke er fulgt Tidernes Udvikling; men er bleven staaende paa det kulturelle Niveau, den betraadte for over 20 Aar siden og som forhindrer at samle alle Danske under dens Faner" — med denne nydelige Salut indledes i Bladet "Danmark", der udgaar i Berlin, en Artikel, som søger at behandle Forholdet mellem C. U. K. og de danske Foreninger i Tyskland, af hvilke egentligt — m. H. t. Forholdet overfor os — kun "Freja" i Berlin og "Dan" i Hamborg kommer i Betragtning.

Forfatteren af nævnte Artikel er "Dan"s Formand, P. J. Pedersen og er denne yderst fornærmet fordi, vi her i Bladet har tilladt os at tage Stilling over for Spørgsmaalet om Samarbejde med ovennævnte Foreninger.

P. mener, at vi har opstillet Vrangbilleder af nævnte Foreninger, og at vi kører frem med gamle Sager. Ja, jeg véd ikke om man har Lov til, naar en Forening kommer og tilbyder "Samarbejde", at erindre sig lidt om, hvordan man er bleven behandlet af samme Forening ikke een men mange Gange. Jeg maa gøre opmærksom paa, at C. U. K. oprindeligt forlængst havde sat en forglemmende Streg over alle de Chikaner, C. K. U. var udsat

for fra n^orate Foreningers Side i C. U. K.s første Aar. n^orate Tremandsudvalg, der blev sprængt — ikke sags — men af „Dan“, der derefter søgte at skade os saa meget som muligt. P. vil nu gøre de gemene Trudslers, som blev fremsat mod C. U. K. paa en „Dan“-Generalforsamling, til Enkeltmandsudtalelser som ikke fandt Anklang indenfor „Dan“, Dersom dette stemmer, ser det højst mærkeligt ud, at der ikke i „Dan“s Blad den Gang var Plads til Modudtalelserne mod de udstødte Trudslers. Sagen er den, at den Gang var enhver Trudsel, enhver Udtalelse god, naar det blot skadede C. U. K. og nu skulde vi i C. U. K. raabe Hosiana fordi der fra nævnte Forening igen er bleven tilbudt os „Samarbejde“. Det falder os slet ikke. Først vil vi give „Dan“ Tid til at tænke lidt over, at vil man have Samarbejde, maa man ogsaa handle derefter, det vil sige: til enhver Tid være loyal.

„Dan“ er endvidere ikke tilfreds med, at jeg har skrevet, at den ikke undser sig for at gaa ind under et Valutablads, og — mener „Dan“: at noget lignende gør sig gældende med C. U. K.s Afdelinger i Tyskland; thi disse bliver jo holdt oppe af vore „Valutaafdelinger“. — Hvilken vidunderlig Logik! „Dan“ er gaaet ind under et Blad, som bæres oppe af det Samkvem, der har udviklet sig mellem Danmark og Tyskland, paa Grund af Forskellen i Pengeværdien. Naar vore Afdelinger i Tyskland har høstet Gavn af, at C. U. K. ogsaa har Afdelinger i valutastærke Lande, maa der derimod for det første gøres opmærksom paa, at disse Afdelinger for de flestes Vedkommende eksisterer fra en Tid, hvor der ikke var nogen „Valutasituation“, og for det andet, har vore tyske Afdelinger i sin Tid selv bidraget til C. U. K.s finansielle Evne, de har i sin Tid gjort noget for „Dan“ saa rædselsfuldt som at sende Penge til Zürich. — „Dan“s Sammenligning halter altsaa, og det ikke lidt.

Jeg har ikke skrevet, at der ikke ligger nogen Fortjeneste i at holde sammen paa bosiddende Danske (Skandinaver). Men jeg har skrevet, at der ligger større Fortjeneste i for Danmark osv., at der bliver holdt sammen paa ikke alene de bosiddende men ogsaa paa de rejsende Svende, og at derfor C. U. K.s Virksomhed har meget mere Betydning for Danmark end Foreninger, som kun udelukkende bestaar af Bosiddende, der ikke kymrer sig en Døjt om de unge Landsmænd hjemmefra, hverken bi-staar dem, naar de kommer herved, eller forsøger hjemme at vejlede dem, hvad Arbejdet og Rejsen angaar. Nationaløkonomisk set betyder Foreninger som „Dan“ og „Freja“ saa godt som intet for Danmark, medens dansk Haandværk og Industrie har Grund til at være C. U. K. taknemlig for det Arbejde, denne har udført for de unge Svende ude og hjemme. Jeg gør „Dan“ opmærksom paa, at C. U. K. arbejder bevidst paa at indpræge de unge derhjemme; at enhver ung Svend maa en Tur til Udlandet for at udvide Horisonten, og vi arbejder ogsaa bevidst

paa at skaffe vore Landsmænd, enten de saa er arbejdsløse hjemme eller ude, Arbejde et Sted i Udlandet, hvor vi mener, at Arbejdsforholdene er gode. Se, naar man betænker dette, forstaaer maaske ogsaa „Dan“, at vi, naar Sammenligning skal drages mellem den Nytte, vi og „Dan“ virkelig yder Hjemlandet, absolut mener, at vor Virksomhed er nok saa positiv. Grundet paa de for Øjeblikket unormale Rejseforhold har C. U. K. langt flere bosiddende Medlemmer end rejsende, og er vi glade for jo flere bosiddende, vi vinder. Der er blot den Forskel paa vore bosiddende Medlemmer og saa „Dan“s, at medens sidstnævnte kun kommer sammen for egen Skyld, for engang imellem at spille lidt Kort, maaske læse Bladene hjemmefra og saa engang imellem at faa et Bal sammen, saa er vore bosiddende, i alt Fald for de flestes Vedkommende, sig bevidst at staa sammen med Landsmænd i en ikke ringe Del af *Evropa* og de er sig ogsaa bevidst at ville være med til at holde Foreninger oppe, som kan være de *unge hjemmefra et Tilflugtssted herude* og til at bidrage til at øge den for den unge nyttige Rejselyst derhjemme. — Jeg holder fast paa, at den Landsmand herude, som siger sig selv, at han, i Erindringen om sine unge Dage, alligevel vil vedblive at staa i en Forening, der ogsaa tager sig af den unge Svend, han er meget mere værd, end den, som blæser sine unge Landsmænd et Stykke og kun vil komme samme med „ligestillede“. Hurraet til Grundlovsdagen, eller hvad det nu er for en Dag, opvejer ikke den *virkelige* Samfølelse med dem, som er født i det samme Land som en selv og som taler ens Modersmaal, selv om de ogsaa har den Fejl, at de er unge og *Arbejdere*.

Forøvrigt er det ganske betegnende for „Dan“s helt igennem „fædrelandske“ Tænke- og Handlemaade, at den søger at overtale de danske Mestre og andre selvstændige, som staar i vor Hamborgerafdeling til at træde over i „Dan“ — og de gør det med følgende nydelige Sætning: „Hvad vil du som Mester staa i C. U. K. for, dér hører du slet ikke hjemme, kom dog over til os i „Dan“. „Nydeligt, ikke sandt! Det er vist det, hvad man kalder for at saa Klassehad og-Kamp mellem Landsmænd. Og saa bliver vi endda af de samme Mennesker bebrejdet, at vi fordrer af skandinaviske Arbejdere herude, at de skal fremvise Fagforeningsbog for at blive optaget i C. U. K.“

„Dan“ kan ikke forstaa, at vi har følt det som en Anmasselse, at der fra dennes Side blev rettet Opfordring til forskellige af vore tyske Afdelinger om at tiltræde de samvirkende danske Foreninger og til at gaa ind under „Danmark“. Naar „Dan“ ikke kan forstaa det, er det godt i Pagt med, at man, analog med tidligere Tilfælde, mener at kunne byde andre alt. Man behøver jo blot at foretage det Tankeeksperiment, at C. U. K. vilde rette en Hentning til „Dan“ om at tiltræde C. U. K. og gaa ind under „Den far. Svend“. Det vilde „Dan“

sikkert ogsaa føle som en Anmasselse. — "Dan" mener, at der under de nuværende Forhold er særlige Interesser at varetage for Danskerne i Tyskland, hvad ogsaa er rigtig; men naar et Samarbejde umuliggøres paa Grund af den Holdning, "Dan" Gang paa Gang har indtaget overfor os, tænker vi, at vore danske Medlemmer i Tyskland, alligevel ikke skal komme til kort. Thi vi tror, at f. Eks. den danske Stat lader eventuelle Goder komme os tilgode lige saa godt som Danske, der staar i „Dan“ etc., — os, hvis Arbejde for Landsmændene *mindst* lader sig se ved Siden af "Dan"s.

Som jeg før bemærket er Logik ikke „Dan“s stærke Side; thi efter at Forfatteren af den her omtalte Artikel, P. J. Pedersen, har givet C. U. K. den førømtalte "venlige" Indgangssalut, læser jeg samtidigt, at samme i "Dan" har udtalt, at denne agter og ærer C. U. K. Man bliver uvilkaarligt helt forsonligt stemt — dersom man ikke samtidigt læser en Opfordring om ikke at oprive gamle Saar og Historien om C. U. K.s Tilblivelse — og bliver da igen forstemt. For det første lyder en saadan Opfordring helt mærkeligt overfor os, som altid har ladet de danske Foreninger passe deres Sager og som — naar vi har befattet os med dem — kun har givet Svar paa Tiltale. Men Opfordringen lyder ogsaa mærkelig i nævnte Pedersens Mund; thi første Gang, jeg traf sammen med "Dan"s Formand, bestilte denne ikke andet end en hel Aften at rippe op i det tidligere spændte Forhold, C. U. K. og "Dan" imellem, og vel at mærke uden nogen som helst Grund fra den halve Snes C. U. K.-Medlemmer, der var tilstede ved den Lejlighed, der endda var af fuldstændig nevtral Karakter og endda fandt Sted i København, altsaa langt fra det mere spændte Hamborg. P. maa unskyldte; men naar man læser den Slags Opfordringer fra hans Side, kommer man uvilkaarligt til at trække paa Smilebaandet.

Jeg har befattet mig lidt udførligt med Forholdet overfor "Dan" for endnu en Gang at fastslaa vort Standpunkt, som sikkert deles af langt de fleste Medlemmer. Forhaabentligt er det nu foreløbigt sidste Gang, at det er nødvendigt at ofre Spalteplads paa det Spørgsmaal. Paa vor Pinsekonference i Hamborg blev der vedtaget en af H. B. forelagt Resolution, ved hvilken C. U. K. stiller sig *afventende* overfor et eventuelt Samarbejde med "Dan" og "Freja". Dersom dette en Gang skal blive til Virkelighed, er det absolut nødvendigt at man for det første til *enhver Tid*, og ikke blot engang imellem, er *loyal* overfor os. De danske Foreninger ønsker — saavidt vi forstaar det — Samarbejde med os. Hvornaar et eventuelt saadant igen skal finde Sted afhænger da af, hvorledes vi bliver behandlet af "Dan" og "Freja" — I en anden og lidt mere fornuftig Artikel i "Danmark" om C. U. K. omtaler dette Blads Redaktør, at de danske Arbejdere i Udlandet, egentligt i Tidernes Løb har vist Hjemlandet mere Interesse end de

for det meste indifferente Repræsentanter for den saakaldte bedre danske Klasse, der opholder sig i Udlandet. Det stemmer. Og de danske Arbejdere herude har endda i deres Godmodighed engang rakt Haanden ud til Samarbejde med andre Landsmænd — noget der blev mindre godt belønnet af "Dan". Og naar man videre betænker, at vi ikke her i Bladet benyttede eller udnyttede den Kampagne, som fandt Sted for godt et Aar siden og som mellem "Freja" og "Danmark"s Redaktør, aabenbarede Forhold, som vi i C. U. K. ellers kunne have udnyttet med udmærket agitatorisk Virkning, da maa man indrømme, at det ikke er vor Skyld, naar Samarbejdet sprængtes og at det ikke endnu har været muligt at forny det. *H. I. Larsen.*

Et Ekko.

Som man raaber i Skoven faar man Svar. Dette gælder her for Formanden for For. „Dan“ Hamb. I Anledning af hans Artikel i dennes Medlemsblad resp. Bladet "Danmark", hvori han forsøger gennem en lang Artikel at paavise, at de af ham førte saakaldte "samvirkende danske Foreninger i Tyskland" er de eneste rigtige, ja at selv Sproget er helt anderledes end som Schlachterstr. — og Hulesprog, som han udtrykker sig, vil jeg for en Gangs Skyld tage Bladet fra Munden. Hele Artiklen er et Sømmensurium af komplette Modsigelser; for det første forsøger han at konstatere, at C. U. K.'s Hovedledelse skulde have overfaldet ovennævnte Foreninger. Jeg faar af den hele Udgydelse ikke een eneste fast Tanke, det eneste skulde da være denne, at han regner os for at være mindre stolte af vor Nationalitet end han selv er, fordi vi kalder os Naver; hvad dette angår vil jeg ved denne Lejlighed slaa fast, at Pedersen vel egentlig først i Krigens Tid fandt sit rigtige danske Sindelag, om det er kommet igennem Spækpakkerne eller andet vil jeg ikke strides med ham om; men Facta er, at før Krigens Udbrud søgte Pedersen paa at blive tysk Undersaat, hvilket vel nok blev ham nægtet, saa hvad Nationalitetsfølelsen angaar, da tror jeg nok enhver Nav kan staa sig ved Siden af ham. At han nu saa ivrig arbejder for den nationale Sømmenslutning, er mig efter hans Holdning overfor et Samarbejde i forløbne Aar, en lige saa stor Gaade; thi kun ved ihærdig Arbejde lykkedes det os sammen med Lützhøft at faa dannet en Art Samarbejde i 1920, det saakaldte "Tremandsudvalg", dog har han saavel som flere Medlemmer af "Dan" stadig spændt Ben for dette. Paa Grundlag af Indsigelse af ovennævnte Forenings Repræsentant af Udvalget, kunde dette ikke optage Flensborg Foreningen "Odin" som Medlem deraf, endskønt det af os andre to Medlemmer saa at sige var lovet den det; derfor bøjede vi os, for ikke at faa dette møjsommelige Arbejde tilintetgjort.

Hvem var det da der senere i 1921 splittede dette Udvalg helt? da de tænkte, gennem Fæderi overfor Generalkonsul Yde at kunne tilrane sig hele Magten indenfor den herværende Koloni, det var For. „Dan“ gennem Pedersen. Naa, Sagen kom anderledes, idet Generalkonsulen, trods Pedersens fnysende Vrede, selv overtog Komandoen, først efter at Pedersen var blevet uenig med Generalkonsulen, fandt han, at en Sammenslutning af de danske Foreninger var nødvendig, ganske vist kunde Flensborg Foreningen „Odin“ uden Spor af Indsigelse nu blive optaget i Selskabet, ja saagar C. U. K. Afdelingerne skulde ikke foragtes; men de takkede jo pænt for endnu engang at faa et Æselspark.

Nej, kære Pedersen, gem dine søde Talemaader til bedre Lejligheder, Hesteskoen stikker for meget frem, vor Forening skal ikke rage Kastanierne ud af Ilden for de samvirkende.

Jeg vil kun her fremføre et Par Tilfælde fra den seneste Tid hvorledes Landsmandsskabet og Samarbejde opfattes fra Eders Side.

Ved den Lejlighed, hvor Herr Simonsen fra Horsens skulde holde Foredrag i „Dan“, bad jeg Pedersen om en Indbydelse til at overvære dette, derpaa modtog jeg følgende Kulturdokument.

Gode Ven! Bestyrelsen for „Dan“ beklager ikke at kunne anbefale eller ønske din Nærværelse. Du bedes tage dette til Efterretning Med Hilsen P. B. V.: Pedersen.

Dette endskönt han selv paa Opfordring af mig overværede Foredraget, som holdtes i Skandinavisk Forening af Simonsen d. 3. Dez. 1922 og uden mit Bekendtskab med Simonsen aldrig havde opnaaet, at han holdt „Dan“ dette Foredrag. Det andet Tilfælde er endnu mere typisk, hvor Pedersen overfor Generalkonsul Yde ytrer, at Skandinavisk Forening kun har Drukkenboldte som Medlemmer.

Altsaa ved hver en Lejlighed bliver vor Forening og dens Medlemmer nedsatte, og nu tænkes der igen, at vi skulde gaa med til et Samarbejde, om hvis Nytte vi i Dag ikke indser den mindste Smule, ligesaa lidt som vi i det hele taget kan faa Øjnene op for at der virkelig eksisterer noget Samarbejde. Til Dato har vi kun følt Rivaliteten mellem „Dan“ og Udgiveren af Bladet og behøver kun at henviser til de sidste Numre med forskellige Angreb og Redegørelser, en Mængde Snakken omkring, om hvor meget denne eller hin skal have at sige. Ogsaa beklager vi med bedste Vilje, ikke at kunne opdage et eneste Sammenslutningspunkt udover at disse Foreninger kan opnaa et billig Meddelelsesblad, og det behøver vi ikke at have udover vor „farende Svend“, som er os det bedste og et fuldstændigt selvstændigt Blad til at bevare vor Sammenslutnings Ideer.

Pedersen skal ikke være ked af, at vort Medlemstal er saa stort, hellere virkelige Medlemmer end slet ingen. Vor Sammenslutning staar godt nu efter 20 Aars Forløb og den lader der sig ikke rokke ved.

At vi, trods alt hvad den sidste Tid har bragt os, endnu kalder os skandinavisk, det lad os om, vi trykker gerne vor Brødræfols Sønner i Haanden og er Kammerater med dem; thi engang kommer vel nok den Tid som Ploug synger om: Atter det skilte bøjer sig sammen, een Gang i Tiden vorder det et.

Ergo: Lad os om vore Sager og se til, at I klarer Eders, saa kommer vi ikke hinanden for nær. Skulde saa Tiderne blive saadan, at I ikke kan mere alene, saa vil C. U. K. heller ikke vise sig saadan, at den ikke vil hjælpe til; men endnu ikke.

Dette tror jeg nok er den almindelige Mening indenfor hele C. U. K.

Hamborg, i Juli 1923.

Peder Sørensen.

Fra Trondhjemsavdelingen!

Sommeren har begyndt at melde sin snarlige ankomst, og med den aarstid indtræder forhaabningens tid, ihvertfald for vor afdelings vedkommende.

Som det vil være alle Naver bekjendt ligger vi heroppe og ruger paa vore planer om at faa opført en hytte og derved øke C. U. K.s aktivum i en betydelig grad. For imidlertid at kunne realisere vor plan i nævnte retning, var det vi stiftede vort hyttefond og maaten, vi valgte, at rejse penge paa, var som bekjendt at sende ut en serie hyttmærker, som det var meningen at sælge for 1 Kr. resp. 1 Fr. og 1 Mark pr. Stk. Man regnede nemlig da med alle Navers pekuniære støtte, og som „lokkemad“ arrangerede vi det paa den maate, at vi nummererte alle hyttmærkerne for ved en senere lodtrækning at tilstille eieren av det heldige nummer et godt og pænt sølvuhr med kjæde; samtidig gjorde vi opmærksom paa, at C. U. K. som organisation i sin helhet fik andel i hytten med det beløb, som der var solgt mærker for ute omkring i afdelingerne. Ikke nok dermed, man vedtok ydermere, at C. U. K. i tilfælde af Trondhjems avd's opløsning skulde indtræde som fuldstændig eier av hytten, og at hytten selvfølgelig skulde være tilgængelig for samtlige medlemmer av C. U. K. saavel i som utenfor Trondhjem.

Naar man vedtok saadanne bestemmelser, syntes man at have opfyldt alle betingelser for, at kunne paaregne støtte fra alle Naver, men det maa siges, selv om det maaske vil falde endel Naver tungt for brystet, at hidtil har Trondhjemsnaverne været skuffet i saa maate. Det viser sig nemlig ifølge regnskaberne, at der hidtil ikke er modtaget opgør for mere end ca. 200 Kr. (deraf fra Zürich alene 80 Kr.) ute omkring i afdelingerne, medens der i Trondhjemsavdelingen, med sine 20 medl., er skaffet tilveje ca. 1500 Kr. Medens Trondhjems avd. paa alle maater har søkt, at skaffe penge til sit hyttefond, har de allerfleste afdelinger ute omkring forsøkt, at komme utenom saken ved undskyldninger av alle slags, det være sig arbeids-

løshed, daarlige tider o. s. v., forhold som vi imidlertid heller ikke har været forskaanet for her i Trondhjem; udelukkende arbejdsløse medlemmer er der vel ingen avd. som kan opvise. Der vil selvfølgelig kunne bemærkes at denne sak ligger Trondhjemsnaverne nærmere paa hjertet end nogen andre avd, javel, selvfølgelig gør den det; det kunne imidlertid tænkes, at andre avd. fandt paa noget lignende og Trondhjemsnaverne vilde ganske sikkert da række en hjælpende haand efter bedste evne, og en ting maa vel hver Svend indrømme, at resultatet er mistrøstigt, naar man ser paa de staaende tal. Som sagt sommeren er inde, og i løbet av denne sommer er det Trondhjemsnavernes mening at faa sin hytte under tak; tomt er kjøbt, prægtigt beliggende ca. 1 times gang fra Trondhjem; tegningerne ligger, takket være Kristianianaven *A. M. Mortensen*, i fuld færdig stand; men det som nu mangler er penge, penge og atter penge. Som enhver Nav vil forstaa, er det vanskelig for en organisation, som vor, at faa laant penge av den klasse mennesker, som har penge, thi saa meget bliver vi ikke betrot paa det hold, men selv om saa var, synes Naverne da ikke, at det var bedre om vi kunde hjælpe os selv, saa vi slap at gaautenom vor organisation for at skaffe midler tilveje? Unægtelig.

For at saa kan ske maa det være en æressak for enhver afdeling av C. U. K. nær eller fjært at sætte fart i mærkesalget, bedst vilde det være om opgjør kunde sendes nu, ihvertfald for de mærker som eventuelt er solgt og saa skaffe slutopgjør snarest for de resterende mærker. Haabende paa imøtekommenhet og et hurtigt mærkesalg tegner med Naverhilsen for Trondhjems avd.s hyttefond *Fr. V. Erichsen*, Møllehaugen 1, Trondhjem, hvortil opgjør sendes.

P. S. Ovennævnte anmodning om opgjør gælder ikke markbeholdningen, som Hamborgavdelingen anmodes om at opbevare til videre.

Skulde der være eventuelt nyoprettede afdelinger, som ønsker sig tilsendt hyttemærker kan disse rekvireres gennem ovennævnte adresse. *D. S.*

Trondhjemsafdelingens Hytte.

I Tilknytning til ovenstaaende Indsendelse fra vor energiske Afdeling i Trondhjem, vil jeg paa det kraftigste anbefale de af vore Afdelinger, der blot nogenlunde kan, om at støtte den af nævnte Afdeling rejste Sag ved Salg af Hyttemærker. Dersom hvert Medlem, som endnu ikke har noget Hyttemærke, blot vilde give Afkald paa en eller to Bajere, vilde Trondhjemsafdelingen faa saa mange Mærker solgt, at Hytten vilde være sikret.

For at Medlemmerne kan se, at der her er Tale om lidt andet end Naverspind; men at det drejer sig om en veludtænkt og godt forberedt Plan, offentliggøres her i dette Blad Tegningerne til den paatænkte Hytte, og enhver som har Øjne til at se med, maa give til, at C. U. K. kunde være glad ved, dersom Trondhjemsafdelingens Eksempel

blev fulgt. Heldigvis er dette ogsaa Tilfældet. Flere Afdelinger omgaas for Øjeblikket med Tanken om paa en eller anden Maade, enten at faa købt en dertil egnet Hytte, eller ogsaa selv bygge sig en. Ogsaa for deres Skyld offentliggøres Tegningerne her, samt vil jeg nok vedføje følgende Oplysninger.

Hytten, der forneden har Opholdsværelser, Køkken etc. og paa 1. Sal afgiver Soverum med 9 Senge, agtet bygget en Times Gang fra Trondhjem. Grunden, der er købt, er paa 1000² meter og vil med Tiden stige i Pris, idet der til Efteraard aabnes en Fjeldbane i den Retning, hvor Grunden ligger. Denne har kostet 1000 Kr. og er fuldt udbetalt (hvilken Afdeling gør det efter?). Hytten selv er med de nuværende Materialepriser beregnet at koste ca. 3300 norske Kroner. Naar det kan laves saa billigt, er det selvfølgelig fordi Opførelsen besorges af Medlemmerne selv. Grundmuren opføres af den paa Grunden forhaandenværende Graasten. Ydervæggene opføres som almindelig saakaldt reisverk; Taget med to Lag godt Tagpag, ovenpaa hvilken der igen lægges ca. 15 à 20 cm tykke Græstørv. Det indvendige indrettes selvfølgelig uden al Luksus; men dog alligevel komfortabelt og hyggeligt.

Ved Opstillingen af Indtægterne for en saadan Hytte, har vore norske Afdelinger den Fordel, at de kan spare Lejen for Hulelokale — dersom Hytten da ikke ligger for langt væk. Trondhjemshytten kommer ganske vist til at ligge en Times Gang fra Byen; men da Naverne deroppe er ivrige C. U. K. er, er de — i Sagens Interesse — fast besluttede paa at afholde deres Fjortendagsmøder i Hytten; i den 31,2 meter store Opholdsstue, vil der under almindelige Forhold være Plads nok. Naar nu Trondhjemsafdelingen lader den Leje, som den ellers maa betale for Lokale, komme Hytten tilgode, kommer dennes Indtægter til at se saadan ud:

25 Møder à Kr. 10.—	Kr. 250
Natlogi à Kr. 1.—	Minimum 5 pr. Uge	„ 250
Dagsophold à Kr. —.25	Minimum	„ 125
10 pr. Uge	„ 125
Ferieophold à 14 Dage, ca. 10 Familier		
à Kr. 10.—	„ 100
Ferieophold à 14 Dage, ca. 15		
Personer, à Kr. 5.—	„ 75

Tilsammen... Kr. 800

Det vil selvfølgelig ikke være muligt at rejse alle de Penge, der skal bruges til Hytten, som Gaver. Der maa ogsaa optages Laan, hvad der forøvrigt allerede er gjort, idet Trondhjemsnaverne har tegnet ca. 1000.— Kr. Andele, foruden alt, hvad de ellers har givet som Gaver til Hyttefondet. Unægtelig en Ydelse, som den forholdsvis lille Trondhjemsafdeling har Grund til at være stolt af — andre Afdelinger til Efterfølgelse! Regnes der med, at der vil blive en 100.— Kr. at yde i aarlig Rente og der samtidigt amortiseres en 300.— Kr. pr. Aar af Laan, vil der være en 400.— Kr. som Overskud, og dertil kommer endda Overskud af

Restauration i Hytten, Festarrangements etc. Nu tror man maaske, at de gode Trondhjemsnaver agter at leve fedt af Overskudet, drikke sig nogle ekstra Bajere. Nej! Trondhjemsnaverne er nu ikke Hængehoveder, saa gode Naver som nogen. Men de tænker ogsaa paa, at andre Afdelinger maaske gerne vil have en Haandsrækning ved en lignende Lejlighed, og har derfor besluttet at overføre Hyttens Overskud til et Fond, som skal hjælpe andre Afdelinger til at komme lige saa vidt.

Hytteprojektet er altsaa godt forberedt i alle Enkeltheder, og beder jeg alle Medlemmer om at støtte Sagen. Det kan gøres dels ved at købe et Hyttemærke, dels ved at tegne Andele, som da senere tilbagebetales. Selv om vi overvejende er en Svendeforening, har vi dog ogsaa adskillige Mestre, Handlende etc., og selv om Flertallet af vore Medlemmer, der er uselvstændige, ikke har noget, gives der dog ogsaa saadanne, der har lidt tilovers, Var det derfor ikke muligt, at de af vore Medlemmer, som kan, traadte hjælpende til med at tegne en Andel og sende op til Trondhjem under ovenstaaende Adresse? I Trondhjem har de ikke ligget paa den lade Side, og selv om de er nærmest til det, skulde man tro, at det, der lader sig gennemføre i saa mangen anden Forening, ogsaa vilde være muligt i C. U. K., nemlig at dem, der kan, tegner sig for en Andel til et godt Formaal. Risiko er der ikke ved det; thi Afdelingen i Trondhjem har Sagerne i Orden, ikke mindst hvad Regnskab og det økonomiske angaar. Vil i de forskellige Afdelinger et Medlem, som selv tegner sig for en Andel, gøre Medlemmer interesserede, vil det sikkert vise sig, at der ad den Vej kan rejses ikke faa Penge. Eller er vi indenfor C. U. K. saa fattige? I Zürich er vi et Par Medlemmer, der har tegnet os for Andele à 25.— Kr., og flere vil sandsynligvis følge efter.

For arbejdende Medlemmer, der ikke har Raad til at tegne Andele, gives der en god Lejlighed til at støtte Sagen ved at købe et Hyttemærke, som faas hos alle Kasserere. Vort Kontingent er for Øjeblikket for aktive og passive henholdsvis 50 og 25 Cts. ugentligt. Indtil for to Aar siden var det 30 og 10 Cts. Forhøjelsen andrager ikke saa meget som Stigningen i Lønnen, især naar tages Hensyn til den forhøjede Understøttelse. Før i Tiden havde vi i Aarets Løb ofte en Masse Indsamlinger, hvad der heldigvis ikke mere er Tilfældet, og naar der nu foreligger en god Sag, som fortjener al den Støtte, det er muligt at yde den, skulde vi ogsaa gerne vise, at vi er i Stand til at føre en Sag frem. Altsaa! Støt Trondhjemshytten! *H. J. Larsen.*

Foreningsmeddelelser.

Bergen. Paa Medlemsmødet her den 25. Maj besluttedes det at tage imod to Naverbørn fra Hamborg i Ferien. Et af vore Medlemmer, Bäck-

mann, tager det ene af Børnene, medens det andet placeres saadan, at Afdelingen her betaler en væsentlig Del af Omkostningerne. Det er os en Glæde at kunne hjælpe lidt her, og hvilke Minder, vil disse Børn ikke senere hen i Livet have fra det naturskønne Norge.

Arbejdsforholdene her har ellers bedret sig betydeligt; men det er et Spørgsmaal, hvorlænge de holder sig. Vi har i den senere Tid holdt et Par vellykkede Fester, hvis Overskud skal gaa til Udstyrelse af vort Sommerslot paa Heldal.

Med kraftig Naverhilsen: *Otto Krause, Sekretær.*

Düsseldorf. Hermed tillader vi os at henlede Opmærksomheden paa, at det nu er gunstigt for de af vort Naverbords Stiftere, som endnu ikke har nogen Plade i Bordet, at lade en saadan ind-sætte. Pladen kan enten sendes i Sølv eller Nikkel, eller ogsaa kan der indsendes et Beløb og vi besørger da Pladen. Fødeaar og Datum har vi jo i Bøgerne. Altsaa gamle Düsseldorfer-Naver, glem ikke at lade Jer Navne forevige i Düsseldorfer-Naverbordet (hvorom vi har haft saa mangen gemytlig Time) ved Hjælp af en Plade.

Samtidigt takker vi Koldingafdelingen for de tilsendte 25.— Kr., til Fordeling blandt vore nød-stedte Medlemmer.

Med Naverhilsen: *Lorens Möller.*

Gent. Der var en Gang en Nav, som skulde rejse fra Stockholm til Spanien; men ved Skæbnens lunefulde Spil dumpede han ned i en By, der hedder Gent (Gand). Denne Nav, som er en virkelig Nav, "tyckte meget bra" om Byen og saa straks, at her var ny Jagtmarker for Naverne. Derfor satte han et Stykke i "Naversprøjt", og straks kom Naver fra Nord og Syd og fra det hungrende Tyskland.

Arbejde er her nok af. Der søges stadig Folk i Jern- og Træindustrien, ligesom der ogsaa er meget at bestille for Malere. Dog kan det alligevel have sine Besværligheder at faa Arbejde, hvad adskillige af de nyankomne Naver ogsaa har maattet erfare; thi man skal helst kunne noget af det franske eller flamske Sprog, i alt Fald saa meget, at man kan gøre sig forstaaelig. Med Engelsk kan man forøvrigt ogsaa mange Steder klare sig rigtig godt her i Belgien. — Mængden af Arbejde staaer selvfølgelig i Forhold til Byens Størrelse, saa Alverdens Naver kan ikke være her; men saa er der jo ogsaa andre Byer. I den dejlige By, *Bryssel* (det lille Paris), har vi saaledes 4 Medlemmer, derunder den stabile Nav: *Walter Jensen* ("Berliner-Jensen"), *13 rue de Dinant*, hvor Tilrejsende kan faa Oplysninger.

Landet er smukt og frugtbart. Befolkningen er flink; men lidt gammeldags. Naar de ser Naverne i samlet Trop og Skjortearmer med en munter Opsang gaa gennem Byens Gader, falder de i dyb Forundring. — Foruden vore specielle Naverfor-

nøjelser, kommer dertil vore ret hyppige Ture til Ostende, hvor vi vandrer 3—4 Mil langs Stranden og tager en Svømmetur i Nordsoens friske Bølger. Sidstnævnte er ikke almindeligt blandt de derværende fallerede Gullaschbaroner etc. Thi man ser mærkværdigt nok meget faa Badende ved Ostende Strand.

Har vor Afdeling Levedygtighed? Selbsterständlich! I hvert Fald efter Navernes Syn paa Fremtiden, og Arbejdet ellers vedvarer og der engang imellem kommer Tilgang af raske Naver af den gode gamle Slags. Vi mener, at Belgien er Navernes Fremtidsland, og i Drømme ser vi allerede Afdelinger i Bryssel, og Antwerpen, samt valsende Svende paa Landevejen. — Lad os derfor be' om at faa *raske* Svende hertil, saa skal det nok gaa.

Med mange kraftige Naverhilsener fra Afdelingen i Gent (Gand):

Chr. Rasmussen, Sekretær.

Regnskab over Spetzlerfonden.

2. Halvaar 1922.

	Fr.
Kassebeholdning fra 1. Halvaar 1922	1278,91
Modtaget fra C. U. K. Aarhus for, 1922	25,20
" " " Kristiania 1922	21,—
" " " København 1922	77,—
" " " Bern, 2. Halv., 1922	5,—
Renter	21,55
Sangbøger	81,90
Bankdepot-Gebyr	4,—
Porto	—,90
	<hr/>
	1510,56 4,90

Status.

Samlet Indtægt	1510,56
" Udgift	4,90
Kassebeholdning	1505,66
Værdi i Varelageret	1523,26
Tilgodehavende hos Lademann	40,—
" " C. U. K.	3000,—
Samlet Formue	<hr/>
	6068,92

L. Laursen, Kasserer.

Zürich, den 20. 4. 1922.

Revideret og fundet rigtigt,

H. A. Hansen. *R. Buch-Hansen*, Revisorer.

Kristiania. Paa Generalforsamlingen her valgtes som Formand Maler H. Lorentsen, Vejle; som Sekretær genvalgtes undertegnede.

Med skand. Hilsen: *Joh. Nielsen*.

Hamborg. Paa Juli-Generalforsamlingen den 30—6—23, valgtes den afgaaende Del af Bestyrelsen med Aklamation: J. Poulsen, Formand; Troels Brams, Bibliotekar; M. Nielsen, Lokalforvalter, og Undertegnede Sekretær. Afdelingen her saa sig

nødsaget til at forhøje Lokalkontingentet ganske betydeligt. Det vedtoges at have en glidende Skala fra Maaned til Maaned; som Grundlag derfor lagdes den laveste Spørgsmålsbilletpris, som nu er 1200 Mk.; men allerede Ugen efter forhøjedes til 1600 Mk. nu 5000 Mk. Red.) I dette Kontingent er C. U. K.—Kontingentet indbefattet. Det ny Kontingent vedtoges enstemmigt.

Med skand. Hilsen: *Carl Hansen*.

Kjöbenhavn. Paa den halvaarlige Generalforsamling, som afholdtes Tirsdag den 15. Maj, valgtes følgende Bestyrelse: Formand: Portefeuillearbejder Chr. Jensen (Genvalg); Kasserer: Restauratør G. Schmidt, samt undertegnede Blikkenslager som Sekretær.

Kasserens Adresse og Træffetid er følgende: G. Schmidt, Fælledvejens Passage Nr. 23, Udbetaling fra 5—6 Aften; træffes gerne hele Dagen i Restaurationen: Anti-Automaten, Skt. Hans Torv.

Formandens Adresse er følgende: Chr. Jensen, Haderslevgade 361.

Med Naverhilsen: *Alf. Eskildsen*.

Maribo. Lørdag den 24. 3. 23 aabnede Medlem Nr. 9358, *Carl Jarvig* (Rigsdagen) sine nye Klublokaler paa 1. Sal, og det i Form af, at han havde inviteret samtlige C. U. K.-Naver fra Lolland-Falster til en gratis Fællesspisning med hvad dertil hører. Fra Nakskov og Nykøbing var desværre ingen mødt; men Maribonaverne var troppet op.

Vore Forventninger var ikke smaa; men de blev fuldstændig overtruffet, da vi gik i Lag med det veldækkede Bord, hvor Fru Jarvig vimsede omkring: "Skal det ikke være en Bøf eller et Stykke røget Aal eller" — ja, Gud ved, hvad for gode Sager, der var paa Bordet; thi undertegnede bekender, at jeg ikke naaede længere end til en ægte Sauerkraut med Eisbein; det holdt jeg mig til, og nægtes kan det ikke, at denne Ret gjorde Lykke. De fleste af os drømte mere eller mindre om gode gamle Dage i Tyskland.

Ved den 1. Snaps bød Jarvig os velkommen og udtalte Ønsket om, at alt maatte være tilfredstillende — og nu gik det Slag i Slag med Taler for Vært og Værtinde, for C. U. K. samt for Mariboafdelingen, og først ved Tretiden kom undertegnede i Tanker om, at jeg skulde tidlig hjem. Det blev ogsaa tidlig paa Morgenen før vi brød op, nemlig Kl. 6, efter at vi yderligere havde indviet vore ny Lokaler ved et fint Frokostbord, der blev sat til Livs, da Solen alt længe havde vist sig over Synskredsen.

P. F. V.: *Thy. Christensen*, Kasserer.

Neumünster. Den 16. 6. 23 afholdt Afdelingen her sin Generalforsamling hos vort Medlem Restauratør O. Sørensen. Foruden Valg af ny Bestyrelse skulde der ogsaa afgives Beretning over Hamborgerkonferencen. Vor Delegerede paa denne skildrede udførligt de paa Konferencen vedtagne Beslutninger, som alle fandt Forsamlingens

Bifald. Efter at Lokalkontingentet var sat til 200 Mk. ugentligt, valgtes som Formand Installateur Harald Jensen; samt genvalgtes vor gamle tro Kasserer Dugmager A. Sørensen, og som Sekretær undertegnede Garver.

Med skand. Hilsen: *P. Rödjer.*

Paris. Den 14 juli avhöll Pariseravdelningen sin generalförsamling, vilken enligt här nedanstående förteckning gav följande resultat: Ordförande: Harald Jörensén, Kassör: Hjalmar Birch kvarstår från föregående. Dansk sekreterare Poul Hansen, Fredericia, Svensk sekreterare Zerel Ramström, Stockholm. Avdelningen räknar nu 156 medlemmar så den är i stadig tillväxt, dock äro icke alla bosatta i landsorten. För nykommande naver är det lämpligast att vid ankomsten till Paris vända sig till adressen Boulevard de Charonne 162. Paris XX, Metrostation Bagnolet. Ett flertal naver bo ä detta hotell där upplysningar om förhållandena härstädes erhållas.

Med kraftig naverhälsning teckna

Zerel Ramström,

Poul Hansen,
Sekretær.

generalförsamlingens sekreterare.

Stavanger. Skönt Afdelingen her i den senere Tid har mistet adskillige stabile Medlemmer, som er udvandret til U. S. A., har vi alligevel formaet at holde Afdelingen saa temmelig paa Højden. Vi har jo ogsaa haft en Del Tilgang af ny Medlemmer. — Pinse Lørdag blev Gravmonumentet over vort afdøde Medlem, Tømrer Joh. Larsen, afsløret. Paa Grund af det yderst daarlige Vejr, var der desværre ikke mødt saa mange af Medlemmerne, som ønskeligt.

Vi her i Afdelingen har længe haft i Sinde at bygge os en Hytte et Sted i den vakre Omegn, og har vi til dette Formaal valgt en Komité, som da ogsaa har arbejdet ivrigt og samlet ikke faa Penge sammen. Dels ved Fester og Præmieskydninger, dels ved Bortlodninger. Da disses Gevinster ikke har været Luksusgenstande; men Sager som Stege, Skinker, Kul, Koks og mange andre nyttige Genstande, har vi ikke haft det nødvendigt at lægge særlig Pres paa Medlemmerne for at faa Penge i Hyttekassen. — Dog er det ikke udelukket, at Hyttesagen her bliver udskudt et Aar eller to, idet vi for Øjeblikket ligger i Underhandlinger om Køb af eget Hus. Men kan vi først kalde et saadant vort eget, tager vi med fuld Kraft fat paa vor Hyttesag.

Med kraftig Naverhilsen:

Alfred Christiansen, Kasserer.

Zürich. Paa Generalforsamlingerne her i April og Juli genvalgtes den gamle Bestyrelse; Formans: H. J. Larsen; Kbhvn; Kasserer G. Gjerding, Nyköbing F. og Sekretær undertegnede.

Samtidigt blev der foretaget Nyvalg til H. B. Følgende Medlemmer tog mod Genvalg: Formand: Ch. Møller, Blikkenslager, Kbhvn; Næstformand: Kaj Andersen, Jerndrejer, Kbhvn.; Bisiddere:

L. Laursen, Instrumentmager, Kbhvn, Carl Hansen, Maler, Saksköbing, samt nyvalgtes S. Hartmeyer, Farvermester, Kbhvn.

Vi har desuden haft en helt igennem vellykket Stiftelsesfest med Deltagelse af saa godt som alle vore Medlemmer, og med en vellykket Tombola, som gav os 100 gode Svejtsfrank i Overskud — takket været en del Medlemmer, som skænkede de helt igennem gode og gediegene Gevinster. Vor bedste Tak til disse Medlemmer.

Foreningen har vedtaget at bevilge 300 Fr. af Spetzlerfondens Midler til Alderdomshjemmet i Börnsen ved Hamborg, samt besluttet at arbejde for Erhvervelse af egen Hytte i Nærheden af Zürich.

P. B. V.: *S. Hartmeyer.*

Arbejdsforholdene ude.

Disse er for *Tysklands* Vedkommende selvfølgelig mindre gode; thi i mange Byer er der stadig en ikke ringe Arbejdsløshed, selv om der ogsaa samtidigt er godt at bestille i adskillige Fag, f. Eks. i Byggefagene. Men forøvrigt vil det være meget svært for ikke at sige umuligt for en Udlandning at faa Lov til at arbejde i Tyskland, dersom en saadan havde Held til at finde Arbejde — og forøvrigt er Forholdene nu saadan i Tyskland, at de ikke indbyder til at tage Ophold dér som Arbejder. Har det været galt før, er Forholdene nu helt forrykte — derom vidner nok de mange Meddelelser, der kommer fra vore Medlemmer dér.

I *Frankrig* og *Belgien* er Arbejdsforholdene endnu gode og kommer der da ogsaa stadig en Del skandinaviske især danske Haandværkere og Industriarbejdere dertil. Som Resultat af en Artikel i det danske Arbejderpartis Hovedorgan, er der kommen en Masse Forespørgsler hjemmefra til vor Afdeling i Paris, hvis Sekretær har været i fuld Aktivitet for at besvare de mange Forespørgsler. — I *Svejs* har Arbejdsforholdene ogsaa bedret sig betydeligt, i Byggefagene hersker der ligefrem Mangel paa Arbejdskraft, saa saadan har maattet indføres fra Tyskland og Østrig. Derimod hersker der endnu en Del Arbejdsløshed, selv om den ogsaa er gaaet meget tilbage, i den store svejtsiske Metalindustri. Alt i alt bliver dog Forholdene bedømt bedre nu end for blot et halvt Aar siden, saa forhøventligt kan vi til næste Aar se rigtig mange ny Naver i Svejs.

Hjemmefra.

Dér — og det gælder for alle tre skandinaviske Lande — er Arbejdsløsheden ogsaa gaaet meget tilbage. I Danmark andrager den for Øjeblikket ca. 20 000, deraf over Halvdelen i København. Den Industri, der endnu lider mest under Arbejdsløshed er Maskinindustrien. Skylden derfor skal tildels være den at det ikke mere er muligt at

faa de nødvendige Materialer fra det besatte Ruhr-omraade. Selvom dette volder Vanskeligheder, er Grunden vist alligevel lidt søgt; thi hvorfor er det lykkedes den langt større svejtsiske Maskinindustri at fremskaffe de nødvendige Raamaterialer? Der gaar i den danske Maskinindustri endnu en ca. 5000 Arbejdere ledig. Baade i Frank rig og Belgien er der godt at bestille i denne Branche, og kan man kun beklage, at Sprogvankeighederne er en Hindring for, at der i disse to Lande kunde finde en Masse danske Maskinarbejdere Beskæftigelse.

Det som for Øjeblikket mest beskæftiger Sindene derhjemme er i Sverige den store Göteborgstilling; i Norge Grønlandsspørgsmaalet, og i Danmark den uendelige Landmandsbank-Skandale. Göteborg fejrer i Aar sit 300 Aars Jubilæum. Byen er altsaa ret ung; men initiativrig og opblomstrende, hvad dens Udstilling tilfulde skal bevise. Fra alle Jordens Egne strømmer da ogsaa Turisterne til Göteborg. Sportsstævner, Kongresser, Fester etc. afløser da ogsaa stadig hinanden i denne Sveriges største Søfarts-og Handelsby.

I Norge er Gemytterne oprørte over Tvisten mellem Danmark og Norge angaaende første Lands Overhøjhedsret til hele Grønland, hvad Norge bestrider. Striden udfægtes fra norsk Side med temmelig norsk Kraft, medens Danskerne som sædvanlig tager lidt roligere paa Tingene. For en uhildet Iagttager, synes det som om der i dette store Land skulde være Plads nok til begge Nationer. Det er rigtig nok, at Danmark har udført et stort kulturelt Arbejde deroppe, men det maa ikke glemmes, at *historisk* har Norge ogsaa Tilknyningspunkter til Grønland. De Danske, der følte et Stik i Hjertet, da gamle historiske danske Egne i Slesvig forblev ved Tyskland efter Afstemningen, skulde sætte sig ind i Nordmændenes Stemninger, der i alt Fald er af noget lignende Art. Og saa længe der ikke fra den danske Stats Side virkelig gøres noget storslaaet for at udnytte Grønlands Muligheder, eller i hvert Fald blot undersøge, hvor disse ligger, synes man, at det er noget malplaceret at ville holde andre Nationer ude fra Grønland. I Anledning af dette Spørgsmaal er Tonen i den norske Presse til Tider direkte truende mod Danmark, hvad der forekommer lidt latterligt; thi begge Lande er smaa og er alligevel i Fremtiden henvist til gensidigt Samarbejde.

I Danmark nærmer nu Landmandsbanksagen sig sin Afslutning. Hovedmanden i denne Sag, den tidligere Direktør for nævnte Bank, Glückstadt, er død under det Fængselsophold, der var ordineret ham for at tænke lidt nærmere over hans mange Meriter. Af de anklagede Medlemmer af Bankens Direktion og Bankraad blev tre idømt ubetydelige Bøder af Landsretten, medens Resten helt frikendtes. Denne Dom har imidlertid vakt en saadan Harme i Størstedelen af det danske Folk, at den danske Rigsadvokat har appelleret Dømmen til Høje-

steret, som forhaabentligt ser lidt anderledes paa Sagen. Over 300 Millioner Kroner har de Dielletanter formøbet, som styrede Banken, et Beløb, som det danske Folk, ved den indgaaede Garanti maa hæfte for. Overhovedet har Efterkrigstiden vist en saadan Raaddenskab i Finans-, Handels- og Industribourgeoisiet i Danmark, at enhver, der holder af sit Hjemland og som føler Glæde, naar det gaar dette godt, maa harmes over det slappe, dorske og indifferente danske Bourgeois. Det er rigtigt nok, at der i alle neutralt Lande er forekommet Svindel og andet af den Slags, som Efterkrigstiden har bragt frem for Dagens Lys; men ingen Steder saa omfattende som i Danmark. Det ene Selskab er ramlet efter det andet, deriblandt Selskaber (som Landmandsbanken), som man troede velfunderede, og Antallet paa svindelagtige Forsikringsselskaber er snart legio. Dobbelt kan man harmes, naar man videre betænker, at Danmark som ingen andre neutralt Lande havde Muligheder, godt beliggende, som det er og med en glimrende beliggende og stor Hovedstad, som er bekendt overalt i Verden. Et godt Bevis paa det danske Bourgeois Uduelighed er ogsaa, at Københavns glimrende Beliggenhed og Navn ikke engang er benyttet til at være Sæde for en dansk Messe, som nu finder Sted i en saa forholdsvis lille By som Fredericia. Og det medens alle andre Storbyer har deres Messer, som søger at tiltrække Opmærksomheden. Ude fra set, kan man næsten beklage, at de to Klasser, som bærer Danmark og som Landet har Grund til at være stolt af, nemlig Arbejder-og Bondeklassen, at disse to Klasser skal rive hinanden op i bitre politiske Kampe. Thi det er dem, der frembringer Værdierne og de har Æren af, at Danmark, trods dets indifferente og pjattede Overklasse, alligevel saa nogenlunde har formaaet at bevare sin Stilling blandt Nationerne.

Naar der i ovenstaaende er gaaet temmeligt ind paa Forholdene i vort Hjemland, er Grunden den, at det vist ogsaa engang er godt, at der bliver sagt, hvad i alt Fald de danske Arbejdere og ogsaa mange danske Mestre i Udlandet tænker om Forholdene derhjemme; thi os er det ikke ligemeget, hvorledes det gaar derhjemme, selv om vi ogsaa opholder os i Udlandet. Vi læser ofte i danske borgerlige Blade rosende Artikler om denne eller hin Mand, naar han fylder 40 eller 50 Aar, eller naar han vender hjem fra en Rejse til det "sydlige Udland", eller hvilken mere eller mindre idiotisk Begivenhed, der nu giver Anledning til en Artikel med Billede. Efter alt det, der er foregaaet derhjemme i Overklassen de sidste Aar, er det ikke til at undres over, at vi i Udlandet trækker paa Smilebaandet ved at læse den Slags skamrosende Artikler over Folk, der kun har virkelig Betydning udi egen Indbildning. Men har vi ogsaa kun Ligegyldighed tilovers for den Theater-og Revy-pjatydyrkende danske Overklasse, saa har vi til Gengæld ogsaa bevaret Kærligheden

og Minderne om alt, hvad der er godt i vort lille Hjemland og ønsker vi for dettes Skyld, at det snart maa finde sig selv, befriet for alt det Slagger og alle de Parasitter, det har maattet drages med de sidste Aar.

Meddelelser fra Forretningsföreren.

Kvitterer for følgende Beløb: Schw. Fr. Zürich 102; Bern 30; Paris 300; Breuning 100. Kr. Trondhjem 72; Aalborg 144; Nakskov 51; Holbæk 144; København 216.

De fra de tyske Afdelinger indgaaede Beløb vil blive kvitteret samtidigt med de Beløb, som bliver indsendt som overskydende Kassebeholdning af det nuværende Kontingent.

Endvidere kvitteres og takkes for et Beløb paa Schw. Fr. 26, som vort stabile Medlem, Ch. Larsen, Burg, Svejts, har indsendt dels til Feriebørnene, dels til Indsamlingen for nødlidende Naver i Tyskland.

Paa Rejsen til Danmark er dette Blad lavet færdigt i Hamborg, ligesom ogsaa Aarbogen vil blive udsendt derfra (denne viser, at af alle C. U. K.s Medlemmer er ikke mindre end 700 gifte! Hvem havde troet det for blot faa Aar tilbage). Hvad der gælder det sidste Blad, gælder derfor ogsaa dette: nemlig at der maa bæres over med eventuelle Trykfejl. — De første 14 Dage er derfor min Adresse: H. J. Larsen, Husumgade 49^a, København L.

Medlemmernes, især de rejsendes Opmærksomhed henledes paa, at omstaaende Adressefortegnelse ikke gentages foreløbigt, hvorfor denne bedes opbevaret.

Til de Afdelinger udenfor Danmark, som har danske Blikkenslagere som Medlemmer, er der udsendt danske Blikkenslagerfagblade.

Da Arkivet er fuldstændig blottet for Eksemplarer af *Bladet Nr. 1 for 1921*, vilde undertegnede være taknemlig for Modtagelse af saadanne.

Helt oppe i Hjørring har vi en vel ikke særlig stor men god Afdeling, bestaaende af lutter stabile Naver, der nu har lavet en lille Agitationstur til Frederikshavn, hvor der skal findes ikke faa Berejste. Hjørringsnavernes Arbejde for ogsaa i Frederikshavn at skabe en C. U. K.-Afdeling har da ogsaa været kronet med Held og vil i nærmeste Fremtid den konstituerende Generalforsamling blive afholdt for Stiftelse af vor yngste Afdeling.

Efter snart tre Aars vanskelige økonomiske Forhold (som de i Aarbogen offentliggjorte Regnskaber vil vidne tilstrækkeligt om), begynder det,

ligesom for andre Foreninger, der ogsaa har lidt under den langvarige Krise, at lysne for C. U. K. Og kommer de forholdsvis gode Arbejdsforhold, som hersker i Frankrig, Svejts, Belgien og i Skandinavien til at vare lidt mere end denne Sommer, vil det ikke var længe for C. U. K. ogsaa igen finansielt er kommet til Hægterne igen. Vore Afdelinger i Tyskland kan jo, saa længe de nuværende Tilstande vedvarer — og det vil de vist gøre nogle Aar endnu — ikke bidrage til at holde C. U. K. finansielt oppe; men efter at Konferencen i Hamborg har truffen Bestemmelser om ny Kontingent — og Understøttelsessatser og ligedes Bestemmelse om, at de hvert Kvartal kan bringes i Overensstemmelse med de gældende Forhold (Lønninger), er der i alt Fald sørget for, at vore Afdelinger i Tyskland ved egen Hjælp kan udbetale en ordentlig Understøttelse.

Endvidere gøres vore tyske Afdelinger opmærksom paa, at efter Vedtagelse af H. B., er Prisen for Emblemer og Sangbøger nu fastsat paa den Maade, at disse sælges for henholdsvis 25 og 50 Svejtsercentimes, der da, naar et Emblem eller en Sangbog sælges, omregnes til den gældende Markkurs. *Et Emblem koster altsaa for Fremtiden 25 og en Sangbog 50 Svejtsercentimes i Tyskland.* For Kassererne skulde der ikke være særlige Vanskeligheder forbunden dermed, da saavel Emblemer som Sangbøger dog mest sælges paa Mødeaftenerne hvor det ved Hjælp af den sidste Kursliste i Lørdagsnummeret af et Blad vil være let at udregne, hvor meget henholdsvis 25 og 50 Svejtsercentimes er i Mark.

H. J. Larsen.

Revisionsberetning.

Meddeler hermed, at vi siden sidste Revisionsberetning har revideret Hovedkassens Varelager, Regskaber og Kassebeholdning i Løbet af 16 Revisioner og har fundet alt i Orden. — Regnskabet er fuldt afsluttet til 1. Oktober 1922, medens der for Vinterhalvaarets Vedkommend mangler afsluttende Regnskab fra Slagelse og Nykøbing.

Dags Dato var endnu ikke alle Blanketter indløbne fra Afdelingerne for April Kvartal 1923, dog konstaterer vi, at Regnskaberne fra de fleste Afdelinger nu indgaar temmelig regelmæssig, ligesom Regnskaberne ogsaa gennemgaaende er i bedre Stand og mere nøjagtige end det tidligere var Tilfældet. Kun mangler en mere regelmæssig Indsendelse af overskydende Kassebeholdning og beder vir derfor Afdelingerne om en mere prompt Indsendelse i saa Henseende.

C. Möller, Formand for H. B.,
L. Laursen, Carl Hansen, Hovedkasserevisorer.

Fra Middelalderen.

Langt de fleste af vore berejste Medlemmer, i alt Fald dem, som er beskæftiget som Haand-

værkere, kender de saakaldte "Fremmedskrevne", d. v. s. Tømrere, Murere og Tagdækkere, som har forpligtet sig til at rejse en vis Aarrække og i den Tid staa i den fremmedskrevne Zunft. Der gives, eller gaves i alt Fald før Krigen, baade sorte, blaa og røde Fremmedskrevne alt efter som de nu bar den ene eller anden Farve om Halsen som Slips, der saalænge Zunfttiden varer, ikke maa aflægges. Bevægelsen er selvfølgelig tysk, dog har ogsaa i Tidens Løb en Del danske Tømrere og Murere staaet deri, efter C. U. K.s Opkomst dog færre og færre. Formaalet, som de saakaldte Fremmedskrevne har, er i sig selv godt; men der er saa mange Regler og Bestemmelser forbundet dermed, at moderne Arbejdere mere og mere har vendt sig væk fra Bevægelsen. Der har været mange prægtige Mennesker imellem; men mange kunde ikke, moralsk og fysisk set, taale det Kæveri, som for de Flestes Vedkommende var forbunden med Tilværelsen som Fremmedskrevne. Der er vel ofte bleven drukket tæt i Naverhulerne; men det var altid det rene Legeri mod, hvad der blev præsteret hos de Fremmedskrevne. De forskellige Farver indenfor for disse, laa desuden altid i indbyrdes Strid, der tit endte med Slagsmaal, en Skam for moderne Arbejdere. I Zürich gik det engang saa vidt, at der under et Murer-Fagforeningsmøde opstod et vældigt Slagsmaal mellem de "blaa" og "røde"; Ølkrus, afbrækkede Stoleben og hvad der ellers kunde benyttes som Vaaben, fløj omkring i Lokalet. Følgen deraf, var at de Fremmedskrevne for et Stykke Tid blev nægtet Adgang til Fagforeningsmøderne.

Maaske kan det interessere vore mange Berejste, som fra før kender noget til de Fremmedskrevne, at disse saa smaat begynder at vise sig igen. Ja, selv i Zürich ser man enkelte, som har faaet Indrejsetilladelse og som nu slentrer gennem Byen med de forneden omfangsrige Bukser daskende om sig. Heldigvis er Bevægelsen gaaet stærkt tilbage, idet Fagforeningerne ikke ser med særlig blide Øjne paa den, og at det derfor vil blive vanskeligere og vanskeligere at vinde Proselytter. Unge Arbejdere har nu til dags ogsaa andet at tænke paa. Man behøver blot at tænke paa, hvilke Tusinder, der f. Eks. er organiseret i den meget udbredte Forening "Naturfreund" i Tyskland, og at der staaer tilsluttet det tyske "Arbeiter- und Turn-Sportverband" over en Million Medlemmer, som overvejende er Unge. Naar disse rejser, har de ogsaa i hver eneste By, de kommer til, en Afdeling, som de kan opsøge og føle sig hjemme i.

Imidlertid gives der endnu Arbejdere, som finder Fornøjelse i at ødelægge hinanden, hvad nedestaaende viser, som har været offentliggort i Baslerpressen:

Slaget ved Leopoldshöhe.

19 Hamborgertømrere, som arbejdede dels i Leopoldshöhe dels i Lörrach (tyske Smaabyer, tæt

ved Baslergrænsen. Red.) forfulgte i lang Tid en tidligere Zunftbroder, fordi han skulde have været blevet Zunften utro. De ved Freiburger Baugesellschaft beskæftigede Bygningshaandværkere i Leopoldshöhe, beskyttede den truede Kollega. I Gaar (det var omkring den 1. Juni. Red.) mishandlede Hamborgerne den forfulgte Broder paa det mest barbariske i Ventesalen i Leopoldshøhes Banegaard og gik frem paa det groveste mod enhver, der vilde lægge sig imellem. Tirsdag morgen Kl. 6 rykkede da ca. 300 Freiburger-Bygningsarbejdere, straks efter deres Ankomst i Leopoldshöhe, frem mod Nybygningen Hauck, hvor de fremmedskrevne Tømrere fra Hamborg arbejdede, og hvad der nu gik for sig, var ligefrem et Slag.

Først faldt der et Skud fra Nybygningen mod de fremrykkende Arbejdere, og dernæst gik begge Partier løs paa hinanden, bevæbnet med Økser. Murstene fløj i Tusindevis omkring, ligesom der ogsaa blev brugt Knive. Efterhaanden blev Hamborgerne trængt ind i en Barakke, der derefter formelig blev belejret og brudt ned af Freiburgerne. Efter at Kampen havde været ca. en Time, maatte Hamborgerne flygte, og under Forfølgelsen kom det til mindre Smaaslag. Paa begge Sider gaves der mange Saarede. Fire Hamborgere maatte bringes paa Hospitaler, deraf en meget haardt saaret. Det faatallige Politi var fuldstændig magtløs; dog lykkedes det at bringe fire af Hamborgerne i Fængsel og saaledes beskytte dem mod videre Overlast. Tilskuere gjorde Bemærkninger om, at meget haardere havde det ikke gaaet til ved Somme. Allerede fra tidligere Tid, lød der mange Klager fra de øvrige Arbejdere over Hamborger-Tømrernes voldsomme Optræden.

Ovenstaaende taler for sig selv, og forhaabentligt lader ingen skandinavisk Bygningshaandværker — naar der igen kommer saadanne til Tyskland i større Antal — sig optage hos de Fremmedskrevne. Selv om gamle Ceremonier ogsaa har deres Berettigelse, har de ogsaa deres Begrænsning, hvad de Fremmedskrevne ikke har fattet endnu, saa lidt som de, hvad ovenstaaende viser, har opdaget, at vor Tid ikke har noget tilovers for Slagsmaal og den Slags.

Til vore danske Handværkere i Ind- og Udlandet.

Under ovenstaaende Titel offentliggøres følgende i Foreningen for berejste Haandværkeres Medlemsblad:

"Foreningen for berejste Haandværkere" uddeler atter i Aar et Antal Understøttelser til danske Haandværkere, som ønsker at deltage i Rejser og Skoleophold, med en videre Uddannelse for Øje. Understøttelsen er beregnet som Hjælp til Selvhjælp, idet de betræffende Portioners Størrelse ikke rækker videre, end at en

anden Hjælp eller sammensparede Midler nødvendigvis maa supplere Understøttelsen.

Skemaer til Ansøgning om disse Understøttelser faaes ved Henvendelse til *Forretningsfører P. Caspary, Skotøjsfabrikant, Nylandsvej 2.*

Ansøgning om Optagelse paa Alderdomshjemmet i Börnsen.

Generalkonsul Yde i Hamborg gør opmærksom paa, at der endnu paa Alderdomshjemmet findes enkelte ledige Pladser, som fortrinsvis vil blive besat med enligstillede gamle Mænd. Da Hjemmets Bestyrelse ikke holder saa stærkt paa det formelle, er det ikke nødvendigt at indsende noget egentligt Andragende. Det er fuldkommen tilstrækkeligt, hvis C. U. K. s. Afdelingsformænd henleder Opmærksomheden paa, at denne eller hin dels trænger til at blive anbragt og dels selv ønsker det.

Saadan skal det være!

For to Aar siden forduftede en "Landsmand" fra Zürich ved Navn *Thue Gammelvind*. Forinden var det lykkedes ham at stifte en Gæld hos Landsmænd paa Fr. 286, samt en saadan paa lige ved Fr. 300 i Navernes Samkvemslokale. Den sidstnævnte Gæld lykkedes det at bringe ud af Verdenen ved at skrive til hans Fader; men den øvrige Gæld blev ikke betalt, ja, Herren var ydermere storsnudet. Forleden modtog Foreningen saa en Skrivelse, hvori han meddelte, at han nu vilde betale sin Gæld, idet det danske Malerforbund, som er underrettet om hans Meriter havde tilskrevet den Forbundsafdeling, hvor han vilde optages som Medlem, at det ikke kunde ske før, Gælden i Zürich er betalt. Skrivelsen lyder saaledes: "Thue Gammelvind maa for at blive optaget som Medlem i Malerforbundet først præstere en Attest for at have afviklet sit Mellemværende med Skandinavisk Central-Understøttelses-Kasse i Zürich." — Naar Forretningsføreren for denne Kasse meddeler *til vort Forbunds kontor*, at Gammelvind har betalt sin Skyld, vil han kunne blive indmeldt i Forbundet og Arbejdsløshedskassen som *nyt* Medlem i den By, hvor han opholder sig.

Sig.

Ved Krigens Udbrud havde Züricherforeningen ogsaa et Medlem *Vilhelm Petersen*, som havde Barberforretning- og som holdt uhyre meget paa, at Landsmændene absolut burde støtte ham, hvad ogsaa blev gjort efter bedste Evne, endskønt Manden ikke var videre sympatisk. Samme generede sig imidlertid ikke for at rejse væk, efterladende

sin Bog i en sørgelig Forfatning, og efterladende Kreditorer, dog udenfor Navernes Kreds. Han var en af de meget faa Landsmænd i Zürich, der under de saa haarde Krigsaar ikke generede at lade sig slette. Og da han paa en pæn Maade blev bedt om at bringe sit Forhold til Foreningen i Orden, især da han selv havde holdt saa meget paa, at hans Forretning absolut skulde støttes af Naverne, blev han nok fræk in sin Optræden. — Forleden var nu denne yderst stortalende Herre, som nu har Barberforretning ved Trianglen i København, kommet paa Besøg i Svejts, hvor han pralede vidt og bredt til dem, som vilde høre paa det, hvilken Helvedes Karl, han var med sin store Forretning derhjemme osv., og han rigtig nok ikke under nogen Omstændigheder vilde til Svejts mere, hvor Folk kun snyder og bedrager. Men da denne Greve skulde rejse hjem igen fra de svindelagtige Svejtsere, kom der paa Banegaarden en Mand med en Slæde i Vejen, nemlig det, hvad man hjemme kalder for Kongens Foged, som sammen med en gammel Kreditor opfordrede ham til at betale en Gæld paa 300 Fr., som stammede fra P. s. glørlige Ophold i Svejts for mange Aar siden. Greven havde nu pludselig ikke engang 300 Fr. tilovers og havde en Landsmand ikke forbarmet sig over ham, havde han ikke lige med det samme kunnet rejse hjem, væk fra de svindelagtige Svejtsere.

De gamle Zürichernaver, som kender lidt til ovenstaaende til Herrer, glæder det, at Retfærdighedens Arm dog ofte er længere end visse "Landsmænd" tror. — Det er en Selvfølge, at ingen af vore Afdelinger hjemme maa optage nogen af to ovennævnte Eksemplarer.

Enhver **Skandinav i Udlandet**, som har Lyst til: sammen med ligesindede Landsmænd at staa i en Forening, der udretter noget og som arbejder paa Grundlaget: **Hjælp til Selvhjælp**, indmelder sig i C. U. K.! Og enhver **Bereist hjemme**, som har Glæde af at komme sammen med andre Berejste for i kammeratligt Samvær at opfriske Rejseminderne og som har Lyst til at bevare Forbindelsen med Naverlivet i Udlandet, tiltræder ogsaa Navernes internationale Organisation: C. U. K.!

Det er Bestyrelsernes Pligt at sørge for, at hvert eneste Medlem faar dette Blad i Hænde, ligesom det ogsaa bør uddeles til de stabile Landsmænd herude og til de Bererejste hjemme, som endnu staar udenfor vore Rækker!

I nedenstaaende lader vi følge en Rejsebeskrivelse, der maaske gaar lidt vel meget i Detailler; men som ogsaa paa den anden Side viser, at der endnu gives unge Svende, der forstaar at bruge deres Øjne.

Mod syd.

Elb-Florenz havde netop anlagt vinterdragt — hvid pelskrave med sort i — da vi, min kammerat — populært kaldet „Litoen“ — og jeg — tvunget af omstændighederne, maatte forlade byen og tage ranslen paa nakken og staven i haand. Politiet havde nemlig faaet rengøringslyst, — hvorfor vi blev hældt ud.

Trods det vore venner og veninder græd salte taarer (!!!) og Julen kun var 8 dage borte, maatte vi afsted. — Ranslen blev fundet frem efter et halvt aars hvil, og enten det nu var den der var skrumpet ind, eller bagagen havde lagt sig ud — nok er det, vi kunde ikke faa plads til alt, men maatte lade det bedste (?) blive hos vor værtinde — saakaldet „Dresdner Mutter“. Det var imidlertid en fejl, som vi bitterlig har fortrudt senere; — „ude af syn, ude af sind“ lader til at passe her. „Mutter“ mener nemlig, at nu har vi saamænd ingen brug for de gamle klæder! — Af skade bliver man klog — men sjælden rig! — — —

Rom! — — har det ord ikke en herlig klang i en nordbøs øren? — Er det ikke som straalere selve æventyret ud af dette navn? — Derfor havde vi ogsaa — blændet af denne straalende, varmende glorie — valgt netop Rom som vort maal.

Efter at have raadspurgt vort kort, valgte vi „den nærmeste omvej“, d. v. s. over Frankfurt.

I gode, solide støvler vandrede vi til banegaarden; vi ventede et „taareskyldt“ — men da havde banen været overordentlig snedigt, — de ønskede nemlig ingen storvask, hvorfor toget gik 10 minutter tidligere, og vi forlod den mennesketomme banegaard roligt og fredligt, som vi for et halvt aar var ankommet.

Senere har vi erfaret, at Elben løb over sine breder efter vor afrejse, saa der blev dog højvande! — —

Med smaa ophold, skyndte vi os ganske langsomt for at naa Zürich, — den by, som jo enhver nav, med agtelse for sig selv, maa se. Men tro mig, det var ikke lutter mælk og honning der flød paa vor vej (vi spiste nemlig kun brød og mar-

garine). — Billige natlogi fandtes ikke! — man maatte betale i tusindnis for et par senge, og vi er nu ikke just millionære. Derfor tog vi billet til et cirkus! — dette var i Stuttgart. Vi følte os, som vi ejede hele jorden, hvorfor de da ogsaa bemærkede os — det gjorde artisterne. De bukkede

stadig naadig hen mod vore pladser, skønt vi ikke var særlig ivrige til at applaudere, — da det var noget „arrigt“ (min kammerats spicialudtryk overfor daarlige ting) de serverede. — Naa, efter forestillingen søgte vi til vort hotel — banegaardsventesalen. — Man havde nogle mærkelige fornemmelser, ved synet af ens sidemænds ivrige jagt. — Og politiet i Tyskland véd at frisk luft er en livsbetingelse for os, derfor blev vi smidt paa gaden et par gange i nattens løb. — Da vi omsider naaede Zürich, stod vi der, sent paa aftenen, uden en rød schweizer centimes i lommen. I navernes hotel fandt vi imidlertid elskværdige mennesker. Danskere har en høj stjerne her; — derfor fik vi paa et glat ansigt et værelse — hvor man betroede os, der havde ligget mangan „en færende svend“ før. — Paa rigtig navervis trak vi af vor hukommelse en af vore udmærkede, til alle lejligheder passende sange frem og gav den paa staaende fod, trods det sene tidspunkt paa dagen. — „Vi skal ha' fat“ — tonede ud af det aabenstaaende vindue saa det

Man havde nogle mærkelige fornemmelser — — —

gav genlyd i hele Zürich. — Vi havde intaget byen. I lovens navn! — Deres pas! —

Jeg erindrede mig straks det tyske politiers rengøringslyst og frygtede saa smaat at bacillen ogsaa havde faaet tag her. Dog nej! — Vi var jo gode? danske borgere, altsaa gik lovens håndhæver med et par ord om, at vi ikke levede i hin berømte danske konges — Frode Fredegods — tid

hvorfor vi gjorde bedst i at dreje nøglen om i laasen — det havde vi nemlig glemt aftenen i forvejen. — Alt dette foregik ved 5 tiden — den første morgen i Zürich, hvorfor vi efterkom den forsigtigemand's opfordringer, laasede døren og sov videre.

Nu var der kun et par dage til Jul, saa vi havde at vælge imellem en fest blandt, danske venner eller "jul paa landet". — Vi valgte det første, især da naverne var saa elskværdige at hjælpe os over alle vanskeligheder.

Julen er hjemmets fest, og kan daarligt fejres andre steder end netop blandt ens nærmeste. Men nøden bryder alle love, og det var utroligt, hvad man gjorde for os to farende svende, som ufrivilligt var blevet smidt ud paa landevejen, lige op mod Jul. — Vi fik mad! — Tro mig det smagte efter et halvt aars ophold i landet, hvor margarine er en flothed og "butter" en umulighed. Juletræet, som efter naverbestyrelsens udtrykkelige ønske i aar var hvidt, straaled smukt i den godt besatte sal, medens julesange, paa dansk og tysk, klingede til violins ledsagelse. Gaverne, som i aftenens løb blev uddelt til børnene, blev lidt af en succès; idet uddelingen foregik paa en for os ejendommelig, men tiltalende maade, — hvert barn kom efter tur frem og afsagde et i dagens anledning udenadlært vers, hvilket mange gjorde med et talent og en naturlighed, som morede hele selskabet. — Kaffe, kager, vin og frugt efter behag! — — — (Fortsættes.)

Fra vor Pariserafdeling.

Denne tæller nu 156 Medlemmer. Trods al Paapasselighed fra Bestyrelsens Side, er der 30 Medlemmer, der ikke har efterkommet deres Forpligtelser. Grunden er tildels den, at mange af Svendene arbejder forskellige Steder i Frankrig men er tilmeldt Paris, og derfor glemmer at meddele deres ny Adresser, naar de kommer til den anden By, hvorfor det er vanskeligt for Pariserbestyrelsen at faa fat i disse Svende. Da jeg formoder, at disse Svende ikke gerne lader sig slette; men mere paa Grund af LigeGYldighed er kommen til Restance, bedes nedenstaaende ordne deres Medlemsbog i Pariserafdelingen. Forøvrigt burde enhver Svend føle det som en Skam at blive slettet for Restance. Dem, der alligevel gør det, er kun Slapsvanse. Det er derfor sikkert ikke overflødig, at der ved Optagelse af ny Medlemmer paa en pæn Maade bliver gjort dem opmærksom paa, at C.U.K. kun ønsker Mandfolk som Medlemmer, og at dee af dem, som hverken har Vilje eller Ævne til at efterkomme deres Forpligtelser hellere maa blive væk. Red.

Restanceliste for April Kvartal 1923.

Chr. Rasmussen, Tegner, Horsens; Aksel Vill. Petersen, Kok, København; Poul Momme, Tømrer, Skjoldborg; Ernest Petersen, Violinist, København; Knut Leander Karlsson, Kontorist, Stockholm; Peter Immanuel Hansen, Murer, Hammel; Frk Ragnheidur

Bertelsen, Snedker, Reykjavik; Karl Sahlin, Elektriker, Lund; Leo Petersen, Murer, København; Bernhardt Hauerholm, Murer, København; Niels Jakob Hansen, Murer, Oure Sogn, Fyn; Jens Peter Iversen, Murer, Jordløse, Fyn; Laurits Nielsen, Murer, København; Ejnar Knudsen, Konstruktor, Odense; Ejnar Osvald Poulsen, Murer, Svendborg; Hans Madsen, Murer, Harrendrup; Otto Johannes Knudsen, Tømrer, Odderup; Chr. Løvquist, Arbejdsmand, Nørrebroby; Johannes Hansen, Arbejdsmand, Assens; Anders Jelle, Murer, Tvede, Jylland; Chr. Hansen, Elektriker, Odense. Ernst Jensen, Smed, København, Niels Hansen, Smed, Odense; Svend Larsen, Snedker, København; Poul A. M. E. Floridon, Former, København; Chr. Richard Andreasen, Smed, København; Theodor Andersen, Smed, Bjergsted S.; Egon Nielsen, Murer, Borup; Julius Nielsen, Snedker, København; Aksel Hansen, Snedker, Holbæk.

Kvittering.

Hamborgerafdelingen kvitterer og takker hermed paa det bedste for følgende Beløb, som er indsendt til vort Foreningshjem fra følgende Afdelinger: Bergen 12.— Kr.; Trondhjem 15.— Kr. og Paris 50.— fr. Fr. Afdelinger! Yd Naverhjemmet i Hamborg et Bidrag. Red.

Efterlysning.

Snedker Søren Peter Jensen, som i 1918 arbejdede i Köln bedes hurtigst opgive sin Adresse til sin Svoger S. Pedersen, Sct. Poulsgade 8 c, Aarhus.

Billedskærer Hjalmar Bruun bedes opgive sin Adresse til Dresdenerafdelingen. — For Meddelelse om nuværende Adresse paa to ovennævnte, vil Vedkommende være taknemlig.

Aarhusnaver.

Søndag, den 12. August, Fugleskydning i Stautrup forbunden med Skiveskydning, Keglespil og Bal. For første Gang Vandrepokal for Kegling. Afg. fra Hammelbanen, Skytter Kl. 8. 20, Damer Kl. 2.

Søndag, den 9. Sept., Familieudflugt til Frederikshøj. Kl. 2 Keglespil og Underholdning for Damerne. — Efter Fællesspisningen af medbragte Madkurve sluttet med en Svingom.

Listerne for Deltagelse fremlægges i Hulen. — Deltag talrigt.

Bestyrelsen.

C. U. K.s Adresser.

- Hovedkasserer og Forretningsfører: H. J. Larsen,*
Postfach Zürich.
- Hovedbestyrelsen: Formand: Ch. Møller,* Oberdorf-
strasse 4³, Zürich 1.
- Kontroludvalget: P. Sørensen,* Markstr. 1 a¹, Ham-
borg 6.
- Spetzlerfonden: L. J. Laursen,* Neue Beckenhof-
strasse 40, Zürich 6.

*Naar ikke andet staar anført, udbetales Under-
støttelsen i Hulen, hvor Udbetalingen altid finder
Sted Mødeaftenen, som — dersom ingen anden
Dag er angivet — er Lørdag. Endvidere gøres
Medl. opmærksom paa, at Kassererne ikke ere
tvungne til at udbetale Understøttelse paa Søn-
og Helligdage.*

Foreninger i Svejts.

- Bern:* Restaurant "Schlüssel", 1. Stock, Metzgergasse.
Udb.: Thv. Jespersen, Schreinerweg 15³, 7—7½.
- Kreuzlingen:* Udb.: P. Jørgensen, Villa "Cimbria".
- St. Gallen:* Udb.: V. Riisfeldt, Stückelbergstr. 3,
Lachen, hvortil ogsaa al Korrespondance sendes.
- Zürich:* Restaur. "Rothaus", Marktgasse, Zürich 1.
Udb.: C. Gjording, fra 12½—1 Middag.

Tyskland.

- Berlin:* H. Johnsen, Fuldastr. 14—15. Udb.: Otto
Claussen, Naunynstr. 52, Seitfl.², Berlin SO.
- Danzig:* Helliger, Saisgasse 6.
- Dresden:* Gasthof "Braunschweiger Hof", Freiburger-
platz 11. Udb.: Em. Bjerregaard, Johann-
Georgen-Allee 3⁴, fra 7½—8.
- Düsseldorf:* "Zur Winen", Ecke Kirchfeldstrasse-
Morsestrasse. Møde hver anden Lørdag, Udb. ;
Lorenz Møller, Pempelforterstr. 4, træffes i
Reglen hele Dagen, ellers fra 12—3 Middag.
- Hamburg:* Annenstr. 29, St. Pauli. Udb.: Peter
Olsen, Schröderstr. 28³, fra 7—8.
- Harburg:* Restaurant Dringelburg, 1. Wilstorferstr.
Udb.: H. Hansen, Bremerstr. 83³, fra 6½—7½.
- Kiel:* Fritzes Hotel, Kl. Kuhberg, Møde 2, og sidste
Lørdag i Maaned. Udb.: Gustav Fredriksen,
Mühlusstr. 72¹, 5—6.
- München:* Restaurant "Gerlinger", Göthe-str. 35.
Udb.: C. Björklund, Kapuzinerstr. 45³, fra 6—7.
- Neumünster:* Rest. Oskar Sørensen, Bahnhofstr. 3.
Udb.: A. Sørensen, Mühlenhof 4², fra 6—7.
- Vegesack:* Z. "Gemütliche Ecke", Gerhards, Rolfstr.
Udb.: Emil H. Schatz, Bremerstr. 12¹, Aumund.

Belgien.

- Gent:* Hotel La Rose, Quai de l'Ecluse Nr. 1.
Udb.: S. Gebhard, Zuidkaai 24.

Frankrig.

- Paris:* Café-Bar "Trianon", 13 bis Rue de Mathurins,
Paris IX. Samkvemslokale: Rest. Metz, Rue Fau-
bourg, St. Antoine, 179. Udb.: Hj. Birch,
50 Rue Boulets, Paris XI., 8—9.

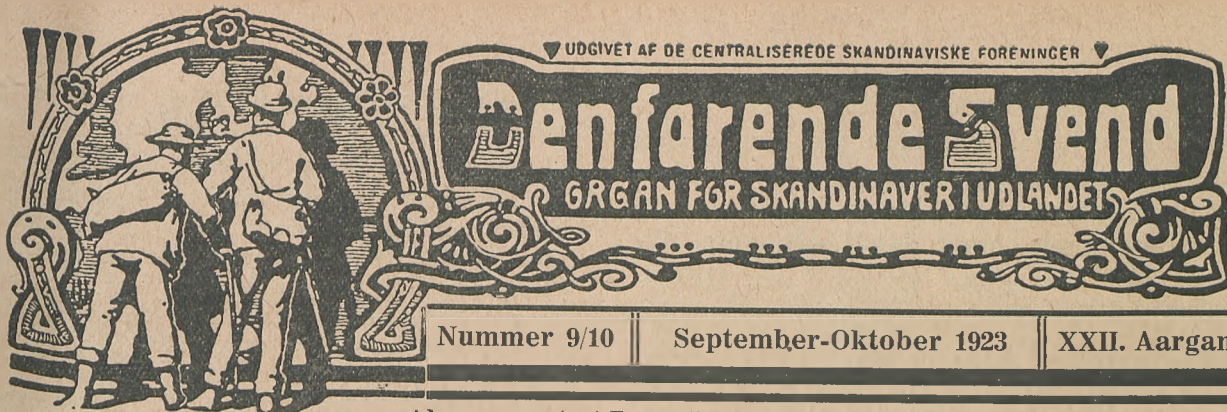
Skandinavien.

- Aalborg:* S. Steffensens Rest., Nyhavnsgade. Udb.:
Peter Jensen, ved Stranden 5³, fra 6—7.
- Aarhus:* Landmandshotellet, Vestergade 48. Møde
hver Lørdag Aften. Udb.: Chr. Bielefeldt,
Studsgade 45⁴, fra 12¼—1 Middag.
- Bergen:* Møde hver Lørdag Kl. 9, Damgaardsv. 76.
Udb.: Georg Jensen, Nye Sandvidgsvej 50³,
fra 7—8.
- Fredericia:* Rest. Steffensen, Torvet. Udb.: Chr.
Iversen, Egeskovvej, fra 12—1 Middag.
- Hjørring:* Café "Christiansgave", Skolegade. Møde-
aften 1. og 3. Lørdag i hver Maaned. Udb.:
Chr. Kornum Christensen, Fredensgade 1.
- Holbæk:* Kjeldsens Hotel, Labek, den første og
trede Torsdag i hver Maaned, K. 8. Udb.:
Max Nielsen, Chr. Hansenvej 21, fra 5—6.
- Kolding:* Jernbanehotellet, Munkegade. Møde hver
1. og 3. Lørdag i Maaned. Udb.: Harald
Hansen, Losbygade 16¹, fra 5—6½.
- Kristiania:* Arbejderforeningen, Vilsesgade 1. Møde
hver Fredag fra 8—12. Udb.: R. P. Rasmussen,
Totensgade 2², fra 8—9.
- København:* Sommerlokale: Brønshøj Kro. Sam-
kvemslokale: Antiautomaten, St. Hans Torv 3.
Udb.: G. Schmidt, Fælledvejens Passage 2³,
fra 5—6 Aften, træffes som Regel hele Dagen
i Samkvemslokalet. Ingen Udbetaling i Hulen.
- Maribo:* Møde hver 2. og 4. Lørdag i Lysemose-
huset i Skoven. Udb.: Thv. Christensen,
Maglemer pr. Maribo, fra 6½—7.
- Nakskov:* "Harmonien". Møde den 1. Lørdag i
Maaned. Udb.: C. A. Nielsen, Rødbyvej 33³.
- Odense:* "Villa-Cafeen", Vester Stationsvej 1, hvor
Møde holdes hver Fredag Kl. 8½. Udb.:
E. Venteltorp, Fruens Bøge.
- Randers:* Hotel "Phønix", Vestergade. Udb.:
N. C. Nielsen, Museumsplads 14, fra 12½—1½
og fra 7—8.
- Stavanger:* Sølvbjerggaden 16. Udb.: Alfred
Christiansen, Rosenkrantsgade 32, fra 6—7.
- Stockholm:* Malmskilnadsgatan 3a (Cafeet). Møde
varje fredag. Udb.: Nils Persson, Bellmans-
gatan 5³, från 6—7.
- Södertelje:* "Sans-souci", Møde varje fredag Kl. 7em.
Udb.: Gunnar Molin, Ranghildsgatan 37b,
från 6—7em.
- Sønderborg:* Hotel København. Udb.: L. Frederik-
sen, Sømandshjemmet fra Kl. 6½—7½.
- Trondhjem:* Café "Anglaise", Nordre gate 4. Møde
hver anden Mandag Kl. 8. Udb.: J. T. Jonsson-
Bergsliagt. 9, fra 6—6½.
- Vejle:* Offersens Hotel, Søndergade. Møde 2. og
4. Fredag hver Maaned. Udb.: V. Bruun, Vin-
og Cigarhandel, Søndergade 26, hele Dagen.

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Druck: Hamburger Buchdruckerei und Verlagsanstalt
Auer & Co. in Hamburg.

Abonnement: 4 Fr. aarlig, frit tilsendt.

Til Afdelingerne og Medlemmerne i Tyskland.

Som allerede meddelt Afdelingerne pr. Cirkulære, er H. B. og K. U. enedes om at fastsætte Kontingent, Indskud, Medlemsbog og Understøttelse for Oktober Kvartal for vore Medlemmer i Tyskland paa følgende Maade:

Ugekontingent for aktive . . .	600 000 M.
" " passive . . .	200 000 "
Indskud	2 400 000 "
Medlemsbog	600 000 "

Ovenstaaende Priser er traadt i Kraft den 1. Oktober, derimod gælder de Understøttelsesregler, som traadte i Kraft den 15. August til den **15. November, fra hvilken Dato nedenstaaende Summer gælder:**

Maksimalunderstøtt. for 1 Aars Medl.	36 Mill. Mark.
" " 2 " " "	48 " "
" " 3 " " "	60 " "
" " 4 " " "	72 " "

Den daglige Understøttelse udgør 3 Millioner Mark: Rejseunderstøttelsen 5400000 Mark, medens der ved Dødsfald udbetales 300 Millioner.

Paa Pintsekonferencen i Hamborg blev det som bekendt besluttet, at aktive Medlemmer skulde betale et Ugekontingent, svarende til $\frac{1}{5}$ Timeløn, medens passive skulde betale $\frac{1}{15}$ Timeløn som Ugekontingent, hvilket vil sige, at de skulde betale et Kontingent, som er $\frac{1}{3}$ af det, de aktive betaler. Dette Forhold er ogsaa bibeholdt i de ny, foreløbig for Oktober Kvartal gældende Sættelser. Derimod er Hamburgerkonferencens Beslutning, om at det almindelige, for aktive Medlemmer gældende Kontingent skal være $\frac{1}{5}$ Timeløn, ikke efterkommet. Dersom dette var sket, skulde Ugekontingentet have været

fastsat til ikke saa faa Millioner, da der omkring den 1. Oktober — da den endelige Beslutning om Kontingentet toges — allerede udbetaltes Million-Timelønninger. Imidlertid gjorde K. U. i Hamborg gældende, at Medlemmerne i Tyskland under de nuværende Forhold næppe vilde være i Stand til at betale et Kontingent, som vil være i Overenstemmelse med Hamburgerkonferencens Beslutninger, og da det selvfølgelig maa forudsættes, at K. U. ikke uden tvungende Grund vilde fremsætte en saadan Anskuelse, gik H. B. med til et betydeligt lavere Kontingent, som siden da er bleven yderligere forringet ved videre Fald i Markens Værdi. Men er det nu gældende Kontingent for Oktober Kvartal fuldstændig betydningsløs for C. U. K. s Kasse, bidrager det forhaabentligt samtidigt til, at ikke eet af vore Medlemmer i Tyskland forlader Rækkerne; men slutter tæt sammen om C. U. K. s Fane; thi nu gælder det om at holde sammen, dersom der overfor den danske Stat skal opnaas noget til Gavn for de danske Haandværkere i Tyskland. Vi henviser i saa Henseende til den Aktion for Bevilgelse af Hjælp, som vor Hamburgerafdeling har indledet.

Er Kontingentet, som skal opkræves i Tyskland i Oktober Kvartal meget lille, staar til Gengæld understøttelserne ogsaa i Forhold dertil, idet den af Konferencen besluttede Udregningsmethode, hvad Forholdet mellem Kontingent og Understøttelse angaar, er bevaret, hvad egentligt er at beklage, idet vi er overbevist om, at der under den nuværende Arbejdsløshedsperiode i Tyskland vil blive stillet større Krav til Understøttelsen end ellers, og derfor en

ordentlig Understøttelse vilde være overordentlig velkommen. Men paa den anden Side er det næppe praktisk, at Understøttelsens Størrelse ikke er nogenlunde i Overenstemmelse med det Kontingent, der ydes. For det første er der i saa Henseende finansielle Hensyn at tage, og for det andet er det i Længden sikkert det bedste, at den Understøttelse, der udbetales, ydes som Hjælp til Selvhjælp. Særlig nødstedte Medlemmer maa da hjælpes paa anden Maade.

Hovedbestyrelsen for C. U. K.

Hjælp til Danske i Tyskland.

For nogen Tid siden henvendte K. U. sig, med en Anmodning om en Samtale, til Hrr. *Generalkonsul Yde i Hamborg* angaaende den Nødstilstand, som vi frygter vil opstaa her i Tyskland i nær Fremtid, derved at mange af vore Medlemmer vil blive arbejdsløse i den nærmeste Tid. Generalkonsulen meddelte, at den *danske Gesandt i Berlin, Grev Moltke*, allerede havde taget Initiativet til en Fornyelse af Statstilskuddet, og har vi det allerbedste Haab, om at der fra Regeringens Side bliver stillet et større Kronebeløb til Raadighed. Hvornaar og hvorledes Understøttelsen skal udbetales vil K. U. skriftlig meddele Afdelingsbestyrerne.

Det er os en Glæde at kunne meddele ovenstaaende; thi saa ugerne rigtige Naver *beder* om Understøttelse, er det dog en Trøst at vide, at Fædrelandet har Forstaaelsen af, hvor haardt vi hernede maa kæmpe for Tilværelsen, saa det vil hjælpe os ud over den forestaaende Tid, som tegner til at blive den slemmeste, vi endnu i de mange Aar har gennemgaaet hernede. Forøvrigt tillader vi os i nedenstaaende at offentliggøre den Ansøgning, vi har indsendt til Regeringen, idet vi formener, at det kan interessere at se, hvormed vi har begrundet den.

Ansøgningen.

Undertegnede Ledere af de skandinaviske Foreninger i Tyskland (Skandinavisk Central Understøttelseskasse "C. U. K.", med Hovedsæde i Zürich), anmoder herigennem den høje Regering om, at der stilles Midler til Raadighed enten i Form af Lev-

neds- eller Pengemidler til Hjælp til Indkøb af Ildebrændsel o. desl. her paa Pladsen.

Vi begrundet vor Anmodning med følgende:

1. At der sikkert i nær Fremtid vil opstaa en stor Nødstilstand her i Tyskland, derved at et Sammenbrud af den tyske Økonomi synes uundgaaeligt. Vi frygter dette, og for de mange af vore herboende Medlemmer, som alle er danske Under-saatter, saavel som adskillige andre Landsmænd, som ikke tilhører vor Sammenslutning, sér Fremtiden meget trist og sørgelig ud. En Statistik, vi har optaget over 59 af vore Medlemmer, viser at disse har været bosiddende her i Landet i indtil 52 Aar, ingen har været hér under 10 Aar, Størstedelen er gift og bosiddende og i en Alder mellem 30 og 71 Aar. Af disse Medlemmer er der allerede nu en stor Del, som ingen Beskæftigelse har, og selvom der ogsaa til de fleste af dem ydes en Arbejdsløsheds-understøttelse fra den tyske Stat, saa er denne dog ikke tilstrækkelig til at friste Livets Ophold, endsige at kunne anskaffe ganske nødvendige Artikler, som f. Eks, Ildebrændsel, Klæder og Fodtøj. Vi antager, at det for vor Forenings Vedkommende, som tæller ca: 250 Medlemmer, mest tilhørende Arbejdernes og Haandværk-svendenes Klasse, vil dreje sig om de $\frac{2}{3}$ som ved Indskrænkelse af Bedrifterne vil blive existens-løse, nu hvor den haarde Aarstid staar for Døren.
2. At de danske Haandværkssvende, der som unge Mænd i sin Tid rejste til Tyskland, er blevet deres Hjemstavn tro, og at mange, mange, der vendte hjem, har her lært at dygtiggøre sig i sit Fag og derigennem bragt Danmark Fordele; ganske vist bringer vi, som blev tilbage, ikke Danmark direkte Fordele, men vi mener at vi tør paastaa at indirekte bringer vi den derved, at vi gennem vor Organisation altid er parat til at vejlede og hjælpe de unge Haandværkere og Arbejdere, saasomt de kommer herved for at søge Arbejde. Bortsæt fra at en Hjemvandring af os, som blev tilbage, er en økonomisk Umulighed, da simpelthen Midlerne dertil mangler eller Slutningen blev, at et helt Livs Arbejde var spildt, og at vi kun vendte tilbage med Staven i Haanden, hvormed vi drog ud. Derfor mener vi, at vor Forbliven hernede dog har nogen økonomisk Betydning for Danmark og at Redningen af denne lille Flok af den fordums store danske Koloni i Tyskland vil bringe Danmark dette Offer tilbage med Renter. Vor Tak til Fædrelandet skal da være, at vi, naar Tiderne igen bliver rolige, og vi kan vente de unge Landsmænd herved for at lære mere end, som de kunde derhjemme, at vi da kan modtage disse og vejlede og hjælpe dem frem, som vi altid har gjort og som endnu den Dag i Dag gøres af vore Medlemmer i Schweiz, Frankrig og Belgien.

Kontroludvalget for C. U. K.

C. U. K.s og dens Fremtid.

Medens C. U. K. før Krigen kun var en Organisation, der bestræbte sig efter at opfylde de Formaal, som dens Love paabød: ved en Centralisation at understøtte de rejsende og bosiddende Skandinaver i Udlandet, og overlod det egentlige Arbejde med at være de rejsende behjælpelig paa andre Maader til de lokale Afdelinger, er der — især efter Krigen — indtraadt en Forandring, som egentlig har ændret hele C. U. K.s organisatoriske Virksomhed ganske betydeligt.

Hvad der mest har bidraget hertil, er at C. U. K. fra at være udelukkende en Organisation, bestaaende af Skandinaver i Udlandet, er bleven til en Organisation, som har Basis saavel hjemme som ude. Selv de gamle Naver herude, som i Begyndelsen frygtede for, at C. U. K. ikke mere skulde vedblive med at være en *rigtig* Naverorganisation, naar vi i hver mere betydelig By hjemme fik Afdeling, har maattet indse, at deres Frygt — hvor rosværdig end denne var — ikke var berettiget; thi C. U. K. er ikke bleven ringere fordi, den er bleven udbygget hjemme. Tværtimod! Jeg vil her kun kort berøre, at takket være vore mange gamle trofaste Medlemmer hjemme, har det været os muligt at hjælpe vore nødstedte Medlemmer i Tyskland. Men hvad der er nok saa vigtigt, er at vi gennem vore Afdelinger hjemme for Fremtiden vil være i Stand til at vejlede de Unge og til at aflaste Arbejdsløsheden, naar der er saadan derhjemme. Dette er meget vigtigere end den Haandrækning, vi formaar at yde vore Kamarater og Landsmænd i det forarmende Tyskland, fordi sidste forhaabentligt kun er af forbigaaende Art — selv om det allerede har været mere end længe nok — medens Lysten til at rejse vil bestaa saalænge der gives raske unge Mennesker!

Hvor mange Gange har der ikke i de mange mørke Krigsaar været henvist til, at efter Fredsslutningen vilde C. U. K.s store Mission komme, og da skulde vore Afdelinger hjemme først rigtig vise deres Gavn. Fredsslutningen kom; men der gik flere Aar før der overhovedet kunde tales om et Rejseliv, først sidste og indeværende Aar bragte noget af det, vi havde længtes saa længe efter. Men selv om Rejselivet endnu ikke har udfoldet sig saadan, som vi havde ventet, saa har Begyndelsen allerede vist, at det ikke var en Frase, naar der, i de mange triste Aar, her i Bladet stod, at C. U. K. vilde vise sig alle andre, sidestillede Foreninger og Organisationer langt overlegen. Mon det ret er kommet til vore Medlemmers Bevidsthed, hvad C. U. K. de sidste to Aar har bidraget, dels til at vække Rejselysten derhjemme og samtidigt lede denne ind i ordnede Baner, og dels til dermed at aflyste den hjemlige Arbejdsløshed. Sidste Aar gik Strømmen især til Tyskland, som den Gang dun-

drede af Arbejde; ved Oplysninger derom, dels i Dagspressen hjemme og dels i vort Medlemsblad, søgte vi at lede Svendene paa den rigtige Vej og medgive dem de Raad, som vi fandt nødvendige. Men langt det største Arbejde blev ydet af vore bosiddende Medlemmer i Tyskland, som utrætteligt hjalp de Unge, baade naar det gjaldt Arbejde og Bolig. Og da Arbejdet ebbede ud i Tyskland, da behøvede vore Medlemmer, i alt Fald ikke dem med Ben i Næsen, at rejse hjem igen, de kunde tage direkte til Belgien og især til Frankrig, hvortil Strømmen af Skandinaver da siden er gaaet. Ved paabevidst Oplysningsarbejde er det lykkedes at lede Strømmen af Unge hjemmefra. saa ingen har maattet behøve at rejse paa maa og faa. Det viser sig, at C. U. K. tilfulde har formaet at opfylde de Forventninger, vi har stillet til den som en Organisation for Rejsende og Berejste. Foruden at vække Rejselysten derhjemme og gøre vort til at lede Rejselivet ind i Former, hvor intet gaar til spil, har vi samtidigt dermed aflastet Arbejdsløsheden derhjemme. Direkte har vi derved tilbagebetalt det Statstilskud, som vi modtager af den danske Stat mange Gange, og kommer der — forhaabentligt! — Tider, hvor de skandinaviske Lande ikke mere er hærgede af Arbejdsløshed, vil den Indsats, vi yder for at faa de unge Haandværkere ud at se og lære nyt i Udlandet, og dér være dem behjælpelig, ogsaa være Støtte værd; thi det kommer dansk Haandværk og Industri og dermed indirekte Danmark til gode. Endskønt vi skilter meget mindre med Danskhed end de danske Foreninger, som staa udenfor C. U. K., gør vi altsaa Danmark nok saa megen Nytte; thi Foreninger, som bestaar af Landsmænd, som — for de flestes Vedkommende — aldrig kommer hjem mere, yder intet praktisk Arbejde for Hjemlandet, dersom de ikke tager sig af de Unge hjemmefra. Vel har det Arbejde, der udføres for at opretholde et selskabeligt Samkvem mellem Landsmænd ogsaa sin Berettigelse, men det vilde af sig selv dø ud, dersom der ikke samtidigt blev udført et praktisk Arbejde for at faa de Unge ud. Derfor har de af vore mange gamle Medlemmer, som sidste Aar løb om med de unge Naver og var dem behjælpelig paa enhver Maade, ydet deres Landsmænd — og dermed deres Hjemland — en meget større Tjeneste end de Landsmænd, som holder sig for gode dertil — og som mener, at det er nok, naar de kun kommer sammen med "ligesindede".

Hvad der gælder for de "danske Foreninger" i Udlandet (altsaa saadanne, som overvejende bestaar af Arbejdere og Smaamestre), gælder ogsaa de fem Foreninger for Berejste, som hjemme staa udenfor C. U. K. Saavidt jeg véd bestaar der i Aarhus, Odense og Helsingør saadanne Foreninger, hvoraf den sidstnævnte er temmelig stor.; men saavel om denne som om den i Aarhus og Odense, gælder det, at de ikke har den mindste praktiske

Betydning. De har nok i dem selv, d. v. s.: de er tilfreds med at dyrke Selskabeligheden med andre Berejste, men at se en Mission i at være med til at vække den Rejselyst (som de dog selv gerne mindes) hos de Unge og være med til at vejlede dem, det finder de ikke opportunt. Det samme gælder om Foreningen for berejste (fremmedskrevne) Tømrere i København. Den har nok i at komme sammen for at mindes de gamle, fuldstændig overlevede Skikke. Derimod forholder det sig anderledes med "Foreningen for berejste Haandværkere" i Kjøbenhavn. Endskøndt det vel nok kan siges, at den har en langt mere, om jeg saa maa sige eksklusiv Medlemsbestand, end de ovenfor nævnte Foreninger, er det sikkert den Forening, som ser med størst Velvilje paa C. U. K.s Arbejde. Den har store Traditioner og var i mange Aar ene om derhjemme at holde Forbindelsen vedlige med de dengang splittede Foreninger i Udlandet, ligesom det ogsaa var den eneste, som søgte at vejlede de Unge, som agtede sig ud. Siden C. U. K. har faaet Afdelinger hjemme, er den ligesom slaaet lidt ud, hvad der er naturligt nok; thi den Vejledning, der kan gives gennem en Rejselog, kan — selv om denne var udarbejdet paany — aldrig blive det, som C. U. K. er i Stand til at yde gennem sine Afdelinger og gennem sit Medlemsblad. Den virker heller ikke saa meget udad til, som vor Afdeling i Kjøbenhavn, som i saa Henseende langt har overfløjet den. Alt dette har vel nok bidraget til, at Foreningen for Berejste har set sig om efter en Forbindelse med Udlandet, saadan at den ved sit 50 Aars Jubilæum i 1925 dog har nogen Forbindelse med det, som mange af dens Medlemmer gerne tænker tilbage paa. Den har før staaet i Forbindelse med "Dan", som den en Gang skænkede en Fane, og det ser ud til, at den gerne vil forny eller udvide et Samarbejde med de danske Foreninger i Tyskland. Det er vel ogsaa Grunden til, at Berejstes Klubblad (hvorfor kaste det gode gamle Navn "Svalen" væk?) mere har taget Parti for „Dan“ end C. U. K. i den Kontrovers, der har været disse imellem, hvad vi — som kender Foreningen for Berejstes tidligere praktiske Arbejde for Rejselivet, forundrer os ikke saa lidt over; thi hvad har "Dan" ydet i saa Henseende? Men trods denne for os lidt overraskende Stilling, er Foreningen for Berejste alligevel den udenforstaaende Forening hjemme, som yder mest for det Arbejde, som vi ogsaa kalder vort. Vi glemmer ikke de Tjenster og Haandsrækninger, som nævnte Forening har ydet C. U. K. og før denne blev stiftet, de Rejsende ude omkring i Evropa. Og selv om Foreningen for Berejste og C. U. K. ligesom er gledet lidt fra hinanden siden vi har faaet Afdelinger hjemme, véd vi alligevel, at den dog ikke har glemt vor fælles Sag. Den arbejder saaledes kraftige paa Virkeliggørelsen af et Svende- og Haandværkerhjem, og at den endnu stadig

tænker paa Naverne og deres Liv herude, viser den Gave paa 100 Kr., som den nylig har skænket til Naverhjemmet i Hamborg. Dette skyldes vel ikke mindst "Berejstes" Formand, *Henry Larsen*, der som gammel C. U. K.-Nav ser med Forstaaelse paa vort Arbejde og som ogsaa staaer som Medlem af vor Afdeling i København. Trods det, at Foreningen for Berejste bestaar af Medlemmer, som selskabeligt egentligt staaer os fjernere end Medlemmerne i de fire andre udenforstaaende Foreninger for Berejste, maa det alligevel fastholdes, at førstnævnte Forening staaer os nok saa nær, idet den udfører et *praktisk* Arbejde for den Sag, som er vor og det maa for os være Hovedsagen.

* * *

Ved Siden af, at C. U. K. har fortsat sin Virksomhed som Understøttelsesforening, og udvidet den, hvad Agitationen for Rejselivet angaar, har desuden C. U. K. paataget sig og gennemført en hel Del Opgaver, som de af Krigen forandrede Forhold har medført, jeg behøver saaledes blot at nævne, at vor Afdeling i Hamborg var den første Forening af alle, som for de paa Pladsen værende Danske fik indført Arbejdsløshedsunderstøttelse, ligesom den ogsaa gik i Spidsen for Arbejdet for at bringe Statshjælp til de nødstedte Danske i Tyskland. Ligeledes bør det ikke glemmes, at C. U. K. ogsaa tog Initiativet til Indførelse af Arbejdsløshedsunderstøttelse af Danske i Svejts, og at vi ogsaa efter Evne har hjulpet til at faa Børn af vore Medlemmer i Tyskland anbragt hjemme i Sommerferien, er jo almindelig bekendt — og vi har endda faaet C. U. K. — Børnene nok saa let anbragt som „Dan“s og „Freja“s, og uden alt for megen Tiggeri, fordi vi i vore Medlemmer hjemme havde en Basis for Anbringelse af en Del af Børnene, noget som de andre ikke havde. C. U. K. bliver da ogsaa mere og mere anerkendt som den eneste *virkelige* Organisation af Udlandsskandinaver og Berejste; thi som ovenfor vist, yder de udenfor C. U. K. staaende Foreninger i Udlandet ikke noget praktisk *direkte* Arbejde til Fordel for Hjemlandet, og de udenforstaaende Foreninger for Berejste yder, paa én Undtagelse nær, ingen Indsats for andet end rent selskabelige Formaal.

Har vi saaledes til Dato al Grund til at være tilfreds med C. U. K.s hele almindelige Virksomhed, er der endnu mange Opgaver at tage fat paa, saaledes de endnu uløste Spørgsmaal om de preussiske Arbejderlegitimationskort og om Indførelse af den danske Invalidforsikring for Danske i Udlandet, Ligeledes bør vi drøfte Spørgsmaalet om et nærmere Samarbejde med det danske (eventuel Sveriges) Riges Repræsentanter i Udlandet, især hvad Understøttelse angaar, som af disse ydes saadanne Statsborgere, der anmoder derom; thi ingen andre Foreninger er i Stand til at give de derom nødvendige Oplysninger som

netop vi. Og er vi ikke interesserede i, at kun virkelig trængende bliver hjulpede, og ikke Plattenlagere, som kun gør ondt for efterfølgende ærlige men nødstedte Landsmænd? Vist saa! Ligeledes bør vi søge Samarbejde med de forskellige Legatbestyrelser hjemme, saadan at der skaffes en Ordning, som muliggør, at de uddelte Legater virkelig kommer til at gøre Nytte, og at det ikke gaar som sidste Aar, hvor der kom ikke faa unge Danske til Tyskland, især Hamborg, hvor Legatportionen hurtig blev omsat i Klæder, Spiritus og Piger. Istedetfor, at Legatet skulde bringe dem Nytte, opnaaede det at bringe det modsatte, nemlig Demoralisation. Maaske det ikke vilde være af Vejen, at de Legater, som paa Grund af Statutterne kan gøre det, fordrede af Legatsøgerne, at de ihvert Fald skulde kunne gøre sig forstaaeligt i ét fremmed Sprog. Der vilde paa den Maade skabes en vis Garanti for, at Legaterne blev givet til energiske unge Mennesker og dermed ogsaa vilde blive brugt til Gavn.

Der er altsaa nok at tage fat paa. Men efter nu at have omtalt det, hvad C. U. K. har formaaet at udføre og hvad den er blevet til, er tilbage at berøre det, som er mindre godt indenfor C. U. K. Heldigvis drejer det sig om rent organisatoriske Spørgsmaal, som kan løses. Og som det er Dannelsen af vore Afdelinger hjemme, der betegner den største Milepæl i C. U. K.s Historie siden dens Stiftelse, er det selvfølgelig ogsaa hjemme, hvor det ikke ganske klapper, hvad ikke er til at undres over, eftersom først *Tiden* viser, hvad der ikke er godt og praktisk af det Ny, som dannes.

* * *

Det drejer sig ikke her om de "Protester", som fremkommer fra enkelte Berejste mod, at de unge hjemme fra, overhovedet bliver vejledet. Langt det største Flertal af C. U. K.s Medlemmer mener, at saadan som Forholdene er ude i Verden er det for Organisations Pligt at raade og vejlede, hvor det overhovedet er muligt. Vi bør endda ogsaa gaa videre end lige at give hurtig paa hinanden følgende og nøjagtige Oplysninger om Arbejdsforholdene i de forskellige Lande; vi bør ogsaa søge at oplukke de unge Svendes Øjne for alt, hvad der er stort og skønt herude, saa han — foruden lige at arbejde, spise og sove — virkelig ser noget under hans Udlandssophold. Og vi bør ogsaa arbejde videre paa at interessere Svendene for *Naturen*, saa han finder det som en Skam at sidde en hel Dag paa Hybelen og tærse i Kortene, mens Solen skinner højt udenfor. Hvor mange Svende kender vi ikke alle, som er forfærdelig stolte af, at have arbejdet dér og dér, have været mange Aar i Udlandet — og saa da alligevel ikke have set noget. — Heldigvis kan der spores en Forandring hos de unge Svende, hvad Benyttelsen af deres Fritid angaar, og hvor meget mere Udbytte har saadanne Svende ikke

af deres Rejse end dem, som maaske har været længere i Udlandet, men som ikke har interesseret sig for andet end lige det, de var nødt til. Nej, ubekymret om, at enkelte Svende mener, at man skal lade alt gaa sin skæve Gang som i de "gode, gamle Dage", vil vi fortsætte vort Oplysningsværk overfor de Unge ude og hjemme.

Hvad der derimod i mange Afdelinger hjemme, især i de større, er Utilfredshed med, er at vi indenfor C. U. K. ikke har fastsat nogen Bestemmelse om, *hvornaar* en Svend kan betragtes som berejst. Dette Spørgsmaal er meget vanskelig, og gøres ikke lettere fordi enkelte Berejste ser ned paa Svende, som ikke har været saa længe ude som de selv. *Det* er noget, man skal være meget forsigtig med; thi det er ikke altid, at den Svend, som har været længere i Udlandet end en anden er den mere berejste, hvad angaar med at have været i flere Lande og Byer, eller med at have set og brugt sine Øjne og Øren godt. Imidlertid maa det konstanteres, at det sikkert vil være praktisk at fastsætte en Minimaltid for Ophold i Udlandet for at kunne regnes som berejst. Adskillige af vore Afdelinger hjemme har ganske vist en Bestemmelse i deres Lokallove, som siger, at ingen kan optages uden at have været mindst et Aar i Udlandet. En saadan Bestemmelse kan være meget god, men hvad der i saa Henseende er gældende i den ene Afdeling, skulde gælde i alle, altsaa burde der i C. U. K.s Love indføjes en saadan Bestemmelse — dersom man da har den Opfattelse, at den er nødvendig. Undertegnede har under et Ophold i Danmark haft Lejlighed til at sætte sig ind i, hvad vore to største Afdelinger hjemme, Aarhus og Kjøbenhavn, mener i den Sag, og maa jeg konstantere, at det sikkert vil være til Gavn for hele C. U. K., at der for alle Afdelinger, altsaa gennem vore Centrallove, blev fastsat Regler for, hvornaar en Svend kan regnes som berejst.

Som ovenfor bemærket kan jeg ikke sympathisere med dem, som ser ned paa Svende, der maaske ikke har været saa længe i Udlandet som andre. Men paa den anden Side maa det ogsaa fastholdes, at Afdelingerne hjemme sikkert ikke er tjent med, at enhver, som er rejst til Hamborg og tilbage igen efter en eller to Ugers Forløb, kan betragte sig som berejst og derefter indtræde i C. U. K. hjemme, hvor det eneste, de har tilfælles med de andre Medlemmer, er at de kan slaa i Bordet, noget som de naaede at faa lært under deres kortvarige Ophold i Udlandet. Derom vil der sikkert være almindelig Enighed. Ligeledes kan der sikkert opnaas Enighed om, at man uden at være for fordringsfuld kan fastsætte: mindst 1 Aar i Udlandet for at regnes som berejst. Men selv om der i Lovene blev indsat en Paragraf angaaende Optagelse af Berejste, var det ikke nok; den maatte ogsaa omfatte *tilmeldte* Medlemmer. Som før bemærket har enkelte Afdelinger hjemme en Bestemmelse om, at ingen optages

uden at været mindst et Aar i Udlandet. Men samtidigt er disse Afdelinger nødt til — ifølge C. U. K. s Love — at tilmelde enhver Svend, som ønsker det og som har sin Bog i Orden. Derved fremkommer der det Misforhold, at medens disse Afdelinger spærer Optagelsen af ikke-Berejste (altsaa saadanne som ikke har været mindst et Aar ude), kan disse uden videre komme ind, naar de blot kan *tilmelde* sig. Dette Misforhold har især vist sig for de saakaldte Danzigernavers Vedkommende: I Danzig havde vi et lille Aars Tid en Afdeling, udelukkende bestaaende af Maskinarbejdere, der imidlertid — paa Grund af Dyrtid og en i Forhold dertil ret lille Løn — ikke blev der ret længe, i de fleste Tilfælde kun en to-tre Maaneder, hvorefter de rejste hjem og tilmeldte sig nærmeste Afdeling dér; særlig København og Aarhus har haft mange Tilmeldelser af tidligere Danzigermedlemmer. Gaar vi derfor hen og indsætter en Bestemmelse i vore Love vedrørende Berejste, maa Paragrafen ikke alene omfatte Optagelse men ogsaa Tilmeldelse.

I H. B. har vi drøftet Sagen og er kommet til det Resultat, at det absolut vil være til Gavn for C. U. K. hjemme, dersom der i vore Love fastsættes en Regel for, at kun *Berejste* kan være Medlemmer hjemme og om hvor længe en Svend skal have været udenlands for at blive regnet som berejst. Vi er overbevist om, at det vil give vore Afdelinger i Skandinavien forøget Værdi og Stabilitet — og dermed gavne ikke alene dem selv, men hele C. U. K. — Før vi fremsætter konkrete Forslag kunde vi imidlertid lide at høre Meninger derom fra de forskellige Afdelinger og derfor nøjes vi foreløbigt med at stille til Diskussion:

Bør der ikke i C. U. K. s Love indsættes en Bestemmelse om, at kun saadanne, som mindst har været et Aar i Udlandet, kan optages i og tilmeldes de hjemlige Afdelinger?

Bliver en saadan Bestemmelse til Virkelighed, maa den selvfølgelig formes saadan, at de Svende, som af en eller anden Grund rejser hjem før et Aar er omme, kan deponere deres Medlemsbog hos Hovedkassen og ved fornyet, eventuel Udrejse, da kan bruge deres gamle Medlemsbog igen, saadan at de sparer fornyet Udgift til Indskud og Medlemsbog. Ligeledes bør der ved Optagelse af Medlemmer udtrykkelig gøres opmærksom paa den Paragraf, som kommer til at indeholde nævnte Bestemmelse, saadan at de véd, hvad de gaar ind til. — Der vil maaske blive gjort gældende, at det for Øjeblikket vil være svært for mange at opholde sig mindst et Aar ude. Nu, for at tale om de øjeblikkelige Forhold: dersom en Svend virkelig vil, kan han blive saa længe ude; thi der er i Frankrig, og tildels i Belgien, Arbejde nok, i alt Fald for de vigtigste Fag; for Øjeblikket er det altsaa gør ligt at efterkomme Bestemmelsen. Og selv om der skulde komme endnu

daarlignere Arbejdsforhold ude omkring in Europa, tror jeg, at C. U. K. staar sig ved at faa færre Medlemmer hjemme, men Medlemmer, der til Gengæld er berejste. — Vi beder Afdelingerne om at tage denne Sag op til Diskussion og ytre deres Mening i Bladet. Dog haaber vi samtidigt, at den "berømte" §-5-Diskussion fra 1915 ikke paany genoptages, hvad sikkert heller ikke er nødvendigt; thi saavidt os bekendt er der ikke kommen nogen Klage over, at de tre nordiske Lande af vore Love betragtes som Udland overfor hinanden. Selv om vi fastsatte, en Bestemmelse som ovennævnte, vilde altsaa Svende, der har været tilmeldt en norsk eller svensk Afdeling mindst et Aar, have Ret til at tilmelde sig en dansk Afdeling — og omvendt. Derimod kunde man maaske, samtidig bestemme, at saadanne, Svende, som kun har rejst i Norge og Sverige kun kan optages i f. Eks. en dansk Afdeling, dersom de under deres Ophold i et af de andre skandinaviske Lande mindst har været *Medlem* af en derværende Afdeling i et Aar. Det vilde altsaa ikke være nok, at de f. Eks. havde opholdt sig i Norge fem Aar; dersom de ikke samtidigt har været Medlem af en Afdeling. Paa den Maade vilde man have en vis Garanti for, at vedkommende har, i alt Fald en Del Kendskab til Naverlivet, hvad sikkert ikke faas i Norge eller Sverige ved blot at opholde sig der, men først ved at være Medlem af en af vore derværende Afdelinger. Som bekendt stilles der ved Optagelse af Berejste hjemme ikke Forlangende om, at vedkommende i Udlandet skal have været Medlem af C. U. K. — Ganske vist har de fleste Berejste været det, men der optages jo ogsaa en Gang imellem Berejste, som af en eller anden Grund ikke fandt C. U. K. mens de var ude. Disse har jo imidlertid været i det virkelige Udland, hvor det i de fleste Tilfælde sikkert er vanskeligere at klare sig end det f. Eks. er for en Dansker at klare sig i Norge. Det er derfor næppe for meget forlangt, naar det bestemmes, at ingen Dansker, der har været i Norge eller Sverige (eller omvendt) hverken kan tilmeldes eller *optages* i en dansk Afdeling, uden at han kan bevise at have været Medlem af C. U. K. mindst et Aar. . . .

Desforuden maa vi ogsaa have truffet en anden Ordning med vore Emblemer. Som det nu er, finder der direkte Misbrug Sted med den, vel nok mest hjemme, hvor det ofte forekommer, at ikke-Berejste, eller ikke-Medlemmer blærer sig med Naalen, saadan at det at bære Navernaalen snart ikke er noget fuldgyldigt Tegn paa, at man virkelig er Nav. Og paa St. Pauli render ikke faa Piger af den lettere Slags omkring med Navernaalen: Minder fra Invasionen af unge Svende hjemmefra i 1922. Vi maa naa dertil, at vort Emblem behandles med mere Respekt. Det bedste vilde sikkert være, dersom vi i vore Love indføjede en Bestemmelse, om at Emblemet — saafremt et saadant ønskes;

thi en Tvang skal det selvfølgelig ikke være — leveres samtidigt med Indmeldelsen, og at saavel Emblem som Medlemsbog tilhører C. U. K., til hvem det skal afleveres ved Udmeldelse eller Slettelse. Naar C. U. K. forbeholdt sig Ejendomsretten til Emblemet og — i Lighed med andre Organisationer — til Medlemsbogen, maatte Emblemet ned i Pris, men dette vilde blive opvejet af at eventuelt bortkomne Emblemer maatte betales om saa dyrere. At det ofte vil blive svært at faa slettede Medlemmer til at levere Emblem og Medlemsbog tilbage igen, er sikkert, og der kan næppe træffes en saadan Ordning, at der overhovedet er umuligt at drive Misbrug med vort Emblem. Men under alle Omstændigheder er det bedre at have en Ordning, som formindsker Misbrug, end slet ingen.

En fast, bestemt Ordning, hvad saavel Spørgsmaalet: Berejste, som Emblemet angaar, vil bidrage til at kitte saavel Afdelinger som Medlemmer yderligere sammen, give hele vor Bevægelse yderligere Værdi. — Det staar nu til Medlemmerne, saavel de som hjemme, at udtale sig om de i ovenstaaende frembragte Spørgsmaal.

H. J. Larsen.

Foreningsmeddelelser.

Aarhus. Søndag den 22. Juli afholdt Aarhusnaverne en vellykket Fodtur til Jexendalen. Kl. 8 Morgen tog vi med Toget til Hørning og efter en udmærket Frokost med Snaps og Øl og Naver-sang i Hørning Kro, begyndte den egentlige Fodtur til Jexendalen. Alle Svendene var mødte med Randslen paa Ryggen og Staven i Haand, og gik den saa ud ad Landevejen med Sang paa Læben. Efter en god Times March kom vi til Pinds Mølle; men da der dér kun serveredes Chokolade og Kaffe blev vi — trods Møllen laa i en ualmindelig køn Egn — snart færdig, og valsede vi derfor videre til Tonerne af: "En Bajer eller to kan tit være god. . .", indtil vi naaede et lille Bondehus, som laa ganske idyllisk paa en Bakkeskrænt, ligesom hele Egnen var yderst bakket. Vi var lige ved at føle os som i fordums Dage, da vi valsede i Svejts og til Tonerne fra den gamle Valsesang: "Hør Schweizerskov. . ." holdt vi vort Indtog i Bondehytten, som var forud reserveret for os og hvor der allerede laa to Kasser Øl og ventede paa os. Et gammelt Ord siger, at Øl og Brød gør Kinden rød, derfor af med Rygsækkene og Klemmerne frem. Efter at vi havde faaet stillet vor Sult, var vi da ogsaa blevet godt røde i Kinderne, men samtidigt havde det ogsaa lettet betydeligt i Ølkasserne, og Kasserer Bielefeldt var bleven træt og maatte sendes hjem med Tretoget. Efter at vi havde set os lidt omkring i Omegnen og besteget de forskellige Udsigtspunkter, var imidlertid Urmager Havndal ankommet pr. Hestevogn og da han frygtede for, at vi gik og tørstede havde han medbragt to

Kasser Øl. Da disse var gaaet al Øllets Gang var det paa Tide at valse tilbage til Hørning, og under Sangen: "I et Vinhus vil jeg sige. . ." gik den i Valsetakt tilbage til Hørning Kro, hvor vi fik en knippegod Aftensmad og hvad dertil hører. Alt i alt en god Dag, som vi gentager til næste Aar.

Søndag den 12. August afholdt vi vor aarlige Fugleskydning, der vel forløb under gemytlige Former, men som paa Grund af, at der samtidigt i Aarhus fandt saa mange andre Foranstaltninger Sted, ikke var saa godt besøgt, som ellers. Vort stabile Medlem, Skomager Christensen, blev Fuglekonge. — Lørdag den 18. August havde vi derefter Besøg af Forretningsføreren. Vi benyttede Lejligheden til en lang interessant Forhandling med denne om C. U. K.s Nu-og Fremtid. Først Kl. 4 sluttede Mødet; dog maa det bemærkes, at de sidste Timer mere var helliget den gemytlige Del. — Vedføjes maa nok, at vort gamle Medlem, A. Magnussen, Lørdag den 11. August under stor Højtidelighed overrakte Afdelingen en Gave, som vi gennem Hovedbestyrelsen har modtaget fra C. U. K. for veludført Arbejde fra Afdelingens Side i Anledning af Kongressen 1921. Gaven bestaar af et i Træ udskaaret stort Relief, forestillende den berømte Luzernerløve, der som bekendt er lavet af den gamle Nav Thorvaldsen. Relieffet, der er ægte "Brienzer-Arbejde", gør sig godt i Hulen og vil vi altid værne om dette Symbol paa vor Tilhørighed med Naversagen.

Nu længes Aftenerne og venter vi, at Medlemmerne som i de andre Vintersaisoners fuldtalligt vil deltage i saavel vore Fester som Møder. Først og fremmest skal vi nu til at fejre vor Afdelings tiaarige Stiftelsesfest, Med kraftig Naverhilsen: *A. Bach Sørensen*, Sekretær.

Bellezeveries. Da vi er en hel Del Medlemmer, som til Stadighed opholder sig her i Bellezeveries og altsaa til Dato har staaet tilmeldt Pariserafdelingen, har baade denne og ogsaa vi selv ment, at det var rigtigst, at der her blev oprettet en selvstændig Afdeling, idet baade Ind-, Til-og Afmeldelse jo altid er forbundet med Besvar, ligesom det ogsaa kunde være rart, dersom vi nu i Vintertiden — og ogsaa senere hen — kunde have vor egen hyggelige Hule. Vi har derfor afholdt konstituerende Generalforsamling, og var der fuld Enighed om, at vi skulde starte en egen Afdeling, og valgte vi til foreløbig Bestyrelse: Formand N. P. Petersen, Murer; Kasserer U. L. Madsen, Murer, samt som Sekretær under tegnede Arbejdsmand.

Da der er Udsigt til, at der i alt Fald i flere Aar vil vedblive med at være godt med Arbejde her paa Pladsen og ligeledes at der ogsaa stadig vil være Naver her, haaber vi paa en god og levedygtig Afdeling.

Med kraftig Naverhilsen: *Rasmus Mikkelsen*.

Gent. Paa Generalforsamlingen den 6. Oktober blev Kasserer Svend Gebhard, der afgik efter Tur, genvalgt.

Et halvt Aar er nu svundet siden vor Afdeling her i Gent blev stiftet, og kan man vel nok sige, at det er gaaet godt fremad. Vi er nu

temmelig begrundset, især hvad Geografien angaar. Danmark kender mange ikke det mindste til, hvorfor vi sædvanlig bliver antaget for Tyskere, hvad der er meget uheldig for os og har skaffet et Par af os blaa Øjne med Tilbehør. Ja, den forbandede Krig! Den har gjort, at Belgierne hader Tyskerne

Fra Aarhusafdelingens Fugleskydning.

12 Medlemmer i Gent, 2 i Bryssel, 2 i Antwerpen og 2 i Byer i Nærheden af disse, saa faar vi et Par Medl. lidt syd paa, kan vi sige, at vi har et Overblik over hele Belgien. Vor Fremmedbog opviser allerede 50 Navne; desværre faar mange af Medlemmerne, naar de har arbejdet her et Stykke Tid, Parisernykker, og stikker af. Vi haaber dog paa ikke alene at opretholde en god Afdeling her, men ogsaa paa Tilgang, da Arbejdsforholdene er gode i de fleste Fag.

Nu har Vinteren lukket for vore Ostenderejser, saa ud over de faa Brysselture, har vi kun Gent tilbage, men her er vi ogsaa godt kendt nu og tager de Fornøjelser, der er her, og laver selv nogle flere. Selvfølgelig er vi Navertraditionerne tro: saaledes havde vi en vellykket Huleflytning, som strakte sig over hele to Dage, og har vi allerede — Tiden iler jo — udset os et Par fede Gæs til Mortensaften, og da vi har opdaget, at man her ogsaa kan købe en dansk Aalborger, glæder vi os til et Mortensgilde med Sus og Gennemtræk.

Byen her er smuk og gammel, men da der ingen Omegn er, maa vi blive paa de toppede Brosten. Belgierne er ellers ret flinke og der bliver ogsaa lavet første Klasses Arbejde, dog maa det siges, at de næppe var hjemme den Dag, Krudtet blev opfundet. Deres Skolelærdom er

som Pesten, hvad der igen bevirker, at de stiller sig skeptisk overfor enhver Udlænding: hvem véd om det ikke skulde være en Tysker, og gaar det saa ud over os farende Svende, der tit kun har de tyske Brokker at støtte os til. Kniber det lidt, smider vi gerne lidt omkring med "yes all-right" og lignende engelske Udtryk — og Situationen er for det meste reddet. Vi tager selvfølgelig Sprogundervisning paa Kraft og vil vi samtidigt indstændigt bede alle Svende, som agter sig til fransktalende Egne, om i Forvejen at tage et Kursus i Fransk for i det mindste at kunne klare de nødvendige Udtryk.

Forleden besaa vi vor elskværdige Landsmand og Konsul, Hrr. Hartmanns storslaaede Gartneri her ved Gent. Vi var ganske imponerede af denne vældige og udmærket indrettede Virksomhed, der ledes af Danske. Det var lige i Eksporttiden og det er utroligt, hvad der daglig bliver ekspederet herfra af veldrevne Planter til alle Verdens Lande. En Gartner, hvis Vej falder herover, vil gaa glip af noget, hvis han ikke ser dette i sin Branche førende Gartneri i Evropa.

Fagorganisationerne er ret gode her og i disse har Skandinaverne en høj Stjerne, og har vi skaffet os Anseelse og Venner i Kraft af vor gode danske Organisation, som vi ogsaa haand-

haver her. Mærkeligt nok har vi endnu ikke haft nogen Møbelsnedkere her, skøndt der er nok at gøre i dette Fag; en By som Meehlen bestaar af Eks. af kun Møbelsnedkere og Billedskærere. Naa, det er vel Paris, som trækker. For Snedkere gælder ellers det samme, hvad Værktøj angaar, som i Frankrig.

Forøvrigt vil jeg slutte med, hvad vi har sagt for: kommer der blot *raske* Svende hened, skal de nok klare den — trods Sprogvanskelighederne. En god skandinavisk Haandværker kan klare sig saa godt som alle Vejne, og har heller ikke vanskeligt at hamle op med en Belgier.

Med kraftig Naverhilsen:

Viktor Larsen, Formand.

Holbæk. Det er snart længe siden, Naverne har hørt noget fra den Holbæk Afdeling, og det som for os synes at have mest almén Interesse, ligger allerede noget tilbage i Tiden. I Betragtning af, at de to Begivenheder, jeg vil berette om, ikke alene har almén Interesse, men ogsaa er at betragtes som et Par Milepæle indenfor Holbækafdelingen, skal der alligevel berettes derom i „Svenden“.

holdt en forklarende Tekst til disse. Medlemmerne fandt Aftenen morsom.

Den 5. Februar skulde vi have holdt Indvielse af vort ny Stambord, et rigtig Naverbord med Plads til Navneplader, samt en Inskription, som paa den smukkeste Maade udtrykker alt det skønne ved vor Ungdomsvandring gennem Verden: „Wem Gott will rechte Gunst erweisen, den schiekt er in die weite Welt“, staar der paa Bordets Kant. Kan vor Færden udtrykkes bedre? — Vi hentede Bordet hos en Nav paa Blegdammen, som havde givet det den sidste Olie i Form af Lak, og anbragt vort Mærke i Pladen, og saa gik vi Gaasemarch til Hulen, saadan ganske stiltfærdig og rolig. Forstaaende Medborgere smilte ad Processionen og under Vejs traf vi en kendt Musikdirektør, der forstod Situationen i hele dens Omfang: „Op paa Bord med en Mand og syng en Sang“, tilraabte han os — og vi forstod jo ogsaa selv, at saadan skulde det være for at ligne de gamle Dage, og vi bebrejdede os, at Krudtet manglede. Ankommen til Hulen viste det sig, at Indvielsen ikke var bleven ordentlig publiceret blandt Medlemmerne, man var langt fra mødt fuldtalligt, og blev vi da

Fra Holbækafdelingens Indvielse af dens ny Stambord.

Den 24. Februar holdt vi Generalprøve paa noget, som vi tit havde talt om, nemlig Lysbilledforedrag af Foreningens Medlemmer. Hos Richters Forlag i København fik vi for 12 Kr. en dejlig Serie farvelagte Billeder fra Vierwaldstattersoen. Installatør Niels Jensen fremviste Billederne og

enige om at udsætte Højtideligheden og sende skriftlig Meddelelse til alle Medlemmer om at møde den 19. Februar. For ikke at holde Bordet og os selv for Nar, blev vi enige om at lade Foreningen betale to Flasker Rhinskvin; dem drak vi som en Mindelse om svundne Tider og gik hurtigt hver til sit.

Men næste Gang, vi mødtes, var der Fæst af den rigtige Slags, og Medlemmerne var da ogsaa mødt talrigt frem. — Foreningen gav den første Bolle Punch, som ved sin Velsmag og andre gode Egenskaber satte Glans i Øjnene paa os og trak flere andre Boller efter sig. Ingen havde vist tænkt paa Festtalen, men alle syntes vi, at Øjeblikket fordrede noget i den Retning, og efter nogle Antydninger af dette Standpunkt, improviserede "Kanonsmeden" en Tale for vort ny Bord, som Bindeled i det tvangfri Kammeratskab mellem os, der i Venskabet ingen anden Grændse sætter end det, at man er en berejst og hæderlig Haandværker — her ved vort eget Bord skal Minderne om vor svundne glade Ungdomstid vælde op af Bordets Plade og knytte os sammen med stærke Baand, nemlig Glæden over Fællesskabet i det man forstaaer ved at være en rigtig Nav! — Sent sluttede denne Sammenkomst. Vi fik Vin, samt Øl, serveret paa den kaade Maner, med Sennop paa Kanten af Skaalen. Stemningen steg, og hele vort Repertoire af glade Sange rungede frejdigt ud i Natten; der var rigtig løssluppet Naverhumør over det hele, og hvad der var det mest beundringsværdige: ingen drak sig fuld, — vi var kun berusede af vor Ungdoms Livsmod, og Lyst til Livet. Det sidste Ord, som blev talt, var et kraftigt Tilhold til Sekretæren om at sende Jer derude en Hilsen fra os herhjemme og fortælle, at vi engang imellem holder en rigtig Naverfest og lever paa Minderne.

Kanonsmeden.

Vegesack. Vi lever her Livet i de gamle Folder, men Humøret er ved at ebbe lidt ud fordi "Valutadjævelen" med alle sine Kneb (mest Mavekneb) har holdt sit Indtog i Gemytterne.

Ihukommende det gamle kendte Naverhumør var det Meningen i Sommer at lave en Udflugt, men da det kom til Stykket, fik vi igennem Markens stadige Fald Fornemmelsen af, at det var vore *Penge*, der var gaaet paa Udflugt — uden at tage os med. Saa spekulerede vi paa at holde vor Stiftelsesfest (den 23. Sept.) men den døde ogsaa af "Markzehrung", saa nu har vi kun tilbage at haabe paa bedre Tider, saa vi kan faa indhentet det forsømte.

Til de "Samvirkende Fagforeninger" hjemme vil jeg i Medlemmernes Navn gerne sige Tak for tilsendte Fagblade, og vilde vi være glade for om de "Samvirkende" ogsaa i Fremtiden vil tænke paa os med Fagblade — selv om disse ogsaa igen skulde blive holdt tilbage af herværende nidkære Toldembedsmænd, som ønsker at snage i Bladenes eventuelle "bolsjevistiske" Indhold.

Med kraftig Naverhilsen:

P. A. V.: *Emil H. Schatz*, Sekretær.

Indgaaede Bidrag til Naverhjemmet i Hamborg.

Siden sidste Liste har Undertegnede modtaget til vort Foreningshus her i Hamborg fra Afdelingerne i Gent 10 Fr.; Holbæk 15 Kr.; Aarhus 22 Kr.; Fredericia 20 Kr.; Nakskov 17 Kr. Sidstnævnte Afdeling har endvidere henvendt sig til Fagforeningerne i Nakskov om Hjælp til Huset og var Resultatet, at Smedenes Afdeling gav 50 Kr.; Malernes 10 Kr.; Skrædernes 5 Kr. og Fællesorganisationen 35 Kr. Endvidere har vi fra Foreningen for berejste Haandværkere, København, modtaget 100 Kr. Fra Thionville 90 fr. Franc. = 25 danske Kroner.

Fassaden har vi nu faaet malet, samt er ivrigt i Gang med at foretage Forbedringer paa Huset. Vi vidste jo nok, at den gamle Naversolidaritet ikke vilde fornægte sig og beder vi alle Bidragsydere modtage vor hjerteligste Tak, ikke mindst Foreningen for berejste Haandværkere, København, Fagforeningen i Nakskov, samt vor Afdeling der, som ved dens initiativrige Handlemaade fremskaffede et saa stort Beløb til vort Foreningshjem.

Med Naverhilsen

og endnu engang Tak for Hjælpen!

Hamborg, Oktober 1923.

Paa Foreningshjemmets Vegne: *V. Krog*.

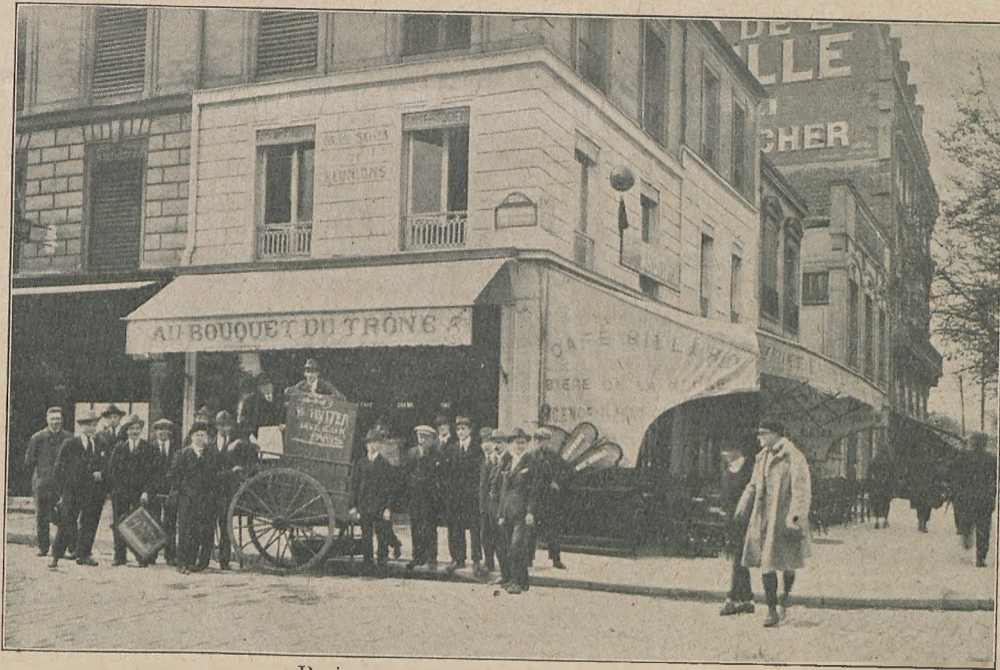
Arbejdsforholdene ude.

Disse har siden sidste Meddelelse derom her i Bladet ikke forandret sig synderlig. Ganske vist har Arbejdsforholdene forværret sig yderligere i **Tyskland**, hvad der er slemt nok for vore der-værende Landsmænd, men for dem, som har i Sinde at tage til Udlandet, spiller det ingen praktisk Rolle, da det selv før den stigende Arbejdsløshed i Tyskland, var ganske umuligt at faa Tilladelse til at arbejde. De Skandinaver, som i Aar har opnaaet at faa Arbejde der, samt Tilladelse til at udøve det, kan vist tælles paa ti Fingre. Tyskland kommer altsaa som Rejsemaal for skandinaviske Arbejdere ikke mere i Betragtning foreløbig.

Hvad **Svejts** angaar har Arbejdsforholdene der forbedret sig betydeligt, ja, der har denne Sommer ligefrem været Mangel paa Arbejdskraft i visse Fag som Skrædere, Skomagere, men især i Bygningsbranchen. Man skal dog stadig ansøge om Tilladelse hjemmefra for at faa Lov til at arbejde i Svejts, d. v. s. man skal i Forvejen have en Svejtser-Mester, eller et Svejtser-Firma, som vil indgive Ansøgning om at faa en bestemt udenlandsk Arbejder. Dette er selvfølgelig meget omstændeligt og bliver — endskøndt der som sagt i visse Brancher var og tildels endnu er Mangel paa Arbejdere — haandhævet temmelig strængt. Der er i Sommerens Løb kommet en Del Naver tilrejsende, især til Zürich, og for dem alle gjaldt

det, at de ikke i Forvejen havde Tilladelse til at tage Arbejde der. Enkelte ansøgte efter Ankomsten her til Myndighederne om Arbejdstilladelse, hvad der, paa et Par Undtagelser nær, alle blev nægtet, og fik de endda yderligere Tilhold om at være ude af Landet inden tre Dage, idet de — efter Svejtsmyndighedernes Mening — havde forset sig derved, at de var kommet ind i Landet som Turister, medens det var deres egentlige Hensigt at arbejde. Andre af de nyankomne Naver begyndte uden videre at arbejde; gaar den saa gaar den, tænkte de. Men der gik sjældent længe før Politiet var paa

imod det) vilde vi til næste Aar kunde skaffe ikke faa Naver hened. Endnu bedre vilde det være, dersom det kunde opnaas, at Svejts og de skandinaviske Lande gensidig blev enige om at tillade deres Statsborgere at søge og tage Arbejde i de respektive Lande. Det vilde gøre al Omstændelighed overflødig, og selv om der kom f. Eks. en Del Danske til Svejts af den Grund, og omvendt en Del Svejtsere til Danmark, kunde man dog ikke tale om nogen "Oversvømmelse af Arbejdsmarkedet af fremmed Arbejdskraft"; thi dertil er ingen af Landene folkerige nok, saa lidt som der i nogen

Parisernaver udenfor deres ny Hule.

Spor efter dem, og Resultatet var — Udvisning, hvad absolut bør undgaaes; thi da kan det have sine Vanskeligheder at komme ind i Landet igen ved en senere Lejlighed.

Grundet paa, at der i en Del Brancher manglede Folk, er der i Aar kommet ikke faa tyske, østrigske og italienske Arbejdere til Svejts. Statistiken viser saaledes, at der til en By som Zürich alene er kommet ca. 1000 udenlandske Arbejdere. Disse er overvejende kommet ind paa Grundlag af en-blok Ansøgninger, godkendte af Myndighederne og stillet af Mesterorganisationerne, eller enkelte Mestre. Arbejdsanvisningskontorerne samt Mesterorganisationerne i ovennævnte Lande — det er særlig Tyskere der er kommet — har da formidlet den nødvendige Arbejdskraft. Dersom noget lignende kunde gennemføres for Danmarks, Skandinaviens Vedkommende, altsaa at man fik Arbejdsgiverne i Svejts til at interessere sig for skandinavisk Arbejdskraft (hvor der er Mangel paa saadan, har Fagforeningerne selvfølgelig ikke noget

af Landene bestaar en saadan Nødtilstand — som f. Eks. i Tyskland —, at man af den Grund maatte befrygte, at særlig mange vilde ty til et enkelt af de Lande, der saaledes havde indgaaet Gensidighed.

For Øjeblikket er Hovedbestyrelsen i Aktivitet for at opnaa en Ordning i den antydede Retning, saadan at den kunde være perfekt til næste Foraar. Om den vil have Held i sine Bestræbelser er anden Ting. Ganske vist lykkedes det i sin Tid at gennemføre, efter Henvendelse til saavel den danske Regering som til det danske Gesandtskab i Bern, at Svejts og Danmark (senere ogsaa Sverige) indgik paa Gensidighed, hvad Arbejdsløshedsunderstøttelse angaar, men denne Gang bliver det vist sværere at trække et Resultat i Land. Saalænge et saadant ikke foreligger og saalænge Svejts ikke har mildnet sine Bestemmelser, hvad Arbejdstilladelse angaar, maa vi *advare* alle skandinaviske Arbejdere mod at rejse til Svejts. Nu i Vinter, hvor Arbejdsløsheden sikkert vil stige (omkring 1. Okt. var der ca. 23 000 helt Arbejdsløse, hvoraf

dog ca. 8000 var beskæftigede ved saakaldte Nødstandsarbejder, men desforuden var der 14,422 Arbejdere, som arbejdede paa forkortet Arbejdstid), vil det være udelukket at faa Arbejde. Men naar Foraaret nærmer sig, vil Forholdene sikkert have bedret sig, og vil der da fremkomme nærmere Meddelelse her i Bladet.

De eneste Lande, hvortil skandinaviske Arbejdere endnu kan rejse, er **Frankrig** og **Belgien**, hvor der stadig — i alt Fald i de fleste Fag — er godt at bestille. Vi henviser i saa Henseende til Meddelelsen fra Gent, som findes andet Steds i dette Nummer, og ogsaa i Frankrig er Arbejdsforholdene saadan, at man kan tilraade *raske* Svende at rejse dertil. Vor Afdeling i Paris gaar stadig fremad, og bliver det ved at gaa paa den Maade, vil den inden ret længe være C. U. K. s største Afdeling. Desuden er der stiftet to ny Afdelinger i Frankrig, og flere følger formodentlig. Vi kan dog ikke stærkt nok tilraade Svende, der agter sig til Belgien og Frankrig, og som ikke kann noget Fransk, om i Forvejen at tage Undervisning i dette Sprog, saa de nødvendigste Udtryk kan klares; thi selv om der i det store og hele er godt at bestille i Frankrig, maa der samtidig henvises til, at en Udlænding, som ikke kan noget Fransk, *risikerer ikke at faa noget Arbejde*.

Derhjemme fra.

Hvad et af Tidens vigtigste Spørgsmaal angaar: *Arbejdsløsheden*, er denne gaaet meget tilbage i alle tre skandinaviske Lande. Forholdsvis størst er den stadig i Danmark, hvor Tallet paa Arbejdsløse hele Sommeren har bevæget sig omkring 20000, hvad der som sagt forholdsvis er langt mere end i de fire andre neutralt Lande, som hvad Levebetingelser og økonomiske Forhold angaar, staar paa samme Trin som Danmark, nemlig Norge, Sverige, Holland og Svejts. Tallet er især stort, naar man tager i Betragtning, at i Sammenligning med i alt Fald Sverige og Svejts, Danmark kun har liden Industri. Forøvrigt er der ikke meget nyt at berette hjemmefra, fra Sverige overhovedet intet vigtigt. Derimod er der i Danmark faldet en Dom, som for en Gangs Skyld ikke har ramt Mennesker der har stjaalet en Overfrakke eller et Stykke Brød. Højesteret har nemlig tildelt dem, som har Ansvar for Landmandsbankens Sammenbrud de højeste Bødestraffe, det ifølge Loven overhovedet var muligt, samt idømt Lederen af de store Kabellabrikker hjemme, Direktør Prior, en Fængselstraf paa 120 Dage. Denne Dom faldt dog ikke saa meget paa Grund af, at vedkommende — der forøvrigt er en produktiv Kapitalist — havde forsømt sine Pligter som Bankraadsmedlem i Landsmandsbanken, men fordi han havde ladet overføre Spekulationstab til denne, medens han selv tog Gevinsten, naar der var en saadan. Det maa man ikke, fastslog Højesteretsdommen, og den

fastslog ogsaa, at de mange fine Herrer, som sidder i Aktieselskabernes Bestyrelser, ikke sidder for Pynts Skyld, eller for blot at stryge Tantiemen, men for at lede og føre Kontrol med Bedrifterne og disses Direktører. — I Fremtiden vil det derfor sikkert være mere vanskeligt at faa Direktionsmedlemmer end det hidtil har været. Som befriet fra et Mareridt vaagnede det danske Folk op efter Højesteretsdommen: der gives dog endnu Retfærdighed til, var de Flestes Tanke. Den Dom er mange Millioner Kr. værd.

Den for Danmark saa vigtige Høst er kommet nogenlunde i Hus, dog efter megen Besvær; thi Vejret har været meget ustadig, forbunden med stærke Storme, der endog foraasagede Oversvømmelser paa Vestkysten, fra Esbjerg og hele Nordslesvig ned, hvor Havet gennembrød et paabegyndt Havdige ved Landsbyen Rejsby, ved hvilken Lejlighed 19 Mennesker druknede. — Det danske Landbrug har forøvrigt indviet et stort Forsøgsmejeri, beliggende i Nærheden af Hillerød. Overhovedet maa det siges, at er den danske Industri, i de fleste Tilfælde, teknisk og kommercielt langt tilbage for Udlændets (endskøndt den har Arbejdere, som staar fuldt ud paa Højde med andre Landes), er til Gengæld det danske Landbrug absolut enestaaende ved det tekniske og kommercielle Stade, det indtager — og ved den Energi, hvormed der stadig arbejdes hen paa at befæste og yderligere udvikle dets Evner. Beklages kan kun den danske Landbostands Stilling overfor Arbejderklassen.

Imens gaar den saakaldte Grønlandskonflikt mellem Norge og Danmark sin Gang. Den nedsatte Kommission har holdt sit første Møde, hvis Resultat foreløbigt hemmeligholdes. Stærke Nordmænd fabler om, at de hellere vil have Konflikten gaaende i 100 Aar end de vil komme til en mindelig Overenskomst. Unægtelig nette Udsigter for Samarbejdet i Norden!

Vandringens Indflydelse paa Nerverne.

En Dr. *Tobias Kraft* skriver i Helvetische Typographia:

“Enhver føler ved en længere Vandring en velgørende Lettelse, en Forfriskning af Aand og Gemyt. At vandre er ingen Gymnastik til Produktion af Atletmuskler eller til Opnaelse af gynastisk Smidighed; dens Hovedværdi bestaar i Kraftflorøgelse af livsvigtige Organer (Lunge og Hjerne) og i sin Helbredelseskraft for Nerver og Hjerne.

Altid mere lærer Videnskaben at erkende, af hvilken skæbnesvanger Indflydelse Stofvekselprodukterne, Kulsyre, Træthedstoffer, er for Nervesystemets Ydelsesevne, og betegner dem derfor som “Selvgifte“. Disse skyldes nu af det ved den legemlige Bevægelse hurtigere pulserende Blod

raskt og fuldkomment bort. I en hurtig flydende Bæk sætter Slam og Forraadnelsestoffer sig aldrig fast, men derimod i en langsomt flydende Grøft.

I vort Legemes Blodstrøm svømmer omtrent 25 Billioner smaa Fragtskibe, som ustandselig tilfører Vævene ny Næring — det er de smaa Blodlegemer. Naturligvis kan disse befordre sin Næringskraft hurtigere og oftere til Bestemmesstedet, hvis en rask flydende Blodstrøm giver dem en flot Fart. Der indtræder altsaa en hurtigere Erstatning af den svækkede eller forbrugte Nervesubstans.

Den værdifuldeste Ladning af disse smaa Fragtskibe er Surstoffet; det lastes i Lungerne. Men findes der i dette Depot ikke tilstrækkelige Forraad, saa har det slemme Følger. Naar vi hviler eller sidder, indaander Lungerne kun aldeles overfladisk — tager altsaa kun lidt Surstof til sig. Befinder vi os i "daarlig", surstoffattig Luft, i lukkede Værelser, overfyldte Rum, da kan Lungerne med den bedste Vilje ikke faa tilstrækkeligt af denne Livseliksir; Nerverne og Hjernen lider Nød. Vi bliver svage, matte, skrøbelige, og sluttelig indtræder Svimmelhed og Besvimelse.

Hvor ganske anderledes ved Vandring ude i den fri Natur, hvor ethvert Blad og ethvert Græsstraa er en lille Surstoffabrik! Befriet for Værelseluftens trykkende Mare indaander Lungerne i fulde Drag den vederkvægende Luft. Ja — i fulde Drag! Thi femdobbelst stiger Lufttilførslen paa Grund af det dybere og raskere Aandedræt allerede ved en Vandring af fem Kilometer i Timen. Da kan de smaa Blodlegemer altid paany fyldes i Lungedepotet og tilføre Nerverne og Hjernen deres Kraftkilde. Det er en fortræffelig Styrkekur for det samlede Nervesystem, som forhøjer Modstandskraften, Spændstigheden og den aandelige Elasticitet ganske betydeligt.

Alle overanstrengte, nervøse Mennesker bør vandre over Bjerg og Dal og saa ofte og saa længe som muligt. Deres nervesvækkende Grubleri, den ængstende Følelse af formindsket Ydeevne, de trykkende Tanker paa Økonomi og huslige Sorger fortrænges af de altid vekslende Indtryk i den herlige Natur, af Dyrenes Kamp og Leg, af Planternes Vækst og Blomstring. En harmonisk, fornøjet Sindsstemning indfinder sig. Ved de lidt efter lidt forlængede Vandringer øges Troen paa egen Ydeevne. Man vender hjem fra Vandringen frisk og styrket, glæder sig som aldrig før over en livlig Appetit og en styrkende, dyb Sovn. — *Altsaa Svende! Ud at vandre.*

Altsaa Svende! Ud at vandre! Enhver Afdeling burde betragte det som en Pligt, mindst to Gange om Aaret, om Foraaret og Efteraaret, at foranstalte en Fodtur, og dette gælder ikke mindst Afdelingerne hjemme, som ved saadane Fodture samtidigt gav Medlemmerne Lejlighed til at opfriske deres Valseture fra Anno dazumal.

Red.

Hav Papirerne i Orden!

Som bekendt er Rejselivet forbundet med en hel Del flere Besværligheder nu end før Krigen. Ikke alene skal man have sit Pas i Orden, men Svende der kommer til en By, hvor der er Arbejde at faa, faar sjælden Opholdstilladelse længere end over et vist, befristet Tidsrum. Mangen en Nav, der havde begyndt at indleve sig i en By, har bandet godt, naar Opholdstilladelsen var udløbet og han igen skulde begynde forfra med at ansøge om at faa den forlænget, ofte med det negative Resultat, at han alligevel maatte forlade Byen. Adskillige Naver har selvfølgelig ogsaa forsøgt at leve "sort", altsaa opholde sig i en By uden Tilladelse. Men selv om dette er gaet godt et Stykke Tid, er det for det meste, før eller senere, blevet opdaget, hvorefter der gerne er fulgt et Par Dages Indespærring og derefter "herut af Landet". Saadan er det f. Eks. gaet flere unge Naver i Svejts og ogsaa i andre Lande. Nu har Skæbnen paa den Maade indhentet et af vore bedste Medlemmer, en god gammel, stabil Nav: Maler Herman Larsen, ogsaa kaldet Pilgrimsmaleren.

Herm. Larsen, der i sidste Nummer af "Svenden" skrev en Artikel om Agitationsspørgsmaalet og i Norge er kendt blandt Naverne for sine Lysbilledforedrag, opholdt sig i Kristiania paa befristet Opholdstilladelse. Han begik nu den Fejl ikke i rette Tid at bekymre sig om Forlængelse af Tilladelsen, og da han af egen Drift henvendte sig til Myndighederne derom, var Fristen altsaa overskredet, og blev der nu fyret godt op i Kakkelovnen for ham: først og fremmest blev han sat fast. Men ikke nok dermed! han blev ogsaa fotograferet, samt blev der taget Fingeraftryk af ham — altsaa som om han var den farligste Forbryder. Lov til at modtage Besøg af sine Kammerater eller underrette dem om sin Stilling fik han ikke, saalidt som at skrive til den ene eller anden. Han blev overhovedet behandlet som en skabet Hund, paa en Maade, som ikke engang er brugeligt i Svejts, hvor enkelte af os dog kunde faa Lov til at besøge de Naver, som paa Grund af lignende Forseelser sad og kuglelurede. Efter at have siddet 5 Dage i Spjældet, blev han saa ekspederet ud af "gamle Norge". Ked af alle disse Genvordigheder i det forrykte Evropa, er Herm. Larsen nu at udvandet til Kanada, og vil jeg samtidig benytte Lejligheden til her i Bladet at sige Herm. Larsen Tak for alt godt, hvad han har gjort for Naversagen. Man stemmes til Vemod ved Tanken om ikke mere at have en saa prægtig Nav i vore Rækker. Forøvrigt lader "Pilgrimsmaleren" sikkert ogsaa høre fra sig, selv om han tager over den store Dam. Det vil sikkert ogsaa interessere Naverne at høre lidt autentisk om Forholdene i Kanada og U. S. A., thi Bladenes Beretninger derom er ofte temmelig modstridende.

For at komme tilbage til selve Sagen Herm. Larsen har ikke uden videre fundet sig i den ham

tildelte Behandling i "Broderlandet" Norge men har protesteret overfor det danske Udenrigsministerium, ikke over Udvisningen, der juridisk var lovlig; men over den fuldkommen nødvendige sjofle Behandling. Og saa vidt jed véd, har vor Kristianiaafdeling ogsaa gjort Skridt for at undgaa den Slags "Broderhandlinger".

Den bedste Maade til at undgaa den Slags Kalamiteter paa, er selvfølgelig at have Papirerne i Orden. Omend vi danske Svende, der er Flertallet af de rejsende, bänder over Forholdene, maa vi ogsaa huske paa, at selv om de danske Myndigheder forhaabentligt ikke gaar saadan frem som de norske i ovenstaaende Tilfælde, bliver ogsaa i Danmark alle Udlændinge *advist*, der ikke har deres Opholdstilladelse i Orden. I de danske Blade stod der bla. a. en officiel Meddelelse derom for nogen Tid siden, og hvor alle Udlændinge *udtrykkeligt* blev gjort opmærksom derpaa. Det samme gør sig gældende i Sverige og — som ovenstaaende viser — ogsaa i Norge. Saa vi Skandinaver er altsaa egentligt ikke værre stillet end Udlændinge i de nordiske Stater.

Det eneste fornuftige man under disse Forhold (som vi maa tage som de er), er *stadig* at have vore Papirer i Orden, derunder ogsaa *Opholdstilladelsen*. — Forhaabentligt kommer ogsaa engang bedre Tider, hvor vi kan bevæge os som virkelig *fri* Svende! Men saa længe dette ikke er Tilfældet, maa vi enten rette os efter Forholdene, eller Landet fly. Derfor: Hav altid dine Papirer *i Orden!*

H. J. Larsen.

Naver i Frankrig, se her!

Undertegnede vil være taknemlig for Meddelelse af *Adresser* paa Skandinaver i Frankrig, som endnu ikke er Medlemmer af C. U. K., især ogsaa naar det drejer sig om *bosiddende* Landsmænd. Ligeledes bedes de *Byer* meddelt, hvor der findes *særlig mange Skandinaver* og hvor der vil være Mulighed for en *levedygtig* Ardeling.

Forretningsføreren.

Naver i Spanien.

Jag fattar nu pennan för att med några enkla rader beskriva tvenne farande svenders resa från Paris till Spanien:

En vacker dag i slutet på augusti beslöto undertecknad och maler Paul Hansen från Fredericia att skudda Paris. stoft av våra fötter. På beslut skede handling. Ned till Gare d'Orleans och köpte biljetter direkt till Barcelona. Dessa kostade III. kl. pr. styck 121 francs samt Abfahrt kl. 9 följande morgon. På kvällen hade vi den sedvanliga avskedsfesten uppe på "Naverslottet", ett mindre hotell vid Boulevard de Caronne 162, där ett 20-tal levnadsglada naver bo. Törsten var stor och många liter vin blanc gingo åt, samt det pokulerades till fram på morgonsidan, men

det oaktat kände vi oss som pånyttfödda vid timmen för tågets avgång. Nere vid stationen voro en Stockholms-ingenjör samt ett litet parisiskt flickbarn, som gav oss de obligatoriska pussarna på båda kinderna, och så bar det i väg mot okända öden. Resen gick över Toulouse, Narbonne, Port Bou (gränsen) med framkomst till Barcelona vid 8tiden morgonen därpå. Tyvärr passerades den vackraste delen av Pyreneerna vid mörker, så vi fingo ej njuta av anblicken därav. I Toulouse och Narbonne tågombyte samt vid gränsen tullvisitation och passkontroll, som var mycket lättvindig, samt ännu en gång tågombyte enär de spanska järnvägarna ej hava internatinäll spårvidd utan i likhet med de riska, något bredare. Vid ankomsten till Barcelona gingo vi genast och uppsökte en genuint spansk „fonda“, där vi fingo full pension för 6 pesetar om dagen (ca: 3. kr. i svenskt), vilket kan anses vara moderat. Denna fonda hade passat utmärkt till hule för eventuellt ankommande naver, men som undertecknad fått sin varksamhet i en annan del av Spanien, torde det väl vara osäkert om några komma dit, enär någon måste vara dår, som kan „snacka“ för att hjälpa dem tillrätta. Dagen därpå på söndagen togo vi spårvagen ut till havstranden och skjölde våra svettiga lekamen i Meddelhavets blå böljor. Det var härligt, och vi ansågo oss ej hava förlorat på att hava kommit ifrån det kvalmiga Paris. Barcelona är Spaniens största industricentrum med underbart natursköna omgivningar och stora breda boulevarder (Ramblas), så staden gör ett gott intryck. Tyvärr kommo vi nu strax efter en stor allmän strejk, så det var ganska slött pa arbetsmarknaden, men fränsett detta, är det inga omöjligheter att få arbete, blott ma kan göra sig förstådd. På 3dje dagen hade jag plats med order att avresa över Madrid till La Coruna på vestkusten i Galiciska provinsen i och för montering av motorer. Maler Hansen blev också så att säga bragt under tak, idet han fick arbete innan jag avrest. I glädjen gingoe vi naturligtvis och fingo några "medio litros" vine tinto, ett rödvin som i Spanien nästan är lika kraftigt som Portvin samt därtill billigt: 0,70 pesetas litern (35 öre sv. mynt). I vårt kvarter, där vi bodde, var det en stor torg och gatufest, som bekostades av alla vid gatan boende och det dansades catalanska folkdanser samt även den moderna foxtroten. Torget var måleriskt utsmyckat och en god militärorkester skötte om musiken. Kvinnorna underbart sköna och allt var fröjd och gamman. Vad kan då en Nav mera önska sig? I förbifarten vill jag nämna något om språkförhållandena i Barcelona. I provinsen Cataluna, där staden är belägen, talas ej castilianska (man säger aldrig att man talar "spanska" utan „castillano“) utan "Catalan", som är ett blandspråk av franska och spanska. Alla gatuskyltar äro förseddada med namn på båda språken, men så godt som varje människa talar ävenden rena castillanskan.

Det var med stor saknad, jag avresta från Barcelona och vännen Hansen. Resan till Madrid är tröttande trots att mitt bolag kostade på I. kl. på tåget, men detta beror mest på, att när man kommer upp på den castilianska högslätten, det är den mest tröstlösa anblick, man gärna kan få se, sand och kala berg. Det hade för öfrigt ej fallit regn där sedan i maj, så allt var förbränt. Efter 14 timmars resa är man i Madrid, centrum för Spaniens regering samt ett tillhåll för allt vad aristokrati som Spanien äger, så det är just ej någon stad för en resande Nav, ty någon industri finnes ej att tala om. Som jag vistades endast en dag där, kann man just ej hinna med att se så mycket, så jag inskränker mig till att säga att jag fann staden betydligt mera hopjutrad och ej så modern som Barcelona, Avresan från Madrid kl. 7 em. med framkost till La Coruna kl. 1 följande middag. När man kommer bort från castillinska högslätten och upp i de caliciska bergen, har man ett underbart naturskönt landskap, och man blir rent av förb på alla de tunlar, mån måste åka igenom, ty man kunna ej se sig mätt på en sak förän tåget dyker in i nästa tunnel. På bergsslutningarna växa vin samt alle handa sydfruktar och vid sidan om de för oss nordbor så kära bjö karnarstå stora hemmiga träd med ätbara kastanjer. Det är lyckligt lottat land. La Coruna och Vigo äro de största städerna i Galicia med betydlig handel och sjöfart samt industri. La Coruna är en stad som ligger på en utskutande strandremsa i Atlanten och är ovanligt väl bebyggd och försedd med härliga parker med en flora, som vi nordbor ej gärna kunna tänka oss. Kommer därtill att folket är livligt samt kvinnorna bedårand vackra och inte så litet av parisisk esprit över sig, så kan man tryggt påsta att La Coruna är ett litet stycke paradiset på vår jord.

I förhoppning att denna ytliga reseberättelse litet må roa läsarna av „Den far. Svend“, slutar jag för denna gång med

en naverhälsning *Zerel Ramström*.

Til ovenstaaende vil jeg blot i al Korthed bemærke, at dersom vor Toft nu havde været, havde vi vel nok nu ogsaa haft Afdeling i Spanien; han kendte jo alle Skandinaver dér, og sammen med de Naver, der nu er rejst derned, havde der da været Mandskab nok til en Afdeling. Dog er det heller ikke udelukket, at en saadan bliver Virkelighed — dersom de to stabile og interesserede Naver, som nu er rejste dertil, faar Lov at holde Arbejde. De fleste Steder i Spanien er der saadant at faa kun er der — som allerede bemærket af Ramström — Sprogvanskeligheder at overvinde; *uden at kunne fransk kan det under alle Omstændigheder ikke nytte at rejse dertil*. Lønningen er ikke særlig stor, i alt Fald ikke i Forhold til Leveomkostningerne. I Barcelona er Lønningen fra 10 til 15 Pesetas, vel

i Gennemsnit kun en 12 Pesetas om Dagen (Lønningen beregnes ikke som Time-, men derimod som *Dagløn*), og der arbejdes temmelig intensivt, men Barcelona adskiller sig vist i saa Henseende fra det øvrige Spanien. I nævnte By hersker vel overhovedet de mest evropæiske Forhold i hele Spanien, og ogsaa Fagforeningerne er ret stærke: langt de fleste Arbejdere er organiserede, Kost og Logi beløber sig til en 40—45 P. om Ugen, hvad der er circa Totrediedel af Lønningen — altsaa alt for meget.

Skulde nogen af „Den far, Svend“s Læsere have Lyst til en Spanienstur, er *Poul Hansen* (hvem ovenstaaende Oplysninger skyldes) villig til at give nærmere Oplysninger. Hans Adresse er *Calle Puerta Nueva 59, 2°. 2^a. Adrs. Linior Mª Uhlig, Barcelona, Zerel Ramström* er selvfølgelig ogsaa villig til at yde Oplysninger: *Don Carlos Ramström, c/o Don Ismael Pedregal, Plaza Orense 4, Coruna, Spanien*. Ved Indsendelse af Forespørgsel bedes vedlagt Svarporto, hvilket bedst sker i Form af en international Svarcoupon, som faas paa ethvert Posthus.

Red.

Personalialia.

Vor Trondhjemafdelings stabile Kasserer *J. T. Johnsson* har i Oktober Maaned holdt Bryllup i Kristiania. Vi sender Parret vore bedste Lykønskninger! Samtidigt har et af vore ældste Medlemmer i Tyskland *Em. Bjerregaard* i Dresden, rystet Tysklands Stov af sine Fødder, medens den mangeaarige og dygtige Kasserer i København, *V. E. Gottschalck*, allerede i Sommer, grundet paa private Forhold, nedlagde sin Post. Vi bringer disse to Naver C. U. K.s bedste Tak for al den Interesse og det Arbejde, de har viet C. U. K. i mange og besværlige Aar og udtaler Ønsket om, at vi igen maa have den Glæde at se dem i Rækkerne som aktivt virkende Medlemmer. De mange Naver, der kender Bjerregaard, vil ogsaa ret af Hjertet ønske ham mere Lykke end det var beskaaret ham i de sidste Aar i Dresden. *Red.*

Fire ny Afdelinger.

Nu, da Vinteren staar for Døren, ser det ud som Naverne samler sig, ogsaa dér, hvor dette ikke for var muligt, i alt Fald kan vi som foreløbigt Resultat af den stigende Interesse, som C. U. K. er Genstand for, notere Dannelsen af ikke mindre end fire ny Afdelinger, som har følgende foreløbige Adresser:

Bellezeveries: Chateau des Bellezeveries, Aze par Vendôme (Loir-et-Cher).

Frederikshavn: Jeppe Svendsen, Bovinsgade 4.

Gøteborg: Svend Madsen, Spanmålgatan 3.

Strasbourg: H. Stampe, 46³ rue de la Krütenuä.

(Fortsættes.)

Som en smule tak for god behandling foreviste "Litoen" nogle tryllekunstner, og jeg sang et par sange. Derefter var dans, og jeg maa sige til Zürichforeningens ære, at den formaar at samle en flok smukke unge piger, hvorfor det da ogsaa var en ren fornøjelse at tage sig en svingom her. En hel del besvær havde Larsen med ved tolvtiden at faa den vellykkede aften sluttet.

"Man maa rive sin aand fra de standsende baand og tå ranslen paa nakken og staven i haand!" — mindes jeg Hostrup siger i "eventyr paa fodrejse". — Det var netop det vi maatte gøre juledag. Fra vore venner (og veninder) drog vi videre paa vor vej i den store vide verden. —

En henrivende tur fik vi langs Vierwaldstatterseen, hvor vi vandrede tilfods. I Luzern, hvor vi overnattede første gang, fik vi et lille indtryk

af naturens storslaaethed. Der hørte nemlig en altan til vort værelse. Derfra kunde man i maanebelysningen se den mægtige bjergtop, som kaldes Pilatus. Sneen bredte sit hvide tæppe skærmende ned ad siderne. De sorte trætoppe ragede frem som smaa punkter. Alt var feagtigt. Men først

den næste dag, da vi begyndte vor vandring, greb denne storhed os, og vi følte, hvor smaa vi igrunden er i sammenligning med naturen og jorden, hvorpaa vi vandre. — Luften var i dalen, hvor vi holdt os, lun og forårsagtig, kun sneen paa bjergme minde os om, at det var Jul. — Man føler altid en mærkelig, men stærk lyst til, naar man er omgivet af smukke landskaber — at synge, — det er vist alt det smukke, som skaber en glæde ved tilværelsen, som igen giver sig udslag i sang. Vi sparede da heller ikke paa stemmen, men lod vore hjemlige toner flyve ud mellem bjærgene, som svarede os med monotom genlyd. — Litoen blev i den grad dupèret, at han rent glemte at gøre forsøg paa skitser. Han følte, at det er noget af en helligbrøde at drage denne ophøjede skønhed, ned paa papir ved en plump stregs hjælp.

(Fortsættelse.)

Meddelelser fra Forretningsføreren.

Kvitterer for Modtagelsen af følgende Beløb: Schw. Fr. Paris 370; Stockholm 100 Kr., Kolding 72, Fredericia 119, Aarhus 288, Aalborg 54, Nakskov 72, Holbæk 108, Kristiania 150.

Foruden de ny Adresser som vore nydannede Afdelinger har medført, er der desuden sket følgende Forandringer i Adressefortegnelsen:

Dresden: ny Kasserer: Carl Th. Matthiessen, Priesnitzstrasse 18, fra 6/7.

Paris: ny Hule: Au Bouquet du Trône.

Til de Afdelinger i Udlandet, som har danske Blikkenslagere som Medlemmer, er der udsendt danske Blikkenslagerfagblade.

Da jeg i den senere Tid har modtaget en Del Fotografier til Optagelse i Bladet, Fotografier, som ikke egner sig dertil, gør jeg opmærksom paa, at saadanne, som ønskes aptaget, maa være absolut tydelige. Endvidere henledes Opmærksomheden paa, at i Almindelighed optages kun Gruppebilleder, naar Flertallet af vedkommende Afdelings Medlemmer er med derpaa. Undtagelser danner kun Billeder af fra Bjergture eller saadanne Ture, som af en eller anden Grund er særlig interessante.

H. J. Larsen.

† Medlem Nr. 5180 A

Hans Nielsen,

Maskinarbejder, f. i Mastrup d. 17. 5. 65, indtraadt i Harborg den 1. 5. 18, er afgaaet ved Døden paa Alderdomshjemmet i Bornsen.

Æret hans Minde!

Harborgafdelingen.

Taksigelse.

Hjærtelig Tak til Holbæk-Afdelingen for tilsendte 35 Kr. De skal nok blive brugt i det tiltænkte Ojemed, til Understøttelse, paa Kontroludvalgets Vegne. Peder Sørensen.

Redaktion og Ekspedition:
H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Druck: Hamburger Buchdruckerei und Verlagsanstalt
Auer & Co. in Hamburg.

UDGIVET AF DE CENTRALISERED E SKANDINAVISKE FORENINGER

Den forenede Svend

ORGAN FOR SKANDINAVER I UDLANDET

Nummer 11/12

November-Dezember 1923

XXII. Aargang

Abonnement: 4 Fr. aarlig, frit tilsendt.

Jul 1923

Atter stunder det mod den Højtid, som for Nordboerne er den største, og ikke mindst for os herude! Er Forholdene aldrig saa sløje, Julen skal under alle Omstændigheder fejres, hvor Skandinaverne finder hinanden i Udlandet. Vi der befinder os i Schweiz, i Frankrig og i Belgien, vil selv om vi ogsaa har Vanskeligheder at kæmpe med, komme til at fejre en Jul, der i det store og hele ikke adskiller sig saa særdeles meget fra den Jul, vore Venner, de Berejste, fejrer deroppe mod Nord. Men anderledes stiller det sig for vore Medlemmer i Tyskland. Disse har allerede i mange Aar lidt under Afsavn, som vi, der har den Lykke at befinde os udenfor Tyskland, ikke kender ret meget til. Og nu, hvor Nøden er saa stor som aldrig før i Tyskland, lider vore Kammerater og Landsmænd der dobbelt. — Vi ved vel, at der hjemme fra, bliver bidraget til at lindre den værste Nød, men bør vi Naver ikke ogsaa bidrage med en hjælpende Haand, nu da den store Højtid stunder til! Mange af vore Medlemmer i Tyskland er vore personlige Bekendte, vore personlige Venner, og disse er det jo, der allerede har hjulpen mangan Svend før, baade med Raad og Daad, og som ogsaa vil gøre det i Fremtiden, naar engang Tiderne bliver bedre i det store, hærgede Rige, hvor Tusinder af Naver har opholdt sig.

Ikke alle vore Ønsker er for C. U. K.s Vedkommende blevne opfyldte i det Aar, der nu gaar paa Hæld, men vi, der arbejder i Udlandet udenfor Tyskland, og de fleste af de Berejste i Skandinavien, har dog klaret sig saa temmelig godt. Burde vi derfor nu ikke tænke paa vore Afdelinger og dermed paa vore Medlemmer i Tyskland nu, for saaledes at berede dem en Jul, der ikke bliver altfor karrig. Vi tror, at gør vi det, vil *Juleglæden for os selv* ogsaa blive større, Hjertet fuld af mere, af den *virkelige* Juleglæde! Derfor beder vi vore Afdelinger om at skænke vort Opraab andetsteds i dette Blad Opmærksomhed.

Og nu tilsidst ønsker vi alle ret af Hjertet, og ikke mindst vore Medlemmer i Tyskland en

Glædelig Jul!

Hovedbestyrelsen for C. U. K.

Juleunderstøttelse til vore Afdelinger og Medlemmer i Tyskland.

Som det fremgaar af Foreningsmeddelelserne, har vor altid energiske og stabile Afdeling i Aarhus arrangeret en stort Lotteri til Fordel for vore nødstedte Landsmænd i Tyskland, og er det Aarhusafdelingens Mening at betænke alle vore tyske Afdelinger. Men da sikkert mangan anden Afdeling ogsaa ønsker at yde en lille Julehjælp til vore Afdelinger og Medlemmer i Tyskland, har vi i nedenstaaende, for ikke, at enkelte tyske Afdelinger faar fra en Mængde Foreninger, medens andre bliver Stedbørn, tildelt Afdelingerne en bestemt tysk Afdeling at hjælpe. Samtidigt har vi saa vidt muligt sørget for, at den Kontakt, som allerede har bestaaet til to Julehøjtider mellem tyske og bestemte andre Foreninger, er bleven opretholdt.

De svejtsiske Afdelinger og Stockholm sender til München; de øvrige franske Afdelinger og Gent til Düsseldorf; de norske Afdelinger (med Undtagelse af Kristiania) til Dresden; Södertelje, Vejle, og Gøteborg til Berlin; Aalborg, Frederiskhavn og Hjørring til Vegsack, Maribo, Randers og Nakskov til Harburg; Kjøbenhavn, Paris og Kristiania, til Hamborg; Odense og Sønderborg til Neumünster, Fredericia, Kolding og Holbæk til Kiel.

Vi gør opmærksom paa, at det ikke her drejer sig om en almindelig Indsamling, men om en *Julehjælp*, enten denne nu kommer i Form af en eller flere Levnedsmiddelpakker, eller i Form af et Pengebeløb. Nordiske Afdelinger kan desuden gøre vore Medlemmer i Tyskland en Glæde ved at medsende et eller andet Julehæfte: thi med Læsestof er ingen i Tyskland forvænt, og et saadant nordisk Julehæfte vil være dobbelt kærkommen midt i al Elendigheden. Skulde det ske, at en eller anden Afdeling først sender til Nytaar, er Hjælpen derfor alligevel kærkommen: thi Nøden varer ogsaa efter Jul.

Hvad de tyske Afdelinger angaar, behøver de ikke denne Jul at indsende Lister over hvem, der er særlig nødstedte; det er jo alligevel langt den største Part. Derimod bedes de modtagne Gaver kvitteret her i Bladet under de Meddelelser, der indsendes om Julefesterne. — For at afhjælpe Nøden efter Helligdagene, naar Hjerterne ikke

mere er saa aabne, er der endvidere stillet et Beløb fra C. U. K. til Raadighed for nødstedte Medlemmer i Tyskland.

Med kraftig Naverhilsen!

Hovedbestyrelsen for C. U. K.

Hvordan det kan gaa en gammel Nav.

Vor gamle stabile Nav og Kasserer i Düsseldorf, *Lorens Møller*, er paa sine gamle Dage bleven udsat for en ublid Skæbne. L., som er et af C. U. K.s ældste Medlemmer, havde i Tidens Løb erhvervet sig en god Eksistens i Düsseldorf, med egen Forretning og Hus. Men endskønt L. saaledes tilsyneladende sad paa den grønne Gren, glemte han derfor ikke — saadan som andre Landsmænd desværre ofte gør — sine Ungdomsaar sammen med Svendene, han vedblev tværtimod at være et ikke alene stabilt men ogsaa meget ivrigt og virksomt Medlem af vor Organisation. Og hans største Glæde var at være de mange unge Svende, som sidste Aar kom til Düsseldorf behjælpelig med at faa Arbejde og Logi, samt glædede han sig ikke mindst over hans gamle Forenings Vækst og gode Aand. Med Ruhrbesættelsen fik dette imidlertid en brat Ende, og gamle Møller er paa den Maade bleven udsat for en hel Tragedie. Franskmændene fordrede 200.— Fr., af ham i Told for indførte Varer, og da han ikke straks betalte, blev hans Forretning lukket og forsejlet. For ikke at risikere at hele Forretningen blev beslaglagt af Franskmændene, raadede Forretningsvenner ham til at betale, hvilket var en offentlig Hemmelighed, at andre Forretningsfolk ogsaa gjorde, endskønt det var forbudt af den tyske Regering. Dette gjorde Møller da ogsaa og var derefter flere Gange i det ubesatte Omraade for at faa fat i Varer. Men i Elberfeld blev han tilfældigvis undersøgt af Politiet, der da mellem hans Papirer fandt Kvitteringen fra Franskmændene. Nu var vor gamle Møller leveret. Tyskerne smed ham i Enkeltcelle, og i 21 Dage maatte han der muttersalene sidde paa tørt Brød og tynd Suppe, indtil ved den passive Modstands Ophor Befrielsens Time endelig slog.

Ja, saadan kan det gaa en gammel, stabil Nav, der ikke gør en Kat Fortræd, under de forrykte Forhold, vi lever under i Evropa, og selvfølgelig har de udstandne Lidelser taget paa Møllers Kræfter, 60 Aar gammel, som M. nu er og baade H. K. og Hjøringnaverne har da ogsaa hjulpet han lidt. Jeg er ogsaa overbevist om, at der nu til Jul og Nytaar vil blive sendt mangan en Hilsen til Møller fra alle de mange Naver, der kender og skatter ham, ligesom de Afdelinger, der har faaet Düsseldorf at hjælpe, sikkert ikke vil glemme deres Pligt. Levnedsmidler bedes dog ikke sendt direkte til Düsseldorf, da der endnu er noget Vrovl desangaaende i det besatte Omraade. Eventuelle Levnedsmittelpakker bedes derfor sendt til *Lorens Møller*,

pr. Adresse Geschwister Müller, Albrechtstrasse (oben), Elberfeld. Pengegaver og Korrespondance kan derimod sendes under Møllers sædvanlige Adresse: *Pempelforter Strasse 4, Düsseldorf.* Red.

Foreningsmeddelelser.

Aarhus. Paa Generalforsamlingen den 20. Oktober valgtes til Formand W. Elikofer, Snedker, og til Sekretær Undertegnede.

Den 10. November afholdt Aarhusnaverne ekstraordinær Generalforsamling for at drøfte det af H. B. gennem den far. Svend udsendte Forslag om Spørgsmaalet Berejste-Uberejste. Efter en meget lang Diskussion enedes man om følgende Udtalelse:

“Idet Forsamlingen anfører, at Tiden maaske nok er noget uheligt valgt m. H. t. at fremsætte Forslag om Betingelser for Optagelse i C. U. K., idet vi mener, at 1 Aars Ophold sydpaa under eller efter Krigen, svarer til mindst 3 à 4 Aar for denne, kan vi tiltræde H. B.s Forslag. Om Særbestemmelser for Skandinavien var der dog enkelte spredte Meninger. Med Hensyn til Emblem og Medlemsbog, indser vi godt de mange Vanskeligheder, men vil dog gerne have det saadan, at vi i bestemte Tilfælde har Ret til Bog og Naal.”

Paa samme Generalforsamling vedtoges det at afholde en Kæmpebasar Søndag den 16. Dez. til Fordel for trængende Landsmænd i Tyskland. Der er trykt 2500 Lodsedler, som sælges à 1,— Kr. Stk., hvorpaa der kan vindes forskellige værdifulde Ting, som dels er bleven skænket, dels købt meget billigt. Der er da ogsaa allerede solgt mange Hundrede Lodsedler, saa vi haaber paa stort Overskud.

Lørdag den 17. Nov. afholdt vi derefter Aarhusafdelingens 10 aarige Stiftelsesfest i vor Hule, Vestergade 48. — Kl. 7½ marcherede vi ind til de smukt pyntede Borde, hvor der serveredes Flæskesteg og Kalvesteg med Rødkaal og Kartofler, samt Dessert. Ved Bordet bød Formanden, Willy Elikofer, Velkommen, og holdt en smuk Tale for saavel Aarhusafdelingen som for C. U. K., hvilket besvaredes med stærke Leveraab. Specielt bød han to Hamborgernaver velkommen som Foreningens Gæster, samt udtalte, at det var et sørgeligt Tidens Tegn, at Svende, der havde været bosiddende i Hamborg i 30 Aar, maatte tage paa Valsen.

Efter et Par Timers Dans samledes man til Fælleskaffe, hvor Formanden oplæste Telegrammer fra Zürich, Kristiania, H. B., Gent, H. J. Larsen, Vejle og Fredericia. — Efter en Del Underholdning af Barber Nielsen og P. Christensen („Bedstefar“), hævedes Bordet og Dansen gik derefter til Solen alt var staaet op. Alt i alt var det en Fest, som varsler godt for Fremtiden. Til Festen var skrevet to Sange, som gjorde megen Lykke: den ene var paa ikke mindre end 23 Vers.

Med Naverhilsen! *A. Bach-Sørensen*, Sekretær.

Bergen. Paa Generalforsamlingen valgtes som ny Formand Viggo Rasmussen, Karetmager. — Forøvrigt var vor Generalforsamling denne Gang særlig indholdsrig, idet vi har faaet vor egen Hule, hvad der selvfølgelig har givet Anledning til en hel Del Drøftelse. I Leje giver vi 1800 Kr. om Aaret, og har saa endda selv maattet oppudse Lejligheden, hvad der kostede os ca. 700 Kr. Vore ny Hulelokaliteter har en Gulvflade paa ca. 150² m og kan efter Behag omforandres til en større Fest- og Dansesal. Vi regner da ogsaa med stor Tilgang til Foreningen og en Nettofortjeneste paa en 150 Kr. om Maanedén.

Med Naverhilsen! *Georg Jensen*, Kasserer.

Vendôme (Bellezeveries). Lørdag, den 20. Oktober afholdt vi vor Stiftelsesfest, som forløb paa bedste Maade. Der var mødt 30 Mand til Festen, som stod paa Hotel de la Gare i Vendôme. Formanden bød de Tilstedeværende velkommen og udtalte Ønsket om, at Afdelingen maatte vise sig levedygtig, samt meddelte i korte Træk C. U. K.'s Arbejde og Virksomhed. Efter Talen blev der for den nystiftede Afdeling og for hele C. U. K. udbragt et Leve og tre rungende Hurraer. Derefter blev der sunget Naversange og fortalt muntre Historier til Proppernes Knalden. Der blev festet til langt ud paa Natten og efter adskillige hæderlige Naverangreb paa Vinflaskerne, gik de trætte Deltagere i Seng, med Mindet om en stor Dag i deres Rejseliv.

Afdelingen tæller allerede 37 Medlemmer, og der er stadig stor Tilgang.

Med kraftig Naverhilsen!

Aage Eriksen, Sekretær.

Göteborg. Konstituerende Møde afholdtes den 24. August, hvor der valgtes foreløbig Bestyrelse: Formand og Kasserer Svend Madsen; Bager, Rudkøbing; Næstformand og Sekretær undertegnede Bager, København, samt Bestyrelsesmedlem Ejner Hansen, Tømrer, Kolding, Derefter sluttede Aftenen med en Del gode Numre og andet Naverhumor.

Mortensaften afholdt vi derefter et vellykket Mortensgilde, og selv om vi er i Tordok her, var det alligevel lykkedes os at faa fat i ikke saa faa Liter af Livets Vand til at skylle Gaasestykkerne ned med. Alle vore tyve Medlemmer var mødt, og var det i det hele en udmærket Aften. I vor korte Levetid har vi allerede haft to vellykkede Fodture, ligesom vi ogsaa har faaet oprettet et vel ikke stort men godt Bibliotek. Vor Hulemutter er selv berøjt og ogsaa Medlem, og faar vi ikke altfor daarlige Arbejdsforhold her, skal vi nok udvikle os til en levedygtig og god Afdeling.

Med Naverhilsen! *Albert Lövgren*, Sekretær.

Düsseldorf. Mortensaften samledes vi til Møde her. Men der var ikke den sædvanlige Mortensaften-Stemning; Stemningen var tværtimod temmelig trykket paa Grund af de urolige Forhold

vi her lever under og som synes aldrig at faa Ende, og med Vemod talte vi om de lykkelige Dage i Sommeren 1922, hvor vi havde Hulen fuld af unge og gamle Naver, Liv og glade Dage. Vi besluttede — da det omtrent er umuligt at fastsætte et fast Lokalkontingent — at paaligne alle Medlemmer ved hvert Kvartals Slutning et Bidrag, stort nok til Udligning af de paaløbne Udgifter. Og desforuden besluttede vi, saa længe det paa nogen Maade er muligt, at *opretholde Afdelingen her*; thi vi haaber *trods alt paa bedre Tider!*

Med kraftig Naverhilsen!

Lorens Möller, Kasserer.

Nakskov. Paa vor Oktober-Generalforsamling genvalgtes som Formand Smed A. Petersen, samt gen og nyvalgtes som Bestyrelsesmedlemmer henholdsvis Blikkenslager R. Rasmussen og Skibsbygger Schneider. Forøvrigt kan vi konstantere god Fremgang i Foreningsarbejdet, og er vi især glade over, at vi har været i Stand til at kunne hjælpe vore nødstedte Landsmænd i Tyskland.

Med kraftig Naverhilsen!

A. Petersen, Formand.

Holbæk. Paa vor Generalforsamling den 6. September genvalgtes som Formand Murer Carl Nielsen; som Sekretær genvalgtes undertegnede Former. Paa Mødet blev der indsamlet 35 Kr. til vore nødstedte Landsmænd i Tyskland. Derefter begyndtes paa vor aarlige Præmieskydning, som forløb godt. Man fortsatte Søndagen, den 9. September med Selskabelighed, hvor en Tryllekunstner udførte en Del Tankeeksperimenter og andre gode Numre. Derefter samledes vi om et fælles Kaffe-bord, hvor Præmierne, uddeltes fra Præmieskydningen, og tilsidst gik Dansen med Liv og Lyst til Kl. 3.

Med kraftig Naverhilsen!

C. Ditlevsen, Sekretær.

Kiel. Den 14. Juli afholdt Afdelingen sin halvaarige Generalforsamling. Foruden Protokol og Regnskab, var der ogsaa delvis Nyvalg af Bestyrelse paa Dagsordenen. Som Formand genvalgtes vor Senior, Edv. Jensen, og som Kasserer nyvalgtes — da vor mangeaarige fortræffelige Kasserer, Fredriksen, havde set sig nødsaget til at nedlægge sin Post paa Grund af Afrejse — Rebslager Jens Mortensen. Ligeledes havde vor lige saa fortræffelige Sekretær, Dieckmann, set sig nødsaget til at nedlægge sin Post, og efter, at der var bragt den afgaaede Sekretær en Tak for sit udmærkede Arbejde, valgtes undertegnede Farvermester som Sekretær. — Efter Forsamlingens Slutning kom Sangbøgerne paa Bordet, men paa Grund af de høje Olpriser og Navernes magre Pengepunge, var der ingen rigtig Stemning, og hver gik til sit.

Med Naverhilsen!

Emil Jensen.

Kristiania. Paa Generalforsamlingen den 5. Oktober genvalgte som Kasserer R. P. Rasmussen, Murer. — Vi har besluttet at at skaffe Foreningen en Hytte, og har vi allerede til dette Formaal 500 Kr. i Kassen; 135 Kr. indkom ved

signør igen, hvor man besaa Kronborg, med stor Fotografering i Slotsgaarden. Derefter gik man i sluttet Trop til "Apollo", hvor Maden stod parat, og hvor der snart udfoldede sig et muntert Liv. Man sang, lo og skæmte, ligesom mange af

Fra Vendomenavernes (Bellezeveries) første Stiftelsesfest.

Indsamling, medens Resten er Overskud fra vore Skydninger.

Med kraftig Naverhilsen! *Joh. Nielsen*, Sekretær.

København. Paa vor Efteraarsgeneralforsamling valgtes som ny Kasserer Berner Nielsen.

Det er jo ellers noget siden, at vi har ladet høre noget fra os, og vil vi derfor kort berøre det vigtigste:

Den 22. Juli havde vi en vellykket Sammenkomst med de Berejste i Helsingør. Ganske tidlig om Morgenen mødte Svendene med deres Damer nede ved Havnegade, hvor den smukt pyntede Dampers, Syltholm, laa og ventede paa os. Vi var 115 Deltagere, og vort Naverorkester medvirkede, ligesom vi ogsaa havde vort Banner med os. Under Musik og Sang gled Skibet ud af Havnen paa de vilde Vover. Ved Ankomsten til Helsingør modtog de Berejste i Helsingør os paa Kajen, og efter at de første hjertelige Hilsener var udvekslede, marcherede vi med Hornorkester i Spidsen til Julebæk. Her var ligeledes smukt pyntet, og man indtog Frokosten. Denne blev imidlertid afbrudt af tre vældige Regnskyl, og maatte man i en Fart rekvirere Ekstratog, hvorefter vi med Driftsbestyrer Schwensen som Fører kørte gennem Hellebæk Skove til Hornbæk, hvor en Forfriskning indtoges. Tilbage til Hel-

Svendene producerede sig. Efter fælles Kaffe bord i Haven, afbrændtes et flot Fyrværkeri og Kl. 12 gik man igen om Bord, fulgt dertil af Helsingørnaverne. Dampers var smukt illumineret, og under Sang og Hurraraab gled den ud i den mørke Nat. Kl. 3 $\frac{1}{2}$ Morgen ankom vi igen til København; en fornøjelig Dag og et Minde rigere.

Endvidere har vi ogsaa afholdt en Münchener — Oktoberfest, og nu stunder jo baade Jul, Stiftelsesfest og vort aarlige Karneval til.

Med kraftig Naverhilsen! *Chr. Jensen*, Formand.

München. Den 6. November 1923 fyldte Münchener afdelingen 50 ar. Till att fira fester är just inte tiden egnad här nu, men en sådan Minnesdag vill man dock inte låta gå förbi, utan att på ett värdigt sätt högtidlighålla den. Där om voro och alla Navar eniga och var och en gjorde sitt bästa för att möjliggöra afhållandet af en Stiftelsesfest. Ett varmt tack för hjälpen från Afdelningarne i Köbenhavn, Stockholm, Paris och Zürich och särskilt ett tack och en hälsning till Pålson i Paris, som inte glömde bort Naverbröderna i München. Också till Larsen i Zürich ett tack för Lyckönskningstelegrammet.

Festen, som på grund af politiska oroligheter först kunde afhållas Lördagen den 17. November;

var i allo lyckad. Med undantag af Henning Nilson med Fru, som tyverr genom sjukdom var förhindrad att komma, voro alla härvarande Navar jemte Fenar samlade om festborden när Ordföraren kl. 7, med ett kort hälsningstal, öppnade Festen. Efter en god måltid, till hvilken vankades helan halvan och tersen, hvilket för oss här är en stor högtid i det vi flesta nästan glömt bort hur ett glas till maten smakar, höll vår Hedersledamot Björklund en kort berättelse öfver Münchener afdelingens stiftelse, dess lif och verksamhet under dessa 50 år. Stiftaren var kyrkomålaren Kirchgrabner, en Tysk som varit många år i Skandinavien, han tillhörde sedan föreningen i 25 år till sin död. Omkring år 1900 var föreningen störst, minst var den efter krigsutbrottet 1914, då vi endast voro 4 medlemmat. Särskilt påpekade Björklund hurn svårt det varit att hålla föreningen uppe de sista åren, under de hårda tiderna här, och uppmanade alla ott hålla fast och troget till C. U. K. Med det löftet att så länge han lever och kann arbeta skall föreningen i München inte gå under, avslöt Björklund sitt med varmt bifall mottagna tal. Ordföraren tackade för den intressanta berättelsen och för allt det arbete som Björklund

Sedan fortsattes festen med koffedrickning och skålar, tal och sång. Först sedan polisen gjort oss uppmärksamma på att det var tid att gå hem, skildes vi åt med det goda intrycket att ännu en gång ha firat en äkta treflig Naverfest.

Med kraftig Naverhelsing

Wilhelm Eld, Ordförare.

Paris. Söndagen, den 9. September havde vi Hjælpefondsfest i Sct. Maurice i fint Vejr. Der var arrangeret Keglespil for Herre og Damer, og Skydning for Herrer, og da Deltagelsen var ret god, blev Overskuddet da ogsaa 318 Fr., hvoraf de 238,95 Fr. gik til vort Hjælpefond, som endda senere fik en Gave paa 20 Fr. af Vinderen af første Præmien, W. Schmidt Petersen. Aftenen sluttede med Fællesspisning à 9 Fr. pr. Kuvert. Der deltog ca. 50 Medlemmer deri.

Vor første Generalforsamling, den 13. Oktober, i vor ny Hule, havde formaaet at samle Medlemmerne godt. Der var Valg af Kasserer, Næstformand og Bibliotekar, som alle genvalgte med Aklamation. Vi maatte "bakse" længe med vor gamle stabile Kasserer Hj. Birch for at faa ham til at blive "hængende", men det lykkedes, og da det var over-

Fra Münchenerafdelingens 50aarige Stiftelsesfest.

under de 37 år han tillhört föreningen gjort för densamma. Däran äro vi alla eniga, yttrade Ordföraren, att endast Björklunds outtröttliga trogna arbete ha vi att tacka för att vi fortfarande ha en C. U. K. afdelning i München och vi vilja alla lofver att hålla fast till honom i arbetet för föreningen.

staaet overrakte Dirigenten ham et Solv-Lommeur fra Kammerater i C. U. K. Paa Urets Bagside staar Initialerne H. B., og inden i: "for tro Tjeneste C. U. K. Paris 1923". Birch takkede selvfølgelig for Opmærksomheden og spurgte om det var fordi, han for det meste kom for sent, men det var det altsaa ikke.

Derefter blev det vedtaget, at Pariserafdelingen skal have den bedste Juleavis i Aar, saa lad os se et Kapløb fra de andre Afdelinger. — Desforuden har vi købt et prægtigt Bogskab til 625.— Fr., og paa førstkommende Lørdag opfører nogle Naver i vor Hule et lille Skuespil "Misforstaaelsen", til Underholdning for de øvrige Medlemmer.

Med kraftig Naverhilsen!

Herman Jørgensen, Sekretær.

Trondhjem. Paa Generalforsamlingen den 15. Oktober genvalgte som Formand Vald. Olsen, som Kasserer genv. T. F. Jonsson; som Sekretær valgtes Undertegnede.

Med kraftig Naverhilsen!

A. Petersen.

Vegesack. Paa Generalforsamlingen den 3. Nov. valgtes som Formand og Sekretær Undertegnede; som Kasserer valgtes Wilhelm Schwarz.

Med Naverhilsen!

Emil H. Schatz.

Zürich. Paa den stedfundne Efteraars-Generalforsamling genvalgte den gamle Bestyrelse: Formand H. J. Larsen, Murer, Kbhvn.; Kasserer Carl F. Gjerding, Tapetserermester, Nykøbing F.; Sekretær undertegnede Farvermester, Kbhvn.

Med kraftig Naverhilsen! *S. Hartmaeyer.*

Berejste derhjemme!

Som andetsteds meddelt i dette Blad, rettes der en Appel til alle Afdelinger udenfor Tyskland om at gøre vore derværende Medlemmer en Juleglæde. Og hvor vi end findes, i Skandinavien, Schweiz, Frankrig eller Belgien, vil vi sikkert vise vort Naverbroderskab i Praxis. Men de enkelte Medlemmer hjemme, som har gode Minder herude fra, og som maaske endnu har gamle Venner og Bekendte i en eller anden Afdeling, de kan ikke gøre disse (eller Afdelingen selv) en større Glæde end ved at sende en Hilsen til Jul eller Nytaar paa et Kort — og dette gælder enten det saa drejer sig om Afdelinger og Medlemmer i Tyskland, eller i Schweiz, Frankrig eller Belgien. Thi det gør godt at høre fra gamle Kammerater og se, at disse ikke har glemt en — og Genhilsener vil sikkert altid blive Resultatet af saadanne kærkomne Hilsener.

Meddelelser fra Forretningsføreren.

Kvitterer for Modtagelsen af følgende Beløb: *B. Fr.*, Gand 65; *N. Kr.*, Trondhjem 72, Bergen 83; *D. Kr.*, Hjørring 74,54, Kolding 144, Horsens 94, Aarhus 396, Hjørring 50 (til to nødstedte tyske Afdelinger).

Ændringer af Adresser og Udbetalingstider: I den i Bladet Nr. 7/8 offentliggjorte Adressefortegnelse, er sket følgende Ændringer:

Aalborg: Udbetaling: Peter Jensen, Villa Vera, Helgolandsgade 3.

Bergen: Ny Hule: Øvregateen 25, Kælderen t. H., Indgang fra Gaarden, aaben hver Aften fra 7—11, Lørdag og Søndag fra Kl. 3 Eftermiddag. — Udb.; Georg Jensen, Nye-Sandvigsvej 62, I.

Gøteborg: Al Korrespondance bedes sendt til Kasserer: Svend Madsen, Spannmålsgatan 3.

Hjørring: Ny Hule: "Bristol".

Kiel: Udb.: Jens Mortensen, Kaiserstr. 27, fra 5—7, *Kiel-Gaarden.*

Kristiania: Udb.: R. P. Rasmussen, Totensgate 2, II., fra 5 $\frac{1}{2}$ —6 $\frac{1}{2}$.

København: Udb.: Berner Nielsen, Stengade 17, IV fra 5 $\frac{1}{2}$ —6.

Paris: Ny Hule: "Bouquet du Trône" X, 10 Avenue du Trône, Paris XII.

Stavanger: Ny Hule: Østervaag 18, aaben de 4 første Dage i Ugen fra 11 Formidd. til 11 Aften, Fredag, Lørdag og Søndag til Kl. 12.

Stockholm: Udb.: N. Persson, Stortorget 7, III, från 6—7 e. m.

Strasbourg: Alfred Jönsson, Kreuzgasse 5, I.

Trondhjem: Hjortens restaurant, 2. etage. Al Korrespondance sendes til Vald. Olsen, Vollabakken 15.

Vegesack: Udb.: Willh. Schwarz, Schulkenstr. 6, I. Fähr-Vegesack, efter 5.

Ungyldiggørelse af Medlemsbøger. Følgende Medlemsbøger er tabt og erklæres hermed for ugyldig: Bog Nr. **9777**, *R. Severinsen*, f. i Fausig; Bog Nr. **6680 A**, *Albert Petersen*, Konditor; Bog Nr. **4180 A**, *Konrad Sjølie*, Snedker; samt Bog Nr. **9063 A**, *Aksel Frederiksen*, Tømrer.

Danske Blikkenslagerfagblade. Saadanne er udsendt til de udenslandske Afdelinger, der har danske Blikkenslagere som Medlemmer.

Tyske Afdelingers Regnskab. Dette opgøres nu i Mark, samt henledes Opmærksomheden paa, at Kassebeholdningerne foreløbigt ikke bedes indsendt, da Portoer jo udgør meget mere, end de fleste Kasser har Beholdning til.

Adressefortegnelse. En saadan vil blive offentliggjort i næste Blad, hvorfor alle Afdelinger rettidig bedes indsende eventuelle Forandringer. Bladet udkommer i Førstningen af Januar.

Beretninger om og Billeder af Julefester: Beretninger om denne Navernes største Fest bedes især indsendt af vore Afdelinger i Tyskland, men ogsaa Beretninger om Naver-Julefester andre Steder optages gerne, selvfølgelig kun temmelig kortfattet. Desforuden ogsaa et Par gode Billeder fra en eller anden Julefest. Vi har i de senere Aar optaget temmelig mange Foreningsbilleder, men endnu har vi aldrig haft saadanne fra en Naver-Julefest.

Bladets Billeder. Disse er denne Gang optaget henholdsvis ved Münchenerafdelingens 50 aarige Stiftelsesfest, og ved vor ny Vendomeafdelings (Bellezeveries) vellykkede Stiftelsesfest, og disse to Billeder anskueliggør saadan rigtig den *Ændring*, der er sket i Rejselivet: I den fordums store Münchenerafdeling en lille, men trofast Flok, i Vendome en større Flok af de mange unge Naver, der er strømmet til Frankrig. — Forøvrigt vil ogsaa jeg benytte Lejligheden til at bringe *Hovedkassens Tak* overfor vore to gamle og stabile Kasserere, som under Foreningsmeddelelserne har faaet en saa ærende Omtale, nemlig gamle *Björklund* i München og *Hj. Birch* i Paris.

Rigtig Frankering. Da jeg i den sidste Tid har maattet betale en Del Strafporto, bedes Afdelingerne venligst sørge for rigtig Frankering ved Indsendelser til H. K.

Juleaviser. Afdelinger, der udsender saadanne (Paa Grund af Forholdene bliver det vel desværre næppe mange), bedes sende til *alle* Afdelinger, og ikke blot til de større. Dersom Juleaviserne ønskes omtalt her i Bladet, bedes ekstra et Eksemplar sendt til H. K.

Udsendte Medlemsbøger. Af vore ny Medlemsbøger, som er trykte i Hamborg, er udsendt til Afdelingerne: Hamborg 50, Gent 40, Gøteborg 20, Frederikshavn 20, Paris 20, Aalborg 40, Aarhus 100, Bergen 40, Fredericia 40, Hjørring 20, Holbæk 40, Kolding 40, Kristiania 100, Maribo 20, Nakskov 20, Randers 40, Odense 20, Stavanger 100, Stockholm 40, Sødertelje 20, Sønderborg 20, Trondhjem 40, Vejle 20, København 100. — Disse Medlemsbøger bedes opført paa førstkommende Regnskab, særlig Leve-ringsseddel udstedes ikke. Forøvrigt er Bindet paa vore ny Medlemsbøger vel nok tynd, men stærkt og med lidt Omhu kan de holde ud alligevel. I alt Fald er nu hver enkelt Afdeling forsynet for det første med Medlemsbøger. — *H. J. Larsen.*

Berigtigelse.

Af de Medlemmer, som var opført paa Restancelisten fra Paris i Bladet Nr. 7/8, har følgende tre Naver uden Opfordring betalt mens Bladet var i Trykken, nemlig 9684, *Lauritz Nielsen*, Murer, Kbhvn.; 9739, *Poul A. M. E. Floridon*, Former, Kbhvn.; og 9879, *Axel Hansen*, Snedker, Holbæk. — Disse tre Naver bedes slettet af Listen.

Efterlysning.

Marius Pedersen, Blikkenslager, bedes omgaaende ordne sit Mellemværende med Værten i Foreningshjemmet i Hamborg. — Da det er os bekendt, at M. P. opholder sig i Aarhus, beder vi vore Medlemmer dér om at gøre ham opmærksom derpaa.

N. P. Pedersen, Kok, f. i Skive, bedes snarligt ordne sit Mellemværende med Aarhusafdelingen.

Typograf *J. O. Jørgensen* (Bulder) f. i Moseby, bedes ordne sit Mellemværende med Nakskovafdelingen.

Arbejdsforholdene ude.

Frankrig. Nyt Terræn! Dette for at meddele "Den far. Svend"s Læsere lidt om Forholdene i det Frankrig, som ikk er Paris, specielt Elsas-Lothringen, samt ogsaa lidt om Forholdene i den lille Stat Luxemburg; jeg har nemlig fartet temmelig omkring dér:

Elsas-Lothringen var jo indtil 1918 tysk, saa dette Sprog tales selvfølgelig overalt, særlig i Elsas. Ganske vist er det ikke højtysk, der tales, men værre at forstaa end Schweizertysk er det absolut ikke. Franskmandene maa vel mindst have en Generation Tid for at faa det helt forfransket — hvis der da ikke inden den Tid sker noget andet.

Lønnen i de to genvundne Landsdele er ca. 3.— Fr. pr. Time, med en Arbejdsuge paa 48—50 Timer, og Leveomkostningerne er ca. 70.— Fr. pr. Uge. Fagforeningerne i Elsas-Lothringen er ret stærke og har heldigt modstaaet de mod dem rettede reaktionære Angreb, hvorfor de da ogsaa besidder en Del Indflydelse. — I de større Byer: Metz, Strasbourg og Mulhousen, hvor jeg har arbejdet i Sommer, var der Arbejde at faa for Malere, Snedkere, Murere, Tømrere, Tapetserere og Skrædere etc. Arbejdsanvisningen foregaar gennem det saakaldte "Städtische Arbeitsamt".

Strasbourg, Elsas-Lothringens Hovedstad, er en smuk og tillige interessant By, og er beliggende ved Rhinen, som paa det Sted danner Grændsen mellem Frankrig og Tyskland. Vi 6 Naver, som var i Strasbourg, tog gerne om Søndagen en "lille Tur" over til Kehl, den tyske Grændseby, for at smage paa den tyske Vin, som den Gang var yderst billig, samt glemte vi selvfølgelig ikke at smage paa det gode tyske Øl; thi hvad Ølbrygning angaar, staar Franskmandene langt tilbage. I Strasbourg maa vi absolut se at faa en levedygtig Afdeling; thi denne By er Bindeled mellem Syden og Norden, og vil der her være den bedste Lejlighed til at lære det Franske, medens man samtidigt, saalænge man endnu ikke behersker dette Sprog, nogenlunde kan klare den med Tysk.

I Luxembourg er der godt at bestille for Bygningshaandværkere, men Lønnen er daarlig, kun en 2½ Fr. i Timen. Sproget er mest Tysk. Fra Metz til Verdun og derfra videre til Reims. Og i disse to Byer, samt i deres Omegn, rejser ikke nogen Bygningshaandværker forgæves; thi *dér* er Arbejde! Men vel at mærke: han maa kunde en Del Fransk; thi dér hjælper ham det ikke stort at kunne Tysk. Da det særlig var omkring disse to Byer, at de største Myrderier foregik, og hele Egne derfor kun bestaar af lutter

Ruiner, er her Arbejde for mange Aar. — Lønnen er paa disse Steder ca. 3,60 Fr. i Timen. Fra Reims er der da kun 2 Timers Rejse til Paris.

Forhaabentligt kan ovenstaaende Linier tjene til Vejledning for dem hjemme, som agter at tage ud, naar Solen begynder at staa lidt højere over Horisonten. Oplysninger om franske Forhold, vil sikkert vise sig baade at være nødvendige og ogsaa frugtbringende for os; thi efter alle Solemærker at dømme, vil der i mange Aar endnu være Arbejde nok i Frankrig, medens vi paa den anden Side desværre maa regne med, at Tyskland, som før i Tiden trak de fleste Skandinaver til sig, vil være omtrent lukket Land for os. Og da Ud-længslen hverken kan eller maa lade sig inde-stænge, er der derfor ikke andet at gøre end at se os om efter ny Markeder. Og Frankrig vil i saa Henseende i mange Aar for os være Nr. 1. Men glemmes maa det ikke, at ihvorvel de franske Arbejdere er ret flinke, naar man først lærer dem at kende, er de vel nok i Begyndelsen ikke saa hjælpsomme som de tyske Arbejdere gennem-gaaende var. Og da man ogsaa i det daglige Liv heller ikke godt kan klare sig uden Kendskab til det Franske, er vi derfor nødt til, naar vi omtaler Forholdene i Frankrig for dem, som agter sig ud, Gang paa Gang at gentage: *Lær Fransk!*

Med Naverhilsen! *Henry Nielsen, Paris.*

Sløjhedens Protokol.

Kristianiaafdelingen har indsendt følgende 3 Slapsvandse til Slettelse for Restance:

Bog Nr. 3024, **Rudolph Lund**, Former f. i Rudkjøbing; Nr. 10022, **Kai Lykke**, Møbelsnedker, f. i Kbhvn.; Nr. 8978, **Kai Andersen**, Skræder, f. i Kbhvn.

Den sorte Tavle.

Andreas Andreassen, Murerhaand-langer, p. T. Chaffeur, paa Grund af Bedrageri (20 Kr.) overfor Serveringsjomfruen i Hulen.

Kristianiaafdelingen.

Nu nærmer Aarsskiftet sig!

Ingen Nav gaar ind i det ny Aar med Restancer! Gør Kassererne Arbejdet lettere ved selv *rettidig* at indbetale Kontingentet! Arbejdsløse Medlemmer bedes sørge for *regelmæssig* Afstempling!

† Medlem Nr. ?

Axel Landgren

Maler, f. i København, er den 25. Sept. død af et Hjerteslag. — Med Landgren er en af de rigtige Naver gaaet væk; til hans Begravelse fra Bispebjerg-Kapel var da ogsaa mødt ca. 250 mest gamle Naver. Efter at Præsten havde holdt en Tale og der var sunget et Par Salmer, traadte Formanden op og skildrede Axel Landgren, hans Liv og hans Virken, baade som Kunstner og som færende Svend. Derefter bar man Kisten ind i Sidekapellet, hvor vi sang Navergravsang over vor afdøde Kammerat, Præsten kastede Jord paa, hvorefter hele Følget sang "Klokken slaar, Tiden gaar", og den smukke Højtidelighed var til Ende. Landgren blev kremateret.

Bagefter samledes man paa "Emdruplund", og her holdtes Taler af en Mængde af de gamle Naver, der havde kendt Landgren, og der var ikke mange med tørre Øjne; thi hvad der her blev sagt var velment og kom fra Hjertet.

Københavnerafdelingen.

† Medlem Nr. 9117 A

Carl Emil Hansen

Murer, f. i København den 26. Sept. 1880 er den 17. Nov. afgaaet ved Døden her i Thionville. Begravelsen foregik den 20. Nov. og var vi 30 Naver, som gav vor afdøde Landsmand det sidste Følge. Desuden var ogsaa Hr. Ingenieur Kaj Hansen fra Cementstøberiet mødt, hvor vor Kammerat havde arbejdet. I Kapellet sang vi "Kirkeklokke ej til Hovedstæder", og gik saa ud paa den protestantiske Kirkegaard, der ligger et Stykke uden for Thionville. Efter Præstens Tale stod Aage Christensen op og sagde et Par kønne Ord om vor afdøde Landsmand. — Alt i alt blev vort Medlem begravet under stor Højtidelighed, med Krands fra Firmaet Danalit, fra Arbejdskammerater, og fra C. U. K. med de tre nordiske Flagfarver.

Paa Thionvillenaavernes Vegne;
Arthur Weith.

Afdelingsstyrelser!

Sørg for Restancernes Inddrivning nu til Aarsskiftet! Alle Papirsmedlemmer bedes opført paa de til Afdelingerne udsendte Restancelister. Ud med Sløjhedskandidaterne!

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Druck: Hamburger Buchdruckerei und Verlagsanstalt Auer & Co. in Hamburg.